

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2023/1795 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Ιουλίου 2023

σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την επάρκεια του επιπέδου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2023) 4745]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 45 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- (1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 ⁽²⁾ θεσπίζει τους κανόνες που διέπουν τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από υπευθύνους επεξεργασίας ή εκτελούντες την επεξεργασία στην Ένωση προς τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, στον βαθμό που η εν λόγω διαβίβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του. Οι κανόνες για τις διεθνείς διαβιβάσεις δεδομένων καθορίζονται στο κεφάλαιο V του εν λόγω κανονισμού. Μολονότι η ροή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς και από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι απαραίτητη για την επέκταση του διασυνοριακού εμπορίου και της διεθνούς συνεργασίας, το επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχεται στην Ένωση δεν πρέπει να υπονομεύεται από διαβιβάσεις προς τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς ⁽³⁾.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, μέσω εκτελεστικής πράξης, ότι εξασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας από τρίτη χώρα ή έδαφος ή έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τομείς σε τρίτη χώρα. Υπό την προϋπόθεση αυτή, οι διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς να χρειάζεται να ζητηθεί άλλη άδεια, όπως προβλέπεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 και στην αιτιολογική σκέψη 103 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.
- (3) Όπως ορίζεται στο άρθρο 45 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η έκδοση απόφασης επάρκειας πρέπει να βασίζεται σε ολοκληρωμένη ανάλυση της έννομης τάξης της τρίτης χώρας, η οποία καλύπτει τόσο τους κανόνες στους οποίους υπάγονται οι εισαγωγείς δεδομένων όσο και τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις σχετικά με την πρόσβαση των δημόσιων αρχών σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Στην εκτίμησή της, η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει αν η τρίτη χώρα εγγυάται επίπεδο προστασίας «ουσιωδώς ισοδύναμο» με αυτό που διασφαλίζεται εντός της Ένωσης [αιτιολογική σκέψη 104 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679]. Το αν συντρέχει τέτοια περίπτωση πρέπει να αξιολογηθεί με βάση τη νομοθεσία της Ένωσης, ιδίως τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, καθώς και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1.

⁽²⁾ Για λόγους ευκολίας, στο παράρτημα VIII περιλαμβάνεται κατάλογος των συντομογραφιών που χρησιμοποιούνται στην παρούσα απόφαση.

⁽³⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 101 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

⁽⁴⁾ Βλ. πιο πρόσφατα, υπόθεση C-311/18, Facebook Ireland και Schrems (Schrems II), ECLI:EU:C:2020:559.

- (4) Όπως έχει διευκρινίσει το ΔΕΕ στην απόφασή του, της 6ης Οκτωβρίου 2015, στην υπόθεση C-362/14, Maximilian Schrems κατά Data Protection Commissioner ⁽⁵⁾ (στο εξής: Schrems), αυτό δεν συνεπάγεται απαίτηση για το ίδιο ακριβώς επίπεδο προστασίας. Ειδικότερα, τα μέσα που χρησιμοποιεί η τρίτη χώρα για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διαφέρουν από αυτά που εφαρμόζονται εντός της Ένωσης, εφόσον αποδεικνύονται στην πράξη αποτελεσματικά ώστε να διασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας ⁽⁶⁾. Συνεπώς, το κριτήριο της επάρκειας δεν επιβάλλει πιστή αντιγραφή των κανόνων της Ένωσης. Το καθοριστικό στοιχείο είναι κυρίως αν, μέσω της ουσίας των δικαιωμάτων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, της αποτελεσματικής εφαρμογής τους, καθώς και της εποπτείας και επιβολής τους, το σύστημα της τρίτης χώρας συνολικά προσφέρει το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας ⁽⁷⁾. Επίσης, σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση, κατά την εφαρμογή του προτύπου αυτού, η Επιτροπή θα πρέπει ιδίως να αξιολογεί αν το νομικό πλαίσιο της εν λόγω τρίτης χώρας προβλέπει κανόνες που αποσκοπούν στον περιορισμό των επεμβάσεων στα θεμελιώδη δικαιώματα των προσώπων των οποίων τα δεδομένα διαβιβάζονται από την Ένωση, επεμβάσεις στις οποίες επιτρέπεται να προβαίνουν κρατικοί φορείς της εν λόγω χώρας όταν επιδιώκουν νόμιμους σκοπούς, όπως η εθνική ασφάλεια, και παρέχει αποτελεσματική νομική προστασία από τέτοιου είδους επεμβάσεις ⁽⁸⁾. Τα «σημεία αναφοράς για την επάρκεια» του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων, τα οποία αποσκοπούν στην περαιτέρω αποσαφήνιση του εν λόγω προτύπου, παρέχουν επίσης καθοδήγηση σχετικά με το θέμα αυτό ⁽⁹⁾.
- (5) Το εφαρμοστέο πρότυπο όσον αφορά την εν λόγω επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων διευκρινίστηκε περαιτέρω από το ΔΕΕ στην απόφασή του, της 16ης Ιουλίου 2020, στην υπόθεση C-311/18, Data Protection Commissioner κατά Facebook Ireland Limited και Maximilian Schrems (στο εξής: Schrems II), η οποία ακύρωσε την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1250 της Επιτροπής ⁽¹⁰⁾ σχετικά με προηγούμενο διατλαντικό πλαίσιο για τη ροή δεδομένων, την ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ (στο εξής: ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής). Το ΔΕΕ έκρινε ότι οι περιορισμοί στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που απορρέουν από το εθνικό δικαίωμα των ΗΠΑ σχετικά με την πρόσβαση και τη χρήση, από δημόσιες αρχές των ΗΠΑ, δεδομένων που διαβιβάζονται από την Ένωση στις Ηνωμένες Πολιτείες για σκοπούς εθνικής ασφάλειας δεν οριοθετούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται σε απαιτήσεις ουσιαστικά ισοδύναμες με εκείνες που επιβάλλει το δικαίωμα της Ένωσης, όσον αφορά την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα τέτοιων επεμβάσεων στο δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων ⁽¹¹⁾. Το ΔΕΕ έκρινε επίσης ότι δεν ήταν διαθέσιμο κανένα μέσο δικαστικής προστασίας ενώπιον οργάνου που να προσφέρει στα πρόσωπα των οποίων τα δεδομένα διαβιβάζονται στις Ηνωμένες Πολιτείες εγγυήσεις ουσιαστικά ισοδύναμες με εκείνες που επιβάλλει το άρθρο 47 του Χάρτη σχετικά με το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής ⁽¹²⁾.
- (6) Μετά την απόφαση Schrems II, η Επιτροπή ξεκίνησε διαβουλεύσεις με την κυβέρνηση των ΗΠΑ με σκοπό την πιθανή έκδοση νέας απόφασης επάρκειας που θα πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 45 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, όπως ερμηνεύθηκαν από το ΔΕΕ. Ως αποτέλεσμα των συζητήσεων αυτών, οι Ηνωμένες Πολιτείες εξέδωσαν, στις 7 Οκτωβρίου 2022, το εκτελεστικό διάταγμα 14086 «Ενίσχυση των εγγυήσεων για τις δραστηριότητες των ΗΠΑ σχετικά με τη συλλογή πληροφοριών από σήματα» (Enhancing Safeguards for US Signals Intelligence Activities) (στο εξής: EO 14086), το οποίο συμπληρώνεται από κανονισμό για το Δικαστήριο Ελέγχου της Προστασίας Δεδομένων (Data Protection Review Court), ο οποίος εκδόθηκε από τον γενικό εισαγγελέα των ΗΠΑ (στο εξής: κανονισμός του γενικού εισαγγελέα) ⁽¹³⁾. Επίσης, επικαιροποιήθηκε το πλαίσιο που ισχύει για εμπορικές οντότητες που επεξεργάζονται δεδομένα τα οποία διαβιβάζονται από την Ένωση βάσει της παρούσας απόφασης, δηλ. του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων (στο εξής: «ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ» ή «ΠΠΔ»).
- (7) Η Επιτροπή προέβη σε ενδελεχή ανάλυση του δικαίου και της πρακτικής των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένου του EO 14086 και του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Βάσει των διαπιστώσεων που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 9-200, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εξασφαλίζουν ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από υπευθύνους επεξεργασίας ή εκτελούντες την επεξεργασία στην Ένωση ⁽¹⁴⁾ σε πιστοποιημένους οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

⁽⁵⁾ Υπόθεση C-362/14, Maximilian Schrems κατά Data Protection Commissioner (Schrems), ECLI:EU:C:2015:650, σκέψη 73.

⁽⁶⁾ Schrems, σκέψη 74.

⁽⁷⁾ Βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, Ανταλλαγή και προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο [COM(2017) 7 της 10.1.2017], τμήμα 3.1, σ. 6.

⁽⁸⁾ Schrems, σκέψεις 88-89.

⁽⁹⁾ Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, Σημεία αναφοράς για την επάρκεια, WP 254 αναθ. 01, διαθέσιμο στον ακόλουθο σύνδεσμο: https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=614108.

⁽¹⁰⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1250 της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2016, βάσει της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από την ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ (ΕΕ L 207 της 1.8.2016, σ. 1).

⁽¹¹⁾ Schrems II, σκέψη 185.

⁽¹²⁾ Schrems II, σκέψη 197.

⁽¹³⁾ Τίτλος 28 του CFR (Κώδικας Ομοσπονδιακών Κανονισμών των ΗΠΑ), μέρος 302.

⁽¹⁴⁾ Η απόφαση παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ. Η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: συμφωνία για τον ΕΟΧ) προβλέπει την επέκταση της εσωτερικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα τρία κράτη του ΕΟΧ, την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Η απόφαση της Μεικτής Επιτροπής για ενσωμάτωση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 στο παράρτημα XI της συμφωνίας για τον ΕΟΧ εκδόθηκε από τη Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ στις 6 Ιουλίου 2018 και άρχισε να ισχύει στις 20 Ιουλίου 2018. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός καλύπτεται από την εν λόγω συμφωνία. Για τους σκοπούς της απόφασης, οι αναφορές στην ΕΕ και στα κράτη μέλη της ΕΕ θα πρέπει, συνολικά, να νοούνται ως καλύπτοντες και τα κράτη του ΕΟΧ.

- (8) Η παρούσα απόφαση έχει ως αποτέλεσμα οι διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από υπευθύνους επεξεργασίας και εκτελούντες την επεξεργασία στην Ένωση ⁽¹⁵⁾ σε πιστοποιημένους οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες να μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς να απαιτείται περαιτέρω άδεια. Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την άμεση εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 στους εν λόγω οργανισμούς, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού που ορίζονται στο άρθρο 3 αυτού.

2. ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΕ–ΗΠΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

2.1 Προσωπικό και ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής

2.1.1 Πιστοποιημένοι οργανισμοί

- (9) Το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ βασίζεται σε ένα σύστημα πιστοποίησης μέσω του οποίου οι οργανισμοί των ΗΠΑ δεσμεύονται να τηρούν ένα σύνολο αρχών προστασίας της ιδιωτικής ζωής, τις αρχές του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των συμπληρωματικών αρχών (από κοινού, στο εξής: Αρχές), οι οποίες εκδίδονται από το Υπουργείο Εμπορίου (DoC) των ΗΠΑ και περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης ⁽¹⁶⁾. Για να είναι επιλέξιμοι για πιστοποίηση βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, οι οργανισμοί πρέπει να υπόκεινται στις εξουσίες διεξαγωγής ερευνών και επιβολής του νόμου της Ομοσπονδιακής Επιτροπής Εμπορίου (Federal Trade Commission, στο εξής: FTC) ή του Υπουργείου Μεταφορών (DoT) ⁽¹⁷⁾. Οι Αρχές αρχίζουν να εφαρμόζονται μόλις πραγματοποιηθεί η πιστοποίηση. Όπως εξηγείται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 48–52, οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ υποχρεούνται να πιστοποιούν εκ νέου την από μέρους τους τήρηση των Αρχών σε ετήσια βάση ⁽¹⁸⁾.

2.1.2 Ορισμός των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και έννοιες του υπευθύνου επεξεργασίας και του «αντιπρόσωπου»

- (10) Η προστασία που παρέχεται από το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ εφαρμόζεται ως προς όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ένωση σε οργανισμούς στις ΗΠΑ οι οποίοι έχουν λάβει πιστοποίηση της συμμόρφωσής τους με τις Αρχές από το Υπουργείο Εμπορίου, με εξαίρεση τα δεδομένα που συλλέγονται για δημοσίευση, μετάδοση ή άλλες μορφές δημοσιοποίησης δημοσιογραφικού υλικού και πληροφορίες από προγενέστερα δημοσιευμένο υλικό το οποίο διαδόθηκε από δημοσιογραφικά αρχεία ⁽¹⁹⁾. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω πληροφορίες δεν μπορούν να διαβιβάζονται βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.
- (11) Οι Αρχές ορίζουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα με τον ίδιο τρόπο όπως και ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679, δηλαδή ως «δεδομένα τα οποία αφορούν ένα πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί και τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ, διαβιβάζονται σε οργανισμό των Ηνωμένων Πολιτειών από την ΕΕ και καταγράφονται με οποιαδήποτε μορφή» ⁽²⁰⁾. Ως εκ τούτου, καλύπτουν επίσης ψευδωνυμοποιημένα (ή «κωδικοποιημένα με κλειδα») ερευνητικά δεδομένα (συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η κλειδα δεν κοινοποιείται στον οργανισμό των ΗΠΑ που τα λαμβάνει) ⁽²¹⁾. Ομοίως, η επεξεργασία ορίζεται ως «κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιούνται με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων διαδικασιών και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η τροποποίηση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η κοινολόγηση ή η διάδοση, καθώς και η διαγραφή ή η καταστροφή» ⁽²²⁾.
- (12) Το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ εφαρμόζεται σε οργανισμούς στις ΗΠΑ που χαρακτηρίζονται ως υπεύθυνοι επεξεργασίας (δηλαδή πρόσωπα ή οργανισμοί οι οποίοι, μόνοι ή από κοινού με άλλους, καθορίζουν τον σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) ⁽²³⁾ ή εκτελούντες την επεξεργασία (δηλαδή αντιπρόσωποι που ενεργούν για λογαριασμό υπευθύνου επεξεργασίας) ⁽²⁴⁾. Οι εκτελούντες την επεξεργασία των ΗΠΑ πρέπει να δεσμεύονται βάσει σύμβασης ότι θα ενεργούν μόνο με βάση τις οδηγίες του υπευθύνου επεξεργασίας της ΕΕ και θα τον συνδράμουν ώστε να

⁽¹⁵⁾ Η παρούσα απόφαση δεν θίγει τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 που ισχύουν για τις οντότητες (υπευθύνους επεξεργασίας και εκτελούντες την επεξεργασία) στην Ένωση οι οποίες διαβιβάζουν τα δεδομένα, για παράδειγμα όσον αφορά τον περιορισμό του σκοπού, την ελαχιστοποίηση των δεδομένων, τη διαφάνεια και την ασφάλεια των δεδομένων [βλ. επίσης άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679].

⁽¹⁶⁾ Βλ. σχετικά Schrems, σκέψη 81, στην οποία το ΔΕΕ επιβεβαίωσε ότι ένα σύστημα αυτοπιστοποίησης μπορεί να διασφαλίσει επαρκές επίπεδο προστασίας.

⁽¹⁷⁾ Παράρτημα Ι τμήμα Ι παράγραφος 2. Η FTC διαθέτει ευρεία δικαιοδοσία επί των εμπορικών δραστηριοτήτων, με ορισμένες εξαιρέσεις, π.χ. όσον αφορά τράπεζες, αεροπορικές εταιρείες, τις δραστηριότητες ασφάλισης και τις δραστηριότητες κοινού μεταφοράς των παρόχων υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών (παρόλο που η απόφαση του Εφετίου της ένατης περιφέρειας των ΗΠΑ, της 26ης Φεβρουαρίου 2018, στην υπόθεση FTC κατά AT&T επιβεβαίωσε ότι η FTC διαθέτει δικαιοδοσία επί των δραστηριοτήτων μη κοινού μεταφοράς των εν λόγω οντοτήτων). Βλ. επίσης παράρτημα IV υποσημείωση 2. Το Υπουργείο Μεταφορών είναι αρμόδιο για την επιβολή της συμμόρφωσης των αεροπορικών εταιρειών και των ταξιδιωτικών πρακτορείων (αεροπορικών μεταφορών) με τη νομοθεσία, βλ. παράρτημα V τμήμα Α.

⁽¹⁸⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 6.

⁽¹⁹⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 2.

⁽²⁰⁾ Παράρτημα Ι τμήμα Ι παράγραφος 8 στοιχείο α).

⁽²¹⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 14 στοιχείο ζ).

⁽²²⁾ Παράρτημα Ι τμήμα Ι παράγραφος 8 στοιχείο β).

⁽²³⁾ Παράρτημα Ι τμήμα Ι παράγραφος 8 στοιχείο γ).

⁽²⁴⁾ Βλ. π.χ. παράρτημα Ι τμήμα ΙΙ παράγραφος 2 στοιχείο β), καθώς και τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 3 στοιχείο β) και παράγραφος 7 στοιχείο δ), τα οποία καθιστούν σαφές ότι οι αντιπρόσωποι ενεργούν για λογαριασμό υπευθύνου επεξεργασίας, βάσει των οδηγιών αυτού και βάσει συγκεκριμένων συμβατικών υποχρεώσεων.

ανταποκρίνεται σε αιτήματα προσώπων που ασκούν τα δικαιώματά τους δυνάμει των Αρχών ⁽²⁵⁾. Επίσης, σε περίπτωση υπεργολαβίας επεξεργασίας, ο εκτελών την επεξεργασία πρέπει να συνάπτει σύμβαση με τον υπεργολάβο επεξεργασίας η οποία να εγγυάται το ίδιο επίπεδο προστασίας με αυτό που παρέχεται από τις Αρχές και να λαμβάνει μέτρα για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της ⁽²⁶⁾.

2.2 Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων

2.2.1 Περιορισμός του σκοπού και επιλογή

- (13) Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να είναι σύννομη και θεμιτή. Τα δεδομένα θα πρέπει να συλλέγονται για συγκεκριμένο σκοπό και, στη συνέχεια, να χρησιμοποιούνται μόνο στο μέτρο που αυτό δεν είναι ασύμβατο με τον σκοπό της επεξεργασίας.
- (14) Στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, αυτό διασφαλίζεται μέσω διαφορετικών Αρχών. Πρώτον, σύμφωνα με την αρχή της ακεραιότητας των δεδομένων και του περιορισμού του σκοπού, όπως και βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ένας οργανισμός δεν μπορεί να επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με τρόπο που να αντιβαίνει στον σκοπό για τον οποίο συλλέχθηκαν αρχικά ή για τον οποίο δόθηκε μεταγενέστερα άδεια από το υποκείμενο των δεδομένων ⁽²⁷⁾.
- (15) Δεύτερον, πριν να χρησιμοποιήσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για νέο (τροποποιημένο) σκοπό που είναι ουσιωδώς διαφορετικός αλλά εξακολουθεί να συνάδει με τον αρχικό σκοπό, ή πριν να τα κοινολογήσει σε τρίτο μέρος, ο οργανισμός πρέπει να παρέχει στα υποκείμενα των δεδομένων τη δυνατότητα αντίταξης (εξαιρέση από τα δεδομένα), σύμφωνα με την αρχή της επιλογής ⁽²⁸⁾, μέσω ενός σαφούς, ευδιάκριτου και άμεσα διαθέσιμου μηχανισμού. Είναι σημαντικό ότι η Αρχή αυτή δεν υπερισχύει της ρητής απαγόρευσης της ασυμβίβαστης επεξεργασίας ⁽²⁹⁾.

⁽²⁵⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 10 στοιχείο α). Βλ. επίσης τις κατευθυντήριες γραμμές που εκπόνησε το Υπουργείο Εμπορίου, σε διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, στο πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής, με τις οποίες διασαφηνίστηκαν οι υποχρεώσεις των εκτελούντων την επεξεργασία στις ΗΠΑ που λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση βάσει του πλαισίου. Δεδομένου ότι οι κανόνες αυτοί δεν έχουν αλλάξει, αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές / συχνές ερωτήσεις εξακολουθούν να ισχύουν στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ (<https://www.privacyshield.gov/article?id=Processing-FAQs>).

⁽²⁶⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 3 στοιχείο β).

⁽²⁷⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 5 στοιχείο α). Οι συμβατικοί σκοποί μπορεί να περιλαμβάνουν τον λογιστικό έλεγχο, την πρόληψη της απάτης ή άλλους σκοπούς που συνάδουν με τις προσδοκίες ενός λογικού ανθρώπου δεδομένου του πλαισίου συλλογής των δεδομένων (βλ. παράρτημα I υποσημείωση 6).

⁽²⁸⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 2 στοιχείο α). Αυτό δεν ισχύει όταν ένας οργανισμός παρέχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε εκτελούντα την επεξεργασία που ενεργεί για λογαριασμό του και σύμφωνα με τις οδηγίες του [παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 2 στοιχείο β)]. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, ο οργανισμός πρέπει να έχει συνάψει σύμβαση και να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με την αρχή της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση, όπως περιγράφεται λεπτομερέστερα στην αιτιολογική σκέψη 43. Επίσης, η αρχή της επιλογής (καθώς και η αρχή της κοινοποίησης) μπορεί να περιορίζεται όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τη διεξαγωγή του νομικού ελέγχου (στο πλαίσιο πιθανής συγχώνευσης ή εξαγοράς) ή λογιστικών ελέγχων, στον βαθμό και για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση εκ του νόμου απαιτήσεων ή απαιτήσεων δημόσιου συμφέροντος, ή στον βαθμό και για όσο διάστημα η εφαρμογή των εν λόγω Αρχών θα έβλαπτε τα έννομα συμφέροντα του οργανισμού στο συγκεκριμένο πλαίσιο νομικών ή λογιστικών ελέγχων (παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 4). Η συμπληρωματική αρχή 15 [παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 15 στοιχείο α) και β)] προβλέπει επίσης εξαιρέση από την αρχή της επιλογής (καθώς και από τις αρχές της κοινοποίησης και της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση) για δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από δημόσια διαθέσιμες πηγές (εκτός εάν ο εξαγωγέας δεδομένων της ΕΕ αναφέρει ότι οι πληροφορίες υπόκεινται σε περιορισμούς που απαιτούν την εφαρμογή των εν λόγω αρχών) ή για δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται από αρχεία τα οποία είναι γενικά διαθέσιμα στο κοινό ώστε να μπορεί να τα συμβουλευτεί (εφόσον δεν συνδυάζονται με πληροφορίες από μη δημόσια αρχεία και πληρούνται τυχόν προϋποθέσεις για την εξέτασή τους). Ομοίως, η συμπληρωματική αρχή 14 [παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 14 στοιχείο στ)] προβλέπει εξαιρέση από την αρχή της επιλογής (καθώς και από τις αρχές της κοινοποίησης και της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση) για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από φαρμακευτική εταιρεία ή εταιρεία ιατροτεχνολογικών προϊόντων για δραστηριότητες παρακολούθησης της ασφάλειας και της αποτελεσματικότητας των προϊόντων, στον βαθμό που η τήρηση των Αρχών εμποδίζει τη συμμόρφωση με κανονιστικές απαιτήσεις.

⁽²⁹⁾ Αυτό ισχύει για όλες τις διαβιβάσεις δεδομένων βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου οι διαβιβάσεις αυτές αφορούν δεδομένα που συλλέγονται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης. Παρότι οι πιστοποιημένοι οργανισμοί των ΗΠΑ δύνανται, καταρχήν, να χρησιμοποιούν δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού για διαφορετικούς, μη σχετικούς με την απασχόληση, σκοπούς (π.χ. ορισμένες ανακοινώσεις εμπορικής προώθησης), πρέπει να σέβονται την απαγόρευση σχετικά με την ασυμβίβαστη επεξεργασία και, επίσης, δύνανται να το πράττουν μόνο σύμφωνα με τις αρχές της κοινοποίησης και της επιλογής. Κατ' εξαιρέση, ένας οργανισμός μπορεί να χρησιμοποιεί δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για πρόσθετο συμβατό σκοπό χωρίς να παρέχει κοινοποίηση και επιλογή, αλλά μόνο στον βαθμό και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για να αποφευχθεί να πληγεί η ικανότητα του οργανισμού να προβαίνει σε προαγωγές, διορισμούς ή άλλες παρόμοιες αποφάσεις απασχόλησης [βλ. παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 9 στοιχείο β) σημείο iv)]. Η απαγόρευση που ισχύει για τους οργανισμούς των ΗΠΑ όσον αφορά την επιβολή κυρώσεων σε υπάλληλο για την άσκηση της εν λόγω επιλογής, συμπεριλαμβανομένου του περιορισμού των ευκαιριών απασχόλησης, θα διασφαλίζει ότι, παρά τη σχέση γγενούς εξάρτησης, ο υπάλληλος δεν θα υφίσταται πιέσεις και, ως εκ τούτου, θα μπορεί πράγματι να ασκεί το δικαίωμα της ελεύθερης επιλογής. Βλ. παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 9 στοιχείο β) σημείο i).

2.2.2 Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

- (16) Θα πρέπει να προβλέπονται ειδικές εγγυήσεις για την επεξεργασία «ειδικών κατηγοριών» δεδομένων.
- (17) Σύμφωνα με την αρχή της επιλογής ισχύουν ειδικές εγγυήσεις για την επεξεργασία «ευαίσθητων πληροφοριών», δηλαδή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τα οποία προσδιορίζονται λεπτομερώς νοσήματα ή παθήσεις, η φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, οι θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, η συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις ή πληροφορίες σχετικά με τη σεξουαλική ζωή του προσώπου ή κάθε άλλη πληροφορία που λαμβάνεται από τρίτον η οποία προσδιορίζεται και αντιμετωπίζεται από το εν λόγω μέρος ως ευαίσθητη ⁽³⁰⁾. Αυτό σημαίνει ότι οποιαδήποτε δεδομένα που θεωρούνται ευαίσθητα βάσει της νομοθεσίας της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων (συμπεριλαμβανομένων δεδομένων σχετικά με τον γενετήσιο προσανατολισμό, γενετικών δεδομένων και βιομετρικών δεδομένων) θα αντιμετωπίζονται ως ευαίσθητα στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ από τους πιστοποιημένους οργανισμούς.
- (18) Γενικά, οι οργανισμοί πρέπει να λαμβάνουν τη θετική ρητή συγκατάθεση (δηλ. προαιρετική συμμετοχή) των φυσικών προσώπων για τη χρήση ευαίσθητων πληροφοριών για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους συλλέχθηκαν αρχικά ή εγκρίθηκαν στη συνέχεια από το φυσικό πρόσωπο (με προαιρετική συμμετοχή) ή για την κοινολόγησή τους σε τρίτους ⁽³¹⁾.
- (19) Η εν λόγω συγκατάθεση δεν απαιτείται να λαμβάνεται σε περιορισμένες περιπτώσεις, παρόμοιες με συγκρίσιμες εξαιρέσεις που προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων, π.χ. όταν η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων είναι προς το ζωτικό συμφέρον ενός προσώπου· είναι αναγκαία για την τεκμηρίωση νομικών αξιώσεων· ή απαιτείται για την παροχή ιατρικής περίθαλψης ή διάγνωσης ⁽³²⁾.

2.2.3 Ακρίβεια, ελαχιστοποίηση και ασφάλεια των δεδομένων

- (20) Τα δεδομένα πρέπει να είναι ακριβή και, όπου χρειάζεται, επικαιροποιημένα. Θα πρέπει επίσης να είναι κατάλληλα, συναφή και όχι υπερβολικά σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία και, καταρχήν, να μη διατηρούνται για διάστημα μεγαλύτερο από το αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία.
- (21) Σύμφωνα με την αρχή της ακεραιότητας των δεδομένων και του περιορισμού του σκοπού ⁽³³⁾, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να περιορίζονται σε όσα είναι συναφή με τον σκοπό της επεξεργασίας. Επίσης, οι οργανισμοί πρέπει, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την εξυπηρέτηση των σκοπών της επεξεργασίας, να λαμβάνουν εύλογα μέτρα για να διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι αξιόπιστα για τη χρήση για την οποία προορίζονται, ακριβή, πλήρη και ενημερωμένα.
- (22) Επίσης, οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διατηρούνται υπό μορφή με την οποία καθίσταται γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί η ταυτότητα ενός προσώπου (και, κατά συνέπεια, υπό τη μορφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) ⁽³⁴⁾ μόνον για το χρονικό διάστημα για το οποίο εξυπηρετούν τον σκοπό ή τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν αρχικά ή εγκρίθηκαν στη συνέχεια από το φυσικό πρόσωπο σύμφωνα με την αρχή της επιλογής. Η υποχρέωση αυτή δεν παρεμποδίζει τους οργανισμούς να συνεχίσουν την επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα για μεγαλύτερες περιόδους, αλλά μόνο για το χρονικό διάστημα και στον βαθμό που η εν λόγω επεξεργασία εξυπηρετεί εύλογως έναν από τους ακόλουθους συγκεκριμένους σκοπούς, παρόμοια προς τις συγκρίσιμες εξαιρέσεις που προβλέπονται στο ενωσιακό δίκαιο για την προστασία των δεδομένων: αρχειοθέτηση προς το δημόσιο συμφέρον, δημοσιογραφία, λογοτεχνία και τέχνη, επιστημονική και ιστορική έρευνα και στατιστική ανάλυση ⁽³⁵⁾. Όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τηρούνται για την εξυπηρέτηση ενός από τους σκοπούς αυτούς, η επεξεργασία τους υπόκειται στις εγγυήσεις που παρέχονται από τις Αρχές ⁽³⁶⁾.
- (23) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει επίσης να υποβάλλονται σε επεξεργασία με τρόπο που να εγγυάται την ασφάλειά τους, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας τους από μη εξουσιοδοτημένη ή παράνομη επεξεργασία και τυχαία απώλεια, καταστροφή ή φθορά. Για τον σκοπό αυτό, οι υπεύθυνοι επεξεργασίας και οι εκτελούντες την επεξεργασία θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα τεχνικά ή οργανωτικά μέτρα για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από πιθανές απειλές. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να αξιολογούνται λαμβανομένων υπόψη της εξέλιξης της τεχνολογίας, του σχετικού κόστους και της φύσης, της έκτασης, του πλαισίου και των σκοπών της επεξεργασίας, καθώς και των κινδύνων για τα δικαιώματα των φυσικών προσώπων.

⁽³⁰⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 2 στοιχείο γ).

⁽³¹⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 2 στοιχείο γ).

⁽³²⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 1.

⁽³³⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 5.

⁽³⁴⁾ Βλ. παράρτημα I υποσημείωση 7, η οποία διευκρινίζει ότι ένα φυσικό πρόσωπο θεωρείται «πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί» εάν ένας οργανισμός ή τρίτος θα μπορούσε εύλογα να εξακριβώσει την ταυτότητά του, λαμβάνοντας υπόψη τα μέσα εξακριβώσης της ταυτότητας που είναι εύλογως πιθανό να χρησιμοποιηθούν (με συνεκτίμηση, μεταξύ άλλων, του κόστους και του χρόνου που απαιτούνται για την εξακρίβωση της ταυτότητας και τη διαθέσιμη τεχνολογία κατά τον χρόνο της επεξεργασίας).

⁽³⁵⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 5 στοιχείο β).

⁽³⁶⁾ Ό.π.

- (24) Στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, αυτό διασφαλίζεται με την *αρχή της ασφάλειας*, η οποία απαιτεί, όπως και το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, να λαμβάνονται εύλογα και κατάλληλα μέτρα ασφάλειας, λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που ενέχει η επεξεργασία και η φύση των δεδομένων ⁽³⁷⁾.

2.2.4 Διαφάνεια

- (25) Τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να ενημερώνονται για τα βασικά χαρακτηριστικά της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τους.
- (26) Αυτό διασφαλίζεται μέσω της *αρχής της κοινοποίησης* ⁽³⁸⁾, η οποία, όπως και οι υποχρεώσεις διαφάνειας βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, απαιτεί από τους οργανισμούς να ενημερώνουν τα υποκείμενα των δεδομένων, μεταξύ άλλων, σχετικά με i) τη συμμετοχή του οργανισμού στο ΠΠΔ, ii) το είδος των δεδομένων που συλλέγονται, iii) τον σκοπό της επεξεργασίας, iv) το είδος ή την ταυτότητα τρίτων στους οποίους ενδέχεται να κοινολογηθούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τους σκοπούς της κοινολόγησης, v) τα ατομικά τους δικαιώματα, vi) τον τρόπο επικοινωνίας με τον οργανισμό και vii) τα διαθέσιμα μέσα προσφυγής.
- (27) Η κοινοποίηση αυτή πρέπει να παρέχεται σε σαφή και ευνόητη γλώσσα, όταν ζητείται για πρώτη φορά από τα φυσικά πρόσωπα να παράσχουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή το ταχύτερο δυνατό στη συνέχεια, αλλά, σε κάθε περίπτωση, πριν τα δεδομένα να χρησιμοποιηθούν για σκοπό ουσιωδώς διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο συλλέχθηκαν ή πριν κοινολογηθούν σε τρίτους (αλλά συμβατό με αυτόν) ⁽³⁹⁾.
- (28) Επίσης, οι οργανισμοί πρέπει να δημοσιοποιούν τις οικείες πολιτικές για την προστασία των δεδομένων που να αντικατοπτρίζουν τις Αρχές (ή, στην περίπτωση των δεδομένων ανθρώπινου δυναμικού, να τις καθιστούν άμεσα διαθέσιμες στα ενδιαφερόμενα φυσικά πρόσωπα) και να παρέχουν συνδέσμους προς τον δικτυακό τόπο του Υπουργείου Εμπορίου (με περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με την πιστοποίηση, τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων και τους διαθέσιμους μηχανισμούς προσφυγής), τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων (στο εξής: κατάλογος του ΠΠΔ) και τον δικτυακό τόπο κατάλληλου παρόχου εναλλακτικού μηχανισμού επίλυσης διαφορών ⁽⁴⁰⁾.

2.2.5 Ατομικά δικαιώματα

- (29) Τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να έχουν ορισμένα δικαιώματα τα οποία μπορούν να ασκηθούν έναντι του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, ιδίως το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα, το δικαίωμα να αντιταχθούν στην επεξεργασία και το δικαίωμα διόρθωσης και διαγραφής των δεδομένων.
- (30) Η *αρχή της πρόσβασης* ⁽⁴¹⁾ που προβλέπεται στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ παρέχει στα πρόσωπα τα δικαιώματα αυτά. Ειδικότερα, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν, χωρίς να απαιτείται αιτιολόγηση, δικαίωμα λήψης επιβεβαίωσης από οργανισμό σχετικά με τυχόν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν· κοινοποίησης των δεδομένων σε αυτούς· και λήψης πληροφοριών σχετικά με τον σκοπό της επεξεργασίας, τις κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τους αποδέκτες (κατηγορίες αποδεκτών) στους οποίους κοινοποιούνται τα δεδομένα ⁽⁴²⁾. Οι οργανισμοί υποχρεούνται να απαντούν στα αιτήματα πρόσβασης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος ⁽⁴³⁾. Οι

⁽³⁷⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙ παράγραφος 4 στοιχείο α). Επίσης, όσον αφορά τα δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού, σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, οι εργοδότες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τις προτιμήσεις των εργαζομένων όσον αφορά την ιδιωτική τους ζωή, με τον περιορισμό της πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, την ανωνυμοποίηση ορισμένων δεδομένων ή την καταγραφή βάσει κωδικών ή ψευδωνύμων [παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 9 στοιχείο β) σημείο iii)].

⁽³⁸⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙ παράγραφος 1.

⁽³⁹⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙ παράγραφος 1 στοιχείο β). Η συμπληρωματική αρχή 14 [παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 14 στοιχεία β) και γ)] θεσπίζει ειδικές διατάξεις για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο έρευνας στον τομέα της υγείας και κλινικών δοκιμών. Ειδικότερα, η αρχή αυτή επιτρέπει στους οργανισμούς να επεξεργάζονται δεδομένα κλινικών δοκιμών ακόμη και μετά την αποχώρηση ενός προσώπου από τη δοκιμή, εάν αυτό κατέστη σαφές στην κοινοποίηση που πραγματοποιήθηκε όταν το πρόσωπο συμφώνησε να συμμετάσχει. Ομοίως, όταν ένας οργανισμός του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ λαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς έρευνας στον τομέα της υγείας, μπορεί να τα χρησιμοποιεί για νέες ερευνητικές δραστηριότητες μόνο σύμφωνα με τις αρχές της *κοινοποίησης* και της *επιλογής*. Στην περίπτωση αυτή, η κοινοποίηση προς το φυσικό πρόσωπο θα πρέπει, καταρχήν, να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τυχόν μελλοντικές ειδικές χρήσεις των δεδομένων (π.χ. σχετικές μελέτες). Όταν δεν είναι δυνατόν να συμπεριληφθούν εξ αρχής όλες οι μελλοντικές χρήσεις των δεδομένων (καθώς μια νέα ερευνητική χρήση θα μπορούσε να προκύψει από νέες γνώσεις ή ιατρικές/ερευνητικές εξελίξεις), πρέπει να περιλαμβάνεται επεξήγηση ότι τα δεδομένα ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν σε μελλοντικές απρόβλεπτες ιατρικές και φαρμακευτικές ερευνητικές δραστηριότητες. Εάν αυτή η περαιτέρω χρήση δεν συνάδει με τους γενικούς ερευνητικούς σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν τα δεδομένα (δηλαδή εάν οι νέοι σκοποί είναι ουσιωδώς διαφορετικοί, αλλά εξακολουθούν να είναι συμβατοί με τον αρχικό σκοπό, βλ. αιτιολογικές σκέψεις 14 και 15), πρέπει να ληφθεί νέα συγκατάθεση (δηλ. προαιρετική συμμετοχή). Βλ. επίσης τους ειδικούς περιορισμούς / τις ειδικές εξαιρέσεις από την αρχή της *κοινοποίησης* που περιγράφονται στην υποσημείωση 28.

⁽⁴⁰⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 6 στοιχείο δ).

⁽⁴¹⁾ Βλ. επίσης τη συμπληρωματική αρχή σχετικά με την «πρόσβαση» (παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 8).

⁽⁴²⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 8 στοιχείο α) σημεία i) και ii).

⁽⁴³⁾ Παράρτημα Ι τμήμα ΙΙΙ παράγραφος 8 στοιχείο θ).

οργανισμοί μπορεί να θέτουν εύλογα όρια στον αριθμό των περιπτώσεων, εντός μια δεδομένης περιόδου, που θα ικανοποιήσουν αιτήματα πρόσβασης από συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο και μπορούν να επιβάλουν τέλη που δεν είναι υπερβολικά, π.χ. όταν τα αιτήματα είναι προδήλως υπερβολικά, ιδίως λόγω του επαναλαμβανόμενου χαρακτήρα τους ⁽⁴⁴⁾.

- (31) Το δικαίωμα πρόσβασης μπορεί να περιορίζεται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις παρόμοιες με εκείνες που προβλέπονται στο δίκαιο της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων, ειδικότερα όταν παραβιάζονται τα νόμιμα δικαιώματα τρίτων· όταν η επιβάρυνση ή τα έξοδα για την παροχή πρόσβασης θα ήταν δυσανάλογα προς τους κινδύνους για την ιδιωτική ζωή του φυσικού προσώπου στη συγκεκριμένη περίπτωση (παρόλο που τα έξοδα και η επιβάρυνση δεν αποτελούν παράγοντες ελέγχου για τον προσδιορισμό του αν η παροχή πρόσβασης είναι εύλογη)· στον βαθμό που η κοινολόγησή τους είναι πιθανόν να παρεμποδίσει τη διασφάλιση σημαντικών δημόσιων συμφερόντων, όπως η εθνική ασφάλεια, η δημόσια ασφάλεια ή η άμυνα· οι πληροφορίες περιέχουν εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες· ή οι πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία αποκλειστικά για ερευνητικούς ή στατιστικούς σκοπούς ⁽⁴⁵⁾. Τυχόν άρνηση ή περιορισμός δικαιώματος πρέπει να είναι αναγκαίος και δεόντως αιτιολογημένος, και ο οργανισμός είναι εκείνος που οφείλει να αποδείξει ότι πληρούνται οι συγκεκριμένες απαιτήσεις ⁽⁴⁶⁾. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο οργανισμός πρέπει να λαμβάνει ιδιαίτερος υπόψη τα συμφέροντα του προσώπου ⁽⁴⁷⁾. Όταν είναι δυνατόν να διαχωριστούν οι πληροφορίες από άλλα δεδομένα στα οποία εφαρμόζεται περιορισμός, ο οργανισμός πρέπει να παραλείπει τις προστατευόμενες πληροφορίες και να παρέχει πρόσβαση στις υπόλοιπες πληροφορίες ⁽⁴⁸⁾.
- (32) Επίσης, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν το δικαίωμα να ζητούν διόρθωση ή τροποποίηση ανακριβών δεδομένων και να ζητούν τη διαγραφή δεδομένων που έχουν υποστεί επεξεργασία κατά παράβαση των Αρχών ⁽⁴⁹⁾. Επίσης, όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 15, τα φυσικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να αντιταχθούν / να εξαιρεθούν από την επεξεργασία των δεδομένων τους για ουσιωδώς διαφορετικούς (αλλά συμβατούς) σκοπούς από εκείνους για τους οποίους συλλέχθηκαν τα δεδομένα και από την κοινολόγηση των δεδομένων τους σε τρίτους. Όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χρησιμοποιούνται για σκοπούς άμεσου μάρκετινγκ, τα φυσικά πρόσωπα έχουν γενικό δικαίωμα εξαίρεσης από την επεξεργασία ανά πάσα στιγμή ⁽⁵⁰⁾.
- (33) Οι Αρχές δεν ρυθμίζουν συγκεκριμένα το ζήτημα των αποφάσεων που έχουν αντίκτυπο στο υποκείμενο των δεδομένων και βασίζονται αποκλειστικά στην αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ωστόσο, όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεχθεί στην Ένωση, οι αποφάσεις που βασίζονται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία λαμβάνονται συνήθως από τον υπεύθυνο επεξεργασίας στην Ένωση (ο οποίος έχει άμεση σχέση με το οικείο υποκείμενο των δεδομένων) και, συνεπώς, εμπίπτουν άμεσα στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽⁵¹⁾. Εδώ περιλαμβάνονται οι περιπτώσεις διαβίβασης στις οποίες η επεξεργασία πραγματοποιείται από επιχειρηματικό φορέα της αλλοδαπής (π.χ. των ΗΠΑ), ο οποίος ενεργεί ως αντιπρόσωπος (εκτελών την επεξεργασία) για λογαριασμό του υπευθύνου επεξεργασίας στην Ένωση (ή ως υπεργολάβος για λογαριασμό του εκτελούντος την επεξεργασία στην Ένωση, ο οποίος έλαβε τα δεδομένα από υπεύθυνο επεξεργασίας στην Ένωση που τα συνέλεξε), ο οποίος σε αυτήν τη βάση λαμβάνει τότε την απόφαση.
- (34) Αυτό επιβεβαιώθηκε από μελέτη που ανατέθηκε από την Επιτροπή το 2018 στο πλαίσιο της δεύτερης ετήσιας επανεξέτασης της λειτουργίας της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ⁽⁵²⁾, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, την εποχή εκείνη, δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι πραγματοποιούνταν συνήθως αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων από οργανισμούς της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής βάσει δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονταν στο πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής.

⁽⁴⁴⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 8 στοιχείο στ) σημεία i) και ii) και στοιχείο ζ).

⁽⁴⁵⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 4· παράγραφος 8 στοιχεία β), γ) και ε)· παράγραφος 14 στοιχεία ε) και στ)· και παράγραφος 15 στοιχείο δ).

⁽⁴⁶⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 8 στοιχείο ε) σημείο ii). Ο οργανισμός πρέπει να ενημερώνει το φυσικό πρόσωπο για τους λόγους της άρνησης / του περιορισμού και να παρέχει ένα σημείο επαφής για περαιτέρω ερωτήσεις [τμήμα III παράγραφος 8 σημείο α) στοιχείο iii)].

⁽⁴⁷⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 8 στοιχείο α) σημεία ii) και iii).

⁽⁴⁸⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 8 στοιχείο α) σημείο i).

⁽⁴⁹⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 6 και τμήμα III παράγραφος 8 στοιχείο α) σημείο i).

⁽⁵⁰⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 8 σημείο 12).

⁽⁵¹⁾ Αντιστρόφως, στην εξαιρετική περίπτωση στην οποία ο οργανισμός των ΗΠΑ έχει άμεση σχέση με το υποκείμενο δεδομένων της Ένωσης, αυτό συνήθως απορρέει από το γεγονός ότι έχει στοχεύσει το εν λόγω φυσικό πρόσωπο στην Ένωση προσφέροντάς του προϊόντα ή υπηρεσίες ή παρακολουθώντας τη συμπεριφορά του. Σ' αυτήν την περίπτωση, ο οργανισμός των ΗΠΑ εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (άρθρο 3 παράγραφος 2) και, ως εκ τούτου, πρέπει να συμμορφώνεται απευθείας με την ενωσιακή νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων.

⁽⁵²⁾ SWD(2018) 497, σημείο 4.1.5. Η μελέτη επικεντρώθηκε i) στον βαθμό στον οποίο οργανισμοί της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής στις ΗΠΑ λαμβάνουν αποφάσεις που επηρεάζουν φυσικά πρόσωπα βάσει αυτοματοποιημένης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονταν από εταιρείες στην ΕΕ στο πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής· και ii) στις εγγυήσεις για τα φυσικά πρόσωπα που προβλέπει το ομοσπονδιακό δίκαιο των ΗΠΑ για τέτοιου είδους καταστάσεις και στις προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω εγγυήσεων.

- (35) Σε κάθε περίπτωση, σε τομείς στους οποίους οι εταιρείες είναι πιθανότερο να καταφύγουν στην αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για να λάβουν αποφάσεις που επηρεάζουν το εκάστοτε φυσικό πρόσωπο (π.χ. παροχή πίστωσης, προσφορά ενυπόθηκων δανείων, απασχόληση, στέγαση και ασφάλιση), το δικαίωμα των ΗΠΑ προβλέπει ειδικές ρυθμίσεις προστασίας από τη λήψη αρνητικών αποφάσεων⁽⁵³⁾. Οι εν λόγω νόμοι συνήθως προβλέπουν ότι τα φυσικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται για τους συγκεκριμένους λόγους στους οποίους βασίζεται η απόφαση (π.χ. απόρριψη της χορήγησης πίστωσης), να αμφισβητούν ελλιπείς ή λανθασμένες πληροφορίες (καθώς και το να βασίστηκε η απόφαση σε παράνομους παράγοντες) και να ζητούν επανόρθωση. Στον τομέα της καταναλωτικής πίστης, ο νόμος για την αναφορά της πιστοληπτικής ικανότητας (Fair Credit Reporting Act) και ο νόμος για τις ίσες ευκαιρίες στη λήψη πίστωσης (Equal Credit Opportunity Act) περιλαμβάνουν εγγυήσεις που παρέχουν στους καταναλωτές μια μορφή δικαιώματος για εξηγήσεις και δικαιώματος αμφισβήτησης της απόφασης. Οι εν λόγω νόμοι αφορούν ευρύ φάσμα τομέων, συμπεριλαμβανομένων της πίστωσης, της απασχόλησης, της στέγασης και της ασφάλισης. Επίσης, ορισμένοι νόμοι κατά των διακρίσεων, όπως ο τίτλος VII του νόμου για τα ατομικά δικαιώματα (Civil Rights Act) και ο νόμος για τη δίκαιη στέγαση (Fair Housing Act), παρέχουν στα φυσικά πρόσωπα προστασία όσον αφορά τα μοντέλα που χρησιμοποιούνται στην αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων, τα οποία θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα διακρίσεις βάσει ορισμένων χαρακτηριστικών, και παρέχουν στα φυσικά πρόσωπα δικαιώματα προσβολής των εν λόγω αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων των αυτοματοποιημένων. Όσον αφορά τις πληροφορίες για την υγεία, ο κανόνας για την προστασία των δεδομένων του νόμου για τη δυνατότητα μεταφοράς της ασφάλισης υγείας και για τη λογοδοσία (Health Insurance Portability and Accountability Act, στο εξής: HIPAA) δημιουργεί ορισμένα δικαιώματα, παρεμφερή με εκείνα του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 όσον αφορά την πρόσβαση σε προσωπικές πληροφορίες υγείας. Επίσης, σύμφωνα με τις οδηγίες των αρχών των ΗΠΑ, οι πάροχοι ιατρικών υπηρεσιών πρέπει να λαμβάνουν πληροφορίες που τους δίνουν τη δυνατότητα να ενημερώνουν τα φυσικά πρόσωπα σχετικά με τα συστήματα αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων που χρησιμοποιούνται στον ιατρικό τομέα⁽⁵⁴⁾.
- (36) Ως εκ τούτου, οι εν λόγω κανόνες παρέχουν προστασία παρόμοια με εκείνη που παρέχεται βάσει της ενωσιακής νομοθεσίας για την προστασία των δεδομένων στην απίθανη περίπτωση στην οποία θα λαμβάνονταν αυτοματοποιημένες αποφάσεις από τον ίδιο τον οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.

2.2.6 Περιρισμοί στις περαιτέρω διαβιβάσεις

- (37) Το επίπεδο προστασίας που παρέχεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ένωση σε οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν πρέπει να υπονομεύεται από την περαιτέρω διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων σε αποδέκτες στις Ηνωμένες Πολιτείες ή σε άλλη τρίτη χώρα.
- (38) Σύμφωνα με την αρχή της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση⁽⁵⁵⁾, εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες για τις αποκαλούμενες «περαιτέρω διαβιβάσεις», δηλαδή τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ σε τρίτο υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία, ανεξαρτήτως του αν ο τελευταίος βρίσκεται στις Ηνωμένες Πολιτείες ή σε τρίτη χώρα εκτός των ΗΠΑ (και της Ένωσης). Περαιτέρω διαβιβάσεις μπορούν να πραγματοποιούνται μόνον i) για περιορισμένους και καθορισμένους σκοπούς, ii) βάσει σύμβασης μεταξύ του οργανισμού του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ και του τρίτου⁽⁵⁶⁾ (ή παρόμοιας συμφωνίας εντός εταιρικού ομίλου⁽⁵⁷⁾) και iii) μόνον εάν η εν λόγω σύμβαση απαιτεί από τον τρίτο να παρέχει το ίδιο επίπεδο προστασίας με εκείνο που διασφαλίζεται από τις Αρχές.
- (39) Αυτή η υποχρέωση παροχής του ίδιου επιπέδου προστασίας με αυτό που εγγυώνται οι Αρχές, σε συνδυασμό με την αρχή της ακεραιότητας των δεδομένων και του περιορισμού του σκοπού, συνεπάγεται κυρίως ότι ο τρίτος μπορεί να επεξεργάζεται τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που του διαβιβάζονται μόνο για σκοπούς που δεν είναι ασύμβατοι με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν ή για τους οποίους δόθηκε στη συνέχεια άδεια από το φυσικό πρόσωπο (σύμφωνα με την αρχή της επιλογής).

⁽⁵³⁾ Βλέπε, π.χ., τον νόμο για τις ίσες ευκαιρίες στη λήψη πίστωσης (Equal Credit Opportunity Act, τίτλος 15 U.S.C. άρθρα 1691 επ.), τον νόμο περί δίκαιης αναφοράς πιστοληπτικής ικανότητας (Fair Credit Reporting Act, τίτλος 15 USC άρθρα 1681 επ.) ή τον νόμο περί δίκαιης στέγασης (Fair Housing Act, τίτλος 42 U.S.C. άρθρα 3601 επ.). Επίσης, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν προσυπογράψει τις αρχές του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης για την τεχνητή νοημοσύνη, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, αρχές σχετικά με τη διαφάνεια, τη δυνατότητα εξήγησης, την ασφάλεια και τη λογοδοσία.

⁽⁵⁴⁾ Βλ. π.χ. τις οδηγίες που παρέχονται στην απάντηση στην ερώτηση αριθ. 2042 — Σε ποιες προσωπικές πληροφορίες υγείας έχουν δικαίωμα πρόσβασης τα φυσικά πρόσωπα βάσει του HIPAA από τους οικείους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης και τα οικεία σχέδια υγείας; | HHS.gov.

⁽⁵⁵⁾ Βλ. παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 3 και συμπληρωματική αρχή για τις «υποχρεωτικές συμβάσεις για περαιτέρω διαβιβάσεις» (παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 10).

⁽⁵⁶⁾ Κατ' εξαίρεση από αυτήν τη γενική αρχή, ένας οργανισμός μπορεί να διαβιβάσει περαιτέρω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μικρού αριθμού εργαζομένων χωρίς να συνάψει σύμβαση με τον αποδέκτη για την κάλυψη περιστασιακών λειτουργικών αναγκών που σχετίζονται με την απασχόληση, π.χ. για κράτηση πτήσης, δωματίου ξενοδοχείου ή για σύναψη ασφαλιστικής κάλυψης. Ωστόσο, και στην περίπτωση αυτή, ο οργανισμός θα πρέπει να τηρεί τις αρχές της κοινοποίησης και της επιλογής [βλ. παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 9 στοιχείο ε)].

⁽⁵⁷⁾ Βλ. επίσης τη συμπληρωματική αρχή για τις «υποχρεωτικές συμβάσεις για περαιτέρω διαβιβάσεις» [παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 10 στοιχείο β)]. Παρότι η αρχή αυτή επιτρέπει τις διαβιβάσεις και βάσει μη συμβατικών μέσων (π.χ. ενδοομιλικών προγραμμάτων συμμόρφωσης και ελέγχου), το κείμενο καθιστά σαφές ότι τα μέσα αυτά πρέπει σε κάθε περίπτωση να διασφαλίζουν «τη συνέχεια της προστασίας των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα βάσει των Αρχών». Επίσης, δεδομένου ότι ο πιστοποιημένος οργανισμός των ΗΠΑ θα εξακολουθεί να είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση με τις Αρχές, θα έχει ισχυρό κίνητρο να χρησιμοποιεί τα μέσα που αποφέρουν όντως αποτελέσματα στην πράξη.

- (40) Η αρχή της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση θα πρέπει επίσης να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με την αρχή της κοινοποίησης και, στην περίπτωση περαιτέρω διαβίβασης σε τρίτο υπεύθυνο επεξεργασίας ⁽⁵⁸⁾, με την αρχή της επιλογής, σύμφωνα με την οποία τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει να ενημερώνονται (μεταξύ άλλων) σχετικά με το είδος / την ταυτότητα τυχόν τρίτου αποδέκτη, τον σκοπό της περαιτέρω διαβίβασης και τις επιλογές που τους προσφέρονται και μπορούν να αντιτάσσονται (δικαίωμα εξαίρεσης) ή, σε περίπτωση ευαίσθητων δεδομένων, πρέπει να παρέχουν «ρητή συγκατάθεση» (οικειοθελής συμμετοχή) για την περαιτέρω διαβίβαση δεδομένων.
- (41) Η υποχρέωση παροχής του ίδιου επιπέδου προστασίας με αυτό που απαιτείται βάσει των Αρχών ισχύει για κάθε τρίτο και για όλους τους τρίτους που συμμετέχουν στην επεξεργασία των δεδομένων που διαβιβάζονται με τον τρόπο αυτό, ανεξαρτήτως του τόπου στον οποίο βρίσκονται (στις ΗΠΑ ή σε άλλη τρίτη χώρα), καθώς και στην περίπτωση που ο αρχικός τρίτος αποδέκτης διαβιβάζει ο ίδιος τα εν λόγω δεδομένα σε άλλο τρίτο αποδέκτη, για παράδειγμα για σκοπούς επεξεργασίας στο πλαίσιο υπεργολαβίας.
- (42) Σε κάθε περίπτωση, στη σύμβαση με τρίτο αποδέκτη πρέπει να προβλέπεται ότι ο τελευταίος θα ενημερώσει τον οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ εάν αποφασίσει ότι δεν δύναται πλέον να συμμορφώνεται με την υποχρέωσή του. Εάν ληφθεί τέτοιος είδους απόφαση, η επεξεργασία από τον τρίτο πρέπει να παύσει ή πρέπει να ληφθούν άλλα εύλογα και κατάλληλα μέτρα για την επανόρθωση της κατάστασης ⁽⁵⁹⁾.
- (43) Στην περίπτωση περαιτέρω διαβίβασης σε τρίτο αντιπρόσωπο (δηλ. εκτελούντα την επεξεργασία), εφαρμόζονται πρόσθετες ρυθμίσεις προστασίας. Στην περίπτωση αυτή, ο οργανισμός των ΗΠΑ πρέπει να διασφαλίσει ότι ο αντιπρόσωπος ενεργεί μόνο σύμφωνα με τις οδηγίες του και να λάβει εύλογα και κατάλληλα μέτρα i) για να διασφαλίσει ότι ο αντιπρόσωπος επεξεργάζεται ουσιαστικά τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται με τρόπο συνεπή με τις υποχρεώσεις του οργανισμού δυνάμει των Αρχών και ii) για να εξασφαλίσει τη διακοπή και την αποκατάσταση της μη εγκεκριμένης επεξεργασίας, κατόπιν κοινοποίησης ⁽⁶⁰⁾. Το Υπουργείο Εμπορίου μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό να παράσχει συνοπτικό ή αντιπροσωπευτικό αντίγραφο των διατάξεων της σύμβασης που αφορούν την προστασία των δεδομένων ⁽⁶¹⁾. Σε περίπτωση που προκύψουν προβλήματα συμμόρφωσης στην αλυσίδα (υπεργολαβίας) επεξεργασίας, ο οργανισμός που ενεργεί ως υπεύθυνος επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπέχει καταρχήν ευθύνη, όπως προσδιορίζεται στην αρχή της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, εκτός εάν αποδείξει ότι δεν είναι υπεύθυνος για το γεγονός που προκαλεί τη ζημία ⁽⁶²⁾.

2.2.7 Λογοδοσία

- (44) Βάσει της αρχής της λογοδοσίας, οι οντότητες που επεξεργάζονται δεδομένα πρέπει να εφαρμόζουν τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα προκειμένου να συμμορφώνονται ουσιαστικά με τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την προστασία των δεδομένων και να είναι σε θέση να αποδεικνύουν τη συμμόρφωσή τους, ιδίως στην αρμόδια εποπτική αρχή.
- (45) Απαξ και ένας οργανισμός αποφασίσει οικειοθελώς να πιστοποιηθεί ⁽⁶³⁾ στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, η αποτελεσματική συμμόρφωση με τις Αρχές είναι υποχρεωτική και εκτελεστική. Βάσει της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης ⁽⁶⁴⁾, οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ πρέπει να παρέχουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς που να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις Αρχές. Οι οργανισμοί πρέπει, επίσης, να λαμβάνουν μέτρα προκειμένου να εξακριβώνουν ⁽⁶⁵⁾ ότι οι πολιτικές τους που αφορούν την προστασία των δεδομένων συνάδουν με τις Αρχές και τηρούνται πραγματικά. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί είτε μέσω συστηματος αυτοαξιολόγησης, το οποίο πρέπει να περιλαμβάνει εσωτερικές διαδικασίες που να διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι λαμβάνουν κατάρτιση σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών του οργανισμού που αφορούν την προστασία των δεδομένων και ότι η συμμόρφωση ελέγχεται ανά τακτά διαστήματα με αντικειμενικό τρόπο, είτε με εξωτερικούς ελέγχους συμμόρφωσης, για τους οποίους οι σχετικές μέθοδοι μπορεί να περιλαμβάνουν ελεγκτικές διαδικασίες, δειγματοληπτικούς ελέγχους ή τη χρήση τεχνολογικών εργαλείων.

⁽⁵⁸⁾ Τα φυσικά πρόσωπα δεν θα έχουν δικαίωμα εξαίρεσης από τα δεδομένα στην περίπτωση που τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται σε τρίτο που ενεργεί ως αντιπρόσωπος για την εκτέλεση καθηκόντων εξ ονόματος και βάσει των οδηγιών του οργανισμού των ΗΠΑ. Ωστόσο, αυτό απαιτεί την ύπαρξη σύμβασης με τον αντιπρόσωπο και ο οργανισμός των ΗΠΑ θα φέρει την ευθύνη για τη διασφάλιση των ρυθμίσεων προστασίας που προβλέπονται βάσει των Αρχών, ασκώντας τις εξουσίες του σχετικά με την παροχή οδηγιών.

⁽⁵⁹⁾ Η κατάσταση είναι διαφορετική ανάλογα με το αν ο τρίτος είναι υπεύθυνος επεξεργασίας ή εκτελών την επεξεργασία (αντιπρόσωπος). Στην πρώτη περίπτωση, στη σύμβαση με τον τρίτο πρέπει να προβλέπεται ότι αυτός παύει την επεξεργασία ή λαμβάνει άλλα εύλογα και κατάλληλα μέτρα για την επανόρθωση της κατάστασης. Στη δεύτερη περίπτωση, πρέπει ο οργανισμός του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, καθώς πρόκειται για τον οργανισμό που ελέγχει την επεξεργασία και υπό τις οδηγίες του οποίου ενεργεί ο αντιπρόσωπος, να λάβει τα μέτρα αυτά. Βλ. παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 3.

⁽⁶⁰⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 3 στοιχείο β).

⁽⁶¹⁾ Ό.π.

⁽⁶²⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 7 στοιχείο δ).

⁽⁶³⁾ Βλ. επίσης τη συμπληρωματική αρχή για την «αυτοπιστοποίηση» (παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 6).

⁽⁶⁴⁾ Βλ. επίσης τη συμπληρωματική αρχή για την «επίλυση διαφορών και επιβολή του νόμου» (παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11).

⁽⁶⁵⁾ Βλ. επίσης τη συμπληρωματική αρχή για την «επαλήθευση» (παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 7).

- (46) Επίσης, οι οργανισμοί πρέπει να τηρούν αρχείο σχετικά με την εφαρμογή των πρακτικών που ακολουθούν στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, στο οποίο θα παρέχουν πρόσβαση, κατόπιν αίτησης στο πλαίσιο έρευνας ή καταγγελίας για μη συμμόρφωση σε ανεξάρτητο όργανο επίλυσης διαφορών ή αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου ⁽⁶⁶⁾.

2.3 Διαχείριση, εποπτεία και επιβολή

- (47) Το Υπουργείο Εμπορίου διαχειρίζεται και παρακολουθεί το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Το πλαίσιο προβλέπει μηχανισμούς εποπτείας και επιβολής, προκειμένου να επαληθεύεται και να διασφαλίζεται ότι οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ συμμορφώνονται με τις Αρχές και ότι κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης αντιμετωπίζεται. Οι μηχανισμοί αυτοί παρατίθενται στις Αρχές (παράρτημα I) και στις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί από το Υπουργείο Εμπορίου (παράρτημα III), την FTC (παράρτημα IV) και το Υπουργείο Μεταφορών (παράρτημα V).

2.3.1 (Επανα-)πιστοποίηση

- (48) Για να πιστοποιηθούν βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ (ή για να επαναπιστοποιούνται σε ετήσια βάση), οι οργανισμοί υποχρεούνται να δηλώνουν δημόσια τη δέσμευσή τους να τηρούν τις Αρχές, να δημοσιοποιούν τις πολιτικές τους για την προστασία των δεδομένων και να τις εφαρμόζουν πλήρως ⁽⁶⁷⁾. Στο πλαίσιο της αίτησής τους για (επανα-)πιστοποίηση, οι οργανισμοί πρέπει να υποβάλουν στο Υπουργείο Εμπορίου πληροφορίες σχετικά, μεταξύ άλλων, με το όνομα του σχετικού οργανισμού, περιγραφή των σκοπών για τους οποίους ο οργανισμός θα επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που θα καλύπτονται από την πιστοποίηση, καθώς και τη μέθοδο επαλήθευσης που έχει επιλεγεί, τον σχετικό ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής και τον επίσημο φορέα στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η επιβολή της συμμόρφωσης με τις Αρχές ⁽⁶⁸⁾.
- (49) Οι οργανισμοί μπορούν να λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ από την ημερομηνία ένταξής τους στον κατάλογο του ΠΠΔ από το Υπουργείο Εμπορίου. Προκειμένου να κατοχυρώνεται η ασφάλεια δικαίου και να αποφεύγονται «ψευδείς ισχυρισμοί», οι οργανισμοί που πιστοποιούνται για πρώτη φορά δεν επιτρέπεται να αναφέρονται δημόσια στην από μέρους τους τήρηση των Αρχών πριν το Υπουργείο Εμπορίου να αποφασίσει ότι η αίτηση που υπέβαλε ο οργανισμός για την πιστοποίηση είναι πλήρης και να προσθέσει το οργανισμό στον κατάλογο του ΠΠΔ ⁽⁶⁹⁾. Προκειμένου να επιτρέπεται στους εν λόγω οργανισμούς να συνεχίσουν να λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, οι οργανισμοί πρέπει να επαναπιστοποιούν σε ετήσια βάση τη συμμετοχή τους στο πλαίσιο. Όταν ένας οργανισμός αποχωρεί από το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ για οποιονδήποτε λόγο, πρέπει να διαγράφει κάθε δήλωση με την οποία υπονοείται ότι ο οργανισμός εξακολουθεί να συμμετέχει στο πλαίσιο ⁽⁷⁰⁾.
- (50) Όπως αποτυπώνεται στις δεσμεύσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα III, το Υπουργείο Εμπορίου θα επαληθεύει αν οι οργανισμοί πληρούν όλες τις απαιτήσεις πιστοποίησης και εφαρμόζουν (δημόσια) πολιτική προστασίας των δεδομένων που περιέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει της αρχής της κοινοποίησης ⁽⁷¹⁾. Αξιοποιώντας την πείρα από τη διαδικασία (επανα-)πιστοποίησης στο πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής, το Υπουργείο Εμπορίου θα διενεργήσει σειρά ελέγχων, μεταξύ άλλων για να εξακριβώσει αν οι πολιτικές των οργανισμών για την προστασία των δεδομένων περιλαμβάνουν υπερσύνδεσμο προς το σωστό έντυπο καταγγελίας στον δικτυακό τόπο του σχετικού μηχανισμού επίλυσης διαφορών και, όταν σε μια αίτηση πιστοποίησης περιλαμβάνονται διάφορες οντότητες και θυγατρικές ενός οργανισμού, αν οι πολιτικές καθεμιάς από τις εν λόγω οντότητες για την προστασία των δεδομένων πληρούν τις απαιτήσεις πιστοποίησης και είναι άμεσα διαθέσιμες στα υποκείμενα των δεδομένων ⁽⁷²⁾. Επίσης, όπου απαιτείται, το Υπουργείο Εμπορίου θα διενεργεί διασταυρούμενους ελέγχους με την FTC και το Υπουργείο Μεταφορών για να επαληθεύει ότι οι οργανισμοί υπόκεινται σε φορέα εποπτείας που προσδιορίζεται στις αιτήσεις (επανα-)πιστοποίησής τους και θα συνεργάζεται με φορείς εναλλακτικών μηχανισμών επίλυσης διαφορών για να επαληθεύει ότι οι οργανισμοί έχουν καταχωριστεί στον ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής που προσδιορίζεται στην οικεία αίτηση (επανα-)πιστοποίησης ⁽⁷³⁾.

⁽⁶⁶⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 7.

⁽⁶⁷⁾ Παράρτημα I τμήμα I παράγραφος 2.

⁽⁶⁸⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 6 στοιχείο β) και παράρτημα III, βλ. τμήμα «Επαλήθευση απαιτήσεων αυτοπιστοποίησης».

⁽⁶⁹⁾ Παράρτημα I υποσημείωση 12.

⁽⁷⁰⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 6 στοιχείο η).

⁽⁷¹⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 6 στοιχείο α) και υποσημείωση 12, καθώς και παράρτημα III, βλ. τμήμα «Επαλήθευση απαιτήσεων αυτοπιστοποίησης».

⁽⁷²⁾ Παράρτημα III τμήμα «Επαλήθευση απαιτήσεων αυτοπιστοποίησης».

⁽⁷³⁾ Ομοίως, το Υπουργείο Εμπορίου θα συνεργάζεται με το τρίτο μέρος που θα ενεργεί ως θεματοφύλακας των κεφαλαίων που συγκεντρώνονται μέσω τέλους που επιβάλλει ο φορέας της ΑΠΔ (βλ. αιτιολογική σκέψη 73) για να επαληθεύει ότι οι οργανισμοί που επιλέγουν τις ΑΠΔ ως ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής έχουν καταβάλει το τέλος για το σχετικό έτος. Βλ. παράρτημα III τμήμα «Επαλήθευση απαιτήσεων αυτοπιστοποίησης».

- (51) Το Υπουργείο Εμπορίου θα ενημερώνει τους οργανισμούς ότι, προκειμένου να ολοκληρωθεί η (επανα-)πιστοποίηση, πρέπει να αντιμετωπιστούν όλα τα ζητήματα που εντοπίστηκαν κατά τον έλεγχο που διενήργησε. Εάν ένας οργανισμός δεν απαντήσει εντός της προθεσμίας που θέτει το Υπουργείο Εμπορίου (για παράδειγμα, όσον αφορά την επαναπιστοποίηση, η διαδικασία αναμένεται να ολοκληρώνεται εντός 45 ημερών) ⁽⁷⁴⁾ ή δεν ολοκληρώσει με άλλον τρόπο την πιστοποίησή του, η αίτηση θα θεωρείται ότι έχει εγκαταλειφθεί. Στην περίπτωση αυτή, οποιοσδήποτε ψευδής ισχυρισμός συμμετοχής στο ΔΠΠ ΕΕ-ΗΠΑ ή συμμόρφωσης με αυτό μπορεί να υπόκειται σε μέτρα επιβολής από την FTC ή το Υπουργείο Μεταφορών ⁽⁷⁵⁾.
- (52) Για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως είναι τα υποκείμενα των δεδομένων, οι εξαγωγείς δεδομένων και οι εθνικές αρχές προστασίας των δεδομένων (στο εξής: ΑΠΔ), πρέπει να μπορούν να εντοπίζουν τους οργανισμούς που τηρούν τις Αρχές. Προκειμένου να διασφαλίζεται η εν λόγω διαφάνεια στο «σημείο εισόδου», το Υπουργείο Εμπορίου έχει δεσμευτεί να τηρεί και να θέτει στη διάθεση του κοινού κατάλογο των οργανισμών οι οποίοι έχουν πιστοποιήσει τη συμμόρφωσή τους με τις Αρχές και οι οποίοι υπάγονται στην αρμοδιότητα μίας τουλάχιστον από τις αρχές επιβολής του νόμου που αναφέρονται στα παραρτήματα IV και V της παρούσας απόφασης ⁽⁷⁶⁾. Το Υπουργείο Εμπορίου θα επικαιροποιεί τον κατάλογο με βάση την ετήσια υποβαλλόμενη αίτηση επαναπιστοποίησης ενός οργανισμού και όποτε ένας οργανισμός αποχωρεί ή διαγράφεται από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Επίσης, προκειμένου να διασφαλίζεται η διαφάνεια και στο «σημείο εξόδου», το Υπουργείο Εμπορίου θα τηρεί και θα θέτει στη διάθεση του κοινού αρχείο των οργανισμών που έχουν διαγραφεί από τον κατάλογο, προσδιορίζοντας σε κάθε περίπτωση τον λόγο της διαγραφής ⁽⁷⁷⁾. Τέλος, θα παρέχει σύνδεσμο προς την ιστοσελίδα της FTC για το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, στην οποία θα απαριθμούνται τα μέτρα επιβολής που έχει λάβει η FTC βάσει του πλαισίου ⁽⁷⁸⁾.

2.3.2 Παρακολούθηση της συμμόρφωσης

- (53) Το Υπουργείο Εμπορίου θα παρακολουθεί συνεχώς την ουσιαστική τήρηση των Αρχών από τους οργανισμούς του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ μέσω διαφόρων μηχανισμών ⁽⁷⁹⁾. Ειδικότερα, θα διενεργεί «επιτόπιους ελέγχους» τυχαία επιλεγμένων οργανισμών, καθώς και ad hoc επιτόπιους ελέγχους συγκεκριμένων οργανισμών, όταν εντοπίζονται πιθανά ζητήματα συμμόρφωσης (π.χ. τα οποία καταγγέλλονται στο Υπουργείο Εμπορίου από τρίτους), ώστε να επαληθεύει αν i) το σημείο ή τα σημεία επαφής για τον χειρισμό καταγγελιών και αιτημάτων των υποκειμένων των δεδομένων είναι διαθέσιμα και ανταποκρίνονται· ii) η πολιτική του οργανισμού για την προστασία των δεδομένων είναι άμεσα διαθέσιμη, τόσο στον δικτυακό τόπο του όσο και μέσω υπερσυνδέσμου στον δικτυακό τόπο του Υπουργείου Εμπορίου· iii) η πολιτική του οργανισμού για την προστασία των δεδομένων εξακολουθεί να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις πιστοποίησης και iv) ο ανεξάρτητος μηχανισμός επίλυσης διαφορών που έχουν επιλέξει οι οργανισμοί είναι διαθέσιμος για τη διεκπεραίωση καταγγελιών ⁽⁸⁰⁾.
- (54) Αν υπάρχουν αξιόπιστες αποδείξεις ότι ένας οργανισμός δεν τηρεί τις δεσμεύσεις του βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ (μεταξύ άλλων, αν το Υπουργείο Εμπορίου λάβει καταγγελίες ή ο οργανισμός δεν απαντήσει ικανοποιητικά στα ερωτήματα του Υπουργείου Εμπορίου), το Υπουργείο Εμπορίου θα ζητήσει από τον οργανισμό να συμπληρώσει και να υποβάλει λεπτομερές ερωτηματολόγιο ⁽⁸¹⁾. Οι οργανισμοί που δεν απαντούν ικανοποιητικά και εγκαίρως στο ερωτηματολόγιο θα παραπέμπονται στην αρμόδια αρχή (FTC ή Υπουργείο Μεταφορών) για ενδεχόμενη λήψη μέτρων επιβολής του νόμου ⁽⁸²⁾. Μεταξύ των δραστηριοτήτων παρακολούθησης της συμμόρφωσης στο πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής, το Υπουργείο Εμπορίου πραγματοποιούσε τακτικά τους επιτόπιους ελέγχους που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 53

⁽⁷⁴⁾ Παράρτημα III υποσημείωση 2.

⁽⁷⁵⁾ Βλ. παράρτημα III τμήμα «Επαλήθευση απαιτήσεων αυτοπιστοποίησης».

⁽⁷⁶⁾ Πληροφορίες σχετικά με τη διαχείριση του καταλόγου του ΠΠΔ περιλαμβάνονται στο παράρτημα III (βλ. την εισαγωγή στο τμήμα «Διαχείριση και εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων από το Υπουργείο Εμπορίου») και στο παράρτημα I [τμήμα I παράγραφος 3, τμήμα I παράγραφος 4, τμήμα III παράγραφος 6 στοιχείο δ) και τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο ζ)].

⁽⁷⁷⁾ Παράρτημα III, βλ. την εισαγωγή στο τμήμα «Διαχείριση και εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων από το Υπουργείο Εμπορίου».

⁽⁷⁸⁾ Βλ. παράρτημα III, τμήμα «Προσαρμογή του δικτυακού τόπου του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων στο κοινό-στόχο».

⁽⁷⁹⁾ Βλ. παράρτημα III, τμήμα «Διενέργεια περιοδικών αυτεπάγγελτων ελέγχων συμμόρφωσης και αξιολογήσεων του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων».

⁽⁸⁰⁾ Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων παρακολούθησης, το Υπουργείο Εμπορίου μπορεί να χρησιμοποιεί διάφορα εργαλεία, μεταξύ άλλων για να ελέγχει για τυχόν νεκρούς συνδέσμους προς τις πολιτικές για την προστασία των δεδομένων ή για να παρακολουθεί ενεργά τις ειδήσεις για εκθέσεις που παρέχουν αξιόπιστες αποδείξεις μη συμμόρφωσης.

⁽⁸¹⁾ Βλ. παράρτημα III, τμήμα «Διενέργεια περιοδικών αυτεπάγγελτων ελέγχων συμμόρφωσης και αξιολογήσεων του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων».

⁽⁸²⁾ Βλ. παράρτημα III, τμήμα «Διενέργεια περιοδικών αυτεπάγγελτων ελέγχων συμμόρφωσης και αξιολογήσεων του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων».

και παρακολουθούσε συνεχώς δημόσιες εκθέσεις, οι οποίες του έδιναν τη δυνατότητα να εντοπίζει, να αντιμετωπίζει και να επιλύει ζητήματα συμμόρφωσης⁽⁸³⁾. Οι οργανισμοί για τους οποίους διαπιστώνεται επανειλημμένη μη συμμόρφωση με τις Αρχές θα διαγράφονται από τον κατάλογο του ΠΠΔ και θα υποχρεούνται να επιστρέψουν ή να διαγράψουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία έχουν παραλάβει βάσει του πλαισίου⁽⁸⁴⁾.

- (55) Σε άλλες περιπτώσεις διαγραφής, όπως η οικειοθελής αποχώρηση ή η μη επαναπιστοποίηση, ο οργανισμός πρέπει είτε να διαγράψει είτε να επιστρέψει τα δεδομένα, ή μπορεί να διατηρεί τα εν λόγω δεδομένα, εφόσον επιβεβαιώνει στο Υπουργείο Εμπορίου σε ετήσια βάση τη δέσμευσή του να συνεχίσει να εφαρμόζει τις Αρχές ή παρέχει επαρκή προστασία για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με άλλο επιτρεπόμενο τρόπο (π.χ. με χρήση σύμβασης που αντικατοπτρίζει πλήρως τις απαιτήσεις των σχετικών πρότυπων συμβατικών ρητρών που εγκρίνονται από την Επιτροπή)⁽⁸⁵⁾. Σε αυτήν την περίπτωση, ο οργανισμός πρέπει επίσης να ορίσει σημείο επαφής εντός της οργανωτικής δομής του για όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

2.3.3 Εντοπισμός και αντιμετώπιση ψευδών ισχυρισμών συμμετοχής

- (56) Το Υπουργείο Εμπορίου θα παρακολουθεί κάθε ψευδή ισχυρισμό σχετικά με συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ή τυχόν αθέμιτη χρήση του σήματος πιστοποίησης του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, τόσο αυτεπάγγελτα όσο και βάσει καταγγελιών (π.χ. που λαμβάνονται από ΑΠΔ)⁽⁸⁶⁾. Ειδικότερα, το Υπουργείο Εμπορίου θα επαληθεύει συνεχώς ότι οι οργανισμοί που i) αποσύρουν τη συμμετοχή τους στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, δεν ολοκληρώνουν την ετήσια επαναπιστοποίηση (δηλ. ξεκίνησαν αλλά δεν ολοκλήρωσαν εγκαίρως τη διαδικασία ετήσιας επαναπιστοποίησης ή δεν ξεκίνησαν καν τη διαδικασία ετήσιας επαναπιστοποίησης), iii) διαγράφονται από τον κατάλογο συμμετεχόντων, κυρίως λόγω «επανειλημμένης μη συμμόρφωσης» ή iv) δεν ολοκληρώνουν την αρχική πιστοποίηση (δηλ. ξεκίνησαν αλλά δεν ολοκλήρωσαν εγκαίρως τη διαδικασία αρχικής πιστοποίησης), διαγράφονται από κάθε συναφή δημοσιευμένη αναφορά στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ όσον αφορά την πολιτική για την προστασία των δεδομένων η οποία υποδηλώνει ότι ο οργανισμός συμμετέχει ενεργά στο πλαίσιο⁽⁸⁷⁾. Το Υπουργείο Εμπορίου θα πραγματοποιεί επίσης αναζητήσεις στο διαδίκτυο για να εντοπίζει αναφορές στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ στις πολιτικές των οργανισμών για την προστασία των δεδομένων, μεταξύ άλλων για να εντοπίζει ψευδείς ισχυρισμούς οργανισμών που δεν συμμετείχαν ποτέ στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ⁽⁸⁸⁾.
- (57) Όταν το Υπουργείο Εμπορίου διαπιστώνει ότι αναφορές στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ δεν έχουν διαγραφεί ή χρησιμοποιούνται με τρόπο ακατάλληλο, θα ενημερώνει τον οργανισμό σχετικά με πιθανή παραπομπή στην FTC ή στο Υπουργείο Μεταφορών⁽⁸⁹⁾. Εάν ένας οργανισμός δεν ανταποκριθεί ικανοποιητικά, το Υπουργείο Εμπορίου θα παραπέμψει το θέμα στην αρμόδια υπηρεσία για ενδεχόμενη λήψη μέτρων επιβολής του νόμου⁽⁹⁰⁾. Κάθε ψευδής δήλωση προς το ευρύ κοινό στην οποία προβαίνει οργανισμός όσον αφορά την τήρηση των Αρχών εκ μέρους του με τη μορφή παραπλανητικών δηλώσεων ή πρακτικών συνεπάγεται τη λήψη μέτρων επιβολής του νόμου από την FTC, το Υπουργείο Μεταφορών ή από άλλες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου των ΗΠΑ. Οι ψευδείς δηλώσεις προς το Υπουργείο Εμπορίου συνεπάγονται επιβολή κυρώσεων βάσει του νόμου για την υποβολή ψευδών δηλώσεων (False Statements Act) (τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 1001).

⁽⁸³⁾ Κατά τη δεύτερη ετήσια επανεξέταση της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής, το Υπουργείο Εμπορίου ενημέρωσε ότι είχε διενεργήσει επιτόπιους ελέγχους σε 100 οργανισμούς και είχε αποστείλει ερωτηματολόγια συμμόρφωσης σε 21 περιπτώσεις (μετά τα οποία διορθώθηκαν τα προβλήματα που είχαν εντοπιστεί), βλ. SWD(2018) 497 final της Επιτροπής, σ. 9. Ομοίως, το Υπουργείο Εμπορίου ανέφερε, κατά την τρίτη ετήσια επανεξέταση της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής, ότι είχε εντοπίσει τρία περιστατικά μέσω της παρακολούθησης δημόσιων εκθέσεων και ξεκίνησε την πρακτική της διενέργειας επιτόπιων ελέγχων σε 30 εταιρείες κάθε μήνα, στους οποίους δόθηκε συνέχεια με ερωτηματολόγια συμμόρφωσης στο 28 % των περιπτώσεων (μετά τα οποία τα προβλήματα που είχαν εντοπιστεί διορθώθηκαν αμέσως ή, σε τρεις περιπτώσεις, επιλύθηκαν κατόπιν προειδοποιητικής επιστολής), βλ. SWD(2019) 495 final της Επιτροπής, σ. 8.

⁽⁸⁴⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο ζ). Επανειλημμένη μη συμμόρφωση υπάρχει, ιδίως, όταν ένας οργανισμός αρνείται να συμμορφωθεί με τελική απόφαση οποιασδήποτε αυτορρυθμιζόμενης αρχής για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, ανεξάρτητης αρχής επίλυσης διαφορών ή αρχής επιβολής του νόμου.

⁽⁸⁵⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 6 στοιχείο στ).

⁽⁸⁶⁾ Παράρτημα III τμήμα «Αναζήτηση και αντιμετώπιση ψευδών ισχυρισμών συμμετοχής».

⁽⁸⁷⁾ Ό.π.

⁽⁸⁸⁾ Ό.π.

⁽⁸⁹⁾ Ό.π.

⁽⁹⁰⁾ Στο πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής, το Υπουργείο Εμπορίου ανέφερε, κατά την τρίτη ετήσια επανεξέταση του πλαισίου, ότι είχε εντοπίσει 669 υποθέσεις ψευδών ισχυρισμών συμμετοχής (μεταξύ του Οκτωβρίου 2018 και του Οκτωβρίου 2019), οι περισσότερες από τις οποίες επιλύθηκαν μετά από προειδοποιητική επιστολή του Υπουργείου Εμπορίου, ενώ 143 υποθέσεις παραπέμφθηκαν στην FTC (βλ. αιτιολογική σκέψη 62 παρακάτω). Βλ. SWD(2019) 495 final της Επιτροπής, σ. 10.

2.3.4 Επιβολή του νόμου

- (58) Για να είναι εγγυημένη η διασφάλιση επαρκούς επιπέδου προστασίας των δεδομένων στην πράξη, είναι αναγκαία η ύπαρξη ανεξάρτητης εποπτικής αρχής με εξουσίες παρακολούθησης και επιβολής της συμμόρφωσης με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων.
- (59) Οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ πρέπει να υπάγονται στην αρμοδιότητα των οικείων αρχών των ΗΠΑ —της FTC και του Υπουργείου Μεταφορών— οι οποίες διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες έρευνας και επιβολής του νόμου για την αποτελεσματική διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις Αρχές ⁽⁹¹⁾.
- (60) Η FTC είναι ανεξάρτητη αρχή αποτελούμενη από πέντε επιτρόπους, οι οποίοι διορίζονται από τον πρόεδρο των ΗΠΑ με τη συμβουλή και τη συγκατάθεση της Γερουσίας ⁽⁹²⁾. Οι επιτρόποι διορίζονται για επταετή θητεία και μπορούν να καθαιρεθούν μόνο από τον πρόεδρο για λόγους αναποτελεσματικότητας, αμέλειας ή παράβασης καθήκοντος. Η FTC δεν μπορεί να έχει περισσότερους από τρεις επιτρόπους του ίδιου πολιτικού κόμματος και οι επιτρόποι δεν μπορούν, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, να ασκούν άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, άλλο επάγγελμα ή να έχουν άλλη εργασία.
- (61) Η FTC μπορεί να ερευνά τη συμμόρφωση με τις Αρχές, καθώς και ψευδείς ισχυρισμούς τήρησης των Αρχών ή συμμετοχής στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ στους οποίους προβαίνουν οργανισμοί που δεν είναι πια στον κατάλογο του ΠΠΔ ή που δεν έχουν πιστοποιηθεί ποτέ ⁽⁹³⁾. Η FTC μπορεί να επιβάλει τη συμμόρφωση μέσω της έκδοσης διαταγών από διοικητικές αρχές ή ομοσπονδιακά δικαστήρια [συμπεριλαμβανομένων των «διαταγών κατόπιν συμφωνίας» (consent order) που εκδίδονται μέσω διακανονισμού] ⁽⁹⁴⁾ για προσωρινά ή μόνιμα ασφαλιστικά μέτρα ή άλλα μέσα έννομης προστασίας, και θα παρακολουθεί συστηματικά τη συμμόρφωση με τις εν λόγω διαταγές ⁽⁹⁵⁾. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των οργανισμών με τις εν λόγω διαταγές, η FTC μπορεί να επιδιώξει την επιβολή αστικών κυρώσεων και άλλων μέσων έννομης προστασίας, μεταξύ άλλων και για κάθε ζημία που προκλήθηκε από την παράνομη συμπεριφορά. Κάθε διαταγή κατόπιν συμφωνίας που εκδίδεται προς οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ θα περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με ίδια υποβολή εκθέσεων ⁽⁹⁶⁾ και οι οργανισμοί θα υποχρεούνται να δημοσιοποιούν κάθε συναφές με το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ τμήμα οποιασδήποτε έκθεσης συμμόρφωσης ή αξιολόγησης που υποβάλλεται στην FTC. Τέλος, η FTC θα διατηρεί ηλεκτρονικό κατάλογο των οργανισμών για τους οποίους έχουν εκδοθεί διαταγές από την FTC ή δικαστικές διαταγές σε υποθέσεις που αφορούν το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ ⁽⁹⁷⁾.
- (62) Όσον αφορά την ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η FTC έλαβε μέτρα επιβολής του νόμου σε περίπου 22 περιπτώσεις, τόσο όσον αφορά παραβιάσεις συγκεκριμένων απαιτήσεων του πλαισίου (π.χ. μη επιβεβαίωση στο Υπουργείο Εμπορίου ότι ο οργανισμός συνέχισε να εφαρμόζει τις ρυθμίσεις προστασίας της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής μετά την αποχώρησή του από το πλαίσιο, μη επαλήθευση, μέσω αυτοαξιολόγησης ή εξωτερικού ελέγχου της συμμόρφωσης, ότι ο οργανισμός συμμορφώθηκε με το πλαίσιο) ⁽⁹⁸⁾ όσο και όσον αφορά ψευδείς ισχυρισμούς συμμετοχής στο πλαίσιο (π.χ. από οργανισμούς που δεν ολοκλήρωσαν τα αναγκαία βήματα για την απόκτηση πιστοποίησης ή των οποίων η πιστοποίηση έληξε, αλλά ισχυρίζονταν ψευδώς ότι εξακολουθούν να συμμετέχουν στο πλαίσιο) ⁽⁹⁹⁾. Τα εν λόγω μέτρα επιβολής του νόμου προέκυψαν, μεταξύ άλλων, από την προορατική χρήση διοικητικών κλητεύσεων για τη λήψη υλικού από ορισμένους συμμετέχοντες στην ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής για τον έλεγχο ουσιαστικών παραβιάσεων των υποχρεώσεων της ασπίδας προστασίας ⁽¹⁰⁰⁾.

⁽⁹¹⁾ Οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ πρέπει να δηλώνουν δημοσίως τη δέσμευσή τους να συμμορφώνονται με τις Αρχές, να δημοσιεύουν τις οικείες πολιτικές προστασίας των δεδομένων σύμφωνα με τις εν λόγω Αρχές και να τις εφαρμόζουν πλήρως. Μη συμμόρφωση με τις Αρχές συνεπάγεται επιβολή κυρώσεων βάσει του άρθρου 5 του νόμου για την Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου (Federal Trade Commission Act), το οποίο απαγορεύει τις αθέμιτες και δόλιες ενέργειες στο εμπόριο ή που θίγουν το εμπόριο (τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 45) και του τίτλου 49 U.S.C. άρθρο 41712, το οποίο απαγορεύει στους αερομεταφορείς και στους τουριστικούς πράκτορες να επιδίδονται σε αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές στις αερομεταφορές ή στην πώληση υπηρεσιών αερομεταφορών.

⁽⁹²⁾ Τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 41.

⁽⁹³⁾ Παράρτημα IV.

⁽⁹⁴⁾ Σύμφωνα με τις πληροφορίες της FTC, η FTC δεν διαθέτει αρμοδιότητες διενέργειας επιτόπιων επιθεωρήσεων στον τομέα της προστασίας της ιδιωτικής ζωής. Ωστόσο έχει την εξουσία να υποχρεώνει τους οργανισμούς να προσκομίζουν έγγραφα και να παρέχουν καταθέσεις μαρτύρων (βλ. άρθρο 20 του νόμου για την FTC) και δύναται να χρησιμοποιήσει το δικαστικό σύστημα για να επιβάλει τις διαταγές σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

⁽⁹⁵⁾ Βλ. παράρτημα IV, τμήμα «Έκδοση και παρακολούθηση διαταγών».

⁽⁹⁶⁾ Οι διαταγές της FTC ή οι δικαστικές διαταγές μπορεί να υποχρεώνουν τις εταιρείες να εφαρμόζουν προγράμματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και να υποβάλουν τακτικά στην FTC εκθέσεις συμμόρφωσης ή ανεξάρτητες αξιολογήσεις τρίτων για τα εν λόγω προγράμματα.

⁽⁹⁷⁾ Παράρτημα IV, τμήμα «Έκδοση και παρακολούθηση διαταγών».

⁽⁹⁸⁾ SWD(2019) 495 final της Επιτροπής, σ. 11.

⁽⁹⁹⁾ Βλ. τις υποθέσεις που αναφέρονται στον δικτυακό τόπο της FTC, οι οποίες είναι διαθέσιμες στη διεύθυνση <https://www.ftc.gov/business-guidance/privacy-security/privacy-shield>. Βλ. επίσης τα έγγραφα SWD(2017) 344 final της Επιτροπής, σ. 17· SWD(2018) 497 final της Επιτροπής, σ. 12 και SWD(2019) 495 final της Επιτροπής, σ. 11.

⁽¹⁰⁰⁾ Βλ. π.χ. τις Μελετημένες παρατηρήσεις του προέδρου Joseph Simons στη δεύτερη ετήσια επανεξέταση της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής (ftc.gov).

- (63) Γενικότερα, η FTC έχει λάβει τα τελευταία έτη μέτρα επιβολής σε διάφορες περιπτώσεις που αφορούν τη συμμόρφωση με ειδικές απαιτήσεις προστασίας δεδομένων που προβλέπονται επίσης στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, π.χ. όσον αφορά τις αρχές του περιορισμού του σκοπού και της διατήρησης των δεδομένων ⁽¹⁰¹⁾, της ελαχιστοποίησης των δεδομένων ⁽¹⁰²⁾, της ασφάλειας των δεδομένων ⁽¹⁰³⁾ και της ακρίβειας των δεδομένων ⁽¹⁰⁴⁾.
- (64) Το Υπουργείο Μεταφορών διαθέτει αποκλειστική αρμοδιότητα να ρυθμίζει τις πρακτικές προστασίας της ιδιωτικής ζωής που εφαρμόζουν οι αεροπορικές εταιρείες και έχει από κοινού αρμοδιότητα με την FTC όσον αφορά τις πρακτικές προστασίας της ιδιωτικής ζωής που εφαρμόζουν οι τουριστικοί πράκτορες κατά την πώληση υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών. Οι υπάλληλοι του Υπουργείου Μεταφορών επιδιώκουν πρωτίστως την επίτευξη συμβιβασμού και, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, μπορούν να κινήσουν διαδικασία επιβολής του νόμου που θα περιλαμβάνει κατάθεση ενώπιον διοικητικού δικαστή του Υπουργείου Μεταφορών, ο οποίος διαθέτει την εξουσία να εκδίδει διοικητικές πράξεις παύσης και παράλειψης και να επιβάλλει αστικές κυρώσεις ⁽¹⁰⁵⁾. Ο νόμος για τις διοικητικές διαδικασίες (APA) προβλέπει διάφορες ρυθμίσεις προστασίας οι οποίες διασφαλίζουν την ανεξαρτησία και την αμεροληψία των διοικητικών δικαστών. Για παράδειγμα, οι διοικητικοί δικαστές μπορούν να απολυθούν μόνο για σοβαρό λόγο· αναλαμβάνουν υποθέσεις εκ περιτροπής· δεν μπορούν να ασκούν καθήκοντα που δεν συνάδουν με τα καθήκοντα και τις ευθύνες τους ως διοικητικών δικαστών· δεν υπόκεινται στην εποπτεία της ομάδας διεξαγωγής ερευνών της αρχής στην οποία απασχολούνται (στην προκειμένη περίπτωση, το Υπουργείο Μεταφορών)· και πρέπει να ασκούν τα καθήκοντα απονομής της δικαιοσύνης / επιβολής του νόμου με αμεροληψία ⁽¹⁰⁶⁾. Το Υπουργείο Μεταφορών έχει δεσμευτεί να παρακολουθεί τις διαταγές επιβολής του νόμου και να διασφαλίζει ότι οι διαταγές που εκδίδονται σε υποθέσεις που αφορούν το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο του ⁽¹⁰⁷⁾.

2.4 Μέσα προσφυγής

- (65) Για να διασφαλίζεται επαρκής προστασία και, ιδίως, η επιβολή των ατομικών δικαιωμάτων, το υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να έχει στη διάθεσή του αποτελεσματικά μέσα διοικητικής και δικαστικής προσφυγής.
- (66) Το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, μέσω της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, προβλέπει ότι οι οργανισμοί πρέπει να παρέχουν μέσα προσφυγής στα πρόσωπα που θίγονται από μη συμμόρφωση και, επομένως, ότι τα υποκείμενα των δεδομένων της Ένωσης έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν καταγγελίες σχετικά με τη μη συμμόρφωση οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ και ότι τα καταγγελλόμενα ζητήματα πρέπει να διευθετούνται, εάν είναι αναγκαίο μέσω απόφασης με την οποία παρέχεται αποτελεσματική έννομη προστασία ⁽¹⁰⁸⁾. Στο πλαίσιο της πιστοποίησής τους, οι οργανισμοί πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις αυτής της Αρχής, παρέχοντας αποτελεσματικούς και άμεσα διαθέσιμους ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής, μέσω των οποίων καθίσταται δυνατή η διερεύνηση και η άμεση διευθέτηση των καταγγελιών και των διαφορών κάθε προσώπου χωρίς κόστος γι' αυτό ⁽¹⁰⁹⁾.

⁽¹⁰¹⁾ Βλ. π.χ. τη διαταγή της FTC προς τη Drizly, LLC., με την οποία, μεταξύ άλλων, απαιτεί από την εταιρεία 1) να καταστρέψει τυχόν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχει συλλέξει και τα οποία δεν είναι απαραίτητα για την παροχή προϊόντων ή υπηρεσιών στους καταναλωτές, 2) να μην συλλέγει ή αποθηκεύει πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα, εκτός εάν αυτό είναι απαραίτητο για συγκεκριμένους σκοπούς που περιγράφονται σε χρονοδιάγραμμα διατήρησης.

⁽¹⁰²⁾ Βλ. π.χ. τη διαταγή της FTC προς την CafePress (24 Μαρτίου 2022), με την οποία απαιτεί, μεταξύ άλλων, την ελαχιστοποίηση του όγκου των δεδομένων που συλλέγονται.

⁽¹⁰³⁾ Βλ. π.χ. τα μέτρα επιβολής της FTC προς τη Drizzly, LLC και την CafePress, με τα οποία απαιτούσε από τις σχετικές εταιρείες να εφαρμόσουν ειδικό πρόγραμμα ασφάλειας ή ειδικά μέτρα ασφαλείας. Επίσης, όσον αφορά τις παραβιάσεις δεδομένων, βλ. επίσης τη διαταγή της FTC της 27ης Ιανουαρίου 2023 προς την Chegg, τον διακανονισμό που επιτεύχθηκε με την Equifax το 2019 (<https://www.ftc.gov/news-events/news/press-releases/2019/07/equifax-pay-575-million-part-settlement-ftc-cfpb-states-related-2017-data-breach>).

⁽¹⁰⁴⁾ Βλ. π.χ. την περίπτωση της RealPage, Inc (16 Οκτωβρίου 2018), όπου η FTC έλαβε μέτρα επιβολής βάσει του νόμου για την αναφορά της πιστοληπτικής ικανότητας (FCRA) κατά εταιρείας ελέγχου ενοικιαστών που παρείχε εκθέσεις ιστορικού για πρόσωπα σε ιδιοκτήτες ακινήτων και εταιρείες διαχείρισης ακινήτων, με βάση πληροφορίες από προηγούμενες ενοικιάσεις, πληροφορίες γενικά διαθέσιμες στο κοινό (συμπεριλαμβανομένων του ποινικού μητρώου και του ιστορικού εξώσεων) και πιστωτικές πληροφορίες, οι οποίες χρησιμοποιούνταν ως παράγοντας για τον καθορισμό της επιλεξιμότητας για στέγαση. Η FTC διαπίστωσε ότι η εταιρεία δεν έλαβε εύλογα μέτρα για να διασφαλίζει την ακρίβεια των πληροφοριών που παρείχε βάσει του οικείου εργαλείου αυτόματης λήψης αποφάσεων.

⁽¹⁰⁵⁾ Βλ. παράρτημα V, τμήμα «Πρακτικές επιβολής του νόμου».

⁽¹⁰⁶⁾ Βλ. τίτλο 5 U.S.C. άρθρο 3105, άρθρο 7521 στοιχείο α), άρθρο 554 στοιχείο δ) και άρθρο 556 στοιχείο β) σημείο 3).

⁽¹⁰⁷⁾ Παράρτημα V, βλ. τμήμα «Παρακολούθηση και δημοσιοποίηση αποφάσεων επιβολής του νόμου σχετικά με παραβιάσεις του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ».

⁽¹⁰⁸⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 7.

⁽¹⁰⁹⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11.

- (67) Οι οργανισμοί δύνανται να επιλέγουν ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής που βρίσκονται είτε στην Ένωση είτε στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όπως εξηγείται λεπτομερέστερα στην αιτιολογική σκέψη 73, αυτό περιλαμβάνει τη δυνατότητα οικειοθελούς δέσμευσης για συνεργασία με τις ΑΠΔ της ΕΕ. Όταν οι οργανισμοί επεξεργάζονται δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού, η εν λόγω δέσμευση συνεργασίας με τις ΑΠΔ της ΕΕ είναι υποχρεωτική. Άλλες πιθανές εναλλακτικές λύσεις είναι η εναλλακτική επίλυση διαφορών ή προγράμματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής που έχουν αναπτυχθεί από τον ιδιωτικό τομέα και στους κανόνες των οποίων έχουν ενσωματωθεί οι Αρχές. Στα προγράμματα αυτά πρέπει να περιλαμβάνονται αποτελεσματικοί μηχανισμοί επιβολής του νόμου σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης.
- (68) Κατά συνέπεια, το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ παρέχει στα υποκείμενα των δεδομένων σειρά δυνατοτήτων για την επιβολή των δικαιωμάτων τους, την υποβολή καταγγελιών σχετικά με περιπτώσεις μη συμμόρφωσης οργανισμών της ΕΕ ή των ΗΠΑ και την επίλυση των καταγγελιών τους, εν ανάγκη μέσω απόφασης που παρέχει αποτελεσματική έννομη προστασία. Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν καταγγελίες απευθείας σε έναν οργανισμό, σε ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών που έχει ορίσει ο οργανισμός, στις εθνικές ΑΠΔ, στο Υπουργείο Εμπορίου ή στην FTC. Στις περιπτώσεις στις οποίες οι καταγγελίες δεν διευθετούνται στο πλαίσιο ενός από τους εν λόγω μηχανισμούς προσφυγής ή επιβολής του νόμου, τα φυσικά πρόσωπα έχουν επίσης το δικαίωμα να επικαλεστούν δεσμευτική διατησία (παράρτημα I της παρούσας απόφασης). Εκτός από την επιτροπή διατησίας, για την επίκληση της οποίας πρέπει πρώτα να έχουν εξαντληθεί ορισμένα άλλα μέσα προσφυγής, τα φυσικά πρόσωπα είναι ελεύθερα να προσφεύγουν σε οποιονδήποτε ή σε όλους τους μηχανισμούς προσφυγής της επιλογής τους και δεν υποχρεούνται να επιλέγουν έναν μηχανισμό αντί άλλου ή να ακολουθούν συγκεκριμένη σειρά.
- (69) Πρώτον, τα υποκείμενα δεδομένων της ΕΕ μπορούν να δίνουν συνέχεια σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις Αρχές μέσω απευθείας επαφών με τους οργανισμούς του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ ⁽¹¹⁰⁾. Για τη διευκόλυνση της επίλυσης, ο οργανισμός πρέπει να θέτει σε εφαρμογή αποτελεσματικό μηχανισμό προσφυγής για τον χειρισμό των εν λόγω καταγγελιών. Ως εκ τούτου, η πολιτική ενός οργανισμού για την προστασία των δεδομένων πρέπει να ενημερώνει με σαφήνεια το κοινό σχετικά με την ύπαρξη σημείου επαφής, είτε εντός είτε εκτός του οργανισμού, το οποίο θα χειρίζεται τις καταγγελίες (συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε συναφούς φορέα στην Ένωση που μπορεί να απαντά σε ερωτήματα ή καταγγελίες) και σχετικά με τον εντεταλμένο ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών (βλ. αιτιολογική σκέψη 70). Αμέσως μετά την παραλαβή μιας καταγγελίας, απευθείας από ένα πρόσωπο ή μέσω του Υπουργείου Εμπορίου κατόπιν παραπομπής από ΑΠΔ, ο οργανισμός οφείλει να απαντήσει στο υποκείμενο των δεδομένων της ΕΕ εντός περιόδου 45 ημερών ⁽¹¹¹⁾. Ομοίως, οι οργανισμοί οφείλουν να απαντούν άμεσα σε ερωτήσεις και άλλα αιτήματα για πληροφορίες που υποβάλλονται από το Υπουργείο Εμπορίου ή από ΑΠΔ ⁽¹¹²⁾ (όταν ο οργανισμός έχει δεσμευτεί να συνεργάζεται με τις ΑΠΔ) και αφορούν τη συμμόρφωσή τους με τις Αρχές.
- (70) Δεύτερον, άτομα μπορούν επίσης να υποβάλουν καταγγελία απευθείας σε ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών (είτε στις ΗΠΑ είτε στην Ένωση) που έχει οριστεί από έναν οργανισμό για τη διερεύνηση και την επίλυση ατομικών καταγγελιών (εκτός εάν είναι προφανώς αβάσιμες ή ανούσιες) και για την παροχή κατάλληλου δωρεάν μηχανισμού προσφυγής για φυσικά πρόσωπα ⁽¹¹³⁾. Οι κυρώσεις και τα διορθωτικά μέτρα που επιβάλλονται από τον εν λόγω φορέα πρέπει να είναι επαρκώς αυστηρά ώστε να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των οργανισμών με τις Αρχές και θα πρέπει να προβλέπουν την άρση ή τη διόρθωση, εκ μέρους του οργανισμού, των αποτελεσμάτων της έλλειψης συμμόρφωσης και, ανάλογα με τις περιστάσεις, τον τερματισμό της περαιτέρω επεξεργασίας των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή τη διαγραφή τους, καθώς και τη δημοσιοποίηση των διαπιστώσεων που αφορούν μη συμμόρφωση ⁽¹¹⁴⁾. Οι ανεξάρτητοι φορείς επίλυσης διαφορών που ορίζονται από έναν οργανισμό υποχρεούνται να συμπεριλαμβάνουν στους δημόσιους δικτυακούς τους τόπους συναφείς πληροφορίες για το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ και για τις υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν στο πλαίσιο αυτού ⁽¹¹⁵⁾. Σε ετήσια βάση, πρέπει να δημοσιεύουν ετήσια έκθεση στην οποία θα παρατίθενται συγκεντρωτικά στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις εν λόγω υπηρεσίες ⁽¹¹⁶⁾.

⁽¹¹⁰⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο δ) σημείο i).

⁽¹¹¹⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο δ) σημείο i).

⁽¹¹²⁾ Πρόκειται για την αρχή χειρισμού η οποία ορίζεται από τον φορέα των ΑΠΔ που προβλέπεται στη συμπληρωματική αρχή σχετικά με τον «ρόλο των αρχών προστασίας των δεδομένων» (παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 5).

⁽¹¹³⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο δ).

⁽¹¹⁴⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 7 και τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο ε).

⁽¹¹⁵⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο δ) σημείο ii).

⁽¹¹⁶⁾ Η ετήσια έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει: 1) τον συνολικό αριθμό των σχετικών με το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ καταγγελιών που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς· 2) τα είδη των καταγγελιών που ελήφθησαν· 3) ποιοτικά στοιχεία επίλυσης διαφορών, όπως το χρονικό διάστημα που απαιτείται για τη διεκπεραίωση των καταγγελιών· και 4) τα αποτελέσματα των καταγγελιών που ελήφθησαν, ιδίως τον αριθμό και τα είδη των μέτρων έννομης προστασίας ή των κυρώσεων που επιβλήθηκαν.

- (71) Στο πλαίσιο των οικείων διαδικασιών ελέγχου της συμμόρφωσης, το Υπουργείο Εμπορίου μπορεί να εξακριβώνει αν οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ έχουν πράγματι καταχωριστεί στους ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής στους οποίους ισχυρίζονται ότι είναι καταχωρισμένοι ⁽¹¹⁷⁾. Τόσο οι οργανισμοί όσο και οι αρμόδιοι ανεξάρτητοι μηχανισμοί προσφυγής υποχρεούνται να απαντούν αμέσως σε ερωτήματα και αιτήματα για παροχή πληροφοριών τα οποία υποβάλλονται από το Υπουργείο Εμπορίου σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Το Υπουργείο Εμπορίου θα συνεργάζεται με ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής προκειμένου να επαληθεύει ότι αυτοί περιλαμβάνουν στους δικτυακούς τους τόπους πληροφορίες σχετικά με τις Αρχές και τις υπηρεσίες που παρέχουν βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ και ότι δημοσιεύουν ετήσιες εκθέσεις ⁽¹¹⁸⁾.
- (72) Σε περιπτώσεις που ο οργανισμός δεν συμμορφώνεται με την απόφαση φορέα επίλυσης διαφορών ή αυτορρυθμιζόμενου φορέα, ο εν λόγω φορέας πρέπει να γνωστοποιεί την εν λόγω μη συμμόρφωση στο Υπουργείο Εμπορίου και στην FTC (ή σε άλλη αρχή των ΗΠΑ που έχει αρμοδιότητα για τη διερεύνηση περιπτώσεων μη συμμόρφωσης οργανισμών), ή σε αρμόδιο δικαστήριο ⁽¹¹⁹⁾. Εάν ένας οργανισμός αρνείται να συμμορφωθεί με τελική απόφαση αυτορρυθμιζόμενου φορέα στον τομέα της προστασίας της ιδιωτικής ζωής, ανεξάρτητου φορέα επίλυσης διαφορών ή κυβερνητικού φορέα, ή στην περίπτωση που ο εν λόγω φορέας αποφασίσει ότι ένας οργανισμός επανειλημμένως δεν συμμορφώνεται με τις Αρχές, αυτό μπορεί να θεωρηθεί επανειλημμένη μη συμμόρφωση, με αποτέλεσμα το Υπουργείο Εμπορίου, κατόπιν παροχής προειδοποίησης 30 ημερών και της ευκαιρίας στον μη συμμορφούμενο οργανισμό να απαντήσει, να διαγράψει τον οργανισμό από τον κατάλογο του ΠΠΔ ⁽¹²⁰⁾. Αν, μετά τη διαγραφή, ο οργανισμός συνεχίσει να ισχυρίζεται ότι είναι πιστοποιημένος βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, το Υπουργείο τον παραπέμπει στην FTC ή σε άλλη υπηρεσία επιβολής του νόμου ⁽¹²¹⁾.
- (73) Τρίτον, τα πρόσωπα δύνανται επίσης να υποβάλουν τις καταγγελίες τους σε εθνική ΑΠΔ στην Ένωση, η οποία μπορεί να χρησιμοποιήσει τις εξουσίες έρευνας και επανόρθωσης που διαθέτει δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Οι οργανισμοί υποχρεούνται να συνεργάζονται κατά τη διερεύνηση και την επίλυση καταγγελίας από ΑΠΔ είτε όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων ανθρώπινου δυναμικού που συλλέγονται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης είτε όταν ο αντίστοιχος μηχανισμός έχει οικειοθελώς υποβληθεί στην εποπτεία των ΑΠΔ ⁽¹²²⁾. Συγκεκριμένα, οι οργανισμοί οφείλουν να απαντούν σε ερωτήματα, να συμμορφώνονται με τις συμβουλές που διατυπώνει η ΑΠΔ, μεταξύ άλλων και όσον αφορά διορθωτικά ή αντισταθμιστικά μέτρα, καθώς και να παρέχουν στην ΑΠΔ γραπτή επιβεβαίωση της λήψης των εν λόγω μέτρων ⁽¹²³⁾. Σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις συμβουλές που παρέχει η ΑΠΔ, η ΑΠΔ παραπέμπει τις υποθέσεις αυτές στο Υπουργείο Εμπορίου (το οποίο μπορεί να διαγράψει οργανισμούς από τον κατάλογο του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ) ή, με σκοπό την ενδεχόμενη λήψη μέτρων επιβολής, στην FTC ή στο Υπουργείο Μεταφορών (η μη συνεργασία με τις ΑΠΔ ή η μη συμμόρφωση με τις Αρχές επιδέχεται κυρώσεις βάσει του δικαίου των ΗΠΑ) ⁽¹²⁴⁾.
- (74) Για να διευκολυνθεί η συνεργασία για την αποτελεσματική διεκπεραίωση των καταγγελιών, τόσο το Υπουργείο Εμπορίου όσο και η FTC έχουν δημιουργήσει ειδικό σημείο επαφής που είναι αρμόδιο για την απευθείας επικοινωνία με τις ΑΠΔ ⁽¹²⁵⁾. Τα εν λόγω σημεία επαφής συνδράμουν στο να απαντηθούν τα ερωτήματα των ΑΠΔ σχετικά με τη συμμόρφωση ενός οργανισμού με τις Αρχές.
- (75) Οι συμβουλές που παρέχονται από τις ΑΠΔ ⁽¹²⁶⁾ εκδίδονται εφόσον και οι δύο πλευρές μιας διαφοράς είχαν εύλογη ευκαιρία να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και να προσκομίσουν τα αποδεικτικά στοιχεία που επιθυμούν. Ο φορέας μπορεί να παρέχει συμβουλές στο συντομότερο χρονικό διάστημα που επιτρέπει η απαίτηση τήρησης των διαδικαστικών εγγυήσεων, και κατά κανόνα εντός 60 ημερών από την παραλαβή μιας καταγγελίας ⁽¹²⁷⁾. Εάν ένας οργανισμός δεν συμμορφωθεί εντός 25 ημερών από την παροχή της σχετικής συμβουλής και δεν έχει παράσχει ικανοποιητικές εξηγήσεις για την καθυστέρηση, ο φορέας μπορεί να γνωστοποιεί την πρόθεσή του είτε να υποβάλει το θέμα στην FTC (ή σε άλλη αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου των ΗΠΑ) είτε να συμπεράνει ότι η δέσμευση συνεργασίας έχει παραβιαστεί σοβαρά. Η

⁽¹¹⁷⁾ Παράρτημα III, τμήμα «Επαλήθευση απαιτήσεων αυτοπιστοποίησης».

⁽¹¹⁸⁾ Βλ. παράρτημα III, τμήμα «Διευκόλυνση της συνεργασίας με φορείς εναλλακτικών μηχανισμών επίλυσης διαφορών που παρέχουν υπηρεσίες σχετικές με τις Αρχές». Βλ. επίσης παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο δ) σημεία ii) και iii).

⁽¹¹⁹⁾ Βλ. παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο ε).

⁽¹²⁰⁾ Βλ. παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο ζ), ιδίως τα σημεία ii) και iii).

⁽¹²¹⁾ Βλ. παράρτημα III, τμήμα «Αναζήτηση και αντιμετώπιση ψευδών ισχυρισμών συμμετοχής».

⁽¹²²⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 7 στοιχείο β).

⁽¹²³⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 5.

⁽¹²⁴⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 5 στοιχείο γ) σημείο ii).

⁽¹²⁵⁾ Παράρτημα III (βλ. τμήμα «Διευκόλυνση της συνεργασίας με τις ΑΠΔ») και παράρτημα IV (βλ. τμήματα «Προτεραιότητα παραπομπών και έρευνες» και «Συνεργασία με τις ΑΠΔ της ΕΕ για την επιβολή του νόμου»).

⁽¹²⁶⁾ Ο εσωτερικός κανονισμός του άτυπου φορέα των ΑΠΔ θα πρέπει να θεσπιστεί από τις ΑΠΔ βάσει της αρμοδιότητάς τους να οργανώνουν τις εργασίες τους και να συνεργάζονται μεταξύ τους.

⁽¹²⁷⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 5 στοιχείο γ) σημείο i).

πρώτη εναλλακτική επιλογή μπορεί να οδηγήσει σε μέτρα επιβολής του νόμου, βάσει του άρθρου 5 του νόμου για την FTC (ή παρόμοιας νομοθετικής πράξης) ⁽¹²⁸⁾. Σύμφωνα με τη δεύτερη εναλλακτική επιλογή, ο φορέας θα ενημερώσει το Υπουργείο Εμπορίου, το οποίο θα θεωρήσει την άρνηση του οργανισμού να συμμορφωθεί με τη συμβουλή του φορέα της ΑΠΔ ως επανειλημμένη μη συμμόρφωση που θα οδηγήσει στη διαγραφή του οργανισμού από τον κατάλογο του ΠΠΔ.

- (76) Εάν η ΑΠΔ στην οποία απευθύνεται η καταγγελία δεν προβεί σε καμία ενέργεια ή δεν αναλάβει επαρκή δράση για την αντιμετώπιση μιας καταγγελίας, το καταγγέλλον πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να προσφύγει κατά της εν λόγω δράσης (ή αδράνειας) στα εθνικά δικαστήρια του αντίστοιχου κράτους μέλους.
- (77) Τα πρόσωπα μπορούν επίσης να υποβάλουν καταγγελίες στις ΑΠΔ ακόμη και όταν ο φορέας των ΑΠΔ δεν έχει οριστεί ως φορέας επίλυσης διαφορών του οργανισμού. Στις περιπτώσεις αυτές, η ΑΠΔ μπορεί να παραπέμψει τις καταγγελίες αυτές είτε στο Υπουργείο Εμπορίου είτε στην FTC. Προκειμένου να διευκολύνει και να αυξήσει τη συνεργασία σε θέματα σχετικά με καταγγελίες ιδιωτών και περιπτώσεις μη συμμόρφωσης οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, το Υπουργείο Εμπορίου θα θεσπίσει ειδικό σημείο επαφής που θα ενεργεί ως σύνδεσμος και θα παρέχει συνδρομή σε σχέση με ερωτήματα των ΑΠΔ που αφορούν τη συμμόρφωση ενός οργανισμού με τις Αρχές ⁽¹²⁹⁾. Ομοίως, και η FTC έχει δεσμευτεί να θεσπίσει ειδικό σημείο επαφής ⁽¹³⁰⁾.
- (78) Τέταρτον, το Υπουργείο Εμπορίου έχει δεσμευτεί να παραλαμβάνει, να ελέγχει και να πραγματοποιεί τις βέλτιστες δυνατές προσπάθειες για την εξεύρεση λύσης σε καταγγελίες που αφορούν την έλλειψη συμμόρφωσης ενός οργανισμού με τις Αρχές ⁽¹³¹⁾. Για τον σκοπό αυτόν, το Υπουργείο Εμπορίου παρέχει ειδικές διαδικασίες βάσει των οποίων οι ΑΠΔ μπορούν να παραπέμπουν καταγγελίες σε ειδικό σημείο επαφής, να παρακολουθούν την εξέλιξη τους και να επικοινωνούν στη συνέχεια με τους οργανισμούς για τη διευκόλυνση της εξεύρεσης λύσης ⁽¹³²⁾. Προκειμένου να επιταχυνθεί η διεκπεραίωση των καταγγελιών ιδιωτών, το σημείο επαφής επικοινωνεί απευθείας με την αντίστοιχη ΑΠΔ για θέματα συμμόρφωσης και, ειδικότερα, την ενημερώνει για την πορεία των καταγγελιών εντός διαστήματος που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες από την παραπομπή ⁽¹³³⁾. Με τον τρόπο αυτόν παρέχεται στα υποκείμενα των δεδομένων η δυνατότητα να υποβάλουν καταγγελίες σχετικά με τη μη συμμόρφωση οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ απευθείας στην εθνική τους ΑΠΔ και να διασφαλίζουν ότι οι καταγγελίες τους καταλήγουν στο Υπουργείο Εμπορίου ως αρχή των ΗΠΑ που είναι αρμόδια για τη διαχείριση του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.
- (79) Εάν, με βάση τις αυτεπάγγελτες επαληθεύσεις του, καταγγελίες ή οποιαδήποτε άλλη πληροφορία, το Υπουργείο Εμπορίου καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ένας οργανισμός παρουσιάζει επανειλημμένη μη συμμόρφωση με τις Αρχές, θα διαγράφει τον εν λόγω οργανισμό από τον κατάλογο του ΠΠΔ ⁽¹³⁴⁾. Η άρνηση συμμόρφωσης με τελική απόφαση οποιοδήποτε αυτορρυθμιζόμενο φορέα για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, ανεξάρτητου φορέα επίλυσης διαφορών ή κυβερνητικού φορέα, συμπεριλαμβανομένων των ΑΠΔ, θα θεωρείται επανειλημμένη μη συμμόρφωση ⁽¹³⁵⁾.
- (80) Πέμπτον, οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ πρέπει να υπάγονται στη δικαιοδοσία των αρχών των ΗΠΑ, ειδικότερα της FTC ⁽¹³⁶⁾, οι οποίες διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες έρευνας και επιβολής του νόμου για την αποτελεσματική διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις Αρχές. Η FTC εξετάζει κατά προτεραιότητα τις υποθέσεις μη συμμόρφωσης με τις Αρχές που παραπέμπονται από ανεξάρτητους φορείς επίλυσης διαφορών ή αυτορρυθμιζόμενους φορείς, το Υπουργείο Εμπορίου και τις ΑΠΔ (που ενεργούν με δική τους πρωτοβουλία ή κατόπιν καταγγελιών) προκειμένου να διαπιστωθεί αν έχει παραβιαστεί το άρθρο 5 του νόμου για την FTC ⁽¹³⁷⁾. Η FTC έχει δεσμευτεί να δημιουργήσει τυποποιημένη διαδικασία παραπομπής, να ορίσει ένα σημείο επαφής στην υπηρεσία για τις υποθέσεις που παραπέμπονται από ΑΠΔ και να ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις που παραπέμπονται. Επίσης, μπορεί να αποδέχεται καταγγελίες απευθείας από φυσικά πρόσωπα και να προβαίνει σε έρευνες βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ αυτεπαγγέλτως, ειδικότερα στο πλαίσιο ευρύτερης έρευνας που διενεργεί σε θέματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής.

⁽¹²⁸⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 5 στοιχείο γ) σημείο ii).

⁽¹²⁹⁾ Βλ. παράρτημα III, τμήμα «Διευκόλυνση της συνεργασίας με τις ΑΠΔ».

⁽¹³⁰⁾ Βλ. παράρτημα IV, τμήματα «Προτεραιότητα παραπομπών και έρευνες» και «Συνεργασία με τις ΑΠΔ της ΕΕ για την επιβολή του νόμου».

⁽¹³¹⁾ Παράρτημα III, βλ. π.χ. τμήμα «Διευκόλυνση της συνεργασίας με τις ΑΠΔ».

⁽¹³²⁾ Παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 7 στοιχείο ε) και παράρτημα III, τμήμα «Διευκόλυνση της συνεργασίας με τις ΑΠΔ».

⁽¹³³⁾ Ό.π.

⁽¹³⁴⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο ζ).

⁽¹³⁵⁾ Παράρτημα I τμήμα III παράγραφος 11 στοιχείο ζ).

⁽¹³⁶⁾ Οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ πρέπει να δηλώνουν δημοσίως τη δέσμευσή τους να συμμορφώνονται με τις Αρχές, να δημοσιεύουν τις οικείες πολιτικές προστασίας των δεδομένων σύμφωνα με τις εν λόγω Αρχές και να τις εφαρμόζουν πλήρως. Μη συμμόρφωση με τις αρχές συνεπάγεται επιβολή κυρώσεων βάσει του άρθρου 5 του νόμου για την FTC, το οποίο απαγορεύει τις αθέμιτες και δόλιες ενέργειες στο εμπόριο ή που θίγουν το εμπόριο.

⁽¹³⁷⁾ Βλ. επίσης τις παρόμοιες δεσμεύσεις που αναλαμβάνει το Υπουργείο Μεταφορών, παράρτημα V.

- (81) Έκτον, ως έσχατη λύση σε επίπεδο μηχανισμών προσφυγής σε περίπτωση που κανένα από τα υπόλοιπα διαθέσιμα μέσα έννομης προστασίας δεν έχει αποδώσει ικανοποιητική λύση σε καταγγελία φυσικού προσώπου, το υποκείμενο των δεδομένων της Ένωσης μπορεί να επικαλεστεί τη δεσμευτική διατησία της «επιτροπής του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων» (στο εξής: επιτροπή του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ) ⁽¹³⁸⁾. Οι οργανισμοί πρέπει να ενημερώνουν τα πρόσωπα σχετικά με τη δυνατότητά τους να επικαλούνται τη δεσμευτική διατησία και υποχρεούνται να ανταποκρίνονται μόλις ένα πρόσωπο επικαλεστεί την επιλογή αυτή, επιδίδοντας κοινοποίηση στον εμπλεκόμενο οργανισμό ⁽¹³⁹⁾.
- (82) Η επιτροπή του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ απαρτίζεται από ένα σύνολο τουλάχιστον δέκα διατητών που θα οριστούν από το Υπουργείο Εμπορίου και την Επιτροπή με κριτήρια την ανεξαρτησία τους, την ακεραιότητά τους, καθώς και την πείρα που διαθέτουν στο δικαιο των ΗΠΑ σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και στο δικαιο της Ένωσης σχετικά με την προστασία δεδομένων. Για κάθε μεμονωμένη διαφορά, τα εμπλεκόμενα μέρη επιλέγουν από το προαναφερθέν σύνολο μια επιτροπή αποτελούμενη από έναν ή τρεις ⁽¹⁴⁰⁾ διατητές.
- (83) Το Διεθνές Κέντρο Επίλυσης Διαφορών (International Centre for Dispute Resolution, στο εξής: ICDR), το διεθνές τμήμα της Αμερικανικής Ένωσης Διατησίας (American Arbitration Association, στο εξής: AAA), επιλέχθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου για τη διαχείριση των διαδικασιών διατησίας. Οι διαδικασίες ενώπιον της επιτροπής του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ θα διέπονται από ένα σύνολο συμφωνημένων κανόνων διατησίας και τον κώδικα δεοντολογίας για τους διορισμένους διατητές. Στον δικτυακό τόπο του ICDR-AAA παρέχονται σαφείς και συνοπτικές πληροφορίες στα πρόσωπα σχετικά με τον μηχανισμό διατησίας και τη διαδικασία υποβολής αίτησης για διατησία.
- (84) Οι κανόνες διατησίας που συμφωνούνται μεταξύ του Υπουργείου Εμπορίου και της Επιτροπής συμπληρώνουν το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, το οποίο περιλαμβάνει ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία ενισχύουν την προσβασιμότητα του μηχανισμού αυτού για τα υποκείμενα των δεδομένων της Ένωσης: i) κατά την κατάρτιση προσφυγής ενώπιον της επιτροπής, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να λάβει συνδρομή από την οικεία εθνική ΑΠΔ· ii) παρότι η διαδικασία διατησίας θα διεξάγεται στις ΗΠΑ, τα υποκείμενα των δεδομένων της Ένωσης μπορούν να επιλέξουν να συμμετάσχουν μέσω βιντεοδιάσκεψης ή τηλεδιάσκεψης, η οποία θα παρέχεται χωρίς επιβάρυνση στο εν λόγω πρόσωπο· iii) παρότι η γλώσσα που χρησιμοποιείται στη διαδικασία διατησίας θα είναι, κατά κανόνα, η αγγλική, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος του υποκειμένου των δεδομένων θα παρέχονται καταρχήν υπηρεσίες διερμηνείας κατά τη διαδικασία διατησίας και υπηρεσίες μετάφρασης, χωρίς επιβάρυνση του εν λόγω προσώπου· iv) τέλος, παρότι καθένα εκ των μερών οφείλει να αναλάβει τα δικά του έξοδα για την αμοιβή δικηγόρου, εφόσον εκπροσωπηθεί από δικηγόρο ενώπιον της επιτροπής, το Υπουργείο Εμπορίου θα διατηρεί ταμείο χρηματοδοτούμενο με ετήσιες εισφορές από τους οργανισμούς του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, το οποίο θα καλύπτει τα έξοδα της διαδικασίας διατησίας έως ορισμένα μέγιστα ποσά που πρόκειται να καθοριστούν από τις αρχές των ΗΠΑ, αφού ζητήσουν τη γνώμη της Επιτροπής ⁽¹⁴¹⁾.
- (85) Η επιτροπή του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ έχει την εξουσία να επιβάλει ειδικά ανά πρόσωπο, μη χρηματικά εύλογα μέτρα επανόρθωσης ⁽¹⁴²⁾ που είναι απαραίτητα για τη διόρθωση της μη συμμόρφωσης με τις Αρχές. Παρότι η επιτροπή, κατά την έκδοση της απόφασής της, λαμβάνει υπόψη άλλα μέσα έννομης προστασίας που έχουν ήδη εξασφαλιστεί μέσω άλλων μηχανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, τα πρόσωπα μπορούν σε κάθε περίπτωση να προσφεύγουν στη διατησία, εάν θεωρούν ότι τα εν λόγω άλλα μέσα έννομης προστασίας είναι ανεπαρκή. Με τον τρόπο αυτόν παρέχεται στα υποκείμενα των δεδομένων της Ένωσης η δυνατότητα να επικαλούνται τη διατησία σε όλες τις περιπτώσεις που η δράση ή η αδράνεια των οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, των ανεξάρτητων μηχανισμών προσφυγής ή των αρμόδιων αρχών των ΗΠΑ (για παράδειγμα, της FTC) δεν έχει επιλύσει με ικανοποιητικό τρόπο τις καταγγελίες τους. Επίκληση της διατησίας δεν είναι δυνατή, εάν μια ΑΠΔ διαθέτει νόμιμη εξουσία να επιλύσει την επίμαχη προσφυγή σε σχέση με τον οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, ειδικά σε περιπτώσεις στις οποίες ο οργανισμός είτε είναι υποχρεωμένος να συνεργάζεται και να συμμορφώνεται με τις συμβουλές των ΑΠΔ όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων ανθρώπινου δυναμικού που συλλέγονται στο πλαίσιο απασχόλησης είτε έχει δεσμευτεί οικειοθελώς να το πράττει. Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να επιτύχουν την εκτέλεση της διατητικής απόφασης ενώπιον των δικαστηρίων των ΗΠΑ δυνάμει του ομοσπονδιακού νόμου για τη διατησία (Federal Arbitration Act), διασφαλίζοντας έτσι ένα ένδικο βοήθημα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης ενός οργανισμού.

⁽¹³⁸⁾ Βλ. παράρτημα I, παράρτημα I «Πρότυπο διατητικών διαδικασιών».

⁽¹³⁹⁾ Βλ. παράρτημα I τμήμα II παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο xi) και τμήμα II παράγραφος 7 στοιχείο γ).

⁽¹⁴⁰⁾ Ο αριθμός των διατητών στην επιτροπή θα πρέπει να συμφωνείται μεταξύ των μερών.

⁽¹⁴¹⁾ Παράρτημα I του παραρτήματος I τμήμα Z παράγραφος 6.

⁽¹⁴²⁾ Δεν επιτρέπεται η διεκδίκηση αποζημίωσης από πρόσωπα στο πλαίσιο της διατησίας· ωστόσο, η επίκληση της διατησίας δεν αποκλείει τη δυνατότητα διεκδίκησης αποζημίωσης στα τακτικά δικαστήρια των ΗΠΑ.

- (86) Έβδομον, όταν ένας οργανισμός δεν συμμορφώνεται με τη δέσμευσή του να τηρεί τις Αρχές και τη δημοσιευμένη πολιτική του για την προστασία των δεδομένων, διατίθενται πρόσθετα μέσα δικαστικής προσφυγής σύμφωνα με το δίκαιο των ΗΠΑ, μεταξύ άλλων για την καταβολή αποζημίωσης. Για παράδειγμα, πρόσωπα μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να ασκήσουν δικαστική προσφυγή (συμπεριλαμβανομένης της προσφυγής για αποζημίωση) βάσει της πολιτειακής νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών σε περιπτώσεις δόλιας ψευδούς δήλωσης, αθέμιτων ή δόλιων πράξεων ή πρακτικών ⁽¹⁴³⁾, καθώς και βάσει του δικαίου περί αδικοπραξιών (ιδίως στο πλαίσιο της αδικοπραξίας της παραβίασης του απορρήτου της ιδιωτικής ζωής ⁽¹⁴⁴⁾, της ιδιοποίησης ονόματος ή ομοιότητας ⁽¹⁴⁵⁾ και της δημοσιοποίησης ιδιωτικών γεγονότων ⁽¹⁴⁶⁾).
- (87) Από κοινού, οι διάφοροι μηχανισμοί προσφυγής που περιγράφονται ανωτέρω διασφαλίζουν ότι κάθε καταγγελία σχετικά με τη μη συμμόρφωση πιστοποιημένων οργανισμών με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ θα εκδικάζεται και θα επανορθώνεται αποτελεσματικά.

3. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

- (88) Η Επιτροπή αξιολόγησε επίσης τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μηχανισμών εποπτείας και ατομικής προσφυγής, που προβλέπει το δίκαιο των Ηνωμένων Πολιτειών όσον αφορά τη συλλογή και επακόλουθη χρήση από δημόσιες αρχές των ΗΠΑ δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν διαβιβαστεί σε υπευθύνους επεξεργασίας και εκτελούντες την επεξεργασία στις ΗΠΑ προς το δημόσιο συμφέρον, ειδικότερα για σκοπούς επιβολής της ποινικής νομοθεσίας και εθνικής ασφάλειας (στο εξής: πρόσβαση από την κυβέρνηση) ⁽¹⁴⁷⁾. Κατά την αξιολόγησή του αν οι όροι υπό τους οποίους η πρόσβαση από την κυβέρνηση στα δεδομένα που διαβιβάζονται στις Ηνωμένες Πολιτείες βάσει της παρούσας απόφασης πληρούν το κριτήριο της «ουσιώδους ισοδυναμίας» σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, όπως έχει ερμηνευθεί από το ΔΕΕ υπό το πρίσμα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η Επιτροπή έλαβε υπόψη διάφορα κριτήρια.
- (89) Ειδικότερα, κάθε περιορισμός του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και η νομική βάση που επιτρέπει την επέμβαση στο δικαίωμα αυτό πρέπει να καθορίζει η ίδια την έκταση του περιορισμού στην άσκηση του εν λόγω δικαιώματος ⁽¹⁴⁸⁾. Επίσης, προκειμένου να πληρούται η απαίτηση της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία οι παρεκκλίσεις από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι περιορισμοί της πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο σε μια δημοκρατική κοινωνία για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων γενικού συμφέροντος ισοδύναμων με εκείνους που αναγνωρίζει η Ένωση, αυτή η νομική βάση πρέπει να προβλέπει σαφείς και ακριβείς κανόνες που να διέπουν το περιεχόμενο και την εφαρμογή των σχετικών μέτρων και να επιβάλει ελάχιστες απαιτήσεις, ώστε τα πρόσωπα των οποίων τα δεδομένα διαβιβάζονται να έχουν επαρκείς εγγυήσεις οι οποίες να καθιστούν δυνατή την αποτελεσματική προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

⁽¹⁴³⁾ Βλ. π.χ. την πολιτειακή νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών της Καλιφόρνια [Cal. Civ. Code, άρθρα 1750-1785 (West) Consumers Legal Remedies Act]· του διαμερίσματος της Κολούμπια (D.C. Code, άρθρα 28-3901)· της Φλόριδα (Fla. Stat. άρθρα 501.201-501.213, Deceptive and Unfair Trade Practices Act)· του Ιλινόις (815 Ill. Comp. Stat. 505/1 - 505/12, Consumer Fraud and Deceptive Business Practices Act)· της Πενσυλβάνια [73 Pa. Stat. Ann. άρθρα 201-1-201-9.3 (West) Unfair Trade Practices and Consumer Protection Law].

⁽¹⁴⁴⁾ Δηλαδή σε περίπτωση εσκεμμένης επέμβασης στις ιδιωτικές υποθέσεις ή στα ιδιωτικά ζητήματα ενός προσώπου, κατά τρόπο που θα ήταν ιδιαίτερα προσβλητικός για ένα λογικό πρόσωπο [Restatement (2nd) of Torts, άρθρο 652(b)].

⁽¹⁴⁵⁾ Η αδικοπραξία αυτή υφίσταται συνήθως στην περίπτωση της ιδιοποίησης και της χρήσης του ονόματος ενός προσώπου ή της ομοιότητας με αυτό για τη διαφήμιση μιας επιχείρησης ή ενός προϊόντος, ή για παρόμοιο εμπορικό σκοπό [βλ. Restatement (2nd) of Torts, άρθρο 652C].

⁽¹⁴⁶⁾ Δηλαδή όταν δημοσιοποιούνται πληροφορίες σχετικά με την ιδιωτική ζωή ενός προσώπου, όταν αυτό είναι εξαιρετικά προσβλητικό για ένα λογικό πρόσωπο και οι πληροφορίες δεν αποτελούν εύλογο ζήτημα ανησυχίας για το κοινό [Restatement (2nd) of Torts, άρθρο 652D].

⁽¹⁴⁷⁾ Αυτό είναι επίσης σημαντικό υπό το πρίσμα του παραρτήματος Ι τμήμα Ι παράγραφος 5. Σύμφωνα με το συγκεκριμένο τμήμα και παρόμοια με τον ΓΚΠΔ, η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και τα δικαιώματα προστασίας δεδομένων που αποτελούν μέρος των Αρχών προστασίας των δεδομένων μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς. Ωστόσο, οι εν λόγω περιορισμοί δεν είναι απόλυτοι, αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο υπό διάφορες προϋποθέσεις, για παράδειγμα στον βαθμό που είναι αναγκαίο για τη συμμόρφωση με δικαστική απόφαση ή την εκπλήρωση απαιτήσεων δημοσίου συμφέροντος, επιβολής του νόμου ή εθνικής ασφάλειας. Στο πλαίσιο αυτό και για λόγους σαφήνειας, η παρούσα ενότητα αναφέρεται επίσης στις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο ΕΟ 14086, οι οποίες αξιολογούνται, μεταξύ άλλων, στις αιτιολογικές σκέψεις 127-141.

⁽¹⁴⁸⁾ Βλ. Schrems II, σκέψεις 174 και 175 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία. Βλ. επίσης, όσον αφορά την πρόσβαση των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, την υπόθεση C-623/17, Privacy International, ECLI:EU:C:2020:790, σκέψη 65· και τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-511/18, C-512/18 και C-520/18, La Quadrature du Net κ.λπ., ECLI:EU:C:2020:791, σκέψη 175.

από τους κινδύνους κατάχρησης ⁽¹⁴⁹⁾. Επίσης, οι εν λόγω κανόνες και εγγυήσεις πρέπει να είναι νομικά δεσμευτικές και εκτελεστές από φυσικά πρόσωπα ⁽¹⁵⁰⁾. Ειδικότερα, τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν ένδικο βοήθημα ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου προκειμένου να εξασφαλίσουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν ή να επιτύχουν τη διόρθωση ή τη διαγραφή τέτοιων δεδομένων ⁽¹⁵¹⁾.

3.1 Πρόσβαση και χρήση από τις δημόσιες αρχές των ΗΠΑ για σκοπούς επιβολής της ποινικής νομοθεσίας

- (90) Όσον αφορά την επέμβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ για σκοπούς επιβολής της ποινικής νομοθεσίας, το δικαίωμα των Ηνωμένων Πολιτειών επιβάλλει σειρά περιορισμών στην πρόσβαση και τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προβλέπει μηχανισμούς εποπτείας και προσφυγής που συνάδουν με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 89 της παρούσας απόφασης. Οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να αποκτηθεί τέτοια πρόσβαση και οι εγγυήσεις που ισχύουν για τη χρήση των εν λόγω εξουσιών αξιολογούνται λεπτομερώς στις επόμενες ενότητες. Στο πλαίσιο αυτό, η κυβέρνηση των ΗΠΑ (μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης, DoJ) έχει επίσης παράσχει διαβεβαιώσεις σχετικά με τους περιορισμούς που ισχύουν και τις εγγυήσεις που παρέχονται (παράρτημα VI της παρούσας απόφασης).

3.1.1 Νομικές βάσεις, περιορισμοί και εγγυήσεις

3.1.1.1 Περιορισμοί και εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής της ποινικής νομοθεσίας

- (91) Στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία από πιστοποιημένους οργανισμούς των ΗΠΑ και τα οποία θα διαβιβαστούν από την Ένωση βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ μπορούν να έχουν πρόσβαση για σκοπούς επιβολής της ποινικής νομοθεσίας ομοσπονδιακοί εισαγγελείς και ομοσπονδιακοί ανακριτικοί υπάλληλοι που διενεργούν έρευνες στις ΗΠΑ βάσει διαφόρων διαδικασιών, όπως εξηγείται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 92 έως 99. Οι διαδικασίες αυτές εφαρμόζονται με τον ίδιο τρόπο όταν λαμβάνονται πληροφορίες από οποιονδήποτε οργανισμό των ΗΠΑ, ανεξάρτητα από την ιδιγένεια ή τον τόπο διαμονής των ενδιαφερόμενων υποκειμένων των δεδομένων ⁽¹⁵²⁾.
- (92) Πρώτον, κατόπιν αιτήματος ομοσπονδιακού υπαλλήλου επιβολής του νόμου ή νομικού εκπροσώπου της κυβέρνησης, ένας δικαστής μπορεί να εκδώσει ένταλμα έρευνας ή κατάσχεσης (συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικά αποθηκευμένων πληροφοριών) ⁽¹⁵³⁾. Ένα τέτοιο ένταλμα μπορεί να εκδοθεί μόνον εάν υπάρχει ως «πιθανή αιτία ⁽¹⁵⁴⁾» το ενδεχόμενο να βρεθούν «κατασθένια πράγματα» (αποδεικτικά στοιχεία αξιόποινης πράξης, παρανόμως κατεχόμενα αντικείμενα ή περιουσιακά στοιχεία που αποσκοπούν ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ή έχουν χρησιμοποιηθεί για τη διάπραξη εγκλήματος) στον τόπο που ορίζεται στο ένταλμα. Το ένταλμα πρέπει να προσδιορίζει το περιουσιακό στοιχείο ή το αντικείμενο που πρόκειται να κατασχεθεί και να ορίζει τον δικαστή στον οποίο πρέπει να επιστραφεί το ένταλμα. Πρόσωπο το οποίο υποβλήθηκε σε έρευνα ή του οποίου περιουσιακά στοιχεία υποβλήθηκαν σε έρευνα μπορεί να προβάλει ένσταση μη συνεκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων που αποκτήθηκαν ή απορρέουν από παράνομη έρευνα, εάν τα εν λόγω

⁽¹⁴⁹⁾ Βλ. Schrems II, σκέψεις 176 και 181 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία. Βλ. επίσης, όσον αφορά την πρόσβαση των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, Privacy International, σκέψη 68· και La Quadrature du Net κ.λπ., σκέψη 132.

⁽¹⁵⁰⁾ Βλ. Schrems II, σκέψεις 181 και 182.

⁽¹⁵¹⁾ Βλ. Schrems I, σκέψη 95, και Schrems II, σκέψη 194. Στο πλαίσιο αυτό, το ΔΕΕ έχει τονίσει ειδικότερα ότι η συμμόρφωση με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το οποίο εγγυάται το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, «συμβάλλει επίσης στην επίτευξη του απαιτούμενου επιπέδου προστασίας εντός της Ένωσης και του οποίου την τήρηση οφείλει να διαπιστώσει η Επιτροπή πριν εκδώσει απόφαση επάρκειας δυνάμει του άρθρου 45, παράγραφος 1 του [κανονισμού (ΕΕ) 2016/679]» (Schrems II, σκέψη 186).

⁽¹⁵²⁾ Βλ. παράρτημα VI. Βλ., για παράδειγμα, όσον αφορά τον νόμο για τις υποκλοπές (Wiretap Act), τον νόμο για τις αποθηκευμένες επικοινωνίες (Stored Communications Act) και τον νόμο για τις συσκευές καταγραφής κλήσεων (Pen Register Act) (οι οποίοι αναφέρονται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 95 έως 98), Suzlon Energy Ltd κατά Microsoft Corp. 671 F.3d 726, 729 (9th Cir. 2011).

⁽¹⁵³⁾ Federal Rules of Criminal Procedure (Ομοσπονδιακοί κανόνες ποινικής δικονομίας), τίτλος 41. Σε απόφαση του 2018, το Ανώτατο Δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών επιβεβαίωσε ότι ένταλμα έρευνας ή εξέιρηση από την έκδοση εντάλματος έρευνας απαιτείται επίσης για την πρόσβαση, από τις αρχές επιβολής του νόμου, σε ιστορικά αρχεία δεδομένων διάρθρωσης θέσης, τα οποία παρέχουν συνολική εικόνα των κινήσεων του χρήστη, και ότι ο χρήστης μπορεί εύλογα να αναμένει ότι οι σχετικές πληροφορίες είναι ιδιωτικού χαρακτήρα [Timothy Ivory Carpenter κατά Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, αριθ. 16-402, 585 U.S. (2018)]. Ως εκ τούτου, τέτοια δεδομένα κατά κανόνα δεν μπορούν να ληφθούν από εταιρεία κινητής τηλεφωνίας βάσει δικαστικής απόφασης, όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι οι πληροφορίες είναι συναφείς και ουσιώδεις για μια ποινική έρευνα που βρίσκεται σε εξέλιξη, αλλά απαιτείται να αποδειχθεί η ύπαρξη πιθανής αιτίας όταν χρησιμοποιείται ένταλμα.

⁽¹⁵⁴⁾ Σύμφωνα με το Ανώτατο Δικαστήριο, η «πιθανή αιτία» είναι ένα «πρακτικό, μη τεχνικό» πρότυπο που βασίζεται στις «πραγματικές και πρακτικές εκτιμήσεις της καθημερινής ζωής σύμφωνα με τις οποίες ενεργούν εύλογα και συνετά πρόσωπα [...]» [Illinois κατά Gates, 462 U.S. άρθρα 213 και 232 (1983)]. Όσον αφορά τα ένταλματα έρευνας, πιθανή αιτία υπάρχει όταν υπάρχει εύλογη πιθανότητα η έρευνα να οδηγήσει στην ανακάλυψη αποδεικτικών στοιχείων για την τέλεση αξιόποινης πράξης (ό.π.).

αποδεικτικά στοιχεία προβληθούν κατά του συγκεκριμένου προσώπου στο πλαίσιο ποινικής δίκης ⁽¹⁵⁵⁾. Όταν ένας κάτοχος δεδομένων (π.χ. μια εταιρεία) υποχρεούται να κοινολογήσει δεδομένα σύμφωνα με ένταλμα, μπορεί κυρίως να αμφισβητήσει την απαίτηση κοινολόγησης ως υπερβολικά επαχθή ⁽¹⁵⁶⁾.

- (93) Δεύτερον, κλήτευση μπορεί να εκδοθεί από παραπεμπτικό συμβούλιο ενόρκων (grand jury, ερευνητικό όργανο του δικαστηρίου το οποίο επιλέγεται από δικαστή) στο πλαίσιο ερευνών για ορισμένα σοβαρά εγκλήματα ⁽¹⁵⁷⁾, συνήθως κατόπιν αιτήματος ομοσπονδιακού εισαγγελέα, προκειμένου να ζητηθεί από κάποιον να προσκομίσει ή να παράσχει πρόσβαση σε εταιρικά αρχεία, ηλεκτρονικά αποθηκευμένες πληροφορίες ή άλλα υλικά στοιχεία. Επίσης, διάφορες νομοθετικές πράξεις επιτρέπουν τη χρήση διοικητικών κλητεύσεων για την προσκόμιση ή την παροχή πρόσβασης σε εταιρικά αρχεία, ηλεκτρονικά αποθηκευμένες πληροφορίες ή άλλα υλικά στοιχεία σε έρευνες που αφορούν απάτη στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, παιδική κακοποίηση, προστασία των μυστικών υπηρεσιών, υποθέσεις ελεγχόμενων ουσιών και έρευνες των γενικών επιθεωρητών ⁽¹⁵⁸⁾. Και στις δύο περιπτώσεις, οι πληροφορίες πρέπει να αφορούν την έρευνα και η κλήτευση δεν μπορεί να μην έχει εύλογο χαρακτήρα, δηλαδή να είναι υπερβολικά γενική, αδικαιολόγητα αυστηρή ή επαχθής (και μπορεί να αμφισβητηθεί από τον αποδέκτη της κλήτευσης για τους λόγους αυτούς) ⁽¹⁵⁹⁾.
- (94) Παρόμοιοι όροι εφαρμόζονται ως προς για τις διοικητικές κλήσεις που εκδίδονται για την αναζήτηση πρόσβασης σε δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή εταιρειών στις ΗΠΑ για μη στρατιωτικούς ή κανονιστικούς σκοπούς («δημόσιο συμφέρον»). Η εξουσία των υπηρεσιών που διαθέτουν αστικές και κανονιστικές αρμοδιότητες να εκδίδουν τέτοιες διοικητικές κλητεύσεις πρέπει να προβλέπεται στη νομοθεσία. Η χρήση διοικητικής κλήτευσης υπόκειται σε «κριτήριο εύλογου χαρακτήρα», σύμφωνα με το οποίο η έρευνα πρέπει να διεξάγεται βάσει νόμιμου σκοπού, οι πληροφορίες που ζητούνται στο πλαίσιο της κλήτευσης να είναι σχετικές με τον εν λόγω σκοπό, η υπηρεσία να μην διαθέτει ήδη τις πληροφορίες που ζητεί με την κλήτευση και να έχουν πραγματοποιηθεί οι αναγκαίες διοικητικές ενέργειες για την έκδοση της κλήτευσης ⁽¹⁶⁰⁾. Η νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου έχει επίσης αποσαφηνίσει την ανάγκη εξισορρόπησης της σημασίας του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τις πληροφορίες που ζητούνται με τη σημασία προσωπικών και οργανωτικών συμφερόντων προστασίας των δεδομένων ⁽¹⁶¹⁾. Μολονότι η χρήση διοικητικής κλήτευσης δεν υπόκειται σε προηγούμενη δικαστική έγκριση, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο σε περίπτωση αμφισβήτησης από τον αποδέκτη για τους προαναφερθέντες λόγους ή εάν η υπηρεσία που εκδίδει την κλήτευση επιδιώκει την εκτέλεσή της στο δικαστήριο ⁽¹⁶²⁾. Εκτός από αυτούς τους γενικούς περιορισμούς, ενδέχεται να προκύψουν ειδικές (αυστηρότερες) απαιτήσεις από επιμέρους νομοθετικές διατάξεις ⁽¹⁶³⁾.

⁽¹⁵⁵⁾ Mapp κατά Ohio, 367 U.S. άρθρο 643 (1961).

⁽¹⁵⁶⁾ Βλ. In re Application of United States, 610 F.2d 1148, 1157 (3d Cir. 1979) (σύμφωνα με την οποία «για την τήρηση της ορθής διαδικασίας απαιτείται ακρόαση σχετικά με το ζήτημα του διοικητικού φόρτου προτού υποχρεωθεί μια τηλεφωνική εταιρεία να παράσχει» συνδρομή όσον αφορά ένταλμα έρευνας) και In re Application of United States, 616 F.2d 1122 (9th Cir. 1980).

⁽¹⁵⁷⁾ Η Πέμπτη Τροπολογία του Συντάγματος των ΗΠΑ απαιτεί την παραπομπή σε δίκη από παραπεμπτικό συμβούλιο ενόρκων για οποιοδήποτε «έγκλημα που τιμωρείται με θανατική ποινή ή άλλως διαβόητο έγκλημα». Το δικαστικό συμβούλιο απαρτίζεται από 16 έως 23 μέλη και καθορίζει αν υπάρχει πιθανή αιτία να πιστευτεί ότι έχει διαπραχθεί έγκλημα. Για την εξαγωγή αυτού του συμπεράσματος, το παραπεμπτικό συμβούλιο ενόρκων διαθέτει εξουσίες έρευνας που του επιτρέπουν να εκδίδει κλήσεις.

⁽¹⁵⁸⁾ Βλ. παράρτημα VI.

⁽¹⁵⁹⁾ Federal Rules of Criminal Procedure (Ομοσπονδιακοί κανόνες ποινικής δικονομίας), τίτλος 17.

⁽¹⁶⁰⁾ Ηνωμένες Πολιτείες κατά Powell, τίτλος 379 U.S. άρθρο 48 (1964).

⁽¹⁶¹⁾ Oklahoma Press Publishing Co. κατά Walling, τίτλος 327 U.S. άρθρο 186 (1946).

⁽¹⁶²⁾ Το Ανώτατο Δικαστήριο διασαφηνισε ότι, στην περίπτωση αμφισβήτησης διοικητικής κλήτευσης, το δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του αν 1) η έρευνα διεξάγεται για νομίμως επιτρεπόμενο σκοπό, 2) η συγκεκριμένη αρχή έκδοσης της κλήτευσης εμπίπτει στην εξουσία διοίκησης του Κογκρέσου και 3) τα «έγγραφα που ζητούνται είναι σχετικά με την έρευνα». Το Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι μια διοικητική κλήτευση πρέπει να είναι «εύλογη», δηλ. απαιτείται «επαρκής, αλλά όχι υπερβολικός προσδιορισμός εγγράφων τα οποία θα προσκομιστούν για τους σκοπούς της σχετικής έρευνας», συμπεριλαμβανομένης «οχλοστικότητας στην περιγραφή του χώρου που θα ερευνηθεί και των προσώπων ή αντικειμένων που θα συλληφθούν ή κατασχεθούν».

⁽¹⁶³⁾ Για παράδειγμα, ο νόμος για το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων οικονομικού χαρακτήρα (Right to Financial Privacy Act), παρέχει στις κυβερνητικές αρχές την εξουσία να λαμβάνουν οικονομικά αρχεία που τηρούνται από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα σύμφωνα με διοικητική κλήτευση, μόνο εάν 1) υπάρχουν λόγοι να πιστευτεί ότι τα αρχεία που ζητούνται σχετίζονται με νόμιμη έρευνα επιβολής του νόμου και 2) έχει παρασχεθεί αντίγραφο της κλήτευσης ή της κλήσης στον πελάτη, μαζί με ειδοποίηση στην οποία δηλώνεται με εύλογη ακρίβεια ο χαρακτήρας της έρευνας (τίτλος 12 U.S.C. άρθρο 3405). Ένα άλλο παράδειγμα είναι ο νόμος για τη δίκαιη αναφορά της πιστοληπτικής ικανότητας (Fair Credit Reporting Act), ο οποίος απαγορεύει σε φορείς εκπόνησης αναφορών πιστοληπτικής ικανότητας καταναλωτών να δημοσιοποιούν αναφορές για τους καταναλωτές ανταποκρινόμενες σε αιτήματα διοικητικής κλήτευσης (και τους επιτρέπει μόνο να απαντούν σε αιτήματα κλήτευσης από παραπεμπτικό συμβούλιο ενόρκων ή δικαστικές αποφάσεις, τίτλος 15 U.S.C. άρθρα 1681 επ.). Όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες επικοινωνίας, ισχύουν οι ειδικές απαιτήσεις του νόμου για τις αποθηκευμένες επικοινωνίες (Stored Communications Act), μεταξύ άλλων όσον αφορά τη δυνατότητα χρήσης διοικητικών κλητεύσεων (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 96 έως 97 για λεπτομερή επισκόπηση).

- (95) Τρίτον, διάφορες νομικές βάσεις παρέχουν στις αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας τη δυνατότητα να αποκτούν πρόσβαση σε δεδομένα επικοινωνιών. Ένα δικαστήριο μπορεί να εκδώσει διαταγή που να επιτρέπει τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με έναν τηλεφωνικό αριθμό ή μια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σε πραγματικό χρόνο, όσον αφορά τις κλήσεις πλην του περιεχομένου, τη δρομολόγηση, τον προορισμό και τη σηματοδότηση (μέσω της χρήσης συσκευής καταγραφής κλήσεων ή συσκευής εντοπισμού θέσης), εάν διαπιστώσει ότι η αρχή έχει πιστοποιήσει ότι οι πληροφορίες που ενδέχεται να ληφθούν είναι σημαντικές για εκκρεμή ποινική έρευνα ⁽¹⁶⁴⁾. Η διαταγή πρέπει, μεταξύ άλλων, να προσδιορίζει την ταυτότητα του υπόπτου, εάν είναι γνωστή· τα χαρακτηριστικά των επικοινωνιών για τις οποίες ισχύει και δήλωση του αδικήματος το οποίο αφορούν οι πληροφορίες που πρόκειται να συλλεχθούν. Η χρήση συσκευής καταγραφής κλήσεων και συσκευής εντοπισμού θέσης μπορεί να επιτραπεί για μέγιστη περίοδο εξήντα ημερών, η οποία μπορεί να παραταθεί μόνο με νέα δικαστική διαταγή.
- (96) Επίσης, πρόσβαση για σκοπούς επιβολής της ποινικής νομοθεσίας σε πληροφορίες σχετικά με συνδρομητές, δεδομένα σχετικά με την κυκλοφορία και το αποθηκευμένο περιεχόμενο των επικοινωνιών που κατέχουν πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου, εταιρείες τηλεφωνίας και άλλοι πάροχοι υπηρεσιών μπορεί να αποκτηθεί βάσει του νόμου για τις αποθηκευμένες επικοινωνίες (Stored Communications Act) ⁽¹⁶⁵⁾. Προκειμένου να ληφθεί το αποθηκευμένο περιεχόμενο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, οι αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας πρέπει, γενικά, να λαμβάνουν ένταλμα από δικαστή βάσει της πιθανής αιτίας που τις ωθεί να πιστεύουν ότι ο συγκεκριμένος λογαριασμός περιέχει αποδεικτικά στοιχεία εγκλήματος ⁽¹⁶⁶⁾. Για πληροφορίες που αφορούν τα στοιχεία εγγραφής των συνδρομητών, τις διευθύνσεις IP και τις αντίστοιχες χρονοσφραγίδες, καθώς και για πληροφορίες χρήσης, οι αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας μπορούν να χρησιμοποιούν κλήτευση. Για τις περισσότερες άλλες αποθηκευμένες πληροφορίες που δεν περιλαμβάνουν περιεχόμενο, όπως οι επικεφαλίδες των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου χωρίς το θέμα, οι αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας πρέπει να λαμβάνουν δικαστική διαταγή, η οποία θα εκδίδεται αν ο δικαστής πειστεί ότι υπάρχουν εύλογοι λόγοι να πιστευτεί ότι οι ζητούμενες πληροφορίες είναι σχετικές και ουσιώδεις για ποινική έρευνα που βρίσκεται σε εξέλιξη.
- (97) Οι πάροχοι που λαμβάνουν αιτήματα βάσει του νόμου για τις αποθηκευμένες επικοινωνίες μπορούν να ειδοποιούν οικειοθελώς έναν πελάτη ή συνδρομητή τον οποίο αφορούν οι πληροφορίες που ζητούνται, εκτός εάν η αρμόδια αρχή επιβολής της ποινικής νομοθεσίας μεριμνήσει για την έκδοση ασφαλιστικών μέτρων που απαγορεύουν την εν λόγω ειδοποίηση ⁽¹⁶⁷⁾. Τα εν λόγω ασφαλιστικά μέτρα αποτελούν δικαστική διαταγή με την οποία απαιτείται από πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή απομακρυσμένων υπολογιστικών υπηρεσιών προς τον οποίο απευθύνεται ένταλμα, κλήτευση ή δικαστική διαταγή να μην κοινοποιήσει σε κανένα άλλο πρόσωπο την ύπαρξη του εντάλματος, της κλήτευσης ή της δικαστικής διαταγής, για όσο διάστημα το δικαστήριο κρίνει σκόπιμο. Τα ασφαλιστικά μέτρα εκδίδονται εάν το δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει λόγος να πιστευτεί ότι η κοινοποίηση θα έθετε σε σοβαρό κίνδυνο μια έρευνα ή θα καθυστερούσε αδικαιολόγητα μια δίκη, π.χ. διότι θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή ή τη σωματική ασφάλεια ενός προσώπου, θα οδηγούσε σε φυγή πριν από την ποινική δίωξη, σε εκφοβισμό πιθανών μαρτύρων κ.λπ. Υπόμνημα του αναπληρωτή γενικού εισαγγελέα (το οποίο είναι δεσμευτικό για όλους τους νομικούς συμβούλους και εντολοδόχους του Υπουργείου Δικαιοσύνης) απαιτεί από τους εισαγγελέες να προβαίνουν σε λεπτομερή εκτίμηση σχετικά με την ανάγκη έκδοσης ασφαλιστικών μέτρων και να αιτιολογούν στο δικαστήριο τον τρόπο με τον οποίο πληρούνται τα νόμιμα κριτήρια για την έκδοση ασφαλιστικών μέτρων στη συγκεκριμένη περίπτωση ⁽¹⁶⁸⁾. Το υπόμνημα απαιτεί επίσης οι αιτήσεις για ασφαλιστικά μέτρα να μην επιδιώκουν, γενικά, την καθυστέρηση της κοινοποίησης για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους. Όταν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ενδέχεται να απαιτούνται ασφαλιστικά μέτρα μεγαλύτερης διάρκειας, η σχετική αίτηση μπορεί να υποβάλλεται μόνο με τη γραπτή συμφωνία προϊσταμένου διορισμένου από τον γενικό εισαγγελέα των ΗΠΑ ή κατάλληλο βοηθό του γενικού εισαγγελέα. Επίσης, ο εισαγγελέας πρέπει, κατά την περάτωση μιας έρευνας, να αξιολογήσει αμέσως αν υπάρχει βάση για τη διατήρηση τυχόν ασφαλιστικών μέτρων που έχουν ληφθεί και, αν δεν υπάρχει, να τερματίσει τα ασφαλιστικά μέτρα και να διασφαλίσει ότι ο πάροχος υπηρεσιών ενημερώνεται σχετικά ⁽¹⁶⁹⁾.

⁽¹⁶⁴⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 3123.

⁽¹⁶⁵⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρα 2701-2713.

⁽¹⁶⁶⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2701 στοιχεία α) και β) σημείο 1) στοιχείο Α). Αν ο θιγόμενος συνδρομητής ή πελάτης ειδοποιείται (είτε εκ των προτέρων είτε, σε ορισμένες περιπτώσεις, μέσω καθυστερημένης κοινοποίησης), πληροφορίες περιεχομένου που έχουν αποθηκευτεί για διάστημα άνω των 180 ημερών μπορούν επίσης να ληφθούν βάσει κλήσης από διοικητική αρχή ή παραρτηματικό συμβούλιο ενόρκων [τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2701 στοιχείο β) σημείο 1) στοιχείο Β)] ή δικαστικής διαταγής (αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι οι πληροφορίες είναι συναφείς και ουσιώδεις για μια ποινική έρευνα που είναι σε εξέλιξη [τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2701 στοιχείο δ]). Ωστόσο, σύμφωνα με απόφαση του ομοσπονδιακού εφετείου, κρατικοί πάροχοι που διενεργούν έρευνες λαμβάνουν γενικά εντάλματα έρευνας από δικαστές προκειμένου να συλλέξουν το περιεχόμενο ιδιωτικών επικοινωνιών ή αποθηκευμένα δεδομένα από πάροχο υπηρεσιών εμπορικών επικοινωνιών. Ηνωμένες Πολιτείες κατά Warshak, 631 F.3d 266 (6th Cir. 2010).

⁽¹⁶⁷⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2705 στοιχείο β).

⁽¹⁶⁸⁾ Βλ. το υπόμνημα που εξέδωσε ο αναπληρωτής γενικός εισαγγελέας Rod Rosenstein στις 19 Οκτωβρίου 2017 σχετικά με μια πιο περιοριστική πολιτική όσον αφορά τις αιτήσεις για ασφαλιστικά μέτρα (ή διαταγές μη κοινοποίησης), το οποίο διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.justice.gov/criminal-ccips/page/file/1005791/download>.

⁽¹⁶⁹⁾ Υπόμνημα που εξέδωσε η αναπληρώτρια γενική εισαγγελέας Lisa Moncao στις 27 Μαΐου 2022 σχετικά με συμπληρωματική πολιτική όσον αφορά τις αιτήσεις για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με τον τίτλο 18 U.S.C. άρθρο 2705 στοιχείο β).

- (98) Οι αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας μπορούν επίσης να υποκλέπτουν σε πραγματικό χρόνο τηλεφωνικές, προφορικές ή ηλεκτρονικές επικοινωνίες βάσει δικαστικής διαταγής, στο πλαίσιο της οποίας ένας δικαστής διαπιστώνει, μεταξύ άλλων, ότι υπάρχουν πιθανοί λόγοι να θεωρηθεί ότι η καταγραφή των τηλεφωνικών ή ηλεκτρονικών επικοινωνιών θα παράσχει στοιχεία που αποδεικνύουν ομοσπονδιακό έγκλημα ή στοιχεία σχετικά με τον τόπο στον οποίο βρίσκεται δραπέτης από τη δικαιοσύνη ⁽¹⁷⁰⁾.
- (99) Περαιτέρω ρυθμίσεις προστασίας παρέχονται από διάφορες πολιτικές και κατευθυντήριες γραμμές του Υπουργείου Δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένων των κατευθυντήριων γραμμών του γενικού εισαγγελέα για τις εγχώριες επιχειρήσεις του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ερευνών (στο εξής: AGG-DOM), οι οποίες, μεταξύ άλλων, απαιτούν από το Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών (στο εξής: FBI) να χρησιμοποιεί τις λιγότερο παρεμβατικές μεθόδους έρευνας που είναι εφικτές, λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις στην ιδιωτική ζωή και τις ατομικές ελευθερίες ⁽¹⁷¹⁾.
- (100) Σύμφωνα με τις δηλώσεις που υπέβαλε η κυβέρνηση των ΗΠΑ, οι ίδιες ή αυστηρότερες ρυθμίσεις προστασίας που περιγράφονται ανωτέρω ισχύουν για τις έρευνες των αρχών επιβολής του νόμου σε πολιτειακό επίπεδο (σε σχέση με έρευνες που διενεργούνται βάσει πολιτειακών νόμων) ⁽¹⁷²⁾. Ειδικότερα, συνταγματικές διατάξεις, καθώς και νόμοι και νομολογία σε πολιτειακό επίπεδο επιβεβαιώνουν τις προαναφερθείσες ρυθμίσεις προστασίας έναντι παράλογων ερευνών και κατασχέσεων, απαιτώντας την έκδοση εντάλματος έρευνας ⁽¹⁷³⁾. Ομοίως με τις ρυθμίσεις προστασίας που προβλέπονται σε ομοσπονδιακό επίπεδο, εντάλματα έρευνας μπορούν να εκδίδονται μόνο εφόσον αποδεικνύεται πιθανή αιτία και πρέπει να περιγράφουν τον τόπο που θα ερευνηθεί και τα πρόσωπα ή τα αντικείμενα που θα συλληφθούν ή θα κατασχεθούν ⁽¹⁷⁴⁾.

⁽¹⁷⁰⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρα 2510-2522.

⁽¹⁷¹⁾ Κατευθυντήριες γραμμές του γενικού εισαγγελέα για τις εγχώριες δραστηριότητες του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ερευνών (Σεπτέμβριος 2008), οι οποίες διατίθενται στη διεύθυνση <http://www.justice.gov/archive/opa/docs/guidelines.pdf>. Πρόσθετοι κανόνες και πολιτικές που προβλέπουν περιορισμούς στις δραστηριότητες διεξαγωγής έρευνας των ομοσπονδιακών εισαγγελέων καθορίζονται στο Εγχειρίδιο των Εισαγγελέων των Ηνωμένων Πολιτειών (United States Attorneys' Manual), το οποίο διατίθεται στη διεύθυνση <http://www.justice.gov/usam/united-states-attorneys-manual>. Για οποιαδήποτε παρέκκλιση από αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές, απαιτείται προηγουμένως έγκριση από τον διευθυντή του FBI, τον αναπληρωτή διευθυντή ή τον εκτελεστικό βοηθό διευθυντή που ορίζει ο διευθυντής, εκτός εάν η έγκριση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί λόγω της αμεσότητας ή της σοβαρότητας απειλής για την ασφάλεια προσώπων ή περιουσιακών στοιχείων ή για την εθνική ασφάλεια (περίπτωση στην οποία ο διευθυντής ή άλλος διατάκτης πρέπει να ενημερώνεται το συντομότερο δυνατόν). Σε περίπτωση μη τήρησης των κατευθυντήριων γραμμών, το FBI πρέπει να ενημερώνει σχετικά το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο με τη σειρά του ενημερώνει τον γενικό εισαγγελέα και τον αναπληρωτή γενικό εισαγγελέα.

⁽¹⁷²⁾ Παράρτημα VI υποσημείωση 2. Βλ. επίσης, π.χ., Arnold κατά City of Cleveland, τίτλος 67 Ohio St.3d 35, 616 N.E.2d 163, 169 (1993) («Στους τομείς των ατομικών δικαιωμάτων και των πολιτικών ελευθεριών, το σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών προβλέπει, κατά περίπτωση για τις πολιτείες, ένα κατώτατο όριο έως το οποίο μπορούν να ισχύουν οι αποφάσεις των πολιτειακών δικαστηρίων»)· Cooper κατά California, τίτλος 386 U.S. άρθρα 58, 62, 87 S.Ct. 788, 17 L.Ed.2d 730 (1967) («Η κρίση μας, φυσικά, δεν επηρεάζει την εξουσία της Πολιτείας να επιβάλλει υψηλότερα πρότυπα για τις έρευνες και τις κατασχέσεις από αυτά που απαιτούνται από το ομοσπονδιακό σύνταγμα, εάν επιλέξει να το πράξει»)· Petersen κατά City of Mesa, τίτλος 63 P.3d 309, 312 (Ariz. Ct. App. 2003) («Μολονότι το σύνταγμα της Αριζόνα μπορεί να επιβάλλει αυστηρότερα πρότυπα για τις έρευνες και τις κατασχέσεις σε σύγκριση με το ομοσπονδιακό σύνταγμα, τα δικαστήρια της Αριζόνα δεν μπορούν να παρέχουν λιγότερη προστασία από αυτή που παρέχει η τέταρτη τροπολογία»).

⁽¹⁷³⁾ Οι πολιτείες έχουν επαναλάβει, στην πλειονότητά τους, τις ρυθμίσεις προστασίας της τέταρτης τροπολογίας στα συντάγματά τους. Βλ. σύνταγμα της Αλαμπάμα, άρθρο I παράγραφος 5· σύνταγμα της Αλάσκα, άρθρο I παράγραφος 14· 1· σύνταγμα του Αρκάνσας, άρθρο II παράγραφος 15· σύνταγμα της Καλιφόρνιας, άρθρο I παράγραφος 13· σύνταγμα του Κολοράντο, άρθρο II παράγραφος 7· σύνταγμα του Κονέκτικατ, άρθρο I παράγραφος 7· σύνταγμα του Ντελάγουερ, άρθρο I παράγραφος 6· σύνταγμα της Φλόριντα, άρθρο I παράγραφος 12· σύνταγμα της Τζόρτζια, άρθρο I παράγραφος I τμήμα XIII· σύνταγμα της Χαβάης, άρθρο I παράγραφος 7· σύνταγμα του Αϊντάχο, άρθρο I παράγραφος 17· σύνταγμα του Ιλινόις, άρθρο I παράγραφος 6· σύνταγμα της Ιντιάνα, άρθρο I παράγραφος 11· σύνταγμα της Αϊόβα, άρθρο I παράγραφος 8· σύνταγμα του Κάνσας, Bill of Rights (Χάρτης Δικαιωμάτων), παράγραφος 15· σύνταγμα του Κεντάκι, παράγραφος 10· σύνταγμα της Λουιζιάνα, άρθρο I παράγραφος 5· σύνταγμα του Μένι, άρθρο I παράγραφος 5· σύνταγμα της Μασαχουσέτης, Declaration of Rights (Διακήρυξη Δικαιωμάτων), άρθρο 14· σύνταγμα του Μίσιγκαν, άρθρο I παράγραφος 11· σύνταγμα της Μινεσότα, άρθρο I παράγραφος 10· σύνταγμα του Μισισίπι, άρθρο III παράγραφος 23· σύνταγμα του Μισούρι, άρθρο I παράγραφος 15· σύνταγμα της Μοντάνα, άρθρο II παράγραφος 11· σύνταγμα της Νεμπράσκα, άρθρο I παράγραφος 7· σύνταγμα της Νεβάδα, άρθρο I παράγραφος 18· σύνταγμα του Νιου Χάμσαϊρ, σημείο 1, άρθρο 19· σύνταγμα του Νιου Τζέρσι, άρθρο I παράγραφος 7· σύνταγμα του Νιου Μέξικο, άρθρο II παράγραφος 10· σύνταγμα της Νέας Υόρκης, άρθρο I παράγραφος 12· σύνταγμα της Βόρειας Ντακότα, άρθρο I παράγραφος 8· σύνταγμα του Οχάιο, άρθρο I παράγραφος 14· σύνταγμα της Οκλαχόμα, άρθρο II παράγραφος 30· σύνταγμα του Όρεγκον, άρθρο I παράγραφος 9· σύνταγμα της Πενσιλβανίας, άρθρο I παράγραφος 8· σύνταγμα του Ρόουντς Άιλαντ, άρθρο I παράγραφος 6· σύνταγμα της Νότιας Καρολίνας, άρθρο I παράγραφος 10· σύνταγμα της Νότιας Ντακότα, άρθρο VI παράγραφος 11· σύνταγμα του Τενεσί, άρθρο I παράγραφος 7· σύνταγμα του Τέξας, άρθρο I παράγραφος 9· σύνταγμα της Γιούτα, άρθρο I παράγραφος 14· σύνταγμα του Βέρμοντ, κεφάλαιο I άρθρο 11· σύνταγμα της Δυτικής Βιρτζίνια, άρθρο III παράγραφος 6· σύνταγμα του Ουισκόνσιν, άρθρο I παράγραφος 11· σύνταγμα του Ουαϊόμινγκ, άρθρο I παράγραφος 4. Άλλες πολιτείες (π.χ. το Μέριλαντ, η Βόρεια Καρολίνα και η Βιρτζίνια) έχουν κατοχυρώσει στα συντάγματά τους συγκεκριμένη γλώσσα σχετικά με τα εντάλματα, η οποία έχει ερμηνευτεί από την έννοια ότι προβλέπει παράνομες ή υψηλότερες ρυθμίσεις προστασίας σε σχέση με την τέταρτη τροπολογία (βλ. διακήρυξη δικαιωμάτων του Μέριλαντ, άρθρο 26· σύνταγμα της Βόρειας Καρολίνας, άρθρο I παράγραφος 20· σύνταγμα της Βιρτζίνια, άρθρο I παράγραφος 10, και σχετική νομολογία, π.χ. Hamel κατά State, 943 A.2d 686, 701 [Md. Ct. Spec. App. 2008· State κατά Johnson, 861 S.E.2d 474, 483 (N.C. 2021) και Lowe κατά Commonwealth, 337 S.E.2d 273, 274 (Va. 1985)]. Τέλος, η Αριζόνα και η Ουάσιγκτον έχουν θεσπίσει συνταγματικές διατάξεις που προστατεύουν την ιδιωτική ζωή γενικότερα (σύνταγμα της Αριζόνα, άρθρο 2 παράγραφος 8· σύνταγμα της Ουάσιγκτον, άρθρο I παράγραφος 7), οι οποίες έχουν ερμηνευθεί από τα δικαστήρια ότι παρέχουν μεγαλύτερη προστασία από την τέταρτη τροπολογία [βλ. π.χ. State κατά Bolt, 689 P.2d 519, 523 (Ariz. 1984), State κατά Ault, 759 P.2d 1320, 1324 (Ariz. 1988), State κατά Myrick, 102 Wn.2d 506, 511, 688 P.2d 151, 155 (1984), State κατά Young, 123 Wn.2d 173, 178, 867 P.2d 593, 598 (1994)].

⁽¹⁷⁴⁾ Βλ. π.χ. τον ποινικό κώδικα της Καλιφόρνιας, άρθρο 1524.3 στοιχείο b)· τους κανόνες ποινικής δικονομίας 3.6-3.13 της Αλαμπάμα· τμήμα 10.79.035· τον αναθεωρημένο κώδικα της Ουάσιγκτον· τμήμα 19.2-59 του κεφαλαίου 5, τίτλος 19.2 Ποινική δικονομία, κώδικας της Βιρτζίνια.

3.1.1.2 Περαιτέρω χρήση των συλλεγόμενων πληροφοριών

- (101) Όσον αφορά την περαιτέρω χρήση των δεδομένων που συλλέγονται από τις ομοσπονδιακές αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας, διαφορετικές νομοθετικές πράξεις, κατευθυντήριες γραμμές και πρότυπα επιβάλλουν ειδικές εγγυήσεις. Με εξαίρεση τα ειδικά έγγραφα που ισχύουν για τις δραστηριότητες του FBI (κατευθυντήριες γραμμές AGG-DOM και οδηγός του FBI για τις εγχώριες έρευνες και επιχειρήσεις), οι απαιτήσεις που περιγράφονται στην παρούσα ενότητα ισχύουν γενικά για την περαιτέρω χρήση δεδομένων από οποιαδήποτε ομοσπονδιακή αρχή, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων στα οποία παρέχεται πρόσβαση για αστικούς ή κανονιστικούς σκοπούς. Αυτό περιλαμβάνει τις απαιτήσεις που απορρέουν από τα υπομνήματα ή τους κανονισμούς του Γραφείου Διαχείρισης και Προϋπολογισμού, τον νόμο για τον εκσυγχρονισμό της ασφάλειας των ομοσπονδιακών πληροφοριών (Federal Information Security Modernisation Act), τον νόμο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση (E-Government Act) και τον νόμο για τα ομοσπονδιακά αρχεία (Federal Records Act).
- (102) Σύμφωνα με την εξουσία που παρέχεται από τον νόμο Clinger-Cohen (P.L. 104-106, τμήμα E) και τον νόμο για την ασφάλεια των υπολογιστών (Computer Security Act) του 1987 (P.L. 100-235), το Γραφείο Διαχείρισης και Προϋπολογισμού (Office of Management and Budget, στο εξής: OMB) εξέδωσε την εγκύκλιο A-130 για τη θέσπιση γενικών δεσμευτικών οδηγιών που ισχύουν για όλες τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένων των αρχών επιβολής του νόμου) κατά τον χειρισμό στοιχείων ταυτότητας⁽¹⁷⁵⁾. Ειδικότερα, η εγκύκλιος απαιτεί από όλες τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες να «περιορίζουν τη δημιουργία, τη συλλογή, τη χρήση, την επεξεργασία, την αποθήκευση, τη διατήρηση, τη διάδοση και την κοινολόγηση στοιχείων ταυτότητας στις περιπτώσεις που αυτό είναι νομικά επιτρεπτό, συναφές και θεωρείται εύλογα απαραίτητο για την ορθή εκτέλεση των εγκεκριμένων καθηκόντων της υπηρεσίας»⁽¹⁷⁶⁾. Επίσης, στο μέτρο που είναι εύλογα εφικτό, οι ομοσπονδιακές υπηρεσίες πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα στοιχεία επικοινωνίας είναι ακριβή, συναφή, επίκαιρα και πλήρη και ότι περιορίζονται στα ελάχιστα αναγκαία για την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων μιας υπηρεσίας. Γενικότερα, οι ομοσπονδιακές υπηρεσίες πρέπει να θεσπίζουν ολοκληρωμένο πρόγραμμα για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, το οποίο θα διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις ισχύουσες απαιτήσεις προστασίας της ιδιωτικής ζωής, θα αναπτύσσει και θα αξιολογεί πολιτικές για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και θα διαχειρίζεται τους κινδύνους για την προστασία της ιδιωτικής ζωής· να διατηρούν διαδικασίες για τον εντοπισμό, την τεκμηρίωση και την αναφορά περιστατικών μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις προστασίας της ιδιωτικής ζωής· να αναπτύσσουν προγράμματα ευαισθητοποίησης και κατάρτισης σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής για τους υπαλλήλους και τους αναδόχους· και να θεσπίζουν πολιτικές και διαδικασίες για να διασφαλίζουν ότι το προσωπικό λογοδοτεί για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και τις πολιτικές προστασίας της ιδιωτικής ζωής⁽¹⁷⁷⁾.
- (103) Επίσης, ο νόμος για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση⁽¹⁷⁸⁾ απαιτεί από όλες τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένων των αρχών επιβολής της ποινικής νομοθεσίας) να θεσπίσουν μέτρα προστασίας της ασφάλειας των πληροφοριών, ανάλογα με τον κίνδυνο και το μέγεθος της ζημίας που θα προκαλούσαν από μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση, χρήση, κοινολόγηση, διακοπή, τροποποίηση ή καταστροφή· να διαθέτουν υπεύθυνο πληροφοριών ο οποίος θα διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις ασφάλειας των πληροφοριών και να διενεργούν ετήσια ανεξάρτητη αξιολόγηση (π.χ. από γενικό επιθεωρητή, βλ. αιτιολογική σκέψη 109) του προγράμματος και των πρακτικών τους για την ασφάλεια των πληροφοριών⁽¹⁷⁹⁾. Ομοίως, ο νόμος για τα ομοσπονδιακά αρχεία (Federal Records Act, στο εξής: FRA)⁽¹⁸⁰⁾ και οι συμπληρωματικοί κανονισμοί⁽¹⁸¹⁾ ορίζουν ότι οι πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή ομοσπονδιακών υπηρεσιών πρέπει να υπόκεινται σε εγγυήσεις που να διασφαλίζουν τη φυσική ακεραιότητα των πληροφοριών και την προστασία τους από μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση.
- (104) Σύμφωνα με την ομοσπονδιακή θεσμοθετημένη εξουσία, συμπεριλαμβανομένου του νόμου για τον εκσυγχρονισμό της ασφάλειας των ομοσπονδιακών πληροφοριών (Federal Information Security Modernisation Act) του 2014, το OMB και το Εθνικό Ινστιτούτο Προτύπων και Τεχνολογίας (National Institute of Standards and Technology, στο εξής: NIST) έχουν αναπτύξει πρότυπα τα οποία είναι δεσμευτικά για τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένων των αρχών επιβολής της ποινικής νομοθεσίας) και τα οποία προσδιορίζουν περαιτέρω τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφάλειας των πληροφοριών που πρέπει να θεσπιστούν, συμπεριλαμβανομένων των ελέγχων πρόσβασης, της διασφάλισης της ευαισθητοποίησης και της κατάρτισης, του σχεδιασμού έκτακτης ανάγκης, της αντιμετώπισης περιστατικών, των εργαλείων λογιστικού ελέγχου και λογοδοσίας, της διασφάλισης της ακεραιότητας των συστημάτων και των πληροφοριών, της διενέργειας εκτιμήσεων κινδύνου για την ιδιωτική ζωή και την ασφάλεια κ.λπ.⁽¹⁸²⁾ Επίσης, όλες οι ομοσπονδιακές

⁽¹⁷⁵⁾ Δηλαδή «πληροφορίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη διάκριση ή τον εντοπισμό της ταυτότητας ενός προσώπου, είτε μεμονωμένα είτε σε συνδυασμό με άλλες πληροφορίες που συνδέονται ή μπορούν να συνδεθούν με συγκεκριμένο πρόσωπο», βλ. εγκύκλιο A-130 του OMB, σ. 33 (ορισμός των «στοιχείων ταυτότητας»).

⁽¹⁷⁶⁾ Εγκύκλιος A-130 του OMB, Management Information as a Strategic Resource (Διαχείριση των πληροφοριών ως στρατηγικού πόρου), προσάρτημα II, Responsibilities for Managing Personally Identifiable Information (Αρμοδιότητες για τη διαχείριση στοιχείων ταυτότητας), 81 Fed. Reg. 49.689 (28 Ιουλίου 2016), σ. 17.

⁽¹⁷⁷⁾ Προσάρτημα II παράγραφος 5(a)-(h).

⁽¹⁷⁸⁾ Τίτλος 44 U.S.C. κεφάλαιο 36.

⁽¹⁷⁹⁾ Τίτλος 44 U.S.C. άρθρα 3544 και 3545.

⁽¹⁸⁰⁾ FRA, τίτλος 44 U.S.C. άρθρο 3105.

⁽¹⁸¹⁾ Τίτλος 36 CFR, άρθρα 1228,150 επ., 1228,228, και προσάρτημα A.

⁽¹⁸²⁾ Βλ. π.χ. την εγκύκλιο A-130 του OMB· NIST SP 800-53, αναθ. 5, Security and Privacy Controls for Information Systems and Organizations (Ελεγχοί της ασφάλειας και της προστασίας της ιδιωτικής ζωής για τα συστήματα και τους οργανισμούς πληροφοριών) (10 Δεκεμβρίου 2020)· και τα πρότυπα επεξεργασίας ομοσπονδιακών πληροφοριών του NIST 200: Minimum Security Requirements for Federal Information and Information Systems (Ελάχιστες απαιτήσεις ασφαλείας για τις ομοσπονδιακές πληροφορίες και τα ομοσπονδιακά συστήματα πληροφοριών).

υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένων των αρχών επιβολής της ποινικής νομοθεσίας) πρέπει, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του OMB, να τηρούν και να εφαρμόζουν σχέδιο για τον χειρισμό παραβιάσεων δεδομένων, μεταξύ άλλων όσον αφορά την αντιμετώπιση τέτοιων παραβιάσεων και την αξιολόγηση των κινδύνων ζημίας ⁽¹⁸³⁾.

- (105) Όσον αφορά τη διατήρηση δεδομένων, ο FRA ⁽¹⁸⁴⁾ απαιτεί από τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες των ΗΠΑ (συμπεριλαμβανομένων των αρχών επιβολής της ποινικής νομοθεσίας) να καθορίσουν περιόδους διατήρησης των αρχείων τους (μετά τις οποίες τα αρχεία αυτά πρέπει να απορρίπτονται), οι οποίες πρέπει να εγκριθούν από την Εθνική Διοίκηση Αρχείων (National Archives and Record Administration) ⁽¹⁸⁵⁾. Η διάρκεια αυτών των περιόδων διατήρησης καθορίζεται με βάση διάφορους παράγοντες, όπως το είδος της έρευνας, το αν τα αποδεικτικά στοιχεία εξακολουθούν να είναι σημαντικά για την έρευνα κ.λπ. Όσον αφορά το FBI, οι κατευθυντήριες γραμμές AGG-DOM προβλέπουν ότι το FBI πρέπει να διαθέτει τέτοιο σχέδιο διατήρησης αρχείων και να διατηρεί σύστημα που να μπορεί να ανακτήσει αμέσως την κατάσταση και τη βάση των ερευνών.
- (106) Τέλος, η εγκύκλιος A-130 του OMB περιέχει επίσης ορισμένες προϋποθέσεις για τη διάδοση στοιχείων ταυτότητας. Καταρχήν, η διάδοση και η γνωστοποίηση στοιχείων ταυτότητας πρέπει να περιορίζεται σε ό,τι επιτρέπεται από τη νομοθεσία, είναι σχετικό και θεωρείται εulόγως αναγκαίο για την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων μιας υπηρεσίας ⁽¹⁸⁶⁾. Κατά την κοινοποίηση στοιχείων ταυτότητας σε άλλες οντότητες της κυβέρνησης, οι ομοσπονδιακές υπηρεσίες των ΗΠΑ πρέπει να επιβάλουν, κατά περίπτωση, προϋποθέσεις (συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής ειδικών ελέγχων ασφάλειας και προστασίας της ιδιωτικής ζωής) που να διέπουν την επεξεργασία των πληροφοριών μέσω γραπτών συμφωνιών (συμπεριλαμβανομένων συμβάσεων, συμφωνιών χρήσης δεδομένων, συμφωνιών ανταλλαγής πληροφοριών και μνημονίων συμφωνίας) ⁽¹⁸⁷⁾. Όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους μπορούν να διαδοθούν πληροφορίες, οι κατευθυντήριες γραμμές AGG-DOM και ο οδηγός του FBI για τις εγχώριες έρευνες και επιχειρήσεις ⁽¹⁸⁸⁾ προβλέπουν, για παράδειγμα, ότι το FBI μπορεί να υποχρεούται νομικά να το πράξει (π.χ. βάσει διεθνούς συμφωνίας) ή επιτρέπεται να διαδίδει πληροφορίες σε ορισμένες περιπτώσεις, π.χ. σε άλλες υπηρεσίες των ΗΠΑ, εάν η γνωστοποίηση είναι συμβατή με τον σκοπό για τον οποίο συλλέχθηκαν οι πληροφορίες και σχετίζεται με τις αρμοδιότητές τους· σε επιτροπές του Κογκρέσου· σε υπηρεσίες της αλλοδαπής, εάν οι πληροφορίες σχετίζονται με τις αρμοδιότητές τους και η διάδοση συνάδει με τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών· η διάδοση είναι κυρίως αναγκαία για την κατοχύρωση της ασφάλειας ή της προστασίας προσώπων ή περιουσιακών στοιχείων, ή για την προστασία από έγκλημα ή απειλή κατά της εθνικής ασφάλειας, ή την αποτροπή εγκλήματος ή απειλής κατά της εθνικής ασφάλειας, και η γνωστοποίηση είναι συμβατή με τον σκοπό για τον οποίο συλλέχθηκαν οι πληροφορίες ⁽¹⁸⁹⁾.

3.1.2 Εποπτεία

- (107) Οι δραστηριότητες των ομοσπονδιακών υπηρεσιών επιβολής της ποινικής νομοθεσίας υπόκεινται σε εποπτεία από διάφορους φορείς ⁽¹⁹⁰⁾. Όπως εξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 92-99, στις περισσότερες περιπτώσεις αυτό περιλαμβάνει εκ των προτέρων εποπτεία από το δικαστικό σώμα, το οποίο πρέπει να εγκρίνει επιμέρους μέτρα συλλογής, προτού αυτά μπορέσουν να χρησιμοποιηθούν. Επίσης, άλλοι φορείς επιβλέπουν διάφορα στάδια των δραστηριοτήτων των αρχών επιβολής της ποινικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Από κοινού, τα εν λόγω δικαστικά και μη δικαστικά όργανα διασφαλίζουν ότι οι αρχές επιβολής του νόμου υπόκεινται σε ανεξάρτητη εποπτεία.

⁽¹⁸³⁾ Υπόμνημα 17-12, «Προετοιμασία και αντιμετώπιση περιστατικών παραβίασης στοιχείων ταυτότητας», το οποίο διατίθεται στη διεύθυνση https://obamawhitehouse.archives.gov/sites/default/files/omb/memoranda/2017/m-17-12_0.pdf και εγκύκλιος A-130 του OMB. Για παράδειγμα, οι διαδικασίες για την αντιμετώπιση παραβιάσεων δεδομένων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, βλ. <https://www.justice.gov/file/4336/download>.

⁽¹⁸⁴⁾ FRA, τίτλος 44 U.S.C. άρθρο 3101 επ.

⁽¹⁸⁵⁾ Η Εθνική Διοίκηση Αρχείων έχει την εξουσία να αξιολογεί τις πρακτικές διαχείρισης αρχείων των υπηρεσιών και μπορεί να αποφασίζει αν δικαιολογείται η συνέχιση της διατήρησης ορισμένων αρχείων [τίτλος 44 U.S.C. άρθρο 2904 στοιχείο c) και άρθρο 2906].

⁽¹⁸⁶⁾ Εγκύκλιος A-130 του OMB, άρθρο 5 στοιχείο f) σημείο 1) στοιχείο d).

⁽¹⁸⁷⁾ Εγκύκλιος A-130 του OMB, προσάρτημα I παράγραφος 3 στοιχείο d).

⁽¹⁸⁸⁾ Βλ. επίσης τον οδηγό του FBI για τις εγχώριες έρευνες και επιχειρήσεις (DIOG), τμήμα 14.

⁽¹⁸⁹⁾ AGG-DOM, Τμήμα VI στοιχεία B) και C)· οδηγός του FBI για τις εγχώριες έρευνες και επιχειρήσεις (DIOG), τμήμα 14.

⁽¹⁹⁰⁾ Οι μηχανισμοί που αναφέρονται στην παρούσα ενότητα εφαρμόζονται επίσης στη συλλογή και χρήση δεδομένων από τις ομοσπονδιακές αρχές για αστικούς και κανονιστικούς σκοπούς. Οι ομοσπονδιακές αστικές και ρυθμιστικές υπηρεσίες υπόκεινται σε έλεγχο από τους αντίστοιχους γενικούς επιθεωρητές και σε εποπτεία από το Κογκρέσο, συμπεριλαμβανομένου του Γραφείου Λογοδοσίας της Κυβέρνησης (Government Accountability Office), της υπηρεσίας ελέγχου και ερευνών του Κογκρέσου. Εάν η υπηρεσία δεν έχει διορίσει υπεύθυνο προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών —μία θέση που συνήθως υπάρχει σε οργανισμούς όπως το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας (DHS) λόγω των οικείων αρμοδιοτήτων επιβολής του νόμου και εθνικής ασφάλειας— τα καθήκοντα αυτά αναλαμβάνονται από τον ανώτερο υπάλληλο της υπηρεσίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής (στο εξής: SAOP). Όλες οι ομοσπονδιακές υπηρεσίες υποχρεούνται από τον νόμο να ορίσουν έναν SAOP, ο οποίος φέρει την ευθύνη για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της υπηρεσίας με τη νομοθεσία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και την εποπτεία των σχετικών θεμάτων. Βλ., π.χ., OMB M-16-24, Role and Designation of Senior Agency Officials for Privacy (Ρόλος και ορισμός ανώτερων υπαλλήλων υπηρεσίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής) (2016).

- (108) Πρώτον, εντός διαφόρων υπουργείων υπάρχουν υπεύθυνοι προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών, με αρμοδιότητες επιβολής της ποινικής νομοθεσίας ⁽¹⁹¹⁾. Παρότι οι ειδικές εξουσίες των εν λόγω υπαλλήλων μπορεί να διαφέρουν κάπως ανάλογα με τον νόμο μέσω του οποίου τους ανατίθενται οι σχετικές εξουσίες, κατά κανόνα περιλαμβάνουν την εποπτεία των διαδικασιών προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το αντίστοιχο υπουργείο / η αντίστοιχη υπηρεσία συνεκτιμά επαρκώς τα ζητήματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών και ότι εφαρμόζει επαρκείς διαδικασίες για την αντιμετώπιση καταγγελιών από πρόσωπα που θεωρούν ότι η ιδιωτική τους ζωή ή οι ατομικές τους ελευθερίες έχουν παραβιαστεί. Οι προϊστάμενοι κάθε υπουργείου ή υπηρεσίας πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι υπεύθυνοι προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών διαθέτουν το υλικό και τους πόρους για την εκπλήρωση της αποστολής τους, έχουν πρόσβαση σε κάθε υλικό και προσωπικό που είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ενημερώνονται και γνωμοδοτούν σχετικά με τις προτεινόμενες αλλαγές πολιτικής ⁽¹⁹²⁾. Οι υπεύθυνοι προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών υποβάλλουν περιοδικές εκθέσεις στο Κογκρέσο, μεταξύ άλλων σχετικά με τον αριθμό και τη φύση των καταγγελιών που λαμβάνει το υπουργείο / η υπηρεσία, καθώς και σύνοψη της έκβασης των εν λόγω καταγγελιών, των ελέγχων και των ερευνών που διενεργήθηκαν, καθώς και τον αντίκτυπο των δραστηριοτήτων που διεξήχθησαν από τον αρμόδιο υπάλληλο ⁽¹⁹³⁾.
- (109) Δεύτερον, ένας ανεξάρτητος γενικός επιθεωρητής επιβλέπει τις δραστηριότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένου του FBI ⁽¹⁹⁴⁾. Οι γενικοί επιθεωρητές είναι εκ του νόμου ανεξάρτητοι ⁽¹⁹⁵⁾ και υπεύθυνοι για τη διεξαγωγή ανεξάρτητων ερευνών, ελέγχων και επιθεωρήσεων των προγραμμάτων και των δραστηριοτήτων του υπουργείου. Έχουν πρόσβαση σε όλα τα αρχεία, τις εκθέσεις, τους ελέγχους, τις αξιολογήσεις, τα τεκμήρια, τα έγγραφα, τις συστάσεις ή άλλο σχετικό υλικό, εάν χρειάζεται μέσω κλήτευσης, και μπορούν να λαμβάνουν καταθέσεις μαρτύρων ⁽¹⁹⁶⁾. Παρότι οι γενικοί επιθεωρητές εκδίδουν μη δεσμευτικές συστάσεις για διορθωτικά μέτρα, οι εκθέσεις τους, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων σχετικά με τα επακόλουθα μέτρα (ή σχετικά με τη μη λήψη τέτοιων μέτρων) ⁽¹⁹⁷⁾ δημοσιοποιούνται γενικά και αποστέλλονται στο Κογκρέσο, το οποίο μπορεί στη βάση αυτή να ασκεί το εποπτικό του καθήκον (βλ. αιτιολογική σκέψη 111) ⁽¹⁹⁸⁾.

⁽¹⁹¹⁾ Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται, για παράδειγμα, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας και το FBI. Επίσης, στο Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας, ο προϊστάμενος προστασίας της ιδιωτικής ζωής είναι αρμόδιος για τη διατήρηση και την ενίσχυση των ρυθμίσεων προστασίας της ιδιωτικής ζωής και την προώθηση της διαφάνειας εντός του Υπουργείου (τίτλος 6 U.S.C. άρθρο 142, τμήμα 222). Όλα τα συστήματα, η τεχνολογία, τα έντυπα και τα προγράμματα του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας (DHS) που συλλέγουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή έχουν αντίκτυπο στην προστασία της ιδιωτικής ζωής υπόκεινται στην εποπτεία του προϊσταμένου προστασίας της ιδιωτικής ζωής, ο οποίος έχει πρόσβαση σε όλα τα αρχεία, τις εκθέσεις, τους ελέγχους, τις αξιολογήσεις, τα τεκμήρια, τα έγγραφα, τις συστάσεις και άλλο υλικό που έχει στη διάθεσή του το Υπουργείο και, εάν χρειάζεται, μέσω κλήτευσης. Ο υπεύθυνος προστασίας της ιδιωτικής ζωής πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Κογκρέσο σε ετήσια βάση σχετικά με τις δραστηριότητες του Υπουργείου που επηρεάζουν την προστασία της ιδιωτικής ζωής, συμπεριλαμβανομένων των καταγγελιών για παραβιάσεις της ιδιωτικής ζωής.

⁽¹⁹²⁾ Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1 στοιχείο d).

⁽¹⁹³⁾ Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1 στοιχείο f) σημεία 1) και 2). Για παράδειγμα, η έκθεση του προϊσταμένου προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Γραφείου Προστασίας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών, η οποία καλύπτει την περίοδο από τον Οκτώβριο του 2020 έως τον Μάρτιο του 2021, δείχνει ότι διενεργήθηκαν 389 έλεγχοι προστασίας της ιδιωτικής ζωής, συμπεριλαμβανομένων ελέγχων συστημάτων πληροφοριών και άλλων προγραμμάτων (https://www.justice.gov/d9/pages/attachments/2021/05/10/2021-4-21orplsection803reportfy20sa1_final.pdf).

⁽¹⁹⁴⁾ Ομοίως, ο νόμος για την εσωτερική ασφάλεια (Homeland Security Act) του 2002 θέσπισε Γραφείο Γενικού Επιθεωρητή στο Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας.

⁽¹⁹⁵⁾ Οι γενικοί επιθεωρητές έχουν κατοχυρωμένη θητεία και μπορούν να παυθούν από τα καθήκοντά τους μόνον από τον πρόεδρο των ΗΠΑ, ο οποίος οφείλει να κοινοποιήσει εγγράφως στο Κογκρέσο τους λόγους για οποιαδήποτε τέτοια παύση.

⁽¹⁹⁶⁾ Βλ. τον νόμο για τους γενικούς επιθεωρητές (Inspector General Act) του 1978, άρθρο 6.

⁽¹⁹⁷⁾ Βλ. σχετικά, για παράδειγμα, την επισκόπηση που εκπόνησε το Γραφείο Γενικού Επιθεωρητή του Υπουργείου Δικαιοσύνης σχετικά με τις συστάσεις που διατύπωσε και τον βαθμό στον οποίο αυτές εφαρμόστηκαν μέσω επακόλουθων μέτρων του Υπουργείου και των υπηρεσιών, <https://oig.justice.gov/sites/default/files/reports/22-043.pdf>.

⁽¹⁹⁸⁾ Βλ. τον νόμο για τους γενικούς επιθεωρητές του 1978, άρθρα 4(5) και 5. Για παράδειγμα, το Γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή του Υπουργείου Δικαιοσύνης δημοσίευσε πρόσφατα την εξαμηνιαία έκθεσή του προς το Κογκρέσο (για την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2021 έως τις 31 Μαρτίου 2022, <https://oig.justice.gov/node/23596>), η οποία παρουσιάζει επισκόπηση των οικείων ελέγχων, αξιολογήσεων, επιθεωρήσεων, ειδικών επανεξετάσεων και ερευνών σχετικά με τα προγράμματα και τις δραστηριότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Οι δραστηριότητες αυτές περιλάμβαναν έρευνα σχετικά με πρώην ανάδοχο όσον αφορά παράνομη κοινολόγηση ηλεκτρονικής παρακολούθησης (παρακολούθηση των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων ενός προσώπου) στο πλαίσιο έρευνας που βρισκόταν σε εξέλιξη, η οποία οδήγησε στην καταδίκη του αναδόχου. Το Γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή διεξήγαγε επίσης έρευνα σχετικά με τα προγράμματα και τις πρακτικές ασφάλειας πληροφοριών των υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, η οποία περιλαμβάνει τη δοκιμή της αποτελεσματικότητας των πολιτικών, των διαδικασιών και των πρακτικών για την ασφάλεια των πληροφοριών ενός αντιπροσωπευτικού υποσυνόλου συστημάτων υπηρεσιών.

- (110) Τρίτον, στον βαθμό που ασκούν αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες, τα υπουργεία που διαθέτουν αρμοδιότητες επιβολής της ποινικής νομοθεσίας υπόκεινται στην εποπτεία της Επιτροπής Εποπτείας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών (PCLOB), μιας ανεξάρτητης υπηρεσίας εντός του εκτελεστικού κλάδου η οποία αποτελείται από δικομματική πενταμελής επιτροπή που διορίζεται από τον πρόεδρο των ΗΠΑ για καθορισμένη εξαετή θητεία με έγκριση της Γερουσίας⁽¹⁹⁹⁾. Σύμφωνα με το καταστατικό της, η PCLOB είναι επιφορτισμένη με αρμοδιότητες στον τομέα των αντιτρομοκρατικών πολιτικών και της εφαρμογής τους, με σκοπό την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών. Στο πλαίσιο του ελέγχου που ασκεί, μπορεί να έχει πρόσβαση σε όλα τα σχετικά αρχεία, τις εκθέσεις, τους ελέγχους, τις αξιολογήσεις, τα τεκμήρια, τα έγγραφα και τις συστάσεις των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων διαβαθμισμένων πληροφοριών, να διεξάγει συνεντεύξεις και να λαμβάνει καταθέσεις μαρτύρων⁽²⁰⁰⁾. Λαμβάνει εκθέσεις από τους υπαλλήλους των διαφόρων ομοσπονδιακών υπουργείων/υπηρεσιών που είναι αρμόδιοι για την προστασία των ατομικών ελευθεριών και της ιδιωτικής ζωής⁽²⁰¹⁾, μπορεί να εκδίδει συστάσεις προς τις κυβερνητικές αρχές και τις αρχές επιβολής του νόμου και υποβάλλει τακτικά εκθέσεις σε επιτροπές του Κογκρέσου και στον πρόεδρο⁽²⁰²⁾. Οι εκθέσεις της επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων προς το Κογκρέσο, πρέπει να δημοσιοποιούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό⁽²⁰³⁾.
- (111) Τέλος, οι δραστηριότητες επιβολής της ποινικής νομοθεσίας υπόκεινται στην εποπτεία ειδικών επιτροπών του Κογκρέσου των ΗΠΑ (των επιτροπών δικαιοσύνης της Βουλής των Αντιπροσώπων και της Γερουσίας). Οι επιτροπές δικαιοσύνης ασκούν τακτική εποπτεία με διάφορους τρόπους, ιδίως μέσω ακροάσεων, ερευνών, επανεξετάσεων και εκθέσεων⁽²⁰⁴⁾.

3.1.3 Μέσα προσφυγής

- (112) Όπως προαναφέρθηκε, οι αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας πρέπει, στις περισσότερες περιπτώσεις, να λαμβάνουν προηγούμενες δικαστική άδεια για τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Παρόλο που αυτό δεν απαιτείται για τις διοικητικές κλητεύσεις, αυτές περιορίζονται σε συγκεκριμένες υποθέσεις και υπόκεινται σε ανεξάρτητο δικαστικό έλεγχο, τουλάχιστον σε περιπτώσεις στις οποίες η κυβέρνηση προσφεύγει σε δικαστήριο για να ζητήσει την εκτέλεσή τους. Ειδικότερα, οι αποδέκτες διοικητικής κλήτευσης μπορούν να προσφύγουν δικαστικά κατά της κλήτευσης με την αιτιολογία ότι είναι αδικαιολόγητη, δηλαδή υπερβολικά γενική, αδικαιολόγητα αυστηρή ή επαχθής⁽²⁰⁵⁾.
- (113) Καταρχάς, τα πρόσωπα μπορούν να υποβάλλουν αιτήματα ή καταγγελίες στις αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας σχετικά με τον χειρισμό των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν. Αυτό περιλαμβάνει τη δυνατότητα να ζητήσουν πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τη διόρθωσή τους⁽²⁰⁶⁾. Όσον αφορά τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τα πρόσωπα μπορούν επίσης να υποβάλουν καταγγελία στους υπεύθυνους προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών (ή σε άλλους υπαλλήλους προστασίας της ιδιωτικής ζωής) εντός των αρχών επιβολής του νόμου⁽²⁰⁷⁾.
- (114) Επίσης, το δικαίωμα των ΗΠΑ προβλέπει για τα φυσικά πρόσωπα ορισμένα μέσα δικαστικής προσφυγής κατά δημόσιας αρχής ή ενός εκ των υπαλλήλων της, όταν εν εν λόγω αρχές επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα⁽²⁰⁸⁾. Τα εν λόγω μέσα, στα οποία περιλαμβάνονται ειδικότερα ο νόμος για τις διοικητικές διαδικασίες (APA), ο νόμος για την ελευθερία της πληροφόρησης (Freedom of Information Act) και ο νόμος για την προστασία των δεδομένων στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (Electronic Communications Privacy Act), είναι ανοικτά σε όλα τα φυσικά πρόσωπα, ανεξαρτήτως της ιθαγένειάς τους, με την επιφύλαξη τυχόν εφαρμοστέων προϋποθέσεων.

⁽¹⁹⁹⁾ Τα μέλη της επιτροπής πρέπει να επιλέγονται αποκλειστικά με βάση τα επαγγελματικά προσόντα τους, τα επιτεύγματά τους, το δημόσιο κύρος τους, την εμπειρογνοσία τους στους τομείς των ατομικών ελευθεριών και της ιδιωτικής ζωής, καθώς και τη σχετική πείρα τους, και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι πολιτικές πεποιθήσεις τους. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν περισσότερα από τρία μέλη της επιτροπής να ανήκουν στο ίδιο πολιτικό κόμμα. Ένα πρόσωπο που διορίζεται στην επιτροπή δεν μπορεί, κατά τη διάρκεια της θητείας του, να είναι εκλεγμένος υπάλληλος, αξιωματούχος ή στέλεχος της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, παρά μόνον υπό την ιδιότητα του μέλους της επιτροπής. Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee στοιχείο h).

⁽²⁰⁰⁾ Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee στοιχείο g).

⁽²⁰¹⁾ Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1 στοιχείο f) σημείο 1) στοιχείο Α) σημείο iii). Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται τουλάχιστον το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Άμυνας, το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας, καθώς και κάθε άλλο υπουργείο, υπηρεσία ή μονάδα της εκτελεστικής εξουσίας που ορίζεται από την PCLOB ως ενδεδειγμένη προς κάλυψη.

⁽²⁰²⁾ Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee στοιχείο e).

⁽²⁰³⁾ Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee στοιχείο f).

⁽²⁰⁴⁾ Για παράδειγμα, οι επιτροπές διοργανώνουν θεματικές ακροάσεις (βλ. π.χ. την πρόσφατη ακρόαση της επιτροπής δικαιοσύνης της Βουλής των Αντιπροσώπων σχετικά με τα «ψηφιακά δίχτυα», <https://judiciary.house.gov/calendar/eventsingle.aspx?EventID=4983>), καθώς και τακτικές ακροάσεις εποπτείας, π.χ. του FBI και του Υπουργείου Δικαιοσύνης, βλ. <https://www.judiciary.senate.gov/meetings/08/04/2022/oversight-of-the-federal-bureau-of-investigation> <https://judiciary.house.gov/calendar/eventsingle.aspx?EventID=4966> και <https://judiciary.house.gov/calendar/eventsingle.aspx?EventID=4899>.

⁽²⁰⁵⁾ Βλ. παράρτημα VI.

⁽²⁰⁶⁾ Εγκύκλιος OMB A-130, προσάρτημα II τμήμα 3 στοιχεία a) και f), η οποία απαιτεί από τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες να διασφαλίζουν κατάλληλη πρόσβαση και διόρθωση κατόπιν αιτήματος των προσώπων και να θεσπίζουν διαδικασίες για την παραλαβή και την εξέταση καταγγελιών και αιτημάτων που σχετίζονται με την προστασία της ιδιωτικής ζωής.

⁽²⁰⁷⁾ Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1 όσον αφορά, για παράδειγμα, το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας. Βλ. επίσης το υπόμνημα M-16-24 του OMB, *Role and Designation of Senior Agency Officials for Privacy* (Ρόλος και ορισμός ανώτερων υπαλλήλων υπηρεσίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής).

⁽²⁰⁸⁾ Οι μηχανισμοί προσφυγής που αναφέρονται στην παρούσα ενότητα ισχύουν επίσης για τη συλλογή και χρήση δεδομένων από ομοσπονδιακές αρχές για αστικούς και κανονιστικούς σκοπούς.

- (115) Γενικά, σύμφωνα με τις διατάξεις σχετικά με τον δικαστικό έλεγχο του νόμου για τις διοικητικές διαδικασίες ⁽²⁰⁹⁾, «κάθε πρόσωπο σε βάρος του οποίου υφίσταται άδικη πράξη εξαιτίας ενέργειας μιας υπηρεσίας, ή το οποίο επηρεάζεται δυσμενώς ή θίγεται από ενέργεια υπηρεσίας», δικαιούται να ζητήσει δικαστικό έλεγχο ⁽²¹⁰⁾. Σε αυτό περιλαμβάνεται η δυνατότητα να ζητήσει από το δικαστήριο να «κρίνει παράνομη και να ακυρώσει κάθε ενέργεια, διαπίστωση και διατύπωση συμπεράσματος υπηρεσίας που κρίνεται ότι είναι [...] αυθαίρετη, επιπόλαιη, συνιστά κατάχρηση διακριτικής ευχέρειας ή με άλλον τρόπο δεν συμμορφώνεται με τον νόμο» ⁽²¹¹⁾.
- (116) Πιο συγκεκριμένα, στον τίτλο II του ECPA ⁽²¹²⁾ καθορίζεται ένα σύστημα νομικά καθορισμένων δικαιωμάτων προστασίας των δεδομένων το οποίο και δέπει την πρόσβαση των αρχών επιβολής του νόμου στο περιεχόμενο ενσύρματων, προφορικών ή ηλεκτρονικών επικοινωνιών που αποθηκεύεται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών ⁽²¹³⁾. Ποινικοποιεί την παράνομη (δηλαδή τη μη εγκεκριμένη από δικαστήριο ή με άλλον τρόπο επιτρεπτή) πρόσβαση στις εν λόγω επικοινωνίες και παρέχει στο θιγόμενο πρόσωπο τη δυνατότητα προσφυγής με την κατάθεση αγωγής σε ομοσπονδιακό δικαστήριο των ΗΠΑ για πραγματική και τιμωρητική αποζημίωση, καθώς και για δίκαιη αποκατάσταση ή αναγνωριστική αγωγή κατά κυβερνητικού λειτουργού που προέβη εσκεμμένα σε τέτοιες παράνομες πράξεις, ή κατά των Ηνωμένων Πολιτειών.
- (117) Επίσης, διάφορα άλλα νομοθετήματα παρέχουν σε πρόσωπα το δικαίωμα να ασκήσουν αγωγή κατά δημόσιας αρχής ή λειτουργού των ΗΠΑ σε σχέση με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, όπως ο νόμος για τις υποκλοπές (Wiretap Act) ⁽²¹⁴⁾, ο νόμος για την ηλεκτρονική απάτη και κατάχρηση (Computer Fraud and Abuse Act) ⁽²¹⁵⁾, ο νόμος για τις απαιτήσεις από αδικοπράξεις της ομοσπονδιακής κυβέρνησης (Federal Torts Claim Act) ⁽²¹⁶⁾, ο νόμος για το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων οικονομικού χαρακτήρα (Right to Financial Privacy Act) ⁽²¹⁷⁾ και ο νόμος για τη δίκαιη αναφορά της πιστοληπτικής ικανότητας (Fair Credit Reporting Act) ⁽²¹⁸⁾.

⁽²⁰⁹⁾ Τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 702.

⁽²¹⁰⁾ Γενικά, μόνο οι «τελικές» ενέργειες υπηρεσιών —και όχι οι «προσωρινές, διαδικαστικές ή ενδιάμεσες» ενέργειες υπηρεσιών— υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο. Βλ. τίτλο 5 U.S.C. άρθρο 704.

⁽²¹¹⁾ Τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 706 παράγραφος 2 στοιχείο Α).

⁽²¹²⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρα 2701-2712.

⁽²¹³⁾ Ο ECPA προστατεύει τις επικοινωνίες που είναι στην κατοχή δύο καθορισμένων κατηγοριών παρόχων υπηρεσιών δικτύου, συγκεκριμένα παρόχων: i) υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, για παράδειγμα τηλεφωνίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου· ii) απομακρυσμένων υπολογιστικών υπηρεσιών, όπως υπηρεσιών ηλεκτρονικής αποθήκευσης ή επεξεργασίας.

⁽²¹⁴⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2510 επ. Σύμφωνα με τον νόμο περί υποκλοπών (τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2520), ένα πρόσωπο του οποίου οι ενσύρματες, προφορικές ή ηλεκτρονικές επικοινωνίες αποτελούν αντικείμενο υποκλοπής, κοινολόγησης ή εσκεμμένης χρήσης μπορεί να ασκήσει αστική αγωγή για παράβαση του νόμου περί υποκλοπών, μεταξύ άλλων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, κατά μεμονωμένου κυβερνητικού λειτουργού ή κατά των Ηνωμένων Πολιτειών. Για τη συλλογή πληροφοριών εκτός περιεχομένου (π.χ. διεύθυνση IP, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου παραλήπτη/αποστολέα), βλ. επίσης το κεφάλαιο σχετικά με την εγκατάσταση συσκευών καταγραφής κλήσεων ή συσκευών εντοπισμού θέσης του τίτλου 18 (τίτλος 18 U.S.C. άρθρα 3121-3127 και, για την αγωγή, άρθρο 2707).

⁽²¹⁵⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 1030. Σύμφωνα με τον νόμο για την ηλεκτρονική απάτη και κατάχρηση, ένα πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αγωγή κατά οποιουδήποτε προσώπου σε σχέση με εσκεμμένη μη εγκεκριμένη πρόσβαση (ή υπέρβαση των ορίων της εγκεκριμένης πρόσβασης) για την απόκτηση πληροφοριών από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, σύστημα ηλεκτρονικών υπολογιστών της κυβέρνησης των ΗΠΑ ή άλλο καθορισμένο ηλεκτρονικό υπολογιστή, μεταξύ άλλων, υπό ορισμένες συνθήκες, και κατά μεμονωμένου κυβερνητικού λειτουργού.

⁽²¹⁶⁾ Τίτλος 28 U.S.C. άρθρα 2671 επ. Σύμφωνα με τον νόμο για τις απαιτήσεις από αδικοπράξεις της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, ένα πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αγωγή, υπό ορισμένες συνθήκες, κατά των Ηνωμένων Πολιτειών σε σχέση με «αμελή ή άδικη πράξη ή παράλειψη υπαλλήλου της κυβέρνησης που ενεργεί στο πλαίσιο άσκησης του αξιώματός ή των καθηκόντων του».

⁽²¹⁷⁾ Τίτλος 12 U.S.C. άρθρα 3401 επ. Σύμφωνα με τον νόμο για το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων οικονομικού χαρακτήρα, ένα πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αγωγή, υπό ορισμένες συνθήκες, κατά των Ηνωμένων Πολιτειών σε σχέση με την απόκτηση ή κοινολόγηση προστατευμένων οικονομικών αρχείων κατά παράβαση του νόμου. Η πρόσβαση της κυβέρνησης σε προστατευμένα οικονομικά αρχεία γενικά απαγορεύεται, εκτός εάν η κυβέρνηση υποβάλει αίτημα στο πλαίσιο νόμιμης κλήτευσης ή εντάλματος έρευνας ή, με την επιφύλαξη ορισμένων περιορισμών, επίσημο γραπτό αίτημα και το πρόσωπο του οποίου ζητούνται οι πληροφορίες λάβει ειδοποίηση για το εν λόγω αίτημα.

⁽²¹⁸⁾ Τίτλος 15 U.S.C. άρθρα 1681 έως 1681x. Σύμφωνα με τον νόμο για τη δίκαιη αναφορά της πιστοληπτικής ικανότητας, ένα πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αγωγή κατά οποιουδήποτε προσώπου που δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις (ιδίως την ανάγκη νόμιμης έγκρισης) όσον αφορά τη συλλογή, διάδοση και χρήση αναφορών πιστοληπτικής ικανότητας καταναλωτών ή, υπό ορισμένες συνθήκες, κατά κυβερνητικής υπηρεσίας.

- (118) Επίσης, σύμφωνα με τον νόμο για την ελευθερία της πληροφόρησης (στο εξής: FOIA) ⁽²¹⁹⁾, τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 552, κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να αποκτά πρόσβαση σε αρχεία ομοσπονδιακών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες αυτά περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του προσώπου. Μετά την εξάντληση των διοικητικών ενδίκων βοηθημάτων, ένα πρόσωπο μπορεί να επικαλεστεί το εν λόγω δικαίωμα πρόσβασης στο δικαστήριο, εκτός εάν τα εν λόγω αρχεία προστατεύονται από τη δημοσιοποίηση βάσει απαλλαγής ή ειδικής εξαιρέσης για λόγους επιβολής του νόμου ⁽²²⁰⁾. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο θα αξιολογήσει αν εφαρμόζεται οποιαδήποτε εξαίρεση ή αν έχει γίνει νόμιμα επίκλησή της από την αρμόδια δημόσια αρχή.

3.2 Πρόσβαση και χρήση από τις δημόσιες αρχές των ΗΠΑ για σκοπούς εθνικής ασφάλειας

- (119) Το δικαίωμα των Ηνωμένων Πολιτειών περιλαμβάνει διάφορους περιορισμούς και διάφορες εγγυήσεις όσον αφορά την πρόσβαση και τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για λόγους εθνικής ασφάλειας και προβλέπει μηχανισμούς εποπτείας και προσφυγής που συνάδουν με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 89 της παρούσας απόφασης. Οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να αποκτηθεί τέτοια πρόσβαση και οι εγγυήσεις που ισχύουν για τη χρήση αυτών των εξουσιών αξιολογούνται λεπτομερώς στις επόμενες ενότητες.

3.2.1 Νομικές βάσεις, περιορισμοί και εγγυήσεις

3.2.1.1 Εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο

- (120) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ένωση σε οργανισμούς του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ μπορούν να συλλέγονται από αρχές των ΗΠΑ για λόγους εθνικής ασφάλειας βάσει διαφόρων νομικών πράξεων, υπό συγκεκριμένους όρους και εγγυήσεις.
- (121) Μόλις ληφθούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από οργανισμούς εγκατεστημένους στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ μπορούν να ζητήσουν πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας μόνον όπως προβλέπεται από τον νόμο, και συγκεκριμένα σύμφωνα με τον νόμο για την παρακολούθηση των επικοινωνιών αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών (Foreign Intelligence Surveillance Act, στο εξής: FISA) και/ή κανονιστικές διατάξεις που επιτρέπουν την πρόσβαση μέσω επιστολών εθνικής ασφάλειας (National Security Letters) ⁽²²¹⁾. Ο FISA προβλέπει διάφορες νομικές βάσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συλλογή (και, στη συνέχεια, την επεξεργασία) των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υποκειμένων των δεδομένων της Ένωσης τα οποία διαβιβάζονται στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ (άρθρο 105 FISA ⁽²²²⁾, άρθρο 302 FISA ⁽²²³⁾, άρθρο 402 FISA ⁽²²⁴⁾, άρθρο 501 FISA ⁽²²⁵⁾ και άρθρο 702 FISA ⁽²²⁶⁾), όπως περιγράφεται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 142-152.

⁽²¹⁹⁾ Τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 552.

⁽²²⁰⁾ Ωστόσο, οι εξαιρέσεις αυτές, περιορίζονται σε συγκεκριμένο πλαίσιο. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τον τίτλο 5 U.S.C. άρθρο 552 στοιχείο b) σημείο 7), τα δικαιώματα δυνάμει του FOIA αποκλείονται για «αρχεία ή πληροφορίες που καταρτίζονται για σκοπούς επιβολής του νόμου, αλλά μόνον στον βαθμό που η παραγωγή των εν λόγω αρχείων ή πληροφοριών για λόγους επιβολής του νόμου Α) θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται ότι παρεμποδίζει διαδικασίες επιβολής του νόμου, Β) θα στερούσε από ένα πρόσωπο το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη ή αμερόληπτη εκδίκαση της υπόθεσής του, Γ) θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται ότι συνιστά αδικαιολόγητη εισβολή στην προσωπική ιδιωτική σφαίρα, Δ) θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται ότι αποκαλύπτει την ταυτότητα εμπιστευτικής πηγής, συμπεριλαμβανομένης κρατικής, τοπικής, ή αλλοδαπής υπηρεσίας ή αρχής ή οποιουδήποτε ιδιωτικού φορέα που παρείχε πληροφορίες σε εμπιστευτική βάση, και, στην περίπτωση αρχείου ή πληροφοριών που έχουν καταρτιστεί από αρχή επιβολής της ποινικής νομοθεσίας κατά τη διάρκεια ποινικής έρευνας ή από υπηρεσία που διενεργεί νόμιμη έρευνα συλλογής πληροφοριών εθνικής ασφάλειας, πληροφορίες που παρασχεθήκαν από εμπιστευτική πηγή, Ε) θα αποκάλυπτε τεχνικές και διαδικασίες που εφαρμόζονται για έρευνες ή διώξεις των αρχών επιβολής του νόμου, ή θα αποκάλυπτε κατευθυντήριες γραμμές για έρευνες ή διώξεις των αρχών επιβολής του νόμου, εάν θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται ότι η εν λόγω αποκάλυψη ενέχει τον κίνδυνο καταστρατήγησης του νόμου, ή ΣΤ) θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται ότι θέτει σε κίνδυνο τη ζωή ή τη σωματική ασφάλεια οποιουδήποτε προσώπου». Επίσης, «οσαίς υποβάλλεται αίτημα το οποίο αφορά πρόσβαση σε αρχεία [των οποίων η προσκόμιση θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται ότι παρεμποδίζει διαδικασίες επιβολής του νόμου] και — Α) η έρευνα ή διαδικασία αφορά πιθανή παραβίαση του ποινικού δικαίου· και Β) υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι i) το υποκείμενο της έρευνας ή της διαδικασίας δεν έχει επίγνωση της εκκρεμοδικίας, και ii) η γνωστοποίηση της ύπαρξης των αρχείων θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται ότι παρεμποδίζει τις διαδικασίες επιβολής του νόμου, η υπηρεσία μπορεί, μόνο κατά το χρονικό διάστημα για το οποίο εξακολουθεί να ισχύει η εν λόγω περίπτωση, να αντιμετωπίζει τα αρχεία ως μη υποκείμενα στις απαιτήσεις του παρόντος τμήματος» [τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 552 στοιχείο c) σημείο 1)].

⁽²²¹⁾ Τίτλος 12 U.S.C. άρθρο 3414· τίτλος 15 U.S.C. άρθρα 1681u έως 1681v· και τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2709. Βλ. αιτιολογική σκέψη 153.

⁽²²²⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1804, το οποίο αφορά την παραδοσιακή εξατομικευμένη ηλεκτρονική παρακολούθηση.

⁽²²³⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1822, το οποίο αφορά φυσικές έρευνες για σκοπούς συλλογής πληροφοριών από την αλλοδαπή.

⁽²²⁴⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1842, σε συνδυασμό με το άρθρο 1841 παράγραφος 2 και το άρθρο 3127 του τίτλου 18, το οποίο αφορά την εγκατάσταση συσκευών καταγραφής κλήσεων ή συσκευών εντοπισμού θέσης.

⁽²²⁵⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1861, το οποίο επιτρέπει στο FBI να υποβάλει «αίτηση για την έκδοση διαταγής με την οποία επιτρέπεται σε κοινό μεταφορέα, εγκατάσταση παροχής διαμονής, εγκατάσταση φυσικής αποθήκευσης ή εγκατάσταση ενοικίασης οχημάτων να δημοσιοποιήσει αρχεία που έχει στην κατοχή της στο πλαίσιο έρευνας με σκοπό τη συλλογή πληροφοριών από την αλλοδαπή ή έρευνας που αφορά διεθνή τρομοκρατία».

⁽²²⁶⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1881a, το οποίο επιτρέπει σε μονάδες της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ να ζητούν πρόσβαση σε πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένου του περιεχομένου διαδικτυακών επικοινωνιών, από εταιρείες των ΗΠΑ, με στόχο ορισμένα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών με τη νομικά επιβαλλόμενη συνδρομή των παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

- (122) Οι υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ έχουν επίσης τη δυνατότητα να συλλέγουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τελούν υπό διαμετακόμιση μεταξύ της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών. Η συλλογή πληροφοριών εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών βασίζεται στο εκτελεστικό διάταγμα 12333 (στο εξής: EO 12333) ⁽²²⁷⁾, το οποίο εκδόθηκε από τον πρόεδρο των ΗΠΑ ⁽²²⁸⁾.
- (123) Η συλλογή πληροφοριών σημάτων είναι η σημαντικότερη μορφή συλλογής πληροφοριών για την παρούσα διαπίστωση επάρκειας, δεδομένου ότι αφορά τη συλλογή ηλεκτρονικών επικοινωνιών και δεδομένων από συστήματα πληροφοριών. Τέτοια συλλογή πληροφοριών μπορεί να πραγματοποιείται από τις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ τόσο εντός των Ηνωμένων Πολιτειών (βάσει του FISA) όσο και ενόσω τα δεδομένα τελούν υπό διαμετακόμιση προς τις Ηνωμένες Πολιτείες (βάσει του EO 12333).
- (124) Στις 7 Οκτωβρίου 2022 ο πρόεδρος των ΗΠΑ εξέδωσε το εκτελεστικό διάταγμα EO 14086 σχετικά με την ενίσχυση των εγγυήσεων για τις πληροφορίες σημάτων των Ηνωμένων Πολιτειών (Enhancing Safeguards for United States Signals Intelligence), στο οποίο τίθενται περιορισμοί και εγγυήσεις για όλες τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ. Αυτό το εκτελεστικό διάταγμα αντικαθιστά, σε μεγάλο βαθμό, την προεδρική οδηγία πολιτικής PPD-28 ⁽²²⁹⁾, ενισχύει τους όρους, τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που ισχύουν για όλες τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων (δηλ. βάσει του FISA και του EO 12333), ανεξάρτητα από τον τόπο διεξαγωγής τους ⁽²³⁰⁾, και θεσπίζει νέο μηχανισμό προσφυγής μέσω του οποίου τα πρόσωπα μπορούν να επικαλούνται και να επιβάλουν τις εν λόγω εγγυήσεις ⁽²³¹⁾ (βλ. λεπτομερέστερα τις αιτιολογικές σκέψεις 176 έως 194). Στο πλαίσιο αυτό, εφαρμόζει στο δίκαιο των ΗΠΑ το αποτέλεσμα των συνομιλιών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ της ΕΕ και των ΗΠΑ μετά την ακύρωση, από το ΔΕΕ, της απόφασης επάρκειας της Επιτροπής σχετικά με την ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής (βλ. αιτιολογική σκέψη 6). Ως εκ τούτου, αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο του νομικού πλαισίου που αξιολογείται στην παρούσα απόφαση.
- (125) Οι περιορισμοί και οι εγγυήσεις που θεσπίζονται με το EO 14086 συμπληρώνουν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 702 του FISA και στο EO 12333. Οι απαιτήσεις που περιγράφονται κατωτέρω (στα σημεία 3.2.1.2 και 3.2.1.3) πρέπει να εφαρμόζονται από τις υπηρεσίες πληροφοριών όταν συμμετέχουν σε δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA και το EO 12333, π.χ. κατά την επιλογή ή τον προσδιορισμό κατηγοριών πληροφοριών από την αλλοδαπή που πρέπει να συλλεχθούν σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA· τη συλλογή πληροφοριών από την αλλοδαπή ή πληροφοριών αντικατασκοπείας σύμφωνα με το EO 12333· και τη λήψη αποφάσεων στόχευσης συγκεκριμένων προσώπων βάσει του άρθρου 702 του FISA και του EO 12333.
- (126) Οι απαιτήσεις που καθορίζονται σε αυτό το εκτελεστικό διάταγμα που εκδόθηκε από τον πρόεδρο των ΗΠΑ είναι δεσμευτικές για ολόκληρη την κοινότητα των υπηρεσιών πληροφοριών. Πρέπει να εφαρμοστούν περαιτέρω μέσω πολιτικών και διαδικασιών των υπηρεσιών, με τις οποίες θα αποτυπωθούν σε συγκεκριμένες οδηγίες για τις καθημερινές επιχειρήσεις. Συνολικά, το EO 14086 παρέχει στις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ μέγιστο διάστημα ενός χρόνου για την επικαιροποίηση των υφιστάμενων πολιτικών και διαδικασιών τους (δηλ. έως τις 7 Οκτωβρίου 2023), ώστε να τις ευθυγραμμίσουν με τις απαιτήσεις του εκτελεστικού διατάγματος. Οι εν λόγω επικαιροποιημένες πολιτικές και διαδικασίες πρέπει να αναπτυχθούν σε συνεννόηση με τον γενικό εισαγγελέα, τον υπεύθυνο προστασίας ατομικών ελευθεριών (Civil Liberties Protection Officer, στο εξής: CLPO) του γραφείου του διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών (Office of the Director of National Intelligence, στο εξής: ODNI) και την Επιτροπή Εποπτείας της Προστασίας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών (στο εξής: PCLOB) —ένα ανεξάρτητο όργανο εποπτείας εξουσιοδοτημένο να επανεξετάζει τις πολιτικές της εκτελεστικής εξουσίας και την εφαρμογή τους, με σκοπό την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών (βλ. αιτιολογική σκέψη 110 όσον αφορά τον ρόλο και το καθεστώς της PCLOB)— και να δημοσιοποιηθούν ⁽²³²⁾. Επίσης, μόλις τεθούν σε εφαρμογή οι επικαιροποιημένες πολιτικές και διαδικασίες, η PCLOB θα προβεί σε επανεξέταση για να διασφαλίσει ότι συνάδουν με το εκτελεστικό διάταγμα. Εντός 180 ημερών από την

⁽²²⁷⁾ EO 12333: United States Intelligence Activities (Δραστηριότητες υπηρεσιών πληροφοριών των Ηνωμένων Πολιτειών), Federal Register Vol. 40, No. 235 (8 Δεκεμβρίου 1981, όπως τροποποιήθηκε στις 30 Ιουλίου 2008). Το EO 12333 καθορίζει γενικότερα τους στόχους, τις κατευθύνσεις, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των προσπαθειών των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ (συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των διαφόρων μονάδων της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών) και καθορίζει τις γενικές παραμέτρους για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών.

⁽²²⁸⁾ Βάσει του άρθρου II του Συντάγματος των ΗΠΑ, η ευθύνη για τη διασφάλιση της εθνικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης ειδικότερα της συλλογής πληροφοριών από την αλλοδαπή, είναι μέρος της εξουσίας του προέδρου της χώρας ως αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων.

⁽²²⁹⁾ Το EO 14086 αντικαθιστά προηγούμενη προεδρική οδηγία, την PPD 28, με εξαίρεση το τμήμα 3 και ένα συμπληρωματικό παράρτημα (το οποίο απαιτεί από τις υπηρεσίες πληροφοριών να επανεξετάζουν ετησίως τις προτεραιότητες και τις απαιτήσεις τους όσον αφορά τις πληροφορίες σημάτων, λαμβάνομένων υπόψη των οφελών των δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών σημάτων για τα εθνικά συμφέροντα των ΗΠΑ, καθώς και του κινδύνου που ενέχουν οι εν λόγω δραστηριότητες) και το τμήμα 6 (το οποίο περιέχει γενικές διατάξεις), βλ. το μνημόνιο εθνικής ασφάλειας για τη μερική ανάκληση της προεδρικής οδηγίας πολιτικής 28, το οποίο διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/10/07/national-security-memorandum-on-partial-revocation-of-presidential-policy-directive-28/>.

⁽²³⁰⁾ Βλ. άρθρο 5(f) του EO 14086, στο οποίο εξηγείται ότι το εκτελεστικό διάταγμα έχει το ίδιο πεδίο εφαρμογής με την προεδρική οδηγία PPD-28, η οποία, σύμφωνα με την υποσημείωση 3, εφαρμόζεται σε δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων που διεξάγονταν με σκοπό τη συλλογή επικοινωνιών ή πληροφοριών σχετικά με επικοινωνίες, με εξαίρεση τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων που πραγματοποιούνταν για τη δοκιμή ή την ανάπτυξη ικανοτήτων συλλογής πληροφοριών σημάτων.

⁽²³¹⁾ Βλ. σχετικά, π.χ. το άρθρο 5(h) του EO 14086, το οποίο διευκρινίζει ότι οι εγγυήσεις που προβλέπει το εκτελεστικό διάταγμα δημιουργούν νόμιμο δικαίωμα και μπορούν να επιβληθούν από φυσικά πρόσωπα μέσω του μηχανισμού προσφυγής.

⁽²³²⁾ Βλ. άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iv) στοιχείο C) του EO 14086.

ολοκλήρωση της εν λόγω επανεξέτασης από την PCLOB, κάθε υπηρεσία πληροφοριών πρέπει να εξετάσει προσεκτικά και να εφαρμόσει ή να ανταποκριθεί με άλλον τρόπο σε όλες τις συστάσεις της PCLOB. Στις 3 Ιουλίου 2023 η κυβέρνηση των ΗΠΑ ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι οι εν λόγω πολιτικές και διαδικασίες έχουν επικαιροποιηθεί ⁽²³³⁾.

3.2.1.2 Περιορισμοί και εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας

- (127) Το ΕΟ 14086 προβλέπει ορισμένες γενικές απαιτήσεις που ισχύουν για όλες τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων (συλλογή, χρήση, διάδοση κ.λπ. δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα).
- (128) Πρώτον, οι εν λόγω δραστηριότητες πρέπει να βασίζονται σε νόμο ή σε άδεια από τον πρόεδρο των ΗΠΑ και να πραγματοποιούνται σύμφωνα με το δίκαιο των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένου του Συντάγματος ⁽²³⁴⁾.
- (129) Δεύτερον, πρέπει να υπάρχουν κατάλληλες εγγυήσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι η προστασία της ιδιωτικής ζωής και οι ατομικές ελευθερίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του σχεδιασμού των εν λόγω δραστηριοτήτων ⁽²³⁵⁾.
- (130) Ειδικότερα, οποιαδήποτε δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών σημάτων μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο «αφότου διαπιστωθεί, βάσει εύλογης αξιολόγησης όλων των σχετικών παραγόντων, ότι οι δραστηριότητες είναι αναγκαίες για την προώθηση μιας επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών» (όσον αφορά την έννοια της «επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών», βλ. αιτιολογική σκέψη 135) ⁽²³⁶⁾.
- (131) Επίσης, οι εν λόγω δραστηριότητες μπορούν να διεξάγονται μόνο «στον βαθμό και με τρόπο που είναι ανάλογος προς την επικυρωμένη προτεραιότητα συλλογής πληροφοριών για την οποία έχουν εγκριθεί» ⁽²³⁷⁾. Με άλλα λόγια, πρέπει να επιτυγχάνεται κατάλληλη ισορροπία «μεταξύ της σημασίας της επιδιωκόμενης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών και των επιπτώσεων στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και στις ατομικές ελευθερίες των διγόμενων προσώπων, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους ή τον τόπο διαμονής τους» ⁽²³⁸⁾.
- (132) Τέλος, για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις εν λόγω γενικές απαιτήσεις —οι οποίες αντικατοπτρίζουν τις αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας— οι δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων υπόκεινται σε εποπτεία (βλ. λεπτομερέστερα σημείο 3.2.2) ⁽²³⁹⁾.
- (133) Οι εν λόγω γενικές απαιτήσεις τεκμηριώνονται περαιτέρω όσον αφορά τη συλλογή πληροφοριών σημάτων μέσω σειράς προϋποθέσεων και περιορισμών που διασφαλίζουν ότι η παρέμβαση στα δικαιώματα των προσώπων περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο και αναλογικό για την προώθηση ενός θεμιτού στόχου.
- (134) Πρώτον, το εκτελεστικό διάταγμα περιορίζει τους λόγους για τους οποίους μπορούν να συλλέγονται δεδομένα στο πλαίσιο δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών σημάτων με δύο τρόπους. Αφενός, το εκτελεστικό διάταγμα καθορίζει τους θεμιτούς στόχους που μπορούν να επιδιώκονται με τη συλλογή πληροφοριών σημάτων, π.χ. κατανόηση ή αξιολόγηση των ικανοτήτων, των προθέσεων ή των δραστηριοτήτων ξένων οργανώσεων, συμπεριλαμβανομένων διεθνών τρομοκρατικών οργανώσεων, οι οποίες συνιστούν τρέχουσα ή δυνητική απειλή για την εθνική ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών· προστασία από ξένες στρατιωτικές ικανότητες και δραστηριότητες· κατανόηση ή αξιολόγηση διακρατικών απειλών που επηρεάζουν την παγκόσμια ασφάλεια, όπως κλιματική και άλλες οικολογικές αλλαγές, κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία και ανθρωπιστικές απειλές ⁽²⁴⁰⁾. Αφετέρου, το εκτελεστικό διάταγμα αναφέρει ορισμένους στόχους που δεν πρέπει ποτέ να

⁽²³³⁾ <https://www.intel.gov/ic-on-the-record-database/results/oversight/1278-odni-releases-ic-procedures-implementing-new-safeguards-in-executive-order-14086>.

⁽²³⁴⁾ Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο i) του ΕΟ 14086.

⁽²³⁵⁾ Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο ii) του ΕΟ 14086.

⁽²³⁶⁾ Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο ii) στοιχείο Α) του ΕΟ 14086. Η διάταξη αυτή δεν συνεπάγεται ότι οι πληροφορίες σημάτων πρέπει πάντοτε να αποτελούν το μοναδικό μέσο για την προώθηση πτυχών μιας επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών. Για παράδειγμα, η συλλογή πληροφοριών σημάτων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διασφάλιση εναλλακτικών τρόπων επικύρωσης (π.χ. για την επιβεβαίωση πληροφοριών που έχουν ληφθεί από άλλες πηγές πληροφοριών) ή για τη διατήρηση αξιόπιστης πρόσβασης στις ίδιες πληροφορίες [άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο Α) του ΕΟ 14086].

⁽²³⁷⁾ Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο ii) στοιχείο Β) του ΕΟ 14086.

⁽²³⁸⁾ Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο ii) στοιχείο Β) του ΕΟ 14086.

⁽²³⁹⁾ Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο iii) σε συνδυασμό με το άρθρο 2 στοιχείο d) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴⁰⁾ Άρθρο 2 στοιχείο b) σημείο i) του ΕΟ 14086. Λόγω του περιορισμένου καταλόγου θεμιτών στόχων που προβλέπονται στο εκτελεστικό διάταγμα, ο οποίος δεν περιλαμβάνει πιθανές μελλοντικές απειλές, το εκτελεστικό διάταγμα προβλέπει τη δυνατότητα του προέδρου των ΗΠΑ να επικαιροποιεί αυτόν τον κατάλογο, σε περίπτωση που προκύψουν νέες επιταγές εθνικής ασφάλειας, όπως νέες απειλές κατά της εθνικής ασφάλειας. Οι επικαιροποιήσεις αυτές πρέπει καταρχήν να δημοσιοποιούνται, εκτός εάν ο πρόεδρος κρίνει ότι κάτι τέτοιο θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών [άρθρο 2 στοιχείο b) σημείο i) στοιχείο Β) του ΕΟ 14086].

επιδιώκονται μέσω δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών σημάτων, π.χ. με σκοπό να εμποδιστούν επικριτικές ή αντίθετες απόψεις ή η ελεύθερη έκφραση ιδεών ή πολιτικών απόψεων από πρόσωπα ή τον Τύπο· με σκοπό να τεθούν σε μειονεκτική θέση πρόσωπα λόγω της εθνικής καταγωγής, της φυλής, του φύλου, της ταυτότητας φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού ή της θρησκείας τους· ή για την παροχή ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος σε εταιρείες των ΗΠΑ ⁽²⁴¹⁾.

- (135) Επίσης, οι υπηρεσίες πληροφοριών δεν μπορούν να επικαλούνται μόνο τους θεμιτούς σκοπούς που αναφέρονται στο ΕΟ 14086 για να δικαιολογήσουν τη συλλογή πληροφοριών σημάτων, αλλά πρέπει να τους τεκμηριώνουν περαιτέρω, για επιχειρησιακούς σκοπούς, μέσω πιο συγκεκριμένων προτεραιοτήτων για τις οποίες μπορούν να συλλεχθούν πληροφορίες σημάτων. Με άλλα λόγια, συλλογή μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο για την προώθηση μιας πιο συγκεκριμένης προτεραιότητας. Οι εν λόγω προτεραιότητες καθορίζονται μέσω ειδικής διαδικασίας που αποσκοπεί στη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις ισχύουσες νομικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την προστασία της ιδιωτικής ζωής και τις ατομικές ελευθερίες. Πιο συγκεκριμένα, οι προτεραιότητες συλλογής πληροφοριών αναπτύσσονται πρώτα από τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών (μέσω του λεγόμενου πλαισίου εθνικών προτεραιοτήτων συλλογής πληροφοριών) και υποβάλλονται στον πρόεδρο προς έγκριση ⁽²⁴²⁾. Πριν να προτείνει στον πρόεδρο τις προτεραιότητες συλλογής πληροφοριών, ο προϊστάμενος πρέπει, σύμφωνα με το ΕΟ 14086, να λάβει, για κάθε προτεραιότητα, αξιολόγηση από τον CLPO του ΟΔΝΙ όσον αφορά το αν η εν λόγω προτεραιότητα 1) προωθεί έναν ή περισσότερους θεμιτούς στόχους που αναφέρονται στο εκτελεστικό διάταγμα· 2) δεν έχει σχεδιαστεί ούτε αναμένεται να οδηγήσει σε συλλογή πληροφοριών σημάτων για απαγορευμένο σκοπό που αναφέρεται στο εκτελεστικό διάταγμα· και 3) καθορίστηκε αφού ελήφθη δεόντως υπόψη η προστασία της ιδιωτικής ζωής και οι ατομικές ελευθερίες όλων των προσώπων, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους ή τον τόπο κατοικίας τους ⁽²⁴³⁾. Σε περίπτωση που ο προϊστάμενος διαφωνεί με την αξιολόγηση του CLPO, και οι δύο απόψεις πρέπει να παρουσιαστούν στον πρόεδρο ⁽²⁴⁴⁾.
- (136) Ως εκ τούτου, η διαδικασία αυτή διασφαλίζει κυρίως ότι λαμβάνονται υπόψη τα ζητήματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής από το αρχικό στάδιο κατά το οποίο αναπτύσσονται οι προτεραιότητες συλλογής πληροφοριών.
- (137) Δεύτερον, μόλις καθοριστεί μια προτεραιότητα συλλογής πληροφοριών, ορισμένες απαιτήσεις διέπουν την απόφαση σχετικά με το αν και σε ποιο βαθμό μπορούν να συλλεχθούν πληροφορίες σημάτων για την προώθηση μιας τέτοιας προτεραιότητας. Οι εν λόγω απαιτήσεις θέτουν σε εφαρμογή τα γενικά πρότυπα αναγκαιότητας και αναλογικότητας που καθορίζονται στο άρθρο 2(α) του εκτελεστικού διατάγματος.
- (138) Ειδικότερα, πληροφορίες σημάτων μπορούν να συλλέγονται μόνο «αφού διαπιστωθεί ότι, βάσει εύλογης αξιολόγησης όλων των σχετικών παραγόντων, η συλλογή είναι απαραίτητη για την προώθηση συγκεκριμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών» ⁽²⁴⁵⁾. Για να καθορίσουν αν μια συγκεκριμένη δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών σημάτων είναι αναγκαία για την προώθηση μιας επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών, οι υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ πρέπει να εξετάζουν τη διαθεσιμότητα, τη σκοπιμότητα και την καταλληλότητα άλλων λιγότερο παρεμβατικών πηγών και μεθόδων, μεταξύ άλλων διπλωματικών και δημόσιων πηγών ⁽²⁴⁶⁾. Πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στις εν λόγω εναλλακτικές, λιγότερο παρεμβατικές πηγές και μεθόδους, όταν είναι διαθέσιμες ⁽²⁴⁷⁾.
- (139) Όταν, κατά την εφαρμογή των εν λόγω κριτηρίων, η συλλογή πληροφοριών σημάτων θεωρείται αναγκαία, πρέπει να είναι «όσο το δυνατόν πιο προσαρμοσμένη» και «να μην επηρεάζει δυσανάλογα την προστασία της ιδιωτικής ζωής και τις ατομικές ελευθερίες» ⁽²⁴⁸⁾. Για να διασφαλιστεί ότι η ιδιωτική ζωή και οι ατομικές ελευθερίες δεν θίγονται δυσανάλογα — δηλαδή για να επιτευχθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ των αναγκών εθνικής ασφάλειας και της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών— πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες, όπως η φύση του επιδιωκόμενου στόχου· ο παρεμβατικός χαρακτήρας της δραστηριότητας συλλογής, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειάς της· η πιθανή συμβολή της συλλογής στην επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου· οι ευλόγως προβλέψιμες συνέπειες για τα πρόσωπα· καθώς και η φύση και η ευαισθησία των δεδομένων που θα συλλεχθούν ⁽²⁴⁹⁾.

⁽²⁴¹⁾ Άρθρο 2 στοιχείο β) σημείο ii) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴²⁾ Άρθρο 102Α του νόμου για την εθνική ασφάλεια (National Security Act) και άρθρο 2 στοιχείο β) σημείο iii) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴³⁾ Σε εξαιρετικές περιπτώσεις (ιδίως όταν η εν λόγω διαδικασία δεν μπορεί να διεξαχθεί λόγω της ανάγκης να αντιμετωπιστεί μια νέα ή εξελισσόμενη απαίτηση για πληροφορίες), οι εν λόγω προτεραιότητες μπορούν να τεθούν απευθείας από τον πρόεδρο ή τον προϊστάμενο μιας μονάδας της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, ο οποίος πρέπει καταρχήν να εφαρμόζει τα ίδια κριτήρια με εκείνα που περιγράφονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) σημείο iii) στοιχείο Α) σημεία 1) έως 3), βλ. άρθρο 4 στοιχείο η) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴⁴⁾ Άρθρο 2 στοιχείο β) σημείο iii) στοιχείο C) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴⁵⁾ Άρθρο 2 στοιχεία β) και (c) σημείο i) στοιχείο Α) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴⁶⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο Α) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴⁷⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο Α) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴⁸⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο Β) του ΕΟ 14086.

⁽²⁴⁹⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο Β) του ΕΟ 14086.

- (140) Όσον αφορά το είδος της συλλογής πληροφοριών σημάτων, η συλλογή δεδομένων εντός των Ηνωμένων Πολιτειών, η οποία είναι η σημαντικότερη για την παρούσα διαπίστωση επάρκειας, καθώς αφορά δεδομένα που έχουν διαβιβαστεί σε οργανισμούς στις ΗΠΑ, πρέπει πάντα να είναι στοχευμένη, όπως εξηγείται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 142 έως 153.
- (141) «Μαζική συλλογή»⁽²⁵⁰⁾ μπορεί να πραγματοποιείται μόνο εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών, βάσει του ΕΟ 12333. Επίσης, στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το ΕΟ 14086, πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στη στοχευμένη συλλογή⁽²⁵¹⁾. Αντιστρόφως, μαζική συλλογή επιτρέπεται μόνο όταν οι πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την προώθηση μιας επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών δεν μπορούν εύλογα να ληφθούν μέσω στοχευμένης συλλογής⁽²⁵²⁾. Όταν είναι αναγκαία η μαζική συλλογή δεδομένων εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών, εφαρμόζονται ειδικές εγγυήσεις βάσει του ΕΟ 14086⁽²⁵³⁾. Πρώτον, πρέπει να εφαρμόζονται μέθοδοι και τεχνικά μέτρα προκειμένου να περιορίζονται τα δεδομένα που συλλέγονται μόνο σε ό,τι είναι αναγκαίο για την προώθηση μιας επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών, ενώ παράλληλα ελαχιστοποιείται η συλλογή μη συναφών πληροφοριών⁽²⁵⁴⁾. Δεύτερον, το εκτελεστικό πλαίσιο περιορίζει τη χρήση των πληροφοριών που συλλέγονται μαζικά (συμπεριλαμβανομένης της αναζήτησης) σε έξι συγκεκριμένους στόχους, συμπεριλαμβανομένων της προστασίας από τρομοκρατία, ομηρία και αιχμαλωσία προσώπων από ή για λογαριασμό ξένης κυβέρνησης, οργάνωσης ή προσώπου· της προστασίας από ξένη κατασκοπεία, δολιοφθορά ή δολοφονία· της προστασίας από απειλές σχετικά με την ανάπτυξη, την κατοχή ή τη διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής ή συναφείς τεχνολογίες και απειλές κ.λπ.⁽²⁵⁵⁾. Τέλος, κάθε αναζήτηση πληροφοριών σημάτων που λαμβάνονται μαζικά μπορεί να πραγματοποιείται μόνο όταν είναι αναγκαίο για την προώθηση επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών, για την επίτευξη αυτών των έξι στόχων και σύμφωνα με πολιτικές και διαδικασίες που λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον αντίκτυπο των αναζητήσεων στην ιδιωτική ζωή και τις ατομικές ελευθερίες όλων των προσώπων, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους ή τον τόπο διαμονής τους⁽²⁵⁶⁾.
- (142) Εκτός από τις απαιτήσεις του ΕΟ 14086, η συλλογή δεδομένων πληροφοριών σημάτων που έχουν διαβιβαστεί σε οργανισμό στις Ηνωμένες Πολιτείες υπόκειται σε ειδικούς περιορισμούς και εγγυήσεις που διέπονται από το άρθρο 702 του FISA⁽²⁵⁷⁾. Το άρθρο 702 του FISA επιτρέπει τη συλλογή πληροφοριών από την αλλοδαπή μέσω στόχευσης προσώπων που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ και πιστεύεται εύλογα ότι βρίσκονται εκτός Ηνωμένων Πολιτειών, με υποχρεωτική παροχή βοήθειας από τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών των ΗΠΑ⁽²⁵⁸⁾. Για τη συλλογή πληροφοριών από την αλλοδαπή σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA, ο γενικός εισαγγελέας και ο διευθυντής των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών υποβάλλουν ετήσιες πιστοποιήσεις στο Δικαστήριο του Νόμου για την Παρακολούθηση Επικοινωνιών
-
- ⁽²⁵⁰⁾ Δηλαδή η συλλογή μεγάλου όγκου πληροφοριών σημάτων που, για τεχνικούς ή επιχειρησιακούς λόγους, αποκτώνται χωρίς τη χρήση κριτηρίων διάκρισης (για παράδειγμα, χωρίς τη χρήση ειδικών αναγνωριστικών ή όρων επιλογής), βλ. άρθρο 4 στοιχείο b) του ΕΟ 14086. Σύμφωνα με το ΕΟ 14086 και όπως εξηγείται περαιτέρω στην αιτιολογική σκέψη 141, μαζική συλλογή βάσει του ΕΟ 12333 πραγματοποιείται μόνο όταν είναι αναγκαίο για την προώθηση συγκεκριμένων επικυρωμένων προτεραιοτήτων συλλογής πληροφοριών και υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς και εγγυήσεις που έχουν σχεδιαστεί για να διασφαλίζεται ότι η πρόσβαση στα δεδομένα δεν γίνεται αδιακρίτως. Ως εκ τούτου, η μαζική συλλογή πρέπει να διακρίνεται από τη συλλογή που πραγματοποιείται σε γενικευμένη και αδιακρίτη βάση («μαζική παρακολούθηση») χωρίς περιορισμούς και εγγυήσεις.
- ⁽²⁵¹⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο ii) στοιχείο A) του ΕΟ 14086.
- ⁽²⁵²⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο ii) στοιχείο A) του ΕΟ 14086.
- ⁽²⁵³⁾ Οι ειδικοί κανόνες για τη μαζική συλλογή που προβλέπει το ΕΟ 14086 εφαρμόζονται επίσης σε δραστηριότητα στοχευμένης συλλογής πληροφοριών σημάτων που χρησιμοποιεί προσωρινά δεδομένα που αποκτώνται χωρίς τη χρήση κριτηρίων διάκρισης (π.χ. ειδικών όρων επιλογής ή αναγνωριστικών), δηλαδή μαζικά (δραστηριότητα που είναι δυνατή μόνο εκτός του εδάφους των Ηνωμένων Πολιτειών). Αυτό δεν συμβαίνει όταν τα εν λόγω δεδομένα χρησιμοποιούνται μόνο για την υποστήριξη της αρχικής τεχνικής φάσης της δραστηριότητας στοχευμένης συλλογής πληροφοριών σημάτων, διατηρούνται μόνο για σύντομο χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ολοκλήρωση της εν λόγω φάσης και διαγράφονται αμέσως μετά [άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο ii) στοιχείο D) του ΕΟ 14086]. Στην περίπτωση αυτή, ο μόνος σκοπός της αρχικής συλλογής χωρίς κριτήρια διάκρισης είναι να επιτραπεί η στοχευμένη συλλογή πληροφοριών με την εφαρμογή συγκεκριμένου αναγνωριστικού ή όρου επιλογής. Σε ένα τέτοιο σενάριο, μόνο τα δεδομένα που ανταποκρίνονται στην εφαρμογή ενός συγκεκριμένου κριτηρίου διάκρισης εισάγονται στις κυβερνητικές βάσεις δεδομένων, ενώ τα υπόλοιπα δεδομένα καταστρέφονται. Ως εκ τούτου, η εν λόγω στοχευμένη συλλογή εξακολουθεί να διέπεται από τους γενικούς κανόνες που ισχύουν για τη συλλογή πληροφοριών σημάτων, συμπεριλαμβανομένων του άρθρου 2 στοιχείο a) και του άρθρου 2 στοιχείο c) σημείο i) του ΕΟ 14086.
- ⁽²⁵⁴⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο ii) στοιχείο A) του ΕΟ 14086.
- ⁽²⁵⁵⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο ii) στοιχείο B) του ΕΟ 14086. Σε περίπτωση που προκύψουν νέες επιταγές εθνικής ασφάλειας, όπως νέες απειλές κατά της εθνικής ασφάλειας, ο πρόεδρος των ΗΠΑ μπορεί να επικαιροποιήσει τον εν λόγω κατάλογο. Οι εν λόγω επικαιροποιήσεις πρέπει καταρχήν να δημοσιοποιούνται, εκτός εάν ο πρόεδρος κρίνει ότι κάτι τέτοιο θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών [άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο ii) στοιχείο C) του ΕΟ 14086]. Όσον αφορά τις αναζητήσεις δεδομένων που συλλέγονται μαζικά, βλ. άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο D) του ΕΟ 14086.
- ⁽²⁵⁶⁾ Άρθρο 2 στοιχείο a) σημείο ii) στοιχείο A) σε συνδυασμό με το άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο D) του ΕΟ 14086. Βλ., επίσης, παράρτημα VII.
- ⁽²⁵⁷⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1881.
- ⁽²⁵⁸⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1881a στοιχείο a). Ειδικότερα, όπως επισημαίνει η PCLoB, η παρακολούθηση βάσει του άρθρου 702 «συνίσταται εξ ολοκλήρου στη στόχευση συγκεκριμένων προσώπων [που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ] για τα οποία έχει ληφθεί εξατομικευμένη απόφαση» (Privacy and Civil Liberties Oversight Board, Report on the Surveillance Program Operated Pursuant to Section 702 of the Foreign Intelligence Surveillance Act, 2 Ιουλίου 2014, στο εξής: Έκθεση σχετικά με το άρθρο 702, σ. 111). Βλ. NSA CLPO, NSA's Implementation of Foreign Intelligence Surveillance Act Section 702 (Εφαρμογή από την NSA του άρθρου 702 του FISA), 16 Απριλίου 2014. Ο όρος «πάροχος υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών» ορίζεται στον τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1881 στοιχείο a) σημείο 4).

Αλλοδαπών Υπηρεσιών Πληροφοριών (Foreign Intelligence Surveillance Court, στο εξής: FISC), το οποίο προσδιορίζει κατηγορίες πληροφοριών από την αλλοδαπή που πρέπει να αποκτώνται ⁽²⁵⁹⁾. Οι πιστοποιήσεις πρέπει να συνοδεύονται από διαδικασίες στόχευσης, ελαχιστοποίησης και αναζήτησης, οι οποίες εγκρίνονται επίσης από το δικαστήριο και είναι νομικά δεσμευτικές για τις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ.

- (143) Το FISC είναι ανεξάρτητο δικαστήριο ⁽²⁶⁰⁾ το οποίο συστάθηκε με ομοσπονδιακό νόμο και του οποίου οι αποφάσεις μπορούν να προσβληθούν ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου για τον νόμο FISA (Foreign Intelligence Surveillance Court of Review, στο εξής: FISCR) ⁽²⁶¹⁾ και, εν τέλει, του Ανώτατου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών ⁽²⁶²⁾. Το FISC (και το FISCR) επικουρείται από μόνιμη επιτροπή πέντε δικηγόρων και πέντε τεχνικών εμπειρογνομόνων που διαθέτουν πείρα σε θέματα εθνικής ασφάλειας, καθώς και ατομικών ελευθεριών ⁽²⁶³⁾. Από την εν λόγω ομάδα το δικαστήριο ορίζει ένα πρόσωπο που υπηρετεί ως *amicus curiae*, προκειμένου να συνδράμει στην εξέταση κάθε αίτησης για διαταγή ή έλεγχο η οποία, κατά την άποψη του δικαστηρίου, παρουσιάζει νέα ή σημαντική ερμηνεία του νόμου, εκτός εάν το δικαστήριο αποφανθεί ότι δεν είναι σκόπιμος αυτός ο ορισμός ⁽²⁶⁴⁾. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται, ειδικότερα, ότι οι παράμετροι προστασίας της ιδιωτικής ζωής αποτυπώνονται δεόντως στην εκτίμηση του δικαστηρίου. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να ορίζει ένα πρόσωπο ή οργανισμό που θα υπηρετεί ως *amicus curiae*, μεταξύ άλλων για την παροχή τεχνικής εμπειρογνωσίας, όποτε το κρίνει σκόπιμο ή, κατόπιν αιτήματος, μπορεί να επιτρέψει σε πρόσωπο ή οργανισμό να υποβάλει υπόμνημα *amicus curiae* ⁽²⁶⁵⁾.
- (144) Το FISC ελέγχει τις πιστοποιήσεις και τις σχετικές διαδικασίες (ιδίως τις διαδικασίες στόχευσης και ελαχιστοποίησης) για να διαπιστώσει τη συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις του FISA. Εάν θεωρεί ότι οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται, μπορεί να αρνηθεί την πιστοποίηση, εν όλω ή εν μέρει, και να ζητήσει την τροποποίηση των διαδικασιών ⁽²⁶⁶⁾. Στο πλαίσιο αυτό, το FISC έχει επανειλημμένα επιβεβαιώσει ότι ο έλεγχος των διαδικασιών στόχευσης και ελαχιστοποίησης του άρθρου 702 δεν περιορίζεται στις γραπτές διαδικασίες, αλλά περιλαμβάνει επίσης τον τρόπο με τον οποίο οι διαδικασίες εφαρμόζονται από την κυβέρνηση ⁽²⁶⁷⁾.
- (145) Οι επιμέρους αποφάσεις στόχευσης λαμβάνονται από την Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας (στο εξής: NSA, η υπηρεσία πληροφοριών που είναι αρμόδια για τη στόχευση βάσει του άρθρου 702 του FISA) σύμφωνα με τις εγκεκριμένες από το FISC διαδικασίες στόχευσης, οι οποίες ορίζουν ότι η NSA πρέπει να αξιολογήσει, με βάση το σύνολο των περιστάσεων, αν η στόχευση συγκεκριμένου προσώπου είναι πιθανό να επιφέρει την απόκτηση κατηγορίας πληροφοριών από την αλλοδαπή που προσδιορίζεται σε πιστοποίηση ⁽²⁶⁸⁾. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να εξειδικεύεται και να βασίζεται σε πραγματικά

⁽²⁵⁹⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1881a στοιχείο g).

⁽²⁶⁰⁾ Το FISC απαρτίζεται από δικαστές που διορίζονται από τον πρόεδρο του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ και επιλέγονται μεταξύ των δικαστών που υπηρετούν στα ομοσπονδιακά πρωτοδικεία (district court) των ΗΠΑ, οι οποίοι έχουν προηγουμένως διοριστεί από τον πρόεδρο και εγκριθεί από τη Γερουσία. Οι δικαστές που έχουν ισόβια θητεία και μπορούν να παυθούν από τα καθήκοντά τους μόνο για σοβαρή αιτία, υπηρετούν στο FISC για τμηματικές επταετείς θητείες. Ο νόμος FISA απαιτεί οι δικαστές να προέρχονται από τουλάχιστον επτά διαφορετικά δικαστικά δίκτυα των ΗΠΑ. Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1803 στοιχείο a). Οι δικαστές επικουρούνται από πεπειραμένους δικαστικούς υπαλλήλους που αποτελούν το νομικό προσωπικό του δικαστηρίου και καταρτίζουν νομικές αναλύσεις σχετικά με τα αιτήματα συλλογής πληροφοριών. Βλ. την επιστολή του δικαστή Reggie B. Walton, προέδρου του Foreign Intelligence Surveillance Court των ΗΠΑ, προς τον δικαστή Patrick J. Leahy, πρόεδρο της επιτροπής δικαιοσύνης της Γερουσίας των ΗΠΑ (29 Ιουλίου 2013) (στο εξής: επιστολή Walton), σ. 2, η οποία διατίθεται στη διεύθυνση <https://fas.org/irp/news/2013/07/fisc-leahy.pdf>.

⁽²⁶¹⁾ Το FISCR απαρτίζεται από δικαστές που διορίζονται από τον πρόεδρο του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ και προέρχονται από τα ομοσπονδιακά πρωτοδικεία ή εφετεία των ΗΠΑ, οι οποίοι υπηρετούν για τμηματική επταετή θητεία. Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1803 στοιχείο b).

⁽²⁶²⁾ Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1803 στοιχείο b), άρθρο 1861a στοιχείο f), άρθρο 1881a στοιχείο h), άρθρο 1881a στοιχείο i) σημείο 4).

⁽²⁶³⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1803 στοιχείο i) σημείο 1) και σημείο 3) στοιχείο Α).

⁽²⁶⁴⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1803 στοιχείο i) σημείο 2) στοιχείο Α).

⁽²⁶⁵⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1803 στοιχείο i) σημείο 2) στοιχείο Β).

⁽²⁶⁶⁾ Βλ. π.χ. γνωμοδότηση του FISC της 18ης Οκτωβρίου 2018, η οποία διατίθεται στη διεύθυνση https://www.intelligence.gov/assets/documents/702%20Documents/declassified/2018_Cert_FISC_Opin_18Oct18.pdf, όπως επιβεβαιώθηκε από το Foreign Intelligence Court of Review στη γνωμοδότησή του, της 12ης Ιουλίου 2019, η οποία διατίθεται στη διεύθυνση https://www.intelligence.gov/assets/documents/702%20Documents/declassified/2018_Cert_FISCR_Opinion_12Jul19.pdf.

⁽²⁶⁷⁾ Βλ. π.χ. FISC, Memorandum Opinion and Order at 35 (Υπόμνημα γνωμοδότησης και διαταγή σχετικά με την πρόταση 35) (18 Νοεμβρίου 2020) (εγκεκριμένο για δημοσιοποίηση στις 26 Απριλίου 2021), (παράρτημα D).

⁽²⁶⁸⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1881a στοιχείο a), Διαδικασίες που χρησιμοποιεί η Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας των ΗΠΑ (NSA) για τη στόχευση προσώπων που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ και που ευλόγως πιστεύεται ότι βρίσκονται εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών για την απόκτηση πληροφοριών από την αλλοδαπή σύμφωνα με το άρθρο 702 του νόμου Foreign Intelligence Surveillance Act του 1978, όπως τροποποιήθηκε, του Μαρτίου 2018 (στο εξής: διαδικασίες στόχευσης της NSA), οι οποίες διατίθενται στη διεύθυνση https://www.intelligence.gov/assets/documents/702%20Documents/declassified/2018_Cert_NSA_Targeting_27Mar18.pdf, σσ. 1-4, και επεξηγούνται περαιτέρω στην έκθεση της PCLOB, σσ. 41 και 42.

στοιχεία, με βάση την αναλυτική κρίση, την εξειδικευμένη κατάρτιση και πείρα του αναλυτή, καθώς και τη φύση των πληροφοριών που πρόκειται να αποκτηθούν από την αλλοδαπή⁽²⁶⁹⁾. Η στόχευση πραγματοποιείται με τον προσδιορισμό των λεγόμενων κριτηρίων επιλογής που εντοπίζουν συγκεκριμένα στοιχεία επικοινωνίας, όπως τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τον αριθμό τηλεφώνου του στόχου, αλλά ποτέ λέξεις-κλειδιά ή ονόματα προσώπων⁽²⁷⁰⁾.

- (146) Οι αναλυτές της NSA θα προσδιορίζουν πρώτα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ και βρίσκονται στο εξωτερικό, των οποίων η παρακολούθηση θα οδηγήσει, σύμφωνα με την εκτίμηση των αναλυτών, στις σχετικές πληροφορίες από την αλλοδαπή που προσδιορίζονται στην πιστοποίηση⁽²⁷¹⁾. Όπως ορίζεται στις διαδικασίες στόχευσης της NSA, η NSA μπορεί να παρακολουθήσει έναν στόχο μόνον όταν έχει ήδη μάθει κάτι σχετικά με τον στόχο⁽²⁷²⁾. Αυτό μπορεί να προκύπτει από πληροφορίες από διάφορες πηγές, για παράδειγμα από ανθρώπους. Μέσω αυτών των άλλων πηγών, ο αναλυτής πρέπει επίσης να ενημερωθεί για ένα συγκεκριμένο κριτήριο επιλογής (δηλαδή λογαριασμό επικοινωνίας) που χρησιμοποιείται από τον δυνητικό στόχο. Μόλις τα συγκεκριμένα πρόσωπα προσδιοριστούν σε εξατομικευμένη βάση και εφόσον η στόχευσή τους εγκριθεί από εκτενή μηχανισμό ελέγχου εντός της NSA⁽²⁷³⁾, θα «καθορίζονται» (δηλαδή θα καταρτίζονται και θα εφαρμόζονται) κριτήρια επιλογής που προσδιορίζουν στοιχεία επικοινωνίας (όπως διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου) που χρησιμοποιούνται από τους στόχους⁽²⁷⁴⁾.
- (147) Η NSA πρέπει να τεκμηριώνει την πραγματική βάση για την επιλογή του στόχου⁽²⁷⁵⁾ και, ανά τακτά χρονικά διαστήματα μετά την αρχική στόχευση, να επιβεβαιώνει ότι το πρότυπο στόχευσης εξακολουθεί να πληρούται⁽²⁷⁶⁾. Όταν αυτό δεν πληρούται πια, η συλλογή πρέπει να διακόπτεται⁽²⁷⁷⁾. Η επιλογή κάθε στόχου από την NSA και το αρχείο κάθε καταγεγραμμένης αξιολόγησης στόχευσης, καθώς και το σκεπτικό της, εξετάζονται ως προς τη συμμόρφωση με τις διαδικασίες στόχευσης ανά διήμερο από υπαλλήλους των γραφείων εποπτείας των υπηρεσιών πληροφοριών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να αναφέρουν οποιαδήποτε παραβίαση στο FISC και στο Κογκρέσο⁽²⁷⁸⁾. Η γραπτή τεκμηρίωση της NSA παρέχει στο FISC τη δυνατότητα να εποπτεύει ευκολότερα αν πραγματοποιείται κατάλληλη στόχευση συγκεκριμένων προσώπων βάσει του άρθρου 702 του FISA, σύμφωνα με τις εποπτικές εξουσίες του που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 173 και 174⁽²⁷⁹⁾. Τέλος, ο διευθυντής των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών (DNI) υποχρεούται επίσης να αναφέρει ετησίως τον συνολικό αριθμό των στόχων βάσει του άρθρου 702 του FISA σε δημόσιες ετήσιες εκθέσεις στατιστικής διαφάνειας. Οι εταιρείες που λαμβάνουν οδηγίες βάσει του άρθρου 702 του FISA μπορούν να δημοσιεύουν συγκεντρωτικά δεδομένα (μέσω εκθέσεων διαφάνειας) σχετικά με τα αιτήματα που λαμβάνουν⁽²⁸⁰⁾.

⁽²⁶⁹⁾ Διαδικασίες στόχευσης της NSA, σ. 4.

⁽²⁷⁰⁾ Βλ. PCLOB, Έκθεση σχετικά με το άρθρο 702, σσ. 32, 33 και 45, με περαιτέρω παραπομπές. Βλ. επίσης Semiannual Assessment of Compliance with Procedures and Guidelines Issued Pursuant to Section 702 of the Foreign Intelligence Surveillance Act (Εξαμηνιαία αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις διαδικασίες και τις κατευθυντήριες γραμμές βάσει του άρθρου 702 του FISA), η οποία υποβλήθηκε από τον γενικό εισαγγελέα και τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, περίοδος αναφοράς: 1η Δεκεμβρίου 2016 έως 31 Μαΐου 2017, σ. 41 (Οκτώβριος 2018), η οποία διατίθεται στη διεύθυνση: https://www.dni.gov/files/icotr/18th_Joint_Assessment.pdf.

⁽²⁷¹⁾ PCLOB, Έκθεση σχετικά με το άρθρο 702, σσ. 42 και 43.

⁽²⁷²⁾ Διαδικασίες στόχευσης της NSA, σ. 2.

⁽²⁷³⁾ PCLOB, Έκθεση σχετικά με το άρθρο 702, σ. 46. Για παράδειγμα, η NSA πρέπει να εξακριβώνει ότι υπάρχει σύνδεση μεταξύ του στόχου και του κριτηρίου επιλογής, πρέπει να καταγράφει τα στοιχεία πληροφοριών από την αλλοδαπή που αναμένεται να συγκεντρωθούν, τα εν λόγω στοιχεία πρέπει να εξετάζονται και να εγκρίνονται από δύο ανώτερους αναλυτές της NSA και η όλη διαδικασία θα παρακολουθείται για μετέπειτα ελέγχους συμμόρφωσης από το ODNI και το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Βλ. NSA CLPO, NSA's Implementation of Foreign Intelligence Surveillance Act Section 702 (Εφαρμογή από την NSA του άρθρου 702 του FISA), 16 Απριλίου 2014.

⁽²⁷⁴⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1881a στοιχείο h).

⁽²⁷⁵⁾ Διαδικασίες στόχευσης της NSA, σ. 8. Βλ. επίσης PCLOB, Έκθεση σχετικά με το άρθρο 702, σ. 46. Η μη παροχή γραπτής αιτιολόγησης συνιστά περιστατικό μη συμμόρφωσης με την υποχρέωση τεκμηρίωσης, το οποίο πρέπει να αναφέρεται στο FISC και στο Κογκρέσο. Βλ. Semiannual Assessment of Compliance with Procedures and Guidelines Issued Pursuant to Section 702 of the Foreign Intelligence Surveillance Act, η οποία υποβλήθηκε από τον γενικό εισαγγελέα και τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, περίοδος αναφοράς: 1η Δεκεμβρίου 2016 – 31 Μαΐου 2017, σ. 41 (Οκτώβριος 2018), Έκθεση συμμόρφωσης του Υπουργείου Δικαιοσύνης/ODNI προς το FISC για την περίοδο Δεκεμβρίου 2016 – Μαΐου 2017, σ. A-6, η οποία διατίθεται στη διεύθυνση https://www.dni.gov/files/icotr/18th_Joint_Assessment.pdf.

⁽²⁷⁶⁾ Βλ. τα στοιχεία που υπέβαλε η κυβέρνηση των ΗΠΑ στο Foreign Intelligence Surveillance Court, 2015 Summary of Notable Section 702 Requirements (Σύνοψη των σημαντικών προϋποθέσεων του άρθρου 702 του 2015), στους κανόνες 2-3 (15 Ιουλίου 2015) και τις πληροφορίες που παρέχονται στο παράρτημα VII.

⁽²⁷⁷⁾ Βλ. τα στοιχεία που υπέβαλε η κυβέρνηση των ΗΠΑ στο Foreign Intelligence Surveillance Court, 2015 Summary of Notable Section 702 Requirements, στους κανόνες 2-3 (15 Ιουλίου 2015), όπου αναφέρεται ότι «[α]ν αργότερα η κυβέρνηση εκτιμήσει ότι η συνέχιση του καθορισμού ενός κριτηρίου επιλογής στόχου δεν αναμένεται να έχει ως αποτέλεσμα την απόκτηση πληροφοριών από την αλλοδαπή, απαιτείται άμεση κατάργηση του καθορισμού, και τυχόν καθυστέρηση μπορεί να οδηγήσει σε περιστατικό μη συμμόρφωσης το οποίο πρέπει να δηλωθεί». Βλ. επίσης τις πληροφορίες που παρέχονται στο παράρτημα VII.

⁽²⁷⁸⁾ PCLOB, Έκθεση σχετικά με το άρθρο 702, σσ. 70-72· κανόνας 13 στοιχείο b) του εσωτερικού κανονισμού του United States Intelligence Surveillance Court, ο οποίος διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.fisc.uscourts.gov/sites/default/files/FISC%20Rules%20of%20Procedure.pdf>.

⁽²⁷⁹⁾ Βλ. επίσης την έκθεση συμμόρφωσης του Υπουργείου Δικαιοσύνης / ODNI προς το FISC για την περίοδο Δεκεμβρίου 2016 – Μαΐου 2017, σ. A-6.

⁽²⁸⁰⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1874.

- (148) Όσον αφορά τις άλλες νομικές βάσεις για τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται σε οργανισμούς στις ΗΠΑ, ισχύουν διαφορετικοί περιορισμοί και εγγυήσεις. Γενικά, απαγορεύεται ρητά η μαζική συλλογή δεδομένων βάσει του άρθρου 402 του FISA (άδεια χρήσης συσκευών καταγραφής κλήσεων και συσκευών εντοπισμού θέσης) και μέσω της χρήσης επιστολών εθνικής ασφάλειας, και, αντιθέτως, απαιτείται η χρήση ειδικών «όρων επιλογής»⁽²⁸¹⁾.
- (149) Για τη διενέργεια παραδοσιακής εξατομικευμένης ηλεκτρονικής παρακολούθησης (σύμφωνα με το άρθρο 105 του FISA), οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να υποβάλουν αίτηση στο FISC με αναφορά των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων στα οποία βασίζεται η πεποίθηση ότι υπάρχει πιθανή αιτία η εγκατάσταση να χρησιμοποιείται ή να πρόκειται να χρησιμοποιηθεί από ξένη δύναμη ή πράκτορα ξένης δύναμης⁽²⁸²⁾. Το FISC θα αξιολογεί, μεταξύ άλλων, αν, βάσει των υποβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών, υπάρχει πιθανή αιτία να συντρέχει πράγματι τέτοια περίπτωση⁽²⁸³⁾.
- (150) Για την πραγματοποίηση έρευνας σε χώρους ή περιουσιακά στοιχεία με σκοπό επιθεώρηση, κατάσχεση κ.λπ. πληροφοριών, υλικού ή περιουσιακών στοιχείων (π.χ. υπολογιστή) βάσει του άρθρου 301 του FISA, απαιτείται αίτηση για την έκδοση διαταγής από το FISC⁽²⁸⁴⁾. Η εν λόγω αίτηση πρέπει, μεταξύ άλλων, να αποδεικνύει ότι είναι πιθανόν ο στόχος της έρευνας να είναι ξένη δύναμη ή πράκτορας ξένης δύναμης· ότι ο χώρος ή τα περιουσιακά στοιχεία που πρόκειται να ερευνηθούν περιέχει πληροφορίες από την αλλοδαπή και ότι ο χώρος που θα ερευνηθεί είναι στη ιδιοκτησία, χρήση, κατοχή ξένης δύναμης ή πράκτορα ξένης δύναμης ή τελεί υπό διαμετακόμιση σε ή από ξένη δύναμη ή πράκτορα ξένης δύναμης⁽²⁸⁵⁾.
- (151) Ομοίως, για την εγκατάσταση συσκευών καταγραφής κλήσεων ή συσκευών εντοπισμού θέσης (σύμφωνα με το άρθρο 402 του FISA) απαιτείται αίτηση για την έκδοση διαταγής από το FISC [ή από βοηθό δικαστή ομοσπονδιακού πρωτοδικείου (U. S. Magistrate Judge)] και η χρήση ειδικού όρου επιλογής, ήτοι ενός όρου που προσδιορίζει ειδικά ένα πρόσωπο, έναν λογαριασμό κ.λπ. και χρησιμοποιείται για να περιορίσει το πεδίο των ζητούμενων πληροφοριών στον μέγιστο βαθμό που αυτό είναι ευλόγως εφικτό⁽²⁸⁶⁾. Η άδεια αυτή δεν αφορά το περιεχόμενο των επικοινωνιών, αλλά στοχεύει μάλλον σε πληροφορίες για τον πελάτη ή συνδρομητή που χρησιμοποιεί μια υπηρεσία (όπως το όνομα, τη διεύθυνση, τον αριθμό συνδρομητή, τη διάρκεια/το είδος της ληφθείσας υπηρεσίας, την πηγή/τον μηχανισμό πληρωμής).
- (152) Το άρθρο 501 του FISA⁽²⁸⁷⁾, το οποίο επιτρέπει τη συλλογή των εταιρικών αρχείων ενός κοινού μεταφορέα (δηλαδή οποιουδήποτε προσώπου ή φορέα που μεταφέρει πρόσωπα ή περιουσιακά στοιχεία οδικώς, σιδηροδρομικώς, αεροπορικώς ή δια θαλάσσης έναντι αποζημίωσης), μιας εγκατάστασης παροχής διαμονής (π.χ. ξενοδοχείου, πανδοχείου), μιας εγκατάστασης ενοικίασης οχημάτων ή μιας εγκατάστασης φυσικής αποθήκευσης (δηλ. η οποία παρέχει χώρο ή υπηρεσίες σχετικές με την αποθήκευση αγαθών και υλικών)⁽²⁸⁸⁾, απαιτεί επίσης την υποβολή αίτησης στο FISC ή σε βοηθό δικαστή ομοσπονδιακού πρωτοδικείου. Στην αίτηση αυτή πρέπει να προσδιορίζονται τα ζητούμενα αρχεία και τα συγκεκριμένα και σαφή πραγματικά περιστατικά που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα αρχεία είναι ξένη δύναμη ή πράκτορας ξένης εξουσίας⁽²⁸⁹⁾.
- (153) Τέλος, επιστολές εθνικής ασφάλειας εγκρίνονται βάσει διαφόρων νομοθετημάτων και επιτρέπουν στις αρμόδιες για την έρευνα υπηρεσίες να λαμβάνουν ορισμένες πληροφορίες (μη συμπεριλαμβανομένου του περιεχομένου των επικοινωνιών) από ορισμένες οντότητες (π.χ. χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, φορείς υποβολής εκθέσεων πιστοληπτικής ικανότητας, παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών) που περιέχονται σε εκθέσεις πιστοληπτικής ικανότητας, χρηματοοικονομικά αρχεία και ηλεκτρονικά αρχεία συνδρομητών και συναλλαγών⁽²⁹⁰⁾. Ο νόμος για τις επιστολές εθνικής ασφάλειας που επιτρέπει την πρόσβαση σε ηλεκτρονικές επικοινωνίες μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο από το FBI και απαιτεί στα αιτήματα να χρησιμοποιείται όρος που προσδιορίζει συγκεκριμένα ένα πρόσωπο, μια οντότητα, έναν αριθμό τηλεφώνου ή έναν λογαριασμό και πιστοποιείται ότι οι πληροφορίες είναι συναφείς με συγκεκριμένη έρευνα εθνικής ασφάλειας για την προστασία από διεθνή τρομοκρατία ή παράνομες δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών⁽²⁹¹⁾. Οι αποδέκτες επιστολής εθνικής ασφάλειας έχουν το δικαίωμα να προσφύγουν κατά αυτής στο δικαστήριο⁽²⁹²⁾.

(281) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1842 στοιχείο c) σημείο 3) και, όσον αφορά τις επιστολές εθνικής ασφάλειας, τίτλος 12 U.S.C. άρθρο 3414 στοιχείο a) σημείο 2)· τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 1681u· τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 1681v στοιχείο a)· και τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2709 στοιχείο a).

(282) Ο όρος «πράκτορας ξένης δύναμης» μπορεί να περιλαμβάνει πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ και εμπλέκονται σε διεθνή τρομοκρατία ή στη διεθνή διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής (συμπεριλαμβανομένων των προπαρασκευαστικών πράξεων) [τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1801 στοιχείο b) σημείο 1)].

(283) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1804. Βλ. επίσης άρθρο 1841 σημείο 4) όσον αφορά την επιλογή όρων επιλογής.

(284) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1821 παράγραφος 5).

(285) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1823 στοιχείο a).

(286) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1842 σε συνδυασμό με το άρθρο 1841 παράγραφος 2) και το τμήμα 3127 του τίτλου 18.

(287) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1862.

(288) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρα 1861 και 1862.

(289) Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1862 στοιχείο b).

(290) Τίτλος 12 U.S.C. άρθρο 3414· τίτλος 15 U.S.C. άρθρα 1681u έως 1681v· και τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2709.

(291) Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2709 στοιχείο b).

(292) Π.χ. τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2709 στοιχείο d).

3.2.1.3 Περαιτέρω χρήση των συλλεγόμενων πληροφοριών

- (154) Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται από τις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ μέσω πληροφοριών σημάτων υπόκειται σε ορισμένες εγγυήσεις.
- (155) Πρώτον, κάθε υπηρεσία πληροφοριών πρέπει να κατοχυρώνει την κατάλληλη ασφάλεια των δεδομένων και να αποτρέπει την πρόσβαση μη εξουσιοδοτημένων προσώπων σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται μέσω πληροφοριών σημάτων. Στο πλαίσιο αυτό, διάφορα μέσα, μεταξύ των οποίων νομοθετικές πράξεις, κατευθυντήριες γραμμές και πρότυπα, προσδιορίζουν περαιτέρω τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφάλειας των πληροφοριών που πρέπει να θεσπιστούν (π. χ. πολυπαραγοντική επαλήθευση ταυτότητας, κρυπτογράφηση κ.λπ.)⁽²⁹³⁾. Πρόσβαση στα συλλεγόμενα δεδομένα πρέπει να έχει μόνο εξουσιοδοτημένο και εκπαιδευμένο προσωπικό που χρειάζεται να γνωρίζει τις πληροφορίες για την εκτέλεση της αποστολής του⁽²⁹⁴⁾. Γενικότερα, οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να παρέχουν κατάλληλη κατάρτιση στους υπαλλήλους τους, μεταξύ άλλων σχετικά με τις διαδικασίες για την καταγγελία και την αντιμετώπιση παραβιάσεων του νόμου (συμπεριλαμβανομένου του ΕΟ 14086)⁽²⁹⁵⁾.
- (156) Δεύτερον, οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να συμμορφώνονται με τα πρότυπα ακρίβειας και αντικειμενικότητας της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, ειδικότερα όσον αφορά τη διασφάλιση της ποιότητας και της αξιοπιστίας των δεδομένων, την εξέταση εναλλακτικών πηγών πληροφοριών και την αντικειμενικότητα κατά τη διενέργεια αναλύσεων⁽²⁹⁶⁾.
- (157) Τρίτον, όσον αφορά τη διατήρηση δεδομένων, το ΕΟ 14086 διευκρινίζει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προσώπων που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ υπόκεινται στις ίδιες περιόδους διατήρησης με εκείνες που ισχύουν για τα δεδομένα υπηκόων των ΗΠΑ⁽²⁹⁷⁾. Οι υπηρεσίες πληροφοριών υποχρεούνται να καθορίζουν συγκεκριμένες περιόδους διατήρησης και/ή τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της διάρκειας των εφαρμοστέων περιόδων διατήρησης (π.χ. κατά πόσον οι πληροφορίες αποτελούν απόδειξη εγκλήματος· κατά πόσον οι πληροφορίες συνιστούν πληροφορίες από την αλλοδαπή· κατά πόσον οι πληροφορίες είναι απαραίτητες για την προστασία της ασφάλειας προσώπων ή οργανισμών, συμπεριλαμβανομένων θυμάτων ή στόχων διεθνούς τρομοκρατίας), οι οποίες καθορίζονται σε διάφορες νομικές πράξεις⁽²⁹⁸⁾.
- (158) Τέταρτον, ισχύουν ειδικοί κανόνες όσον αφορά τη διάδοση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται μέσω πληροφοριών σημάτων. Ως γενική απαίτηση, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ μπορούν να διαδίδονται μόνο εάν περιλαμβάνουν το ίδιο είδος πληροφοριών που μπορούν να διαδοθούν σχετικά με υπηκόους των ΗΠΑ, π.χ. πληροφορίες ασφαλείας που απαιτούνται για την προστασία των ασφάλειας ενός προσώπου ή μιας οργάνωσης (όπως είναι οι στόχοι, τα θύματα ή οι όμηροι διεθνών τρομοκρατικών οργανώσεων)⁽²⁹⁹⁾. Επίσης, δεν επιτρέπεται η διάδοση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποκλειστικά και μόνο λόγω της ιθαγένειας ή της χώρας διαμονής ενός προσώπου ή με σκοπό την καταστρατήγηση των απαιτήσεων του ΕΟ 14086⁽³⁰⁰⁾. Διάδοση εντός της κυβέρνησης των ΗΠΑ μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον εάν εξουσιοδοτημένο και εκπαιδευμένο πρόσωπο έχει εύλογη

⁽²⁹³⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο B) σημείο 1) του ΕΟ 14086. Βλ. επίσης τον τίτλο VIII του νόμου για την εθνική ασφάλεια (όπου περιγράφονται λεπτομερώς οι προϋποθέσεις για την πρόσβαση σε διαβαθμισμένες πληροφορίες), ΕΟ 12333 άρθρο 1.5 (σύμφωνα με το οποίο οι επικεφαλής των υπηρεσιών της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών πρέπει να ακολουθούν τις κατευθυντήριες γραμμές για την ανταλλαγή και την ασφάλεια των πληροφοριών, τις απαιτήσεις σχετικά με την προστασία του απορρήτου των πληροφοριών και άλλες νομικές απαιτήσεις), την οδηγία για την εθνική ασφάλεια 42, «National Policy for the Security of National Security Telecommunications and Information Systems» (Εθνική πολιτική για την ασφάλεια των συστημάτων τηλεπικοινωνιών και πληροφοριών εθνικής ασφάλειας) (με την οποία ανατίθεται στην Επιτροπή Συστημάτων Εθνικής Ασφάλειας να παρέχει καθοδήγηση για την ασφάλεια συστημάτων των συστημάτων εθνικής ασφαλείας σε υπουργεία και υπηρεσίες με εκτελεστικές εξουσίες), και το Μνημόνιο Εθνικής Ασφάλειας 8, «Improving the Cybersecurity of National Security, Department of Defense, and Intelligence Community Systems» (Βελτίωση της κυβερνοασφάλειας της εθνικής ασφαλείας, του Υπουργείου Άμυνας και των συστημάτων της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών) (το οποίο καθορίζει χρονοδιαγράμματα και οδηγίες για τον τρόπο εφαρμογής των απαιτήσεων κυβερνοασφάλειας για τα συστήματα εθνικής ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων της πολυπαραγοντικής επαλήθευσης ταυτότητας, της κρυπτογράφησης, των τεχνολογιών υπολογιστικού νέφους και των υπηρεσιών ανίχνευσης τελικού σημείου).

⁽²⁹⁴⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο B) σημείο 2) του ΕΟ 14086. Επίσης, η πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τα οποία δεν έχει ληφθεί τελική απόφαση διατήρησης επιτρέπεται μόνο για τη λήψη ή την υποστήριξη μιας τέτοιας απόφασης ή για την εκτέλεση εγκεκριμένων καθηκόντων διοικητικού χαρακτήρα, δοκιμών, ανάπτυξης, ασφάλειας ή εποπτείας [άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο B) σημείο 3) του ΕΟ 14086].

⁽²⁹⁵⁾ Άρθρο 2 στοιχείο d) σημείο ii) του ΕΟ 14086.

⁽²⁹⁶⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο C) του ΕΟ 14086.

⁽²⁹⁷⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο A) σημείο 2) στοιχεία a) έως c) του ΕΟ 14086. Γενικότερα, κάθε υπηρεσία πρέπει να εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες για την ελαχιστοποίηση της διάδοσης και της διατήρησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται μέσω πληροφοριών σημάτων [άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο A) του ΕΟ 14086].

⁽²⁹⁸⁾ Βλ. π.χ. άρθρο 309 του νόμου για την έγκριση των πιστώσεων των υπηρεσιών πληροφοριών για το φορολογικό έτος 2015 (Intelligence Authorization Act For Fiscal Year 2015)· διαδικασίες ελαχιστοποίησης που έχουν θεσπιστεί από επιμέρους υπηρεσίες πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA και έχουν εγκριθεί από το FISC· διαδικασίες που έχουν εγκριθεί από τον γενικό εισαγγελέα και σύμφωνα με τον FRA (οι οποίες απαιτούν από τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών εθνικής ασφαλείας, να καθορίσουν περιόδους διατήρησης για τα αρχεία τους οι οποίες πρέπει να εγκριθούν από την Εθνική Διοίκηση Αρχείων).

⁽²⁹⁹⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο A) σημείο 1) στοιχείο a) και άρθρο 5 στοιχείο d) του ΕΟ 14086, σε συνδυασμό με το άρθρο 2.3 του ΕΟ 12333.

⁽³⁰⁰⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο A) σημείο 1) στοιχεία b) και e) του ΕΟ 14086.

πεποίθηση ότι ο αποδέκτης είναι αναγκαίο να γνωρίζει τις πληροφορίες ⁽³⁰¹⁾ και θα τις προστατεύσει δεόντως ⁽³⁰²⁾. Για να προσδιοριστεί αν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διαδοθούν σε αποδέκτες εκτός της κυβέρνησης των ΗΠΑ (συμπεριλαμβανομένης αλλοδαπής κυβέρνησης ή διεθνούς οργανισμού), πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ο σκοπός της διάδοσης, η φύση και η έκταση των δεδομένων που διαδίδονται, καθώς και το ενδεχόμενο επιζήμιων επιπτώσεων για το/τα ενδιαφερόμενο/-α πρόσωπο/-α ⁽³⁰³⁾.

- (159) Τέλος, μεταξύ άλλων προκειμένου να διευκολυνθεί η εποπτεία της συμμόρφωσης με τις ισχύουσες νομικές απαιτήσεις, καθώς και η αποτελεσματική έννομη προστασία, κάθε υπηρεσία πληροφοριών υποχρεούται βάσει του ΕΟ 14086 να τηρεί κατάλληλη τεκμηρίωση σχετικά με τη συλλογή πληροφοριών σημάτων. Οι απαιτήσεις τεκμηρίωσης καλύπτουν στοιχεία όπως η πραγματική βάση επί της οποίας εκτιμήθηκε ότι μια συγκεκριμένη δραστηριότητα συλλογής είναι αναγκαία για την πρόωξη επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών ⁽³⁰⁴⁾.
- (160) Εκτός από τις προαναφερθείσες εγγυήσεις του ΕΟ 14086 για τη χρήση πληροφοριών που συλλέγονται μέσω πληροφοριών σημάτων, όλες οι υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ υπόκεινται σε γενικότερες απαιτήσεις σχετικά με τον περιορισμό του σκοπού, την ελαχιστοποίηση, την ακρίβεια, την ασφάλεια, τη διατήρηση και τη διάδοση των δεδομένων, σύμφωνα ιδίως με την εγκύκλιο A-130 του OMB, τον νόμο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, τον νόμο για τα ομοσπονδιακά αρχεία (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 101-106) και τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής Συστημάτων Εθνικής Ασφάλειας (CNSS) ⁽³⁰⁵⁾.

3.2.2 Εποπτεία

- (161) Οι δραστηριότητες των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ υπόκεινται σε εποπτεία από διάφορους φορείς.
- (162) Πρώτον, το ΕΟ 14086 απαιτεί από κάθε υπηρεσία πληροφοριών να διαθέτει υψηλόβαθμους λειτουργούς στους τομείς της νομοθεσίας, της εποπτείας και της συμμόρφωσης, ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με το εφαρμοστέο δικαίο των ΗΠΑ ⁽³⁰⁶⁾. Ειδικότερα, οι λειτουργοί αυτοί πρέπει να διενεργούν περιοδική εποπτεία των δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών σημάτων και να διασφαλίζουν την αποκατάσταση οποιονδήποτε περιπτώσεων μη συμμόρφωσης. Οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να παρέχουν στους εν λόγω λειτουργούς πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες για την εκτέλεση των εποπτικών τους καθηκόντων και δεν μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για να παρεμποδίζουν ή να επηρεάζουν αθέμιτα τις εποπτικές τους δραστηριότητες ⁽³⁰⁷⁾. Επίσης, κάθε σημαντικό περιστατικό μη συμμόρφωσης ⁽³⁰⁸⁾ που εντοπίζεται από λειτουργό με αρμοδιότητες εποπτείας ή οποιονδήποτε άλλο υπάλληλο πρέπει να αναφέρεται αμέσως στον επικεφαλής της υπηρεσίας πληροφοριών και στον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, ο οποίος πρέπει να διασφαλίζει ότι λαμβάνονται όλα τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση και την πρόληψη της επανάληψης του σημαντικού περιστατικού μη συμμόρφωσης ⁽³⁰⁹⁾.
- (163) Αυτά τα εποπτικά καθήκοντα επιτελούνται από υπαλλήλους με καθορισμένο ρόλο συμμόρφωσης, καθώς και από υπαλλήλους υπεύθυνους για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών και γενικούς επιθεωρητές ⁽³¹⁰⁾.

⁽³⁰¹⁾ Για παράδειγμα, οι κατευθυντήριες γραμμές AGG-DOM προβλέπουν ότι το FBI μπορεί να διαδίδει πληροφορίες μόνο εάν ο αποδέκτης είναι αναγκαίο να γνωρίζει για την εκπλήρωση της αποστολής του παραλήπτη ή για την προστασία του κοινού.

⁽³⁰²⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο Α) σημείο 1) στοιχείο c) του ΕΟ 14086. Οι υπηρεσίες πληροφοριών μπορούν, για παράδειγμα, να διαδίδουν πληροφορίες σε περιπτώσεις που σχετίζονται με ποινική έρευνα ή με έγκλημα, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, της διάδοσης προειδοποιήσεων για κίνδυνο θανάτου, σοβαρού τραυματισμού ή απαγωγής· της διάδοσης πληροφοριών για την αντιμετώπιση κυβερνοαπειλών, συμβάντων ή εισβολών· και της ειδοποίησης των θυμάτων ή της προειδοποίησης των πιθανών θυμάτων εγκληματικών πράξεων.

⁽³⁰³⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο Α) σημείο 1) στοιχείο d) του ΕΟ 14086.

⁽³⁰⁴⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο Ε) του ΕΟ 14086.

⁽³⁰⁵⁾ Βλ. την πολιτική αριθ. 22 της CNSS, Πολιτική διαχείρισης κινδύνων στον κυβερνοχώρο, και την οδηγία 1253 της CNSS, η οποία παρέχει λεπτομερή καθοδήγηση σχετικά με τα μέτρα ασφάλειας που πρέπει να εφαρμοστούν για τα συστήματα εθνικής ασφάλειας.

⁽³⁰⁶⁾ Άρθρο 2 στοιχείο d) σημείο i) στοιχεία Α) και Β) του ΕΟ 14086.

⁽³⁰⁷⁾ Άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο i) στοιχεία Β) και C) του ΕΟ 14086.

⁽³⁰⁸⁾ Δηλαδή συστημική ή εσκεμμένη μη συμμόρφωση με το εφαρμοστέο δικαίο των ΗΠΑ, η οποία θα μπορούσε να υπονομεύσει τη φήμη ή την ακεραιότητα μιας μονάδας της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών ή να θέσει υπό αμφισβήτηση με άλλον τρόπο τη νομιμότητα μιας δραστηριότητας της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, μεταξύ άλλων υπό το πρίσμα τυχόν σημαντικών επιπτώσεων στα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου προσώπου ή των ενδιαφερόμενων προσώπων σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και τις ατομικές ελευθερίες του, βλ. άρθρο 5(Ι) του ΕΟ 14086.

⁽³⁰⁹⁾ Άρθρο 2 στοιχείο d) σημείο iii) του ΕΟ 14086.

⁽³¹⁰⁾ Άρθρο 2 στοιχείο d) σημείο i) στοιχείο Β) του ΕΟ 14086.

- (164) Όπως και στην περίπτωση των αρχών επιβολής της ποινικής νομοθεσίας, υπεύθυνοι για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών υπάρχουν σε όλες τις υπηρεσίες πληροφοριών⁽³¹¹⁾. Οι ειδικές εξουσίες των εν λόγω υπαλλήλων κατά κανόνα περιλαμβάνουν την εποπτεία των διαδικασιών προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το αντίστοιχο υπουργείο / η αντίστοιχη υπηρεσία συνεκτιμά επαρκώς τα ζητήματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών και ότι εφαρμόζει επαρκείς διαδικασίες για την αντιμετώπιση καταγγελιών από πρόσωπα που θεωρούν ότι η ιδιωτική τους ζωή ή οι ατομικές τους ελευθερίες έχουν παραβιαστεί (και σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως στην περίπτωση του ODN, ενδέχεται να έχουν οι ίδιες οι υπηρεσίες εξουσία διερεύνησης των καταγγελιών⁽³¹²⁾). Οι επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι υπεύθυνοι προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών διαθέτουν τους πόρους για την εκπλήρωση της αποστολής τους, έχουν πρόσβαση σε κάθε υλικό και προσωπικό που είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ενημερώνονται και γνωμοδοτούν σχετικά με τις προτεινόμενες αλλαγές πολιτικής⁽³¹³⁾. Οι υπεύθυνοι προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών υποβάλλουν περιοδικές εκθέσεις στο Κογκρέσο και στην PCLOB, μεταξύ άλλων σχετικά με τον αριθμό και τη φύση των καταγγελιών που λαμβάνει το υπουργείο / η υπηρεσία, καθώς και σύνοψη της έκβασης των εν λόγω καταγγελιών, των ελέγχων και των ερευνών που διενεργήθηκαν, καθώς και του αντικτύπου των δραστηριοτήτων που διεξήχθησαν από τον αρμόδιο υπάλληλο⁽³¹⁴⁾.
- (165) Δεύτερον, κάθε υπηρεσία πληροφοριών διαθέτει ανεξάρτητο γενικό επιθεωρητή με αρμοδιότητα, μεταξύ άλλων, την εποπτεία των δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών από την αλλοδαπή. Αυτό περιλαμβάνει, στο πλαίσιο του ODN, ένα Γραφείο Γενικού Επιθεωρητή της Κοινότητας των Υπηρεσιών Πληροφοριών με πλήρη δικαιοδοσία επί του συνόλου της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, το οποίο είναι εξουσιοδοτημένο να διερευνά καταγγελίες ή πληροφορίες σχετικά με ισχυρισμούς περί παράνομης συμπεριφοράς ή κατάχρησης εξουσίας, σε σχέση με το ODN και/ή προγράμματα και δραστηριότητες της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών⁽³¹⁵⁾. Όπως ισχύει και στην περίπτωση των αρχών επιβολής της νομοθεσίας (βλ. αιτιολογική σκέψη 109), οι εν λόγω γενικοί επιθεωρητές είναι βάσει νόμου ανεξάρτητοι⁽³¹⁶⁾ και αρμόδιοι για τη διεξαγωγή ελέγχων και ερευνών σχετικά με τα προγράμματα και τις επιχειρήσεις που εκτελούνται από την αντίστοιχη υπηρεσία για σκοπούς συλλογής πληροφοριών από υπηρεσίες σε εθνικό επίπεδο, μεταξύ άλλων για κατάχρηση ή παράβαση του νόμου⁽³¹⁷⁾. Έχουν πρόσβαση σε όλα τα αρχεία, τις εκθέσεις, τους ελέγχους, τις αξιολογήσεις, τα

(311) Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται, για παράδειγμα, το Υπουργείο Εξωτερικών, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας, το Υπουργείο Άμυνας, η NSA, η Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών (CIA), το FBI και το ODN.

(312) Βλ. άρθρο 3 στοιχείο c) του EO 14086.

(313) Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1 στοιχείο d).

(314) Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1 στοιχείο f) σημεία 1) και 2). Για παράδειγμα, η έκθεση της Υπηρεσίας Προστασίας Ατομικών Ελευθεριών, Ιδιωτικής Ζωής και Διαφάνειας (Civil Liberties, Privacy and Transparency Office) της NSA, η οποία καλύπτει την περίοδο Ιανουαρίου 2021 – Ιουνίου 2021, δείχνει ότι η Υπηρεσία πραγματοποίησε 591 ελέγχους για τις επιπτώσεις στις ατομικές ελευθερίες και την ιδιωτική ζωή σε διάφορα πλαίσια, π.χ. όσον αφορά τις δραστηριότητες συλλογής, τις ρυθμίσεις και τις αποφάσεις ανταλλαγής πληροφοριών, τις αποφάσεις διατήρησης δεδομένων κ.λπ., λαμβάνοντας υπόψη διάφορους παράγοντες, όπως τον όγκο και το είδος των πληροφοριών που σχετίζονται με τη δραστηριότητα, τα εμπλεκόμενα πρόσωπα, τον σκοπό και την προβλεπόμενη χρήση των δεδομένων, τις εγγυήσεις που ισχύουν για τον μετριασμό των πιθανών κινδύνων για την ιδιωτική ζωή κ.λπ. (https://media.defense.gov/2022/Apr/11/2002974486/-1/1/REPORT%207_CLPT%20JANUARY%20-%20JUNE%202021%20_FINAL.PDF). Ομοίως, οι εκθέσεις της Υπηρεσίας Προστασίας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών (Office of Privacy and Civil Liberties) της CIA για την περίοδο Ιανουαρίου – Ιουνίου 2019 παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες εποπτείας της Υπηρεσίας, π.χ. έλεγχος της συμμόρφωσης με τις κατευθυντήριες γραμμές του γενικού εισαγγελέα βάσει του EO 12333 όσον αφορά τη διατήρηση και τη διάδοση πληροφοριών, την καθοδήγηση που παρέχεται σχετικά με την εφαρμογή της PPD 28 και τις απαιτήσεις για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση παραβιάσεων δεδομένων, καθώς και έλεγχοι της χρήσης και του χειρισμού πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα (<https://www.cia.gov/static/9d762fbef6669c7e6d7f1e227fad82c/2019-Q1-Q2-CIA-OPCL-Semi-Annual-Report.pdf>).

(315) Ο εν λόγω γενικός επιθεωρητής διορίζεται από τον πρόεδρο, με επιβεβαίωση της Γερουσίας, και μπορεί να παυθεί μόνο από τον πρόεδρο.

(316) Οι γενικοί επιθεωρητές έχουν κατοχυρωμένη θητεία και μπορούν να παυθούν από τα καθήκοντά τους μόνον από τον πρόεδρο των ΗΠΑ, ο οποίος οφείλει να κοινοποιήσει εγγράφως στο Κογκρέσο τους λόγους για οποιαδήποτε τέτοια παύση. Αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι δεν υπόκεινται σε εντολές κανενός. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο επικεφαλής των πληροφοριών που υποργεί στον γενικό επιθεωρητή να κινηθεί, να διενεργήσει ή να ολοκληρώσει έναν έλεγχο ή μια έρευνα, εάν αυτό θεωρείται απαραίτητο για τη διαφύλαξη σημαντικών εθνικών συμφερόντων (που άπτονται της ασφάλειας). Ωστόσο, το Κογκρέσο πρέπει να ενημερώνεται για την άσκηση αυτής της εξουσίας και σε αυτήν τη βάση μπορεί να καλέσει τον αντίστοιχο διευθυντή να λογοδοτήσει. Βλ., π.χ. τον νόμο για τους γενικούς επιθεωρητές (Inspector General Act) του 1978, άρθρο 8 (για το Υπουργείο Άμυνας)· άρθρο 8E (για το Υπουργείο Δικαιοσύνης), άρθρο 8G(d)(2)(A) και (B) (για την NSA)· τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 403q στοιχείο b) (για τη CIA)· νόμος για την έγκριση των πιστώσεων των υπηρεσιών πληροφοριών για το φορολογικό έτος 2010 (Intelligence Authorization Act For Fiscal Year 2010), άρθρο 405 στοιχείο f) (για την κοινότητα των υπηρεσιών πληροφοριών).

(317) Νόμος για τους γενικούς επιθεωρητές του 1978, όπως τροποποιήθηκε, Pub. L. 117-108 της 8ης Απριλίου 2022. Για παράδειγμα, όπως εξηγείται στις εξαμηνιαίες εκθέσεις του προς το Κογκρέσο που καλύπτουν την περίοδο από την 1η Απριλίου 2021 έως τις 31 Μαρτίου 2022, ο γενικός επιθεωρητής της NSA αξιολόγησε τον χειρισμό των πληροφοριών υπηκόων των ΗΠΑ που συλλέχθηκαν βάσει του EO 12333, τη διαδικασία εκκαθάρισης των δεδομένων πληροφοριών σημάτων, ένα αυτοματοποιημένο εργαλείο στόχευσης που χρησιμοποιεί η NSA, καθώς και τη συμμόρφωση με τους κανόνες τεκμηρίωσης και αναζήτησης όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων βάσει του άρθρου 702 του FISA, και εξέδωσε διάφορες συστάσεις στο πλαίσιο αυτό (βλ. <https://oig.nsa.gov/Portals/71/Reports/SAR/NSA%20OIG%20SAR%20-%20APR%202021%20-%20SEP%202021%20-%20UNCLASSIFIED.pdf?ver=1wtrhtntGdfEb-EKTOM3gg%3d%3d×tamp=1657810395907>, σσ. 5-8 και https://oig.nsa.gov/Portals/71/Images/NSA_OIG_MAR2022.pdf?ver=jbq2rCrJ00HJ9qDXGHqHLw%3d%3d×tamp=1657810395907, σσ. 10-13). Βλ. επίσης τους πρόσφατους ελέγχους και τις πρόσφατες έρευνες που διενήργησε ο γενικός επιθεωρητής της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών σχετικά με την ασφάλεια των πληροφοριών και τις μη εξουσιοδοτημένες κοινοδογήσεις διαβαθμισμένων πληροφοριών εθνικής ασφάλειας (https://www.dni.gov/files/ICIG/Documents/Publications/Semiannual%20Report/2021/ICIG_Semiannual_Report_2021_to_September_2021.pdf, σσ. 8 και 11, και https://www.dni.gov/files/ICIG/Documents/News/ICIGNews/2022/Oct21_SAR/Oct%202021-Mar%202022%20ICIG%20SAR_Unclass_FINAL.pdf, σσ. 19 και 20).

τεκμήρια, τα έγγραφα, τις συστάσεις ή άλλο σχετικό υλικό, εάν χρειάζεται μέσω κλήτευσης, και μπορούν να λαμβάνουν καταθέσεις μαρτύρων⁽³¹⁸⁾. Οι γενικοί επιθεωρητές παραπέμπουν τις υποθέσεις εικαζόμενων παραβάσεων της ποινικής νομοθεσίας για δίωξη και διατυπώνουν συστάσεις για διορθωτικές ενέργειες στους επικεφαλής των υπηρεσιών⁽³¹⁹⁾. Παρότι οι συστάσεις τους δεν είναι δεσμευτικές, οι εκθέσεις τους, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων σχετικά με τα επακόλουθα μέτρα (ή σχετικά με τη μη λήψη τέτοιων μέτρων)⁽³²⁰⁾ δημοσιοποιούνται γενικά και αποστέλλονται στο Κογκρέσο, το οποίο μπορεί, στη βάση αυτή, να ασκεί το εποπτικό του καθήκον (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 168-169)⁽³²¹⁾.

(166) Τρίτον, η Επιτροπή Εποπτείας Υπηρεσιών Πληροφοριών (Intelligence Oversight Board, στο εξής: IOB), η οποία έχει συσταθεί στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής του προέδρου για τις υπηρεσίες πληροφοριών (President's Intelligence Advisory Board, στο εξής: PIAB), επιβλέπει τη συμμόρφωση των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ με το Σύνταγμα και όλους τους ισχύοντες κανόνες⁽³²²⁾. Η PIAB είναι συμβουλευτικό όργανο εντός του Εκτελεστικού Γραφείου του προέδρου, το οποίο αποτελείται από 16 μέλη που διορίζονται από τον πρόεδρο εκτός της κυβέρνησης των ΗΠΑ. Η IOB αποτελείται κατ' ανώτατο όριο από πέντε μέλη που ορίζονται από τον πρόεδρο μεταξύ των μελών της PIAB. Σύμφωνα με το EO 12333⁽³²³⁾, οι επικεφαλής όλων των υπηρεσιών πληροφοριών υποχρεούνται να αναφέρουν στην IOB κάθε δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών για την οποία υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι ενδέχεται να είναι παράνομη ή αντίθετη προς εκτελεστικό διάταγμα ή προεδρική οδηγία. Για να διασφαλιστεί ότι η IOB έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων της, το εκτελεστικό διάταγμα 13462 (στο εξής: EO 13462) δίνει εντολή στον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών και στους επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών να παρέχουν κάθε πληροφορία και συνδρομή που η IOB κρίνει ότι είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθηκόντων της, στον βαθμό που επιτρέπεται από τον νόμο⁽³²⁴⁾. Η IOB καλείται με τη σειρά της να ενημερώνει τον πρόεδρο σχετικά με τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών που θεωρεί ότι ενδέχεται να παραβιάζουν τη νομοθεσία των ΗΠΑ (συμπεριλαμβανομένων των εκτελεστικών διαταγμάτων) και δεν αντιμετωπίζονται επαρκώς από τον γενικό εισαγγελέα, τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών ή τον προϊστάμενο μιας υπηρεσίας πληροφοριών⁽³²⁵⁾. Επίσης, η IOB υποχρεούται να ενημερώνει τον γενικό εισαγγελέα σχετικά με πιθανές παραβάσεις του ποινικού δικαίου.

(167) Τέταρτον, οι υπηρεσίες πληροφοριών υπόκεινται στην εποπτεία της PCLOB. Σύμφωνα με το καταστατικό της, η PCLOB είναι επιφορτισμένη με αρμοδιότητες στον τομέα των αντιτρομοκρατικών πολιτικών και της εφαρμογής τους, με σκοπό την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών. Στο πλαίσιο του ελέγχου που ασκεί επί της δράσης των υπηρεσιών πληροφοριών, μπορεί να έχει πρόσβαση σε όλα τα σχετικά αρχεία, τις εκθέσεις, τους ελέγχους, τις αξιολογήσεις, τα τεκμήρια, τα έγγραφα και τις συστάσεις των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων διαβαθμισμένων πληροφοριών, να διεξάγει συνεντεύξεις και να λαμβάνει καταθέσεις μαρτύρων⁽³²⁶⁾. Λαμβάνει εκθέσεις από τους υπαλλήλους των διαφόρων ομοσπονδιακών υπουργείων/υπηρεσιών που είναι αρμόδιοι για την προστασία των ατομικών ελευθεριών και της ιδιωτικής ζωής⁽³²⁷⁾, μπορεί να εκδίδει συστάσεις προς την κυβέρνηση και τις υπηρεσίες πληροφοριών, και υποβάλλει τακτικά εκθέσεις σε επιτροπές του Κογκρέσου και στον πρόεδρο⁽³²⁸⁾. Οι εκθέσεις της επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων προς το Κογκρέσο, πρέπει να δημοσιοποιούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό⁽³²⁹⁾. Η PCLOB έχει εκδώσει διάφορες εκθέσεις εποπτείας και επακολούθησης, συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης των προγραμμάτων που υλοποιούνται βάσει του άρθρου 702 του FISA και της προστασίας της ιδιωτικής ζωής στο πλαίσιο αυτό, της εφαρμογής της PPD 28 και του EO 12333⁽³³⁰⁾. Η PCLOB είναι επίσης επιφορτισμένη με την εκτέλεση ειδικών καθηκόντων εποπτείας όσον αφορά την

⁽³¹⁸⁾ Βλ. τον νόμο για τους γενικούς επιθεωρητές (Inspector General Act) του 1978, άρθρο 6.

⁽³¹⁹⁾ Βλ. ό.π. άρθρα 4 και 6(5).

⁽³²⁰⁾ Όσον αφορά τη συνέχεια που δίνεται στις εκθέσεις και τις συστάσεις του γενικού επιθεωρητή, βλ. π.χ. την απάντηση σε έκθεση του γενικού επιθεωρητή του Υπουργείου Δικαιοσύνης, σύμφωνα με την οποία το FBI δεν ήταν επαρκώς διαφανές με το FISC σε αιτήσεις από το 2014 έως το 2019, γεγονός που επέφερε μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της συμμόρφωσης, της εποπτείας και της λογοδοσίας στο FBI (π.χ. ο διευθυντής του FBI διέταξε να ληφθούν περισσότερα από 40 διορθωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων 12 διορθωτικών μέτρων ειδικά για τη διαδικασία του FISA σχετικά με την τεκμηρίωση, την εποπτεία, την τήρηση αρχείων, την κατάρτιση και τους ελέγχους) (βλ. <https://www.justice.gov/opa/pr/department-justice-and-federal-bureau-investigation-announce-critical-reforms-enhance> και <https://oig.justice.gov/reports/2019/o20012.pdf>). Βλ., για παράδειγμα, τον έλεγχο του γενικού επιθεωρητή του Υπουργείου Δικαιοσύνης σχετικά με τους ρόλους και τις αρμοδιότητες του Γραφείου του Γενικού Συμβούλου του FBI όσον αφορά την εποπτεία της συμμόρφωσης με την ισχύουσα νομοθεσία, τις πολιτικές και τις διαδικασίες που σχετίζονται με τις δραστηριότητες εθνικής ασφάλειας του FBI και το προσάρτημα 2, το οποίο περιλαμβάνει επιστολή του FBI με την οποία γίνονται δεκτές όλες οι συστάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, το προσάρτημα 3 παρουσιάζει επισκόπηση των ενεργειών με τις οποίες δόθηκε συνέχεια και των πληροφοριών που ζήτησε ο γενικός επιθεωρητής από το FBI προκειμένου να είναι σε θέση να περατώσει τις συστάσεις του (<https://oig.justice.gov/sites/default/files/reports/22-116.pdf>).

⁽³²¹⁾ Βλ. τον νόμο για τους γενικούς επιθεωρητές του 1978, άρθρα 4(5) και 5.

⁽³²²⁾ Βλ. EO 13462.

⁽³²³⁾ Άρθρο 1.6 στοιχείο c) του EO 12333.

⁽³²⁴⁾ Άρθρο 8 στοιχείο a) του EO 13462.

⁽³²⁵⁾ Άρθρο 6 στοιχείο b) του EO 13462.

⁽³²⁶⁾ Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee στοιχείο g).

⁽³²⁷⁾ Βλ. τίτλο 42 U.S.C. άρθρο 2000ee-1 στοιχείο f) σημείο 1) στοιχείο Α) σημείο iii). Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται τουλάχιστον το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Άμυνας, το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας, ο διευθυντής των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών και η CIA, καθώς και κάθε άλλο υπουργείο, υπηρεσία ή μονάδα της εκτελεστικής εξουσίας που ορίζεται από την PCLOB ως ενδεδειγμένη προς κάλυψη.

⁽³²⁸⁾ Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee στοιχείο e).

⁽³²⁹⁾ Τίτλος 42 U.S.C. άρθρο 2000ee στοιχείο f).

⁽³³⁰⁾ Διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.pclob.gov/Oversight>.

εφαρμογή του ΕΟ 14086, ιδίως ελέγχοντας αν οι διαδικασίες των υπηρεσιών συνάδουν με το ΕΟ (βλ. αιτιολογική σκέψη 126) και αξιολογώντας τη διορθωτική λειτουργία του μηχανισμού προσφυγής (βλ. αιτιολογική σκέψη 194).

- (168) Πέμπτον, εκτός από τους μηχανισμούς εποπτείας εντός της εκτελεστικής εξουσίας, ειδικές επιτροπές στο Κογκρέσο των ΗΠΑ (επιτροπές πληροφοριών και δικαιοσύνης της Βουλής των Αντιπροσώπων και της Γερουσίας) διαθέτουν εποπτικές αρμοδιότητες σχετικά με όλες τις δραστηριότητες των ΗΠΑ που αφορούν συλλογή πληροφοριών από την αλλοδαπή. Τα μέλη των επιτροπών αυτών έχουν πρόσβαση σε διαβαθμισμένες πληροφορίες, καθώς και στις μεθόδους και στα προγράμματα συλλογής πληροφοριών⁽³³¹⁾. Οι επιτροπές ασκούν τα εποπτικά τους καθήκοντα με διάφορους τρόπους, ιδίως μέσω ακροάσεων, ερευνών, επανεξετάσεων και εκθέσεων⁽³³²⁾.
- (169) Οι επιτροπές του Κογκρέσου λαμβάνουν τακτικές εκθέσεις σχετικά με τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών, μεταξύ άλλων από τον γενικό εισαγγελέα, τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, τις υπηρεσίες πληροφοριών και άλλους εποπτικούς φορείς (π.χ. γενικούς επίθεωρητές), βλ. αιτιολογικές σκέψεις 164 και 165. Ειδικότερα, σύμφωνα με τον νόμο για την εθνική ασφάλεια, «[ο] πρόεδρος διασφαλίζει ότι οι επιτροπές πληροφοριών του Κογκρέσου τηρούνται πλήρως και διαρκώς ενήμερες για τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών των Ηνωμένων Πολιτειών, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε σημαντικής προβλεπόμενης δραστηριότητας συλλογής πληροφοριών που απαιτείται από το παρόν υποκεφάλαιο»⁽³³³⁾. Επίσης, «[ο] πρόεδρος διασφαλίζει ότι αναφέρεται αμέσως στις επιτροπές πληροφοριών του Κογκρέσου κάθε παράνομη δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών, καθώς και κάθε διορθωτική ενέργεια που έχει αναληφθεί ή προγραμματίζεται σε σχέση με την εν λόγω παράνομη δραστηριότητα»⁽³³⁴⁾.
- (170) Επίσης, πρόσθετες απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων απορρέουν από ειδικές νομοθετικές πράξεις. Για παράδειγμα, ο FISA απαιτεί από τον γενικό εισαγγελέα να «ενημερώνει πλήρως» τις επιτροπές πληροφοριών και δικαιοσύνης της Γερουσίας και της Βουλής των Αντιπροσώπων σχετικά με τις δραστηριότητες της κυβέρνησης βάσει ορισμένων άρθρων του FISA⁽³³⁵⁾. Απαιτεί επίσης από την κυβέρνηση να υποβάλει στις επιτροπές του Κογκρέσου αντίγραφα όλων των αποφάσεων, διατάγών ή γνωμοδοτήσεων του FISC ή του FISCR που περιλαμβάνουν «σημαντική διατύπωση ή ερμηνεία» διατάξεων του FISA. Όσον αφορά την παρακολούθηση δυνάμει του άρθρου 702 του FISA, η κοινοβουλευτική εποπτεία ασκείται μέσω της εκ του νόμου επιβεβλημένης υποβολής εκθέσεων προς τις επιτροπές πληροφοριών και δικαιοσύνης, καθώς και μέσω συχνών ενημερώσεων και ακροάσεων. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται μια εξαμηνιαία έκθεση του γενικού εισαγγελέα στην οποία περιγράφεται η χρήση του άρθρου 702 του FISA, με έγγραφα τεκμηρίωσης που περιλαμβάνουν τις εκθέσεις συμμόρφωσης του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του ΟΔΝΙ, καθώς και περιγραφή τυχόν περιστατικών μη συμμόρφωσης⁽³³⁶⁾, και μια χωριστή εξαμηνιαία αξιολόγηση από τον γενικό εισαγγελέα και τον προϊστάμενο των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών όπου τεκμηριώνεται η συμμόρφωση με τις διαδικασίες στόχευσης και ελαχιστοποίησης⁽³³⁷⁾.

⁽³³¹⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 3091.

⁽³³²⁾ Για παράδειγμα, οι επιτροπές διοργανώνουν θεματικές ακροάσεις (βλ. π.χ. την πρόσφατη ακρόαση της επιτροπής δικαιοσύνης της Βουλής των Αντιπροσώπων σχετικά με τα «ψηφιακά δίχτυα», <https://judiciary.house.gov/calendar/eventsingle.aspx?EventID=4983>, και μια ακρόαση της επιτροπής πληροφοριών της Βουλής των Αντιπροσώπων σχετικά με τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης από την επιτροπή πληροφοριών, <https://docs.house.gov/Committee/Calendar/ByEvent.aspx?EventID=114263>), καθώς και τακτικές ακροάσεις εποπτείας, π.χ. του τμήματος εθνικής ασφάλειας του FBI και του Υπουργείου Δικαιοσύνης, βλ. <https://www.judiciary.senate.gov/meetings/08/04/2022/oversight-of-the-federal-bureau-of-investigation> <https://judiciary.house.gov/calendar/eventsingle.aspx?EventID=4966> και <https://judiciary.house.gov/calendar/eventsingle.aspx?EventID=4899>. Ως παράδειγμα έρευνας, βλ. την έρευνα της επιτροπής πληροφοριών της Γερουσίας σχετικά με τη ρωσική παρέμβαση στις εκλογές του 2016 στις ΗΠΑ, βλ. <https://www.intelligence.senate.gov/publications/report-select-committee-intelligence-united-states-senate-russian-active-measures>. Όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων, βλ. π.χ. την επισκόπηση των (εποπτικών) δραστηριοτήτων της επιτροπής στην έκθεση της επιτροπής πληροφοριών της Γερουσίας για την περίοδο από τις 4 Ιανουαρίου 2019 έως τις 3 Ιανουαρίου 2021 προς τη Γερουσία, <https://www.intelligence.senate.gov/publications/report-select-committee-intelligence-united-states-senate-covering-period-january-4>.

⁽³³³⁾ Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 3091 στοιχείο α) σημείο 1). Η διάταξη αυτή περιέχει τις γενικές απαιτήσεις όσον αφορά την εποπτεία από το Κογκρέσο στον τομέα της εθνικής ασφάλειας.

⁽³³⁴⁾ Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 3091 στοιχείο β).

⁽³³⁵⁾ Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρα 1808, 1846, 1862, 1871, 1881f.

⁽³³⁶⁾ Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1881f.

⁽³³⁷⁾ Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1881a στοιχείο 1) σημείο 1).

- (171) Επίσης, σύμφωνα με τον FISA, η κυβέρνηση των ΗΠΑ πρέπει να γνωστοποιεί στο Κογκρέσο (και στο κοινό), κάθε έτος, τον αριθμό των διαταγών δυνάμει του FISA που έχουν ζητηθεί και ληφθεί, καθώς και εκτιμήσεις του αριθμού των προσώπων — υπηκόων των ΗΠΑ και μη— που αποτέλεσαν στόχο παρακολούθησης, μεταξύ άλλων ⁽³³⁸⁾. Ο νόμος απαιτεί ακόμη τη δημόσια υποβολή πρόσθετων εκθέσεων σχετικά με τον αριθμό των επιστολών εθνικής ασφάλειας που έχουν εκδοθεί, επίσης τόσο για υπηκόους των ΗΠΑ όσο και για πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι των ΗΠΑ (ενώ, ταυτόχρονα, επιτρέπει στους αποδέκτες διαταγών και πιστοποιήσεων δυνάμει του FISA, καθώς και αιτημάτων βάσει επιστολών εθνικής ασφάλειας, να εκδίδουν εκθέσεις διαφάνειας υπό ορισμένες προϋποθέσεις) ⁽³³⁹⁾.
- (172) Γενικότερα, η κοινότητα των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ πραγματοποιεί διάφορες προσπάθειες για να διασφαλίσει τη διαφάνεια σχετικά με τις οικείες δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών (από την αλλοδαπή). Για παράδειγμα, το 2015 το ODNI εξέδωσε αρχές για τη διαφάνεια της συλλογής πληροφοριών και ένα σχέδιο εφαρμογής της διαφάνειας, και ανέθεσε σε κάθε υπηρεσία πληροφοριών να ορίσει υπεύθυνο διαφάνειας που θα προωθεί τη διαφάνεια και θα ηγείται πρωτοβουλιών για τη διαφάνεια ⁽³⁴⁰⁾. Στο πλαίσιο των προσπαθειών αυτών, η κοινότητα των υπηρεσιών πληροφοριών έχει δημοσιοποιήσει και εξακολουθεί να δημοσιοποιεί αποχαρακτηρισμένα τμήματα πολιτικών, διαδικασιών, εκθέσεων εποπτείας, εκθέσεων δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 702 του FISA και του EO 12333, αποφάσεων του FISC και άλλου υλικού, μεταξύ άλλων στην ειδική ιστοσελίδα «IC on the Record», την οποία διαχειρίζεται το ODNI ⁽³⁴¹⁾.
- (173) Τέλος, η συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA υπόκειται, εκτός από την εποπτεία από τα εποπτικά όργανα που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 162 έως 168, και στην εποπτεία του FISC ⁽³⁴²⁾. Σύμφωνα με τον κανόνα 13 του εσωτερικού κανονισμού του FISC, οι υπεύθυνοι συμμόρφωσης στις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ υποχρεούνται να αναφέρουν τυχόν παραβιάσεις των διαδικασιών στόχευσης, ελαχιστοποίησης και αναζήτησης βάσει του άρθρου 702 του FISA στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και στο ODNI, τα οποία με τη σειρά τους τις αναφέρουν στο FISC. Επίσης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το ODNI υποβάλλουν εξαμηνιαίες κοινές εκθέσεις αξιολόγησης της εποπτείας στο FISC, στις οποίες προσδιορίζονται οι τάσεις όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις αρχές στόχευσης· παρέχονται στατιστικά στοιχεία· περιγράφονται κατηγορίες περιστατικών που αφορούν τη συμμόρφωση· περιγράφονται λεπτομερώς οι λόγοι για τους οποίους σημειώθηκαν ορισμένα περιστατικά συμμόρφωσης που αφορούν τη στόχευση και περιγράφονται τα μέτρα που έλαβαν οι υπηρεσίες πληροφοριών για τη μη επανεμφάνισή τους ⁽³⁴³⁾.
- (174) Όταν είναι αναγκαίο (π.χ. εάν εντοπιστούν παραβιάσεις των διαδικασιών στόχευσης, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη σχετική υπηρεσία πληροφοριών να λάβει διορθωτικά μέτρα ⁽³⁴⁴⁾). Τα εν λόγω διορθωτικά μέτρα μπορεί να ποικίλλουν από μεμονωμένα έως διορθωτικά μέτρα, π.χ. από την παύση της συλλογής δεδομένων και τη διαγραφή των παρανόμως αποκτηθέντων δεδομένων μέχρι την αλλαγή της πρακτικής συλλογής, μεταξύ άλλων όσον αφορά την καθοδήγηση και την κατάρτιση του προσωπικού ⁽³⁴⁵⁾. Επίσης, κατά την ετήσια επανεξέταση των πιστοποιήσεων βάσει του άρθρου 702, το FISC εξετάζει περιστατικά μη συμμόρφωσης για να διαπιστώσει αν οι υποβληθείσες πιστοποιήσεις συμμορφώνονται με τις

⁽³³⁸⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1873 στοιχείο β). Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 402, «ο διευθυντής των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, αφού ζητήσει τη γνώμη του γενικού εισαγγελέα, διενεργεί έλεγχο αποχαρακτηρισμού για κάθε απόφαση, διαταγή ή γνωμοδότηση που εκδίδεται από το FISC ή το FISCR [όπως ορίζεται στο άρθρο 601(e)] και περιλαμβάνει σημαντική διατύπωση ή ερμηνεία οποιασδήποτε διάταξης νόμου, συμπεριλαμβανομένης τυχόν νέας ή σημαντικής διατύπωσης ή ερμηνείας του όρου “ειδικός όρος επιλογής”, και, σύμφωνα με τον εν λόγω έλεγχο, δημοσιοποιεί κάθε τέτοια απόφαση, διαταγή ή γνωμοδότηση στον μέγιστο βαθμό που αυτό είναι πρακτικά εφικτό».

⁽³³⁹⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1873 στοιχείο β) σημείο 7) και άρθρο 1874.

⁽³⁴⁰⁾ <https://www.dni.gov/index.php/ic-legal-reference-book/the-principles-of-intelligence-transparency-for-the-ic>.

⁽³⁴¹⁾ Βλ. ιστοσελίδα «IC on the Record», η οποία διατίθεται στη διεύθυνση <https://icontherecord.tumblr.com/>.

⁽³⁴²⁾ Στο παρελθόν, το FISC είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι «[κ]ατά την κρίση του Δικαστηρίου, οι υπηρεσίες εφαρμογής, καθώς και το [ODNI] και το [τμήμα εθνικής ασφάλειας του Υπουργείου Δικαιοσύνης], διαθέτουν σημαντικούς πόρους για την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων τους όσον αφορά τη συμμόρφωση και την εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 702. Κατά γενικό κανόνα, οι περιπτώσεις μη συμμόρφωσης εντοπίζονται άμεσα και λαμβάνονται κατάλληλα διορθωτικά μέτρα, τα οποία περιλαμβάνουν την εκκαθάριση πληροφοριών που αποκτήθηκαν παράτυπα ή που άλλως υπόκεινται σε απαίτηση καταστροφής σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διαδικασίες». Δικαστήριο του FISA, Υπόμνημα γνωμοδότησης και διαταγή [που περιέχει διαγραμμένα στοιχεία] (2014), το οποίο διατίθεται στη διεύθυνση <http://www.dni.gov/files/documents/0928/FISC%20Memorandum%20Opinion%20and%20Order%2026%20August%202014.pdf>.

⁽³⁴³⁾ Βλ. π.χ., Υπουργείο Δικαιοσύνης / ODNI, Έκθεση συμμόρφωσης προς το FISC βάσει του άρθρου 702 του FISA για την περίοδο Ιουνίου 2018 έως Νοεμβρίου 2018, στο 21-65.

⁽³⁴⁴⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1803 στοιχείο η). Βλ. επίσης PCLOB, Έκθεση σχετικά με το άρθρο 702, σ. 76. Επιπρόσθετα, βλ. το υπόμνημα γνωμοδότησης και διαταγή του FISC της 3ης Οκτωβρίου 2011 ως παράδειγμα διαταγής ανεπάρκειας με την οποία διατάχθηκε η κυβέρνηση να διορθώσει τις διαπιστωθείσες ελλείψεις εντός 30 ημερών. Διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.dni.gov/files/documents/0716/October-2011-Bates-Opinion-and%20Order-20140716.pdf>. Βλ. επιστολή Walton, ενότητα 4, σσ. 10 και 11. Βλ. επίσης γνωμοδότηση του FISC της 18ης Οκτωβρίου 2018, η οποία διατίθεται στη διεύθυνση https://www.intelligence.gov/assets/documents/702%20Documents/declassified/2018_Cert_FISC_Opin_18Oct18.pdf, όπως επιβεβαιώθηκε από το Foreign Intelligence Surveillance Court of Review στη γνωμοδότησή του, της 12ης Ιουλίου 2019, η οποία διατίθεται στη διεύθυνση https://www.intelligence.gov/assets/documents/702%20Documents/declassified/2018_Cert_FISCR_Opinion_12Jul19.pdf, στην οποία το FISC, μεταξύ άλλων, διέταξε την κυβέρνηση να συμμορφωθεί με ορισμένες απαιτήσεις κοινοποίησης, τεκμηρίωσης και υποβολής εκθέσεων προς το FISC.

⁽³⁴⁵⁾ Βλ. π.χ. FISC, Memorandum Opinion and Order at 76 (Υπόμνημα γνωμοδότησης και διαταγή σχετικά με την πρόταση 76) (6 Δεκεμβρίου 2019) (με άδεια για δημοσιοποίηση στις 4 Σεπτεμβρίου 2020), όπου το FISC ζήτησε από την κυβέρνηση να υποβάλει γραπτή έκθεση έως τις 28 Φεβρουαρίου 2020 σχετικά με τα μέτρα που λάμβανε η κυβέρνηση για τη βελτίωση των διαδικασιών εντοπισμού και διαγραφής εκθέσεων που προέρχονταν από πληροφορίες βάσει του άρθρου 702 του FISA, οι οποίες ανακλήθηκαν για λόγους συμμόρφωσης, καθώς και σχετικά με άλλα θέματα. Βλ., επίσης, παράρτημα VII.

απαιτήσεις του FISA. Ομοίως, εάν το FISC διαπιστώσει ότι οι πιστοποιήσεις της κυβέρνησης δεν ήταν επαρκείς, μεταξύ άλλων λόγω συγκεκριμένων περιστατικών μη συμμόρφωσης, μπορεί να εκδώσει το λεγόμενο «διάταγμα ανεπάρκειας» με το οποίο απαιτεί από την κυβέρνηση να αντιμετωπίσει την παραβίαση εντός 30 ημερών ή απαιτεί από την κυβέρνηση να παύσει ή να μην αρχίσει να εφαρμόζει την πιστοποίηση του άρθρου 702. Τέλος, το FISC αξιολογεί τις τάσεις που παρατηρεί σε θέματα συμμόρφωσης και ενδέχεται να απαιτήσει αλλαγές στις διαδικασίες ή πρόσθετη εποπτεία και υποβολή εκθέσεων για την αντιμετώπιση των τάσεων συμμόρφωσης ⁽³⁴⁶⁾.

3.2.3 Μέσα προσφυγής

- (175) Όπως εξηγείται λεπτομερέστερα στο παρόν σημείο, ορισμένοι μηχανισμοί στις Ηνωμένες Πολιτείες παρέχουν στα υποκείμενα δεδομένων της Ένωσης τη δυνατότητα να προσφύγουν ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου με δεσμευτικές εξουσίες. Από κοινού, επιτρέπουν στα πρόσωπα να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, να ελέγχουν τη νομιμότητα της πρόσβασης της κυβέρνησης στα δεδομένα τους και, σε περίπτωση που διαπιστωθεί παραβίαση, να εξασφαλίζουν την επανόρθωση της εν λόγω παραβίασης, μεταξύ άλλων μέσω της διόρθωσης ή της διαγραφής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν.
- (176) Πρώτον, θεσπίζεται συγκεκριμένος μηχανισμός προσφυγής, βάσει του ΕΟ 14086, ο οποίος συμπληρώνεται από τον κανονισμό του γενικού εισαγγελέα για τη σύσταση του Δικαστηρίου Ελέγχου της Προστασίας Δεδομένων (Data Protection Review Court, στο εξής: DPRC), για τον χειρισμό και την επίλυση καταγγελιών από φυσικά πρόσωπα σχετικά με δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ. Οποιοδήποτε πρόσωπο στην ΕΕ έχει το δικαίωμα να υποβάλει καταγγελία στον μηχανισμό προσφυγής σχετικά με εικαζόμενη παραβίαση της νομοθεσίας των ΗΠΑ που διέπει τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων (π.χ. ΕΟ 14086, άρθρο 702 του FISA, ΕΟ 12333), η οποία επηρεάζει αρνητικά τα συμφέροντά του όσον αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και τις ατομικές ελευθερίες του ⁽³⁴⁷⁾. Αυτός ο μηχανισμός προσφυγής είναι στη διάθεση προσώπων από χώρες ή οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που έχουν χαρακτηριστεί από τον γενικό εισαγγελέα των ΗΠΑ ως «κράτη που πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις» ⁽³⁴⁸⁾. Στις 30 Ιουνίου 2023 η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι τρεις χώρες της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών που από κοινού απαρτίζουν τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο προσδιορίστηκαν από τον Γενικό Εισαγγελέα βάσει του άρθρου 3 στοιχείο (f) του ΕΟ 14086 ως «κράτη που πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις» ⁽³⁴⁹⁾. Ο εν λόγω προσδιορισμός δεν θίγει το άρθρο 4 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (177) Ένα υποκείμενο των δεδομένων της Ένωσης που επιθυμεί να υποβάλει τέτοια καταγγελία πρέπει να την καταθέσει σε εποπτική αρχή κράτους μέλους της ΕΕ, αρμόδια για την εποπτεία της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιες αρχές ⁽³⁵⁰⁾. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται εύκολη πρόσβαση στον μηχανισμό προσφυγής, καθώς επιτρέπεται στα πρόσωπα να απευθύνονται σε αρχή «κοντά στο σπίτι τους» και με την οποία μπορούν να επικοινωνούν στη γλώσσα τους. Μετά την επαλήθευση των απαιτήσεων υποβολής καταγγελίας της αιτιολογικής σκέψης 178, η αρμόδια ΑΠΔ διαβιβάζει, μέσω της γραμματείας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων, την καταγγελία στον μηχανισμό προσφυγής.
- (178) Η υποβολή καταγγελίας στον μηχανισμό προσφυγής υπόκειται σε χαμηλές προϋποθέσεις παραδεκτού, καθώς τα πρόσωπα δεν χρειάζεται να αποδείξουν ότι τα δεδομένα τους έχουν πράγματι αποτελέσει αντικείμενο δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ ⁽³⁵¹⁾. Ταυτόχρονα, για να τεθεί μια αφετηρία για την επανεξέταση από τον μηχανισμό προσφυγής, πρέπει να παρέχονται ορισμένες βασικές πληροφορίες, π.χ. όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που εικάζεται ευλόγως ότι έχουν διαβιβαστεί στις ΗΠΑ και τα μέσα με τα οποία πιστεύεται ότι έχουν διαβιβαστεί· τα στοιχεία ταυτότητας των οντοτήτων της κυβέρνησης των ΗΠΑ που θεωρείται ότι εμπλέκονται στην εικαζόμενη παραβίαση (αν είναι γνωστά)· τη βάση του ισχυρισμού ότι υπήρξε παραβίαση του δικαίου των ΗΠΑ (παρόλο που αυτό δεν απαιτεί να αποδειχθεί ότι δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πράγματι συλλέχθηκαν από υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ) και τη φύση των μέτρων επανόρθωσης που ζητούνται.

⁽³⁴⁶⁾ Βλ. παράρτημα VII.

⁽³⁴⁷⁾ Βλ. άρθρο 4(k)(iv) του ΕΟ 14086, το οποίο προβλέπει ότι μια καταγγελία στον μηχανισμό προσφυγής πρέπει να υποβάλλεται από καταγγέλλοντα που ενεργεί για ίδιο λογαριασμό (δηλαδή όχι ως εκπρόσωπος κυβέρνησης, μη κυβερνητικής οργάνωσης ή διακυβερνητικού οργανισμού). Η φράση «επηρεάζεται δυσμενώς» δεν συνεπάγεται ότι ο καταγγέλλων πρέπει να πληροί ένα ορισμένο όριο προκειμένου να έχει πρόσβαση στον μηχανισμό προσφυγής (βλ. σχετικά την αιτιολογική σκέψη 178). Αντίθετα, διευκρινίζεται ότι ο CLPO του ODNι και το DPRC έχουν την εξουσία να διορθώνουν παραβιάσεις της νομοθεσίας των ΗΠΑ που διέπει τις δραστηριότητες πληροφοριών σημάτων, οι οποίες επηρεάζουν δυσμενώς τα ατομικά συμφέροντα του καταγγέλλοντος όσον αφορά την ιδιωτική ζωή και τις ατομικές ελευθερίες. Αντίστροφα, οι παραβιάσεις των απαιτήσεων βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας των ΗΠΑ που δεν έχουν αποσκοπούν στην προστασία προσώπων (π.χ. δημοσιονομικές απαιτήσεις), δεν εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του CLPO του ODNι και του DPRC.

⁽³⁴⁸⁾ Άρθρο 3 στοιχείο f) του ΕΟ 14086.

⁽³⁴⁹⁾ <https://www.justice.gov/opcl/executive-order-14086>.

⁽³⁵⁰⁾ Άρθρο 4 στοιχείο d) σημείο v) του ΕΟ 14086.

⁽³⁵¹⁾ Βλ. άρθρο 4 στοιχείο k) σημεία i) έως iv) του ΕΟ 14086.

- (179) Η αρχική διερεύνηση των καταγγελιών στον εν λόγω μηχανισμό προσφυγής διενεργείται από τον CLPO του ODNΙ, του οποίου ο υφιστάμενος νομικός ρόλος και οι εξουσίες έχουν επεκταθεί για τις συγκεκριμένες δράσεις που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το ΕΟ 14086 ⁽³⁵²⁾. Εντός της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, ο CLPO είναι, μεταξύ άλλων, αρμόδιος να διασφαλίζει ότι η προστασία των ατομικών ελευθεριών και της ιδιωτικής ζωής ενσωματώνεται δεόντως στις πολιτικές και τις διαδικασίες του ODNΙ και των υπηρεσιών πληροφοριών· να εποπτεύει τη συμμόρφωση του ODNΙ με τις ισχύουσες απαιτήσεις για την προστασία των ατομικών ελευθεριών και της ιδιωτικής ζωής· και να διενεργεί εκτιμήσεις των επιπτώσεων στην προστασία της ιδιωτικής ζωής ⁽³⁵³⁾. Ο CLPO του ODNΙ μπορεί να παυθεί μόνο από τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών εάν υπάρχει λόγος, δηλαδή σε περίπτωση παραπτώματος, κακής συμπεριφοράς, παραβίασης της ασφάλειας, αμέλειας ή ανικανότητας ⁽³⁵⁴⁾.
- (180) Κατά τη διενέργεια της εξέτασής του, ο CLPO του ODNΙ έχει πρόσβαση στις πληροφορίες για την αξιολόγησή του και μπορεί να βασίζεται στην επιβεβλημένη συνδρομή των υπευθύνων προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών στις διάφορες υπηρεσίες πληροφοριών ⁽³⁵⁵⁾. Απαγορεύεται στις υπηρεσίες πληροφοριών να εμποδίζουν ή να επηρεάζουν με αθέμιτο τρόπο τις αξιολογήσεις του CLPO του ODNΙ. Η εν λόγω απαγόρευση περιλαμβάνει τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, ο οποίος δεν πρέπει να παρεμβαίνει στην εξέταση ⁽³⁵⁶⁾. Κατά την εξέταση μιας καταγγελίας, ο CLPO του ODNΙ πρέπει να εφαρμόζει τη νομοθεσία «αμερόληπτα», λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα συμφέροντα εθνικής ασφάλειας στις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων όσο και τις ρυθμίσεις για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ⁽³⁵⁷⁾.
- (181) Στο πλαίσιο της εξέτασής του, ο CLPO του ODNΙ καθορίζει αν έχει σημειωθεί παραβίαση του εφαρμοστέου δικαίου των ΗΠΑ και, εάν έχει σημειωθεί, αποφασίζει σχετικά με την κατάλληλη αποκατάσταση ⁽³⁵⁸⁾. Η αποκατάσταση αφορά μέτρα που αποκαθιστούν πλήρως μια διαπιστωθείσα παραβίαση, όπως η παύση της παράνομης απόκτησης δεδομένων, η διαγραφή δεδομένων που έχουν συλλεχθεί παράνομα, η διαγραφή των αποτελεσμάτων ανάρμοστων αναζητήσεων δεδομένων που έχουν άλλως συλλεχθεί νόμιμα, η παροχή δυνατότητας πρόσβασης σε δεδομένα που έχουν συλλεχθεί νόμιμα μόνο σε κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό ή η ανάκληση αναφορών πληροφοριών που περιέχουν δεδομένα που αποκτήθηκαν χωρίς νόμιμη άδεια ή που διαδόθηκαν παράνομα ⁽³⁵⁹⁾. Οι αποφάσεις του CLPO του ODNΙ σχετικά με καταγγελίες ιδιωτών (συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης) είναι δεσμευτικές για τις οικείες υπηρεσίες πληροφοριών ⁽³⁶⁰⁾.
- (182) Ο CLPO του ODNΙ πρέπει να τηρεί έγγραφα τεκμηρίωσης της εξέτασής του και να συντάσσει διαβαθμισμένη απόφαση που να εξηγεί τη βάση των πραγματικών διαπιστώσεών του, την απόφαση σχετικά με το αν έχει διαπραχθεί καλυπτόμενη παράβαση και την απόφαση σχετικά με την κατάλληλη αποκατάσταση ⁽³⁶¹⁾. Εάν από την εξέταση του CLPO του ODNΙ προκύψει παραβίαση από οποιαδήποτε αρχή που υπόκειται στην εποπτεία του FISC, ο CLPO πρέπει επίσης να υποβάλει διαβαθμισμένη έκθεση στον βοηθό γενικό εισαγγελέα εθνικής ασφάλειας, ο οποίος με τη σειρά του υποχρεούται να αναφέρει τη μη συμμόρφωση στο FISC, το οποίο μπορεί να λάβει περαιτέρω μέτρα επιβολής του νόμου (σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 173 και 174) ⁽³⁶²⁾.
- (183) Μόλις ολοκληρωθεί η εξέταση, ο CLPO του ODNΙ ενημερώνει τον καταγγέλλοντα, μέσω της εθνικής αρχής, ότι «είτε δεν εντοπίστηκαν κατά την εξέταση καλυπτόμενες παραβάσεις είτε ο CLPO του ODNΙ εξέδωσε απόφαση με την οποία απαιτείται κατάλληλη αποκατάσταση» ⁽³⁶³⁾. Αυτό καθιστά δυνατή την προστασία του απορρήτου των δραστηριοτήτων που διεξάγονται για την προστασία της εθνικής ασφάλειας, παρέχοντας παράλληλα στα πρόσωπα απόφαση με την οποία επιβεβαιώνεται ότι η καταγγελία τους διερευνήθηκε και κρίθηκε δεόντως. Επίσης, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει δυνατότητα να προσβάλει την απόφαση αυτή. Για τον σκοπό αυτό, θα ενημερωθεί για τη δυνατότητα προσφυγής στο DPRC για τον έλεγχο των διαπιστώσεων του CLPO (βλ. αιτιολογική σκέψη 184 και επόμενες) και ότι, σε περίπτωση που το DPRC επιληφθεί της υπόθεσης, θα επιλεγεί ειδικός συνήγορος για να υπερασπιστεί το συμφέρον του καταγγέλλοντος ⁽³⁶⁴⁾.

⁽³⁵²⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο iv) του ΕΟ 14086. Βλ. επίσης τον νόμο για την εθνική ασφάλεια του 1947, τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 403-3d, τμήμα 103D, σχετικά με τον ρόλο του CLPO στο ODNΙ.

⁽³⁵³⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 3029 στοιχείο b).

⁽³⁵⁴⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο iv) του ΕΟ 14086.

⁽³⁵⁵⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο iii) του ΕΟ 14086.

⁽³⁵⁶⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο iv) του ΕΟ 14086.

⁽³⁵⁷⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο B) σημεία i) και iii) του ΕΟ 14086.

⁽³⁵⁸⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο i) του ΕΟ 14086.

⁽³⁵⁹⁾ Άρθρο 4 στοιχείο a) του ΕΟ 14086.

⁽³⁶⁰⁾ Άρθρο 3 στοιχεία c) και d) του ΕΟ 14086.

⁽³⁶¹⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο i) στοιχεία F) έως G) του ΕΟ 14086.

⁽³⁶²⁾ Βλ. επίσης άρθρο 3 σημείο c) σημείο i) στοιχείο D) του ΕΟ 14086.

⁽³⁶³⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο E) σημείο 1) του ΕΟ 14086.

⁽³⁶⁴⁾ Άρθρο 3 στοιχείο c) σημείο i) στοιχείο E) σημεία 2) και 3) του ΕΟ 14086.

- (184) Κάθε καταγγέλλον, καθώς και κάθε μονάδα της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, μπορεί να ζητήσει τον έλεγχο της απόφασης του CLPO του ODNΙ ενώπιον του DPRC. Οι εν λόγω αιτήσεις ελέγχου πρέπει να υποβάλλονται εντός 60 ημερών από την παραλαβή κοινοποίησης από τον CLPO του ODNΙ ότι η εξέτασή του ολοκληρώθηκε και να περιλαμβάνουν κάθε πληροφορία που το πρόσωπο επιθυμεί να παράσχει στο DPRC (π.χ. επιχειρήματα σχετικά με νομικά ζητήματα ή την εφαρμογή του δικαίου στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης) ⁽³⁶⁵⁾. Τα υποκείμενα των δεδομένων της Ένωσης μπορούν να υποβάλουν εκ νέου την αίτησή τους στην αρμόδια ΑΠΑ (βλ. αιτιολογική σκέψη 177).
- (185) Το DPRC είναι ανεξάρτητο δικαστήριο που έχει συσταθεί από τον γενικό εισαγγελέα βάσει του ΕΟ 14086 ⁽³⁶⁶⁾. Απαρτίζεται από τουλάχιστον έξι δικαστές, οι οποίοι διορίζονται από τον γενικό εισαγγελέα σε συνεννόηση με την PCLOB, τον υπουργό Εμπορίου και τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών για ανανεώσιμη τετραετή θητεία ⁽³⁶⁷⁾. Ο διορισμός δικαστών από τον γενικό εισαγγελέα βασίζεται στα κριτήρια που χρησιμοποιεί η εκτελεστική εξουσία κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων για το ομοσπονδιακό δικαστικό σώμα, με συνεκτίμηση τυχόν προηγούμενης δικαστικής πείρας ⁽³⁶⁸⁾. Επίσης, οι δικαστές πρέπει να είναι επαγγελματίες του νομικού κλάδου (δηλαδή ενεργά μέλη του δικηγορικού συλλόγου με καλή φήμη, τα οποία κατέχουν τη δέουσα άδεια άσκησης της δικηγορίας) και να διαθέτουν κατάλληλη πείρα στο δίκαιο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και την εθνική ασφάλεια. Ο γενικός εισαγγελέας πρέπει να προσπαθεί να διασφαλίσει ότι τουλάχιστον οι μισοί δικαστές, ανά πάσα στιγμή, διαθέτουν δικαστική πείρα και όλοι οι δικαστές πρέπει να κατέχουν διαπιστεύσεις ασφάλειας για να έχουν πρόσβαση σε διαβαθμισμένες πληροφορίες εθνικής ασφάλειας ⁽³⁶⁹⁾.
- (186) Μόνο πρόσωπα που διαθέτουν τα προσόντα που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 185 και δεν είναι υπάλληλοι της εκτελεστικής εξουσίας κατά τη στιγμή του διορισμού τους ή κατά τα δύο προηγούμενα έτη μπορούν να διορίζονται στο DPRC. Ομοίως, κατά τη διάρκεια της θητείας τους στο DPRC, οι δικαστές δεν μπορούν να έχουν επίσημα καθήκοντα ή να απασχολούνται στην κυβέρνηση των ΗΠΑ (σε άλλη θέση εκτός από δικαστές του DPRC) ⁽³⁷⁰⁾.
- (187) Η ανεξαρτησία της διαδικασίας απονομής δικαιοσύνης επιτυγχάνεται μέσω διαφόρων εγγυήσεων. Ειδικότερα, η εκτελεστική εξουσία (ο γενικός εισαγγελέας και οι υπηρεσίες πληροφοριών) απαγορεύεται ή να επηρεάζει αδικαιολόγητα τον έλεγχο που διενεργεί το DPRC ⁽³⁷¹⁾. Το ίδιο το DPRC καλείται να εκδικάζει αμερόληπτα υποθέσεις ⁽³⁷²⁾ και λειτουργεί σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό του (που εγκρίνεται κατά πλειοψηφία). Επίσης, οι δικαστές του DPRC μπορούν να απολυθούν μόνο από τον γενικό εισαγγελέα και μόνο αν υπάρχει λόγος (π.χ. παράπτωμα, κακόβουλη συμπεριφορά, παραβίαση της ασφάλειας, αμέλεια ή ανικανότητα), αφού ληφθούν δεόντως υπόψη τα πρότυπα που ισχύουν για τους ομοσπονδιακούς δικαστές και ορίζονται στους κανόνες για τη συμπεριφορά των δικαστών και τις διαδικασίες περιορισμού της δικαστικής δραστηριότητας (Rules for Judicial-Conduct and Judicial-Disability Proceedings) ⁽³⁷³⁾.

⁽³⁶⁵⁾ Άρθρο 201.6 στοιχεία α) έως β) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁶⁶⁾ Άρθρο 3 στοιχείο δ) σημείο i) και κανονισμός του γενικού εισαγγελέα. Το Ανώτατο Δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών έχει αναγνωρίσει τη δυνατότητα του γενικού εισαγγελέα να συγκροτεί ανεξάρτητα όργανα με εξουσία λήψης αποφάσεων, μεταξύ άλλων για την εκδίκαση μεμονωμένων υποθέσεων, βλ. ειδικότερα *United States ex rel. Accardi κατά Shaughnessy*, τίτλος 347 U.S. 260 (1954) και *Ηνωμένες Πολιτείες κατά Nixon*, τίτλος 418 U.S. 683, 695 (1974). Η συμμόρφωση με τις διαφορετικές απαιτήσεις του ΕΟ 14086, π.χ. τα κριτήρια και τη διαδικασία διορισμού και παύσης των δικαστών του DPRC, υπόκειται κυρίως στην εποπτεία του γενικού επιθεωρητή του Υπουργείου Δικαιοσύνης (βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 109 σχετικά με τη θεσμοθετημένη εξουσία των γενικών επιθεωρητών).

⁽³⁶⁷⁾ Άρθρο 3 στοιχείο δ) σημείο i) στοιχείο Α) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.3 στοιχείο α) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁶⁸⁾ Άρθρο 201.3 στοιχείο β) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁶⁹⁾ Άρθρο 3 στοιχείο δ) σημείο i) στοιχείο Β) του ΕΟ 14086.

⁽³⁷⁰⁾ Άρθρο 3 στοιχείο δ) σημείο i) στοιχείο Α) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.3 στοιχεία α) και γ) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Τα πρόσωπα που έχουν διοριστεί στο DPRC μπορούν να συμμετέχουν σε μη δικαστικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων επιχειρηματικών, χρηματοοικονομικών, μη κερδοσκοπικών ερανικών και καταπιστευματικών δραστηριοτήτων, καθώς και να ασκούν νομικό επάγγελμα, εφόσον οι εν λόγω δραστηριότητες δεν επηρεάζουν την αμερόληπτη άσκηση των καθηκόντων τους ή την αποτελεσματικότητα ή την ανεξαρτησία του DPRC [άρθρο 201.7 στοιχείο γ) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα].

⁽³⁷¹⁾ Άρθρο 3 στοιχείο δ) σημεία iii) και iv) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.7 στοιχείο δ) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁷²⁾ Άρθρο 3 στοιχείο δ) σημείο i) στοιχείο D) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.9 του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁷³⁾ Άρθρο 3 στοιχείο δ) σημείο iv) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.7 στοιχείο δ) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Βλ. επίσης *Bumap κατά Ηνωμένων Πολιτειών*, τίτλος 252 U.S. 512, 515 (1920), η οποία επιβεβαίωσε τη μακροχρόνια αρχή της αμερικανικής νομοθεσίας ότι η εξουσία παύσης καθηκόντων είναι επακόλουθη της εξουσίας διορισμού (όπως υπενθύμισε επίσης η Νομική Συμβουλευτική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης στο έγγραφο «*The Constitutional Separation of Powers Between the President and Congress*», 20 Op. 124, 166 (1996)).

- (188) Οι αιτήσεις προς το DPRC εξετάζονται από τριμελή τμήματα δικαστών, συμπεριλαμβανομένου ενός προεδρεύοντος δικαστή, οι οποίοι πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας των δικαστών των ΗΠΑ ⁽³⁷⁴⁾. Κάθε τμήμα επικουρείται από ειδικό συνήγορο ⁽³⁷⁵⁾, ο οποίος έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που αφορούν την υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων των διαβαθμισμένων πληροφοριών ⁽³⁷⁶⁾. Ο ρόλος του ειδικού συνηγόρου είναι να διασφαλίζει την εκπροσώπηση των συμφερόντων του καταγγέλλοντος και την επαρκή ενημέρωση του τμήματος του DPRC για όλα τα σημαντικότερα νομικά και πραγματικά ζητήματα ⁽³⁷⁷⁾. Για να τεκμηριώσει περαιτέρω τη θέση του σχετικά με αίτηση ελέγχου που υποβάλλει ένα πρόσωπο στο DPRC, ο ειδικός συνήγορος μπορεί να ζητήσει πληροφορίες από τον καταγγέλλοντα μέσω γραπτών ερωτήσεων ⁽³⁷⁸⁾.
- (189) Το DPRC ελέγχει τις αποφάσεις του CLPO του ODNl (τόσο για το αν υπήρξε παραβίαση του εφαρμοστέου δικαίου των ΗΠΑ όσο και όσον αφορά την κατάλληλη αποκατάσταση) με βάση, τουλάχιστον, τα πρακτικά της έρευνας του CLPO του ODNl, καθώς και τυχόν πληροφορίες και παρατηρήσεις που παρασχέθηκαν από τον καταγγέλλοντα, τον ειδικό συνήγορο ή κάποια υπηρεσία πληροφοριών ⁽³⁷⁹⁾. Το τμήμα του DPRC έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τη διενέργεια του ελέγχου, τις οποίες μπορεί να λάβει μέσω του CLPO του ODNl (το τμήμα μπορεί, για παράδειγμα, να ζητήσει από τον CLPO να συμπληρώσει το αρχείο του με πρόσθετες πληροφορίες ή πραγματικά πορίσματα, εάν είναι αναγκαίο για τη διενέργεια του ελέγχου) ⁽³⁸⁰⁾.
- (190) Κατά την ολοκλήρωση του ελέγχου του, το DPRC μπορεί 1) να αποφασίσει ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι πραγματοποιήθηκαν δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων που αφορούν δεδομένα προσωπικά χαρακτηριστικά του καταγγέλλοντος, 2) να αποφασίσει ότι οι αποφάσεις του CLPO του ODNl ήταν νομικά ορθές και τεκμηριωμένες με ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία ή, 3) εάν το DPRC διαφωνεί με τις αποφάσεις του CLPO του ODNl (για το αν υπήρξε παραβίαση του εφαρμοστέου δικαίου των ΗΠΑ ή για την κατάλληλη αποκατάσταση), να εκδώσει τις δικές του αποφάσεις ⁽³⁸¹⁾.

⁽³⁷⁴⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο i) στοιχείο B) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.7 στοιχεία α) έως γ) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Το Γραφείο Προστασίας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών του Υπουργείου Δικαιοσύνης (Office of Privacy and Civil Liberties, στο εξής: OPCL), το οποίο είναι αρμόδιο για την παροχή διοικητικής υποστήριξης στο DPRC και στους ειδικούς συνηγόρους (βλ. άρθρο 201.5 του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα), επιλέγει εκ περιτροπής τριμελή σύνθεση, επιδιώκοντας να διασφαλίσει ότι κάθε τμήμα διαθέτει τουλάχιστον έναν δικαστή με δικαστική πείρα (εάν κανένας από τους δικαστές του τμήματος δεν διαθέτει τέτοια πείρα, προεδρεύων δικαστής θα είναι ο δικαστής που επιλέγεται πρώτα από το OPCL).

⁽³⁷⁵⁾ Άρθρο 201.4 του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Τουλάχιστον δύο ειδικοί συνήγοροι διορίζονται από τον γενικό εισαγγελέα, σε συνεννόηση με τον υπουργό Εμπορίου, τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών και την PCLOB, για θητεία που μπορεί να ανανεωθεί δύο φορές. Οι ειδικοί συνήγοροι πρέπει να διαθέτουν κατάλληλη πείρα στον τομέα του δικαίου της ιδιωτικής ζωής και της εθνικής ασφάλειας, να είναι έμπειροι δικηγόροι, ενεργά μέλη με καλή φήμη στον δικηγορικό σύλλογο και να κατέχουν δέουσα άδεια άσκησης της δικηγορίας. Επίσης, κατά τον αρχικό διορισμό τους, δεν πρέπει να έχουν υπάρξει υπάλληλοι της εκτελεστικής εξουσίας κατά τα δύο προηγούμενα έτη. Για την εξέταση κάθε αίτησης, ο προεδρεύων δικαστής επιλέγει ειδικό συνήγορο για να συνδράμει το τμήμα, βλ. άρθρο 201.8 στοιχείο α) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁷⁶⁾ Άρθρα 201.8 στοιχείο γ) και 201.11 του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁷⁷⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο i) στοιχείο C) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.8 στοιχείο ε) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Ο ειδικός συνήγορος δεν ενεργεί ως εντολοδόχος και δεν έχει σχέση δικηγόρου-πελάτη με τον καταγγέλλοντα.

⁽³⁷⁸⁾ Βλ. άρθρο 201.8 στοιχεία δ) και ε) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Τα εν λόγω ερωτήματα εξετάζονται πρώτα από το OPCL, σε συνεννόηση με τη σχετική μονάδα της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, με σκοπό τον εντοπισμό και τον αποκλεισμό τυχόν διαβαθμισμένων ή προνομιωμένων πληροφοριών πριν από τη διαβίβασή τους στον καταγγέλλοντα. Πρόσθετες πληροφορίες που λαμβάνει ο ειδικός συνήγορος σε απάντηση των ερωτημάτων αυτών περιλαμβάνονται στις παρατηρήσεις του ειδικού συνηγόρου προς το DPRC.

⁽³⁷⁹⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο i) στοιχείο D) του ΕΟ 14086.

⁽³⁸⁰⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο iii) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.9 στοιχείο β) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁸¹⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο i) στοιχείο E) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.9 στοιχεία γ) έως ε) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Σύμφωνα με τον ορισμό της «κατάλληλης αποκατάστασης», στο τμήμα 4 στοιχείο α) του ΕΟ 14086, το DPRC πρέπει να λαμβάνει υπόψη «τους τρόπους με τους οποίους αντιμετωπίζεται κατά κανόνα μια παραβίαση του είδους που διαπιστώθηκε», όταν αποφασίζει για τη λήψη διορθωτικού μέτρου για την πλήρη αντιμετώπιση μιας παραβίασης, δηλαδή το DPRC θα εξετάζει, μεταξύ άλλων παραγόντων, τον τρόπο με τον οποίο παρόμοια ζητήματα συμμόρφωσης αντιμετωπίστηκαν στο παρελθόν, ώστε να διασφαλιστεί ότι το διορθωτικό μέτρο είναι αποτελεσματικό και κατάλληλο.

- (191) Σε όλες τις περιπτώσεις, το DPRC εκδίδει γραπτή απόφαση κατά πλειοψηφία. Εάν ο έλεγχος αποκαλύψει παραβίαση των εφαρμοστέων κανόνων, στην απόφαση θα προσδιορίζεται οποιαδήποτε κατάλληλη αποκατάσταση, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει διαγραφή δεδομένων που έχουν συλλεχθεί παράνομα, διαγραφή των αποτελεσμάτων ανάρμοστων αναζητήσεων δεδομένων, παροχή δυνατότητας πρόσβασης σε δεδομένα που συλλέχθηκαν νόμιμα μόνο σε κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό ή ανάκληση αναφορών πληροφοριών που περιέχουν δεδομένα που αποκτήθηκαν χωρίς νόμιμη άδεια ή που διαδόθηκαν παράνομα ⁽³⁸²⁾. Η απόφαση του DPRC είναι δεσμευτική και τελεσίδικη όσον αφορά την καταγγελία που υποβάλλεται ενώπιόν του ⁽³⁸³⁾. Επίσης, αν ο έλεγχος αποκαλύψει παραβίαση από οποιαδήποτε αρχή που υπόκειται στην εποπτεία του FISC, το DPRC πρέπει επίσης να υποβάλει διαβαθμισμένη έκθεση στον βοηθό γενικό εισαγγελέα εθνικής ασφάλειας, ο οποίος με τη σειρά του υποχρεούται να αναφέρει τη μη συμμόρφωση στο FISC, το οποίο μπορεί να λάβει περαιτέρω μέτρα επιβολής του νόμου (σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 173 και 174) ⁽³⁸⁴⁾.
- (192) Κάθε απόφαση τμήματος του DPRC διαβιβάζεται στον CLPO του ODNΙ ⁽³⁸⁵⁾. Στις περιπτώσεις που ο έλεγχος από το DPRC ενεργοποιήθηκε με αίτηση του καταγγέλλοντος, ο καταγγέλλων ενημερώνεται μέσω της εθνικής αρχής ότι το DPRC ολοκλήρωσε τον έλεγχό του και ότι «είτε δεν εντοπίστηκαν κατά τον έλεγχο καλυπτόμενες παραβάσεις είτε το DPRC εξέδωσε απόφαση με την οποία απαιτείται κατάλληλη αποκατάσταση» ⁽³⁸⁶⁾. Το OPCL του Υπουργείου Δικαιοσύνης τηρεί αρχείο όλων των πληροφοριών που εξετάστηκαν από το DPRC και όλων των αποφάσεων που εκδόθηκαν, το οποίο είναι διαθέσιμο για εξέταση ως μη δεσμευτικό προηγούμενο για μελλοντικά τμήματα του DPRC ⁽³⁸⁷⁾.
- (193) Το Υπουργείο Εμπορίου υποχρεούται επίσης να τηρεί αρχείο για κάθε καταγγέλλοντα που υπέβαλε καταγγελία ⁽³⁸⁸⁾. Για να ενισχυθεί η διαφάνεια, το Υπουργείο Εμπορίου πρέπει, τουλάχιστον ανά πενταετία, να επικοινωνεί με τις αρμόδιες υπηρεσίες πληροφοριών για να επαληθεύει αν πληροφορίες που αφορούν ελέγχους από το DPRC έχουν αποχαρακτηρισθεί ⁽³⁸⁹⁾. Στην περίπτωση αυτή, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο θα ενημερώνεται ότι οι εν λόγω πληροφορίες μπορεί να είναι διαθέσιμες βάσει του εφαρμοστέου δικαίου (δηλαδή ότι μπορεί να ζητήσει πρόσβαση βάσει του νόμου για την ελευθερία της πληροφόρησης, βλ. αιτιολογική σκέψη 199).
- (194) Τέλος, η ορθή λειτουργία αυτού του μηχανισμού προσφυγής θα υπόκειται σε τακτική και ανεξάρτητη αξιολόγηση. Ειδικότερα, σύμφωνα με το ΕΟ 14086, η λειτουργία του μηχανισμού προσφυγής υπόκειται σε ετήσιο έλεγχο από την PCLOB, έναν ανεξάρτητο φορέα (βλ. αιτιολογική σκέψη 110) ⁽³⁹⁰⁾. Στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, η PCLOB θα αξιολογεί, μεταξύ άλλων, αν ο CLPO του ODNΙ και το DPRC διεκπεραίωσαν εγκαίρως τις καταγγελίες· αν απόκτησαν πλήρη πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες· αν οι ουσιαστικές εγγυήσεις του ΕΟ 14086 ελήφθησαν δεόντως υπόψη κατά τη διαδικασία ελέγχου· και αν η κοινότητα των υπηρεσιών πληροφοριών συμμορφώθηκε πλήρως με τις αποφάσεις του CLPO του ODNΙ και του DPRC. Η PCLOB θα συντάσσει έκθεση σχετικά με το αποτέλεσμα του ελέγχου της προς τον πρόεδρο των ΗΠΑ, τον γενικό εισαγγελέα, τον διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, τους επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών, τον CLPO του ODNΙ και τις επιτροπές πληροφοριών του Κογκρέσου, η οποία θα δημοσιοποιείται επίσης σε μη διαβαθμισμένη έκδοση —και, με τη σειρά της, θα χρησιμοποιείται για το περιοδικό έλεγχο της λειτουργίας της παρούσας απόφασης που θα διενεργείται από την Επιτροπή. Ο γενικός εισαγγελέας, ο διευθυντής των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών, ο CLPO του ODNΙ και οι επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών υποχρεούνται να εφαρμόζουν ή να ανταποκρίνονται με άλλο τρόπο σε όλες τις συστάσεις που περιλαμβάνονται στις εν λόγω εκθέσεις. Επίσης, η PCLOB θα προβαίνει σε ετήσια δημόσια πιστοποίηση σχετικά με το αν ο μηχανισμός προσφυγής διεκπεραιώνει καταγγελίες σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ΕΟ 14086.

⁽³⁸²⁾ Άρθρο 4 στοιχείο α) του ΕΟ 14086.

⁽³⁸³⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο ii) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.9 στοιχείο g) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Δεδομένου ότι η απόφαση του DPRC είναι οριστική και δεσμευτική, κανένα άλλο εκτελεστικό ή διοικητικό όργανο ή φορέας (συμπεριλαμβανομένου του προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών) δεν μπορεί να ανατρέψει την απόφαση του DPRC. Αυτό επιβεβαιώθηκε επίσης στη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου, το οποίο διευκρίνισε ότι, με την ανάθεση, σε ανεξάρτητο όργανο, της αποκλειστικής εξουσίας του γενικού εισαγγελέα, στο πλαίσιο του εκτελεστικού κλάδου, να εκδίδει δεσμευτικές αποφάσεις, ο γενικός εισαγγελέας απαρνείται την ικανότητα να υπαγορεύει τις αποφάσεις του εν λόγω οργάνου με οποιονδήποτε τρόπο (βλ. Ηνωμένες Πολιτείες ex rel. Accardi κατά Shaughnessy, τίτλος 347 U.S. 260 (1954)).

⁽³⁸⁴⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο i) στοιχείο F) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.9 σημείο i) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁸⁵⁾ Άρθρο 201.9 στοιχείο h) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁸⁶⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο i) στοιχείο H) του ΕΟ 14086 και άρθρο 201.9 στοιχείο h) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα. Όσον αφορά τη φύση της κοινοποίησης, βλ. άρθρο 201.9 στοιχείο h) σημείο 3 του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁸⁷⁾ Άρθρο 201.9 στοιχείο j) του κανονισμού του γενικού εισαγγελέα.

⁽³⁸⁸⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο v) στοιχείο A) του ΕΟ 14086.

⁽³⁸⁹⁾ Άρθρο 3 στοιχείο d) σημείο v) του ΕΟ 14086.

⁽³⁹⁰⁾ Άρθρο 3 στοιχείο e) του ΕΟ 14086. Βλ. επίσης [https://documents.pcllob.gov/prod/Documents/EventsAndPress/4db0a50d-cc62-4197-af2e-2687b14ed9b9/Trans-Atlantic%20Data%20Privacy%20Framework%20EO%20press%20release%20\(FINAL\).pdf](https://documents.pcllob.gov/prod/Documents/EventsAndPress/4db0a50d-cc62-4197-af2e-2687b14ed9b9/Trans-Atlantic%20Data%20Privacy%20Framework%20EO%20press%20release%20(FINAL).pdf).

- (195) Εκτός από τον ειδικό μηχανισμό προσφυγής που θεσπίστηκε με το ΕΟ 14086, όλα τα πρόσωπα (ανεξαρτήτως ιδιγένειας ή τόπου διαμονής) έχουν στη διάθεσή τους μηχανισμούς προσφυγής ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων των ΗΠΑ ⁽³⁹¹⁾.
- (196) Ειδικότερα, ο FISA και ένας συναφής νόμος παρέχουν σε φυσικά πρόσωπα τη δυνατότητα να ασκούν αγωγή χρηματικής αποζημίωσης κατά των Ηνωμένων Πολιτειών, όταν πληροφορίες σχετικά με αυτά έχουν χρησιμοποιηθεί ή αποκαλυφθεί παράνομα και εσκεμμένα ⁽³⁹²⁾· να ασκούν αγωγή κατά υπαλλήλων της κυβέρνησης των ΗΠΑ που ενεργούν υπό την προσωπική τους ιδιότητα για χρηματική αποζημίωση ⁽³⁹³⁾· και να αμφισβητούν τη νομιμότητα παρακολούθησης (και να επιδιώκουν τη μη γνωστοποίηση των πληροφοριών) σε περίπτωση που η κυβέρνηση των ΗΠΑ προτίθεται να χρησιμοποιήσει ή να κοινολογήσει τυχόν πληροφορίες που έχουν ληφθεί ή αντληθεί από ηλεκτρονική παρακολούθηση σε βάρος του ενδιαφερομένου προσώπου στο πλαίσιο δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας στις ΗΠΑ ⁽³⁹⁴⁾. Γενικότερα, εάν η κυβέρνηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει πληροφορίες που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων συλλογής πληροφοριών κατά υπόπτου σε ποινική υπόθεση, οι συνταγματικές και νομικές απαιτήσεις ⁽³⁹⁵⁾ επιβάλλουν υποχρεώσεις κοινολόγησης ορισμένων πληροφοριών, ώστε ο κατηγορούμενος να μπορεί να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συλλογής και χρήσης των αποδεικτικών στοιχείων από την κυβέρνηση.
- (197) Επίσης, υπάρχουν διάφορα συγκεκριμένα μέσα προσφυγής κατά κυβερνητικών λειτουργών για παράνομη πρόσβαση ή χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την κυβέρνηση, μεταξύ άλλων με την επίκληση σκοπών εθνικής ασφάλειας [δηλαδή ο νόμος για την ηλεκτρονική απάτη και κατάχρηση (Computer Fraud and Abuse Act) ⁽³⁹⁶⁾· ο νόμος για την προστασία των δεδομένων στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (Electronic Communications Privacy Act) ⁽³⁹⁷⁾· και ο νόμος για το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων οικονομικού χαρακτήρα (Right to Financial Privacy Act) ⁽³⁹⁸⁾]. Όλα αυτά τα νομικά μέσα αφορούν συγκεκριμένα δεδομένα, στόχους και/ή είδη πρόσβασης (π.χ. απομακρυσμένη πρόσβαση ηλεκτρονικού υπολογιστή μέσω του διαδικτύου) και διατίθενται υπό ορισμένες προϋποθέσεις (π.χ. εσκεμμένη/εκ προθέσεως συμπεριφορά, συμπεριφορά εκτός της επίσημης ιδιότητας, βλάβη που υπέστη ο ενάγων).
- (198) Μια γενικότερης φύσης δυνατότητα έννομης προστασίας προσφέρεται από τον νόμο για τις διοικητικές διαδικασίες (Administrative Procedure Act) ⁽³⁹⁹⁾, σύμφωνα με τον οποίο «κάθε πρόσωπο σε βάρος του οποίου υφίσταται άδικη πράξη εξαιτίας ενέργειας μιας υπηρεσίας, ή το οποίο επηρεάζεται δυσμενώς ή θίγεται από ενέργεια υπηρεσίας», δικαιούται να ζητήσει δικαστικό έλεγχο ⁽⁴⁰⁰⁾. Σε αυτό περιλαμβάνεται η δυνατότητα να ζητήσει από το δικαστήριο να «κρίνει παράνομη και να ακυρώσει κάθε ενέργεια, διαπίστωση και διατύπωση συμπεράσματος υπηρεσίας που κρίνεται ότι είναι [...] αυθαίρετη, επιπόλαιη, συνιστά κατάχρηση διακριτικής ευχέρειας ή με άλλον τρόπο δεν συμμορφώνεται με τον νόμο» ⁽⁴⁰¹⁾. Για παράδειγμα, το 2015 ένα ομοσπονδιακό εφετείο αποφάνθηκε σε υπόθεση, βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαδικασίες, ότι η μαζική συλλογή μεταδεδωμένων τηλεφωνίας από την κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν ήταν εξουσιοδοτημένη βάσει του άρθρου 501 του FISA ⁽⁴⁰²⁾.
-
- ⁽³⁹¹⁾ Η πρόσβαση σε αυτά τα μέσα εξαρτάται από την απόδειξη «έννομου συμφέροντος». Το πρότυπο αυτό, το οποίο ισχύει για κάθε πρόσωπο ανεξάρτητα από την ιδιγένειά του, απορρέει από την απαίτηση σχετικά με την ύπαρξη επίδικης υπόθεσης ή αντιδικίας που προβλέπεται στο άρθρο III του Συντάγματος των ΗΠΑ. Σύμφωνα με το Ανώτατο Δικαστήριο, το πρότυπο αυτό απαιτεί 1) το πρόσωπο να έχει υποστεί «πραγματική ζημία» (δηλαδή ζημία νομικός προστατευόμενου συμφέροντος, η οποία είναι συγκεκριμένη και εξειδικευμένη και πραγματική ή επικείμενη), 2) να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της ζημίας και της συμπεριφοράς που προσβάλλεται ενώπιον του δικαστηρίου και 3) να είναι πιθανό, και όχι υποθετικό, ότι μια ευνοϊκή απόφαση του δικαστηρίου θα αντιμετωπίσει τη ζημία [βλ. Lujan κατά Defenders of Wildlife, τίτλος 504 U.S. 555 (1992)].
- ⁽³⁹²⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2712.
- ⁽³⁹³⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1810.
- ⁽³⁹⁴⁾ Τίτλος 50 U.S.C. άρθρο 1806.
- ⁽³⁹⁵⁾ Βλ., αντίστοιχα, Brady κατά Maryland, τίτλος 373 U.S. άρθρο 83 (1963) και τον νόμο Jencks, τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 3500.
- ⁽³⁹⁶⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 1030.
- ⁽³⁹⁷⁾ Τίτλος 18 U.S.C. άρθρα 2701 και 2712.
- ⁽³⁹⁸⁾ Τίτλος 12 U.S.C. άρθρο 3417.
- ⁽³⁹⁹⁾ Τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 702.
- ⁽⁴⁰⁰⁾ Γενικά, μόνο οι «τελικές» ενέργειες υπηρεσιών —και όχι οι «προσωρινές, διαδικαστικές ή ενδιάμεσες» ενέργειες υπηρεσιών— υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο. Βλ. τίτλο 5 U.S.C. άρθρο 704.
- ⁽⁴⁰¹⁾ Τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 706 παράγραφος 2 στοιχείο Α).
- ⁽⁴⁰²⁾ ACLU κατά Clapper, 785 F.3d 787 (2d Cir. 2015). Το πρόγραμμα μαζικής συλλογής τηλεφωνικών δεδομένων που αμφισβητήθηκε στις υποθέσεις αυτές τερματίστηκε με τον νόμο των ΗΠΑ για τα δικαιώματα και τη διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου της παρακολούθησης (USA FREEDOM ACT) το 2015.

- (199) Τέλος, εκτός από τα μέσα προσφυγής που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 176 έως 198, κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να ζητήσει πρόσβαση στα υφιστάμενα αρχεία ομοσπονδιακών υπηρεσιών στο πλαίσιο του νόμου για την ελευθερία της πληροφόρησης, μεταξύ άλλων όταν αυτά περιέχουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του εν λόγω προσώπου ⁽⁴⁰³⁾. Η απόκτηση της εν λόγω πρόσβασης μπορεί επίσης να διευκολύνει την κίνηση διαδικασιών ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων, μεταξύ άλλων προς υποστήριξη της απόδειξης της ύπαρξης έννομου συμφέροντος. Οι υπηρεσίες μπορούν να αρνηθούν την παροχή πληροφοριών που εμπίπτουν σε ορισμένες αναφερόμενες εξαιρέσεις, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε διαβαθμισμένες πληροφορίες εθνικής ασφάλειας και πληροφορίες σχετικά με έρευνες επιβολής του νόμου ⁽⁴⁰⁴⁾, αλλά οι καταγγέλλοντες που δεν είναι ικανοποιημένοι με την απάντηση έχουν τη δυνατότητα να την προσβάλουν ζητώντας διοικητικό και, στη συνέχεια, δικαστικό έλεγχο (ενώπιον των ομοσπονδιακών δικαστηρίων) ⁽⁴⁰⁵⁾.
- (200) Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, όταν οι αρχές επιβολής του νόμου ή οι αρχές εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ αποκτούν πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης, η εν λόγω πρόσβαση διέπεται από νομικό πλαίσιο που καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να πραγματοποιηθεί η πρόσβαση και διασφαλίζει ότι η πρόσβαση στα δεδομένα και η περαιτέρω χρήση τους περιορίζονται στα όρια του αναγκαίου και του αναλογικού σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό επιβολής του νόμου ή εθνικής ασφάλειας. Τα πρόσωπα που έχουν πραγματικά δικαιώματα προσφυγής μπορούν να επικαλεστούν τις εν λόγω εγγυήσεις.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (201) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες —μέσω των Αρχών που έχει εκδώσει το Υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ— διασφαλίζουν επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ένωση σε πιστοποιημένους οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες βάσει του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων το οποίο είναι ουσιωδώς ισοδύναμο με αυτό που εγγυάται ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679.
- (202) Επίσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αποτελεσματική εφαρμογή των Αρχών διασφαλίζεται από τις υποχρεώσεις διαφάνειας και τη διαχείριση του ΔΠ από το Υπουργείο Εμπορίου. Επιπρόσθετα, οι μηχανισμοί εποπτείας και τα μέσα προσφυγής που προβλέπονται συνολικά στο δικαίο των ΗΠΑ καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό και την έμπρακτη τιμωρία των παραβιάσεων των κανόνων προστασίας των δεδομένων και παρέχουν στο υποκείμενο των δεδομένων μέσα έννομης προστασίας για την απόκτηση πρόσβασης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και, ενδεχομένως, για τη διόρθωση ή τη διαγραφή των εν λόγω δεδομένων.
- (203) Τέλος, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την έννομη τάξη των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα VI και VII, η Επιτροπή θεωρεί ότι οποιαδήποτε παρέμβαση που γίνεται προς το δημόσιο συμφέρον, ιδίως για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου και εθνικής ασφάλειας, από τις δημόσιες αρχές των ΗΠΑ στα θεμελιώδη δικαιώματα των προσώπων των οποίων τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται από την Ένωση στις Ηνωμένες Πολιτείες βάσει του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων θα περιορίζεται στον απολύτως αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του εν λόγω νόμιμου σκοπού και ότι υφίσταται αποτελεσματική δικαστική προστασία από τέτοιου είδους επέμβαση. Ως εκ τούτου, υπό το πρίσμα των ανωτέρω διαπιστώσεων, θα πρέπει να αποφασιστεί ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες διασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ερμηνευόμενο βάσει του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε οργανισμούς πιστοποιημένους βάσει του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων.
- (204) Δεδομένου ότι οι περιορισμοί, οι εγγυήσεις και ο μηχανισμός προσφυγής που θεσπίστηκαν με το ΕΟ 14086 αποτελούν ουσιώδη στοιχεία του νομικού πλαισίου των ΗΠΑ στο οποίο βασίζεται η αξιολόγηση της Επιτροπής, η έγκριση της παρούσας απόφασης βασίζεται κυρίως στην έγκριση επικαιροποιημένων πολιτικών και διαδικασιών για την εφαρμογή του ΕΟ 14086 από όλες τις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ και στον χαρακτηρισμό της Ένωσης ως οργανισμού που πληροί τις προϋποθέσεις για τους σκοπούς του μηχανισμού προσφυγής, διαδικασίες που πραγματοποιήθηκαν αντίστοιχα στις 3 Ιουλίου 2023 (βλ. αιτιολογική σκέψη 126) και 30 Ιουνίου 2023 (βλ. αιτιολογική σκέψη 176).

⁽⁴⁰³⁾ Τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 552. Υπάρχουν παρόμοιοι νόμοι σε επίπεδο πολιτειών.

⁽⁴⁰⁴⁾ Σε αυτήν την περίπτωση, το πρόσωπο συνήθως λαμβάνει μόνο μια τυποποιημένη απάντηση στην οποία η υπηρεσία αρνείται να επιβεβαιώσει ή να διαμεύσει την ύπαρξη τυχόν αρχείων. Βλ. ACLU κατά CIA, 710 F.3d 422 (D.C. Cir. 2014). Τα κριτήρια και η διάρκεια της διαβάθμισης καθορίζονται στο ΕΟ 13526, το οποίο προβλέπει, γενικά, ότι πρέπει να καθορίζεται συγκεκριμένη ημερομηνία ή γεγονός για τον αποχαρακτηρισμό, με βάση τη διάρκεια της ευαισθησίας των πληροφοριών από άποψη εθνικής ασφάλειας, οπότε οι πληροφορίες πρέπει να αποχαρακτηρίζονται αυτόματα (βλ. άρθρο 1.5 του ΕΟ 13526).

⁽⁴⁰⁵⁾ Το δικαστήριο καλείται να καθορίσει εκ νέου αν τα αρχεία τηρούνται με ορθό τρόπο και μπορεί να υποχρεώσει την κυβέρνηση να παράσχει πρόσβαση σε αρχεία [τίτλος 5 U.S.C. άρθρο 552 στοιχείο α) σημείο 4) στοιχείο Β)].

5. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

- (205) Τα κράτη μέλη και τα όργανά τους υποχρεούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφώνονται με τις πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, καθώς αυτές τεκμαίρονται νόμιμες και, ως εκ τούτου, παράγουν έννομα αποτελέσματα έως ότου τυχόν ανακληθούν, ακυρωθούν κατόπιν προσφυγής ακύρωσης ή κριθούν ανίσχυρες κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ένστασης έλλειψης νομιμότητας.
- (206) Κατά συνέπεια, απόφαση επάρκειας που εκδίδεται από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 είναι δεσμευτική για όλα τα όργανα των κρατών μελών στα οποία απευθύνεται, συμπεριλαμβανομένων των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών τους. Ιδίως, διαβιβάσεις από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία στην Ένωση προς πιστοποιημένους οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς να απαιτείται περαιτέρω άδεια.
- (207) Θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και όπως εξήγησε το ΔΕΕ στην απόφαση Schrems ⁽⁴⁰⁶⁾, όταν μια εθνική αρχή προστασίας των δεδομένων αμφισβητεί, μεταξύ άλλων κατόπιν καταγγελίας, τη συμβατότητα απόφασης επάρκειας που έχει εκδώσει η Επιτροπή με τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσώπου στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων, το εθνικό δίκαιο πρέπει να της παρέχει μέσα ένδικης προστασίας ώστε να μπορεί να προβάλει τις αιτιάσεις αυτές ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να χρειαστεί να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο ΔΕΕ ⁽⁴⁰⁷⁾.

6. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- (208) Σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ ⁽⁴⁰⁸⁾ και όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 45 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί σε συνεχή βάση τις σχετικές εξελίξεις στην τρίτη χώρα μετά την έκδοση απόφασης επάρκειας, προκειμένου να αξιολογεί αν η τρίτη χώρα εξακολουθεί να παρέχει ουσιαστικά ισοδύναμο επίπεδο προστασίας. Ο έλεγχος αυτός είναι, σε κάθε περίπτωση, επιβεβλημένος, όταν περιέρχονται στην Επιτροπή πληροφορίες που προκαλούν δικαιολογημένες αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αυτό.
- (209) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί σε συνεχή βάση την κατάσταση στις Ηνωμένες Πολιτείες όσον αφορά το νομικό πλαίσιο και την εφαρμοζόμενη πρακτική για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αξιολογούνται στην παρούσα απόφαση. Για τη διευκόλυνση αυτής της διαδικασίας, οι αρχές των ΗΠΑ θα πρέπει να ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για κάθε ουσιαστική αλλαγή στην έννομη τάξη των ΗΠΑ η οποία έχει αντίκτυπο στο νομικό πλαίσιο που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας απόφασης, καθώς και για κάθε εξέλιξη στις πρακτικές που σχετίζονται με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οι οποίες αξιολογούνται στην παρούσα απόφαση, τόσο όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από πιστοποιημένους οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες όσο και όσον αφορά τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που ισχύουν για την πρόσβαση δημόσιων αρχών σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.
- (210) Επιπροσθέτως, για να μπορεί η Επιτροπή να εκτελέσει με αποτελεσματικότητα το καθήκον της παρακολούθησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε συναφή δράση των εθνικών αρχών προστασίας δεδομένων, ιδίως σε σχέση με ερωτήσεις ή καταγγελίες από υποκείμενα των δεδομένων της Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση σε πιστοποιημένους οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να ενημερώνεται για κάθε ένδειξη ότι οι ενέργειες των δημόσιων αρχών των ΗΠΑ που είναι αρμόδιες για την πρόληψη, τη διερεύνηση, την ανίχνευση ή τη δίωξη ποινικών αδικημάτων ή για την εθνική ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των εποπτικών φορέων, δεν διασφαλίζουν το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας.

⁽⁴⁰⁶⁾ Schrems, σκέψη 65.

⁽⁴⁰⁷⁾ Schrems, σκέψη 65: «Ως προς το ζήτημα αυτό απόκειται στο εθνικό νομοθέτη να προβλέπει μέσα παροχής ενδίκου προστασίας παρέχοντα τη δυνατότητα στην οικεία εθνική αρχή ελέγχου να προβάλει τις αιτιάσεις που κρίνει βάσιμες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ώστε αυτά, αν συμφωνούν ότι υπάρχουν αμφιβολίες ως προς το κύρος της αποφάσεως της Επιτροπής, να υποβάλουν προδικαστικό ερώτημα προς έλεγχο του κύρους της συγκεκριμένης αποφάσεως».

⁽⁴⁰⁸⁾ Schrems, σκέψη 76.

- (211) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽⁴⁰⁹⁾, η Επιτροπή, μετά την έκδοση της παρούσας απόφασης, θα πρέπει κατά διαστήματα να επανεξετάζει αν οι διαπιστώσεις σχετικά με την επάρκεια του επιπέδου προστασίας που εγγυώνται οι Ηνωμένες Πολιτείες βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ εξακολουθούν να είναι βάσιμες ενόψει των πραγματικών και νομικών συνθηκών. Δεδομένου ότι, ιδίως, το ΕΟ 14086 και ο κανονισμός του γενικού εισαγγελέα απαιτούν τη δημιουργία νέων μηχανισμών και την εφαρμογή νέων εγγυήσεων, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να υποβληθεί σε πρώτη επανεξέταση εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος της, προκειμένου να εξακριβωθεί αν όλα τα σχετικά στοιχεία έχουν εφαρμοστεί πλήρως και λειτουργούν αποτελεσματικά στην πράξη. Μετά την πρώτη αυτή επανεξέταση και ανάλογα με την έκβαση της, η Επιτροπή θα αποφασίσει, σε στενή διαβούλευση με την επιτροπή που συστάθηκε βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, σχετικά με την περιοδικότητα των μελλοντικών επανεξετάσεων ⁽⁴¹⁰⁾.
- (212) Για την εκτέλεση των επανεξετάσεων, η Επιτροπή θα πρέπει να συσκέπτεται με το Υπουργείο Εμπορίου, την FTC και το Υπουργείο Μεταφορών, συνοδευόμενα, κατά περίπτωση, από άλλα υπουργεία και υπηρεσίες που συμμετέχουν στην εφαρμογή του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, καθώς και, για θέματα που αφορούν πρόσβαση της κυβέρνησης σε δεδομένα, εκπροσώπους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, του ΟΔΝΙ (συμπεριλαμβανομένου του CLPO), άλλες μονάδες της κοινότητας των υπηρεσιών πληροφοριών, το DPRC, καθώς και τους ειδικούς συνηγόρους. Η συμμετοχή στη συνάντηση αυτή θα πρέπει να είναι ανοικτή στους εκπροσώπους των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων.
- (213) Οι επανεξετάσεις θα πρέπει να καλύπτουν όλες τις πτυχές της λειτουργίας της παρούσας απόφασης όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις ΗΠΑ, και ιδίως την εφαρμογή και την υλοποίηση των Αρχών, με ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία που παρέχεται στην περίπτωση των περαιτέρω διαβιβάσεων· τις σχετικές εξελίξεις στη νομολογία· την αποτελεσματικότητα της άσκησης των ατομικών δικαιωμάτων· την παρακολούθηση και την επιβολή της συμμόρφωσης με τις Αρχές· καθώς και τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά την πρόσβαση της κυβέρνησης, ιδίως την υλοποίηση και την εφαρμογή των εγγυήσεων που θεσπίστηκαν με το ΕΟ 14086, μεταξύ άλλων μέσω πολιτικών και διαδικασιών που αναπτύσσονται από τις υπηρεσίες πληροφοριών· την αλληλεπίδραση μεταξύ του ΕΟ 14086, του άρθρου 702 του FISA και του ΕΟ 12333· και την αποτελεσματικότητα των μηχανισμών εποπτείας και των μέσων προσφυγής (συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας του νέου μηχανισμού προσφυγής που θεσπίστηκε βάσει του ΕΟ 14086). Στο πλαίσιο αυτών των ελέγχων, θα δοθεί επίσης προσοχή στη συνεργασία μεταξύ των ΑΠΔ και των αρμόδιων αρχών των Ηνωμένων Πολιτειών, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης κατευθυντήριων γραμμών και άλλων ερμηνευτικών εργαλείων για την εφαρμογή των αρχών, καθώς και για άλλες πτυχές της λειτουργίας του πλαισίου.
- (214) Βάσει της επανεξέτασης, η Επιτροπή θα πρέπει να καταρτίζει δημόσια έκθεση που θα υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

7. ΑΝΑΣΤΟΛΗ, ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ Ή ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- (215) Σε περίπτωση που οι διαθέσιμες πληροφορίες, ιδίως οι πληροφορίες που προκύπτουν από την παρακολούθηση της παρούσας απόφασης ή που παρέχονται από τις αρχές των ΗΠΑ ή των κρατών μελών, αποκαλύπτουν ότι το επίπεδο προστασίας που παρέχεται στα δεδομένα που διαβιβάζονται βάσει της παρούσας απόφασης ενδέχεται να μην είναι πια επαρκές, η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώσει αμέσως σχετικά τις αρμόδιες αρχές των ΗΠΑ και να ζητήσει τη λήψη κατάλληλων μέτρων εντός καθορισμένου εύλογου χρονικού διαστήματος.
- (216) Εάν, κατά τη λήξη του εν λόγω καθορισμένου χρονικού διαστήματος, οι αρμόδιες αρχές των ΗΠΑ δεν έχουν λάβει τα εν λόγω μέτρα ή δεν αποδείξουν με άλλον τρόπο ικανοποιητικά ότι η παρούσα απόφαση εξακολουθεί να βασίζεται σε επαρκές επίπεδο προστασίας, η Επιτροπή θα κινηθεί τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 με σκοπό τη μερική ή πλήρη αναστολή ή κατάργηση της παρούσας απόφασης.
- (217) Εναλλακτικά, η Επιτροπή θα κινηθεί την εν λόγω διαδικασία για την τροποποίηση της απόφασης, ιδίως με την υποβολή των διαβιβάσεων δεδομένων σε πρόσθετες προϋποθέσεις ή με τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της διαπίστωσης επάρκειας μόνο στις διαβιβάσεις δεδομένων για τις οποίες εξακολουθεί να διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας.

⁽⁴⁰⁹⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, «[η] εκτελεστική πράξη προβλέπει μηχανισμό περιοδικής επανεξέτασης [...] στην οποία συνεκτιμώνται όλες οι σχετικές εξελίξεις στην τρίτη χώρα ή τον διεθνή οργανισμό».

⁽⁴¹⁰⁾ Το άρθρο 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ορίζει ότι πρέπει να διενεργείται περιοδική επανεξέταση «τουλάχιστον ανά τετραετία». Βλ. επίσης Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, Σημεία αναφοράς για την επάρκεια, WP 254 αναθ. 01.

- (218) Ειδικότερα, η Επιτροπή θα πρέπει να κινεί τη διαδικασία αναστολής ή κατάργησης σε περίπτωση:
- α) ενδείξεων ότι οργανισμοί που έχουν λάβει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση δυνάμει της παρούσας απόφασης δεν συμμορφώνονται με τις Αρχές και ότι η εν λόγω μη συμμόρφωση δεν αντιμετωπίζεται αποτελεσματικά από τους αρμόδιους φορείς εποπτείας και επιβολής του νόμου·
 - β) ενδείξεων ότι οι αρχές των ΗΠΑ δεν συμμορφώνονται με τους ισχύοντες όρους και περιορισμούς όσον αφορά την πρόσβαση των δημοσίων αρχών των ΗΠΑ για σκοπούς επιβολής του νόμου και εθνικής ασφάλειας σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ· ή
 - γ) μη αποτελεσματικής αντιμετώπισης καταγγελιών από υποκείμενα των δεδομένων της Ένωσης, μεταξύ άλλων από τον CLPO του ODNΙ και/ή το DPRC.
- (219) Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξετάζει το ενδεχόμενο κίνησης της διαδικασίας τροποποίησης, αναστολής ή κατάργησης της παρούσας απόφασης, εάν οι αρμόδιες αρχές των ΗΠΑ δεν παρέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες ή διευκρινίσεις για την αξιολόγηση του επιπέδου προστασίας που παρέχεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ένωση στις Ηνωμένες Πολιτείες ή όσον αφορά τη συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση. Συναφώς, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη αν οι συναφείς πληροφορίες μπορούν να εξασφαλιστούν από άλλες πηγές.
- (220) Όταν συντρέχουν δεόντως αιτιολογημένοι επιτακτικοί λόγοι επείγουσας ανάγκης, για παράδειγμα εάν το ΕΟ 14086 ή ο κανονισμός του γενικού εισαγγελέα τροποποιηθούν με τρόπο που να υπονομεύει το επίπεδο προστασίας που περιγράφεται στην παρούσα απόφαση ή εάν ο γενικός εισαγγελέας ανακαλέσει τον χαρακτηρισμό της Ένωσης ως οργανισμού που πληροί τις προϋποθέσεις για τους σκοπούς του μηχανισμού προσφυγής, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί τη δυνατότητα να εκδίδει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, εκτελεστικές πράξεις άμεσης εφαρμογής για την αναστολή, την κατάργηση ή την τροποποίηση της παρούσας απόφασης.

8. ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- (221) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων δημοσίευσε τη γνώμη του ⁽⁴¹¹⁾, η οποία ελήφθη υπόψη κατά την εκπόνηση της παρούσας απόφασης.
- (222) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από το πλαίσιο ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων ⁽⁴¹²⁾.
- (223) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που συστάθηκε βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, οι Ηνωμένες Πολιτείες διασφαλίζουν ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ένωση σε οργανισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες οι οποίοι περιλαμβάνονται στον «κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων», ο οποίος τηρείται και δημοσιοποιείται από το Υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ, σύμφωνα με το παράρτημα Ι τμήμα Ι παράγραφος 3.

Άρθρο 2

Όταν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, για τον σκοπό της προστασίας των προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ασκούν τις εξουσίες τους βάσει του άρθρου 58 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 σε σχέση με τις διαβιβάσεις δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας απόφασης, το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή.

⁽⁴¹¹⁾ Γνώμη 5/2023 σχετικά με το σχέδιο εκτελεστικής απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την επαρκή προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων της 28ης Φεβρουαρίου 2023.

⁽⁴¹²⁾ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Μαΐου 2023 σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από το πλαίσιο προστασίας δεδομένων ΕΕ–ΗΠΑ (2023/2501(RSP)).

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή παρακολουθεί σε συνεχή βάση την εφαρμογή του νομικού πλαισίου που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης, συμπεριλαμβανομένων των όρων υπό τους οποίους πραγματοποιούνται οι περαιτέρω διαβιβάσεις, ασκούνται τα ατομικά δικαιώματα και αποκτούν οι δημόσιες αρχές των ΗΠΑ πρόσβαση στα δεδομένα που διαβιβάζονται βάσει της παρούσας απόφασης, προκειμένου να αξιολογεί αν οι Ηνωμένες Πολιτείες εξακολουθούν να διασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας όπως αναφέρεται στο άρθρο 1.
2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή αλληλοενημερώνονται σχετικά με περιπτώσεις στις οποίες φαίνεται ότι φορείς στις Ηνωμένες Πολιτείες στους οποίους έχει ανατεθεί διά νόμου η εξουσία επιβολής της συμμόρφωσης με τις Αρχές που παρατίθενται στο παράρτημα Ι δεν παρέχουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς εντοπισμού και εποπτείας που να καθιστούν δυνατή την αναγνώριση και έμπρακτη τιμωρία των παραβιάσεων των Αρχών που καθορίζονται στο παράρτημα Ι.
3. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή αλληλοενημερώνονται σχετικά με τυχόν ενδείξεις ότι οι επεμβάσεις εκ μέρους δημόσιων αρχών των ΗΠΑ που είναι αρμόδιες για την κατοχύρωση της εθνικής ασφάλειας, την επιβολή του νόμου ή άλλα δημόσια συμφέροντα στο δικαίωμα των φυσικών προσώπων για προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν υπερβαίνουν τον αναγκαίο και αναλογικό βαθμό και/ή ότι δεν υπάρχει αποτελεσματική δικαστική προστασία από τέτοιου είδους επεμβάσεις.
4. Ένα έτος μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης στα κράτη μέλη και, ακολούθως, με περιοδικότητα που θα αποφασιστεί σε στενή διαβούλευση με την επιτροπή που συστάθηκε βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, η Επιτροπή αξιολογεί τη διαπίστωση του άρθρου 1 παράγραφος 1 με βάση όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που λαμβάνονται στο πλαίσιο της επανεξέτασης που πραγματοποιείται από κοινού με τις αρμόδιες αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών.
5. Εάν η Επιτροπή έχει ενδείξεις ότι δεν διασφαλίζεται πια επαρκές επίπεδο προστασίας, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των ΗΠΑ. Αν χρειαστεί, θα αποφασίσει την αναστολή, την τροποποίηση ή την κατάργηση της παρούσας απόφασης, ή τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της, σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να λάβει τέτοια απόφαση εάν η μη συνεργασία της κυβέρνησης των ΗΠΑ δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να προσδιορίσει αν οι Ηνωμένες Πολιτείες εξακολουθούν να διασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 10 Ιουλίου 2023.

Για την Επιτροπή
Didier REYNOLDERS
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΕΕ-ΗΠΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΕΚΔΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΩΝ ΗΠΑ

I. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

1. Ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΕΕ) συμμερίζονται τη δέσμευση για την ενίσχυση της προστασίας της ιδιωτικής ζωής, του κράτους δικαίου και την αναγνώριση της σημασίας των διατλαντικών ροών δεδομένων για τους αντίστοιχους πολίτες, τις οικονομίες και τις κοινωνίες μας, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν διαφορετική προσέγγιση στην προστασία της ιδιωτικής ζωής από εκείνη που έχει η ΕΕ. Οι Ηνωμένες Πολιτείες ακολουθούν μια τομεακή προσέγγιση που βασίζεται σε ένα συνονθύλευμα νομοθετικών και κανονιστικών πράξεων, καθώς και διατάξεων αυτορρύθμισης. Το Υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ (U.S. Department of Commerce, στο εξής: υπουργείο) εκδίδει τις αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των συμπληρωματικών Αρχών (από κοινού στο εξής: Αρχές) και το παράρτημα Ι των Αρχών (στο εξής: παράρτημα Ι), βάσει της κανονιστικής εξουσίας του για την προώθηση, την προαγωγή και την ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου (15 U.S.C. 1512) Οι Αρχές αναπτύχθηκαν σε συνεννόηση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή), καθώς και με τη βιομηχανία και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς για να διευκολυνθούν οι συναλλαγές και το εμπόριο μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της ΕΕ. Οι Αρχές, οι οποίες αποτελούν συστατικό στοιχείο του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων (στο εξής: ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ), παρέχουν στους οργανισμούς των ΗΠΑ έναν αξιόπιστο μηχανισμό για τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ στις Ηνωμένες Πολιτείες, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι τα υποκειμενα των δεδομένων στην ΕΕ στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα εξακολουθούν να απολαύουν αποτελεσματικών εγγυήσεων και προστασίας, όπως απαιτείται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία, όσον αφορά την επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων όταν διαβιβάζονται σε χώρες εκτός ΕΕ. Οι Αρχές προορίζονται αποκλειστικά για χρήση από επιλέξιμους οργανισμούς των Ηνωμένων Πολιτειών που λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ, προκειμένου οι εν λόγω οργανισμοί να πληρούν τις προϋποθέσεις του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και να επωφελούνται, ως εκ τούτου, από την απόφαση επάρκειας της Επιτροπής⁽¹⁾. Οι Αρχές δεν επηρεάζουν την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (στο εξής: «Γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων» ή «ΓΚΠΔ»)⁽²⁾ που αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα κράτη μέλη της ΕΕ, ούτε περιορίζουν τις υποχρεώσεις προστασίας της ιδιωτικής ζωής που εφαρμόζονται με άλλον τρόπο δυνάμει του δικαίου των ΗΠΑ.
2. Προκειμένου ο εκάστοτε οργανισμός να επικαλείται το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ώστε να προβαίνει σε διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ, πρέπει να προβεί σε αυτοπιστοποίηση όσον αφορά τη συμμόρφωσή του με τις Αρχές στο υπουργείο (ή σε οριζόμενο από αυτό φορέα). Παρότι η απόφαση ενός οργανισμού να ενταχθεί με τον τρόπο αυτό στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ είναι εξ ολοκλήρου προαιρετική, η πραγματική συμμόρφωση είναι υποχρεωτική: οι οργανισμοί που προβαίνουν σε αυτοπιστοποίηση στο υπουργείο και δηλώνουν δημοσίως τη δέσμευσή τους να τηρούν τις Αρχές πρέπει να συμμορφώνονται πλήρως με αυτές. Προκειμένου να ενταχθεί ένας οργανισμός στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, πρέπει α) να υπόκειται στις εξουσίες διεξαγωγής ερευνών και επιβολής του νόμου της Ομοσπονδιακής Επιτροπής Εμπορίου (Federal Trade Commission, στο εξής: FTC), του Υπουργείου Μεταφορών των ΗΠΑ (Department of Transportation, DOT) ή άλλου επίσημου φορέα που θα διασφαλίσει αποτελεσματικά τη συμμόρφωση με τις Αρχές (άλλοι επίσημοι φορείς των ΗΠΑ που αναγνωρίζονται από την ΕΕ μπορούν να συμπεριληφθούν στο μέλλον εν είδει παραρτήματος)⁽³⁾· β) να δηλώσει δημοσίως τη δέσμευσή του να συμμορφώνεται με τις Αρχές· γ) να δημοσιεύσει τις οικείες πολιτικές προστασίας της ιδιωτικής ζωής σύμφωνα με τις εν λόγω Αρχές· και δ) να τις εφαρμόζει πλήρως⁽³⁾. Μη συμμόρφωση οργανισμού με τις αρχές συνεπάγεται επιβολή κυρώσεων από την Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου (στο εξής: FTC) δυνάμει του άρθρου 5 του νόμου για την Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου (Federal Trade Commission Act), το οποίο απαγορεύει τις αθέμιτες και δόλιες ενέργειες στο εμπόριο ή που θίγουν το εμπόριο (15 U.S.C. άρθρο 45)⁽³⁾· από το Υπουργείο Μεταφορών δυνάμει του 49 U.S.C. άρθρο 41712 που απαγορεύει στους αερομεταφορείς και στους τουριστικούς πράκτορες να επιδίδονται σε αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές στις αερομεταφορές ή στην πώληση υπηρεσιών αερομεταφορών· ή δυνάμει άλλων νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων που απαγορεύουν τις ενέργειες αυτές.

⁽¹⁾ Εφόσον η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από την ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ εφαρμόζεται στην Ισλανδία, στο Λιχτενστάιν και στη Νορβηγία, το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ θα καλύπτει τόσο την ΕΕ όσο και τις εν λόγω τρεις χώρες. Κατά συνέπεια, οι αναφορές στην ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα νοούνται ότι συμπεριλαμβάνουν την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία.

⁽²⁾ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/679 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων).

⁽³⁾ Οι Αρχές του πλαισίου της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ έχουν τροποποιηθεί ως « Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων». (Βλ. συμπληρωματική αρχή της αυτοπιστοποίησης).

3. Το υπουργείο θα τηρεί και θα θέτει στη διάθεση του κοινού επίσημο κατάλογο των οργανισμών των ΗΠΑ που έχουν προβεί σε αυτοπιστοποίηση στο υπουργείο και έχουν δηλώσει τη δέσμευσή τους να τηρούν τις Αρχές (στο εξής: κατάλογος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων). Τα οφέλη του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ εξασφαλίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία το υπουργείο εντάσσει τον οργανισμό στον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων. Το υπουργείο θα αφαιρεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων τους οργανισμούς που αποσύρονται οικειοθελώς από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ή δεν ολοκληρώνουν την ετήσια επαναπιστοποίησή τους στο υπουργείο. Το υπουργείο θα αφαιρεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων τους οργανισμούς που αποσύρονται οικειοθελώς από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ή δεν ολοκληρώνουν την ετήσια επαναπιστοποίησή τους στο υπουργείο· οι εν λόγω οργανισμοί πρέπει είτε να συνεχίζουν να εφαρμόζουν τις Αρχές στις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που έλαβαν βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και να επιβεβαιώνουν στο υπουργείο σε ετήσια βάση τη δέσμευσή τους να το πράξουν (δηλαδή, για όσο διάστημα διατηρούν τις εν λόγω πληροφορίες), να παρέχουν «επαρκή» προστασία για τις πληροφορίες με άλλα εγκεκριμένα μέσα (για παράδειγμα, με χρήση σύμβασης που αντικατοπτρίζει πλήρως τις απαιτήσεις των σχετικών πρότυπων συμβατικών ρητρών που εγκρίνονται από την Επιτροπή) είτε να επιστρέφουν ή να διαγράφουν τις πληροφορίες. Το υπουργείο θα αφαιρεί επίσης από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων τους οργανισμούς για τους οποίους διαπιστώνονται επανειλημμένες περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις Αρχές· οι εν λόγω οργανισμοί πρέπει να επιστρέφουν ή να διαγράφουν τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που έλαβαν βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Η διαγραφή ενός οργανισμού από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων συνεπάγεται ότι δεν δικαιούται πλέον να επωφελείται από την απόφαση επάρκειας της Επιτροπής ώστε να λαμβάνει πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ.
4. Το υπουργείο θα τηρεί επίσης και θα θέτει στη διάθεση του κοινού επίσημο αρχείο των οργανισμών των ΗΠΑ που είχαν στο παρελθόν προβεί σε αυτοπιστοποίηση στο υπουργείο, αλλά έχουν πλέον διαγραφεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων. Το υπουργείο θα εκδίδει σαφή προειδοποίηση ότι οι εν λόγω οργανισμοί δεν συμμετέχουν στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ· ότι η διαγραφή από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων συνεπάγεται ότι οι εν λόγω οργανισμοί δεν δύνανται πλέον να δηλώνουν ότι συμμορφώνονται με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και ότι πρέπει να αποφεύγουν κάθε δήλωση ή παραπλανητική πρακτική από την οποία να υπονοείται ότι συμμετέχουν στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ· και ότι οι εν λόγω οργανισμοί δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να επωφελούνται από την απόφαση επάρκειας της Επιτροπής για τη λήψη πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ· και ότι οι εν λόγω οργανισμοί δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να επωφελούνται από την απόφαση επάρκειας της Επιτροπής για τη λήψη πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ. Τυχόν οργανισμός που εξακολουθεί να ισχυρίζεται ότι συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ή να προβαίνει σε άλλου είδους ψευδείς δηλώσεις σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ αφού έχει διαγραφεί από τον κατάλογο της ασπίδας προστασίας μπορεί να υπόκειται σε μέτρα επιβολής του νόμου που λαμβάνονται από την FTC, το Υπουργείο Μεταφορών ή άλλες αρχές επιβολής.
5. Η τήρηση των εν λόγω Αρχών δύναται να περιοριστεί: α) στον βαθμό που είναι αναγκαίο για τη συμμόρφωση με δικαστική απόφαση ή για να πληρούνται απαιτήσεις δημοσίου συμφέροντος, επιβολής του νόμου ή εθνικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες νομοθετικές ή κυβερνητικές διατάξεις δημιουργούν αντίθετες υποχρεώσεις· β) από νομοθετικές πράξεις, δικαστικές αποφάσεις ή κυβερνητικές διατάξεις, οι οποίες δημιουργούν ρητές εξουσιοδοτήσεις, υπό τον όρο ότι, κατά την άσκηση οποιασδήποτε παρόμοιας εξουσιοδότησης, ο οργανισμός μπορεί να αποδείξει ότι η μη συμμόρφωσή του με τις Αρχές περιορίζεται στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την προάσπιση των υπερισχυόντων έννομων συμφερόντων τα οποία εξυπηρετεί η εν λόγω εξουσιοδότηση· ή γ) από εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις που προκύπτουν από τον ΓΚΠΔ, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται σε αυτόν, εφόσον οι εν λόγω εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις εφαρμόζονται σε συγκρίσιμα πλαίσια. Στο πλαίσιο αυτό, οι εγγυήσεις στο δικαίωμα των ΗΠΑ για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών περιλαμβάνουν εκείνες που απαιτούνται από το εκτελεστικό διάταγμα 14086 (*) υπό τους όρους που καθορίζονται σε αυτό (συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων σχετικά με την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα). Σε συνέπεια με τον στόχο της ενίσχυσης της προστασίας της ιδιωτικής ζωής, οι οργανισμοί οφείλουν να κάνουν κάθε προσπάθεια ώστε να εφαρμόζουν τις παρούσες Αρχές κατά τρόπο πλήρη και διαφανή, ενώ θα πρέπει επίσης να επιχειρούν να υποδεικνύουν στις σχετικές με την προστασία της ιδιωτικής ζωής πολιτικές τους, τις περιπτώσεις όπου θα εφαρμόζονται οι εξαιρέσεις από τις Αρχές που επιτρέπονται από το στοιχείο β) ανωτέρω. Για τον ίδιο λόγο, όταν θα επιτρέπεται η εναλλακτική δυνατότητα βάσει των Αρχών και/ή του δικαιού των ΗΠΑ, αναμένεται από τους οργανισμούς να επιλέγουν την υψηλότερη προστασία όπου αυτό είναι δυνατόν.
6. Οι οργανισμοί υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις Αρχές σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ μετά την προσχώρησή τους στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Οργανισμός που επιλέγει να επεκτείνει τα οφέλη του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ σε προσωπικές πληροφορίες ανθρώπινου δυναμικού που διαβιβάζονται από την ΕΕ για χρήση στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης, πρέπει να το αναφέρει όταν προβαίνει σε αυτοπιστοποίηση στο υπουργείο και να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στη συμπληρωματική αρχή της αυτοπιστοποίησης.

(*) Εκτελεστικό διάταγμα της 7ης Οκτωβρίου 2022 με τίτλο «Ενίσχυση των εγγυήσεων για τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ».

7. Το δικαίω των ΗΠΑ εφαρμόζεται σε ζητήματα ερμηνείας και συμμόρφωσης με τις Αρχές και στις σχετικές πολιτικές των οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ που αφορούν την προστασία της ιδιωτικής ζωής, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι οργανισμοί αυτοί έχουν αναλάβει τη δέσμευση να συνεργάζονται με τις ευρωπαϊκές αρχές προστασίας των δεδομένων (στο εξής: ΑΠΔ). Εκτός εάν δηλώνεται διαφορετικά, όλες οι διατάξεις των Αρχών εφαρμόζονται στις περιπτώσεις στις οποίες είναι συναφείς.
8. Ορισμοί:
- Τα «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» και οι «πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα» είναι δεδομένα τα οποία αφορούν ένα πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί και τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ, διαβιβάζονται σε οργανισμό των Ηνωμένων Πολιτειών από την ΕΕ και καταγράφονται με οποιαδήποτε μορφή.
 - Ως «επεξεργασία» δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα νοείται κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιούνται με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων διαδικασιών και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η τροποποίηση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η κοινολόγηση ή η διάδοση, καθώς και η διαγραφή ή η καταστροφή.
 - Ως «υπεύθυνος της επεξεργασίας» νοείται το πρόσωπο ή ο οργανισμός που μόνος ή από κοινού με άλλους καθορίζει τους στόχους και τον τρόπο της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
9. Η ημερομηνία έναρξης ισχύος των Αρχών και του παραρτήματος I των Αρχών είναι η ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης επάρκειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

II. ΑΡΧΕΣ

1. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

- a. Ένας οργανισμός πρέπει να ενημερώνει τα φυσικά πρόσωπα σχετικά με:
- τη συμμετοχή του στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και να παρέχει σύνδεσμο ή τη διαδικτυακή διεύθυνση για τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων,
 - τα είδη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται και, κατά περίπτωση, τις οντότητες των ΗΠΑ ή τις θυγατρικές του οργανισμού των ΗΠΑ που τηρούν επίσης τις Αρχές,
 - τη δέσμευσή του να εφαρμόζει τις Αρχές σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει από την ΕΕ βασιζόμενος στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ,
 - τους σκοπούς για τους οποίους συλλέγει και χρησιμοποιεί πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν,
 - τον τρόπο επικοινωνίας με τον οργανισμό για ερωτήματα ή καταγγελίες, συμπεριλαμβανομένης τυχόν συναφούς εγκατάστασης στην ΕΕ που μπορεί να απαντήσει σε τέτοιου είδους ερωτήματα ή καταγγελίες,
 - το είδος ή την ταυτότητα τρίτων μερών στα οποία κοινολογεί πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα και τους σκοπούς για τους οποίους προβαίνει σε αυτήν την κοινολόγηση,
 - το δικαίωμα των φυσικών προσώπων να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν,
 - τις επιλογές και τα μέσα που παρέχει ο οργανισμός στα φυσικά πρόσωπα για τον περιορισμό της χρήσης και της κοινολόγησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν,
 - τον ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών που έχει οριστεί για την εξέταση καταγγελιών και τη δωρεάν παροχή κατάλληλων μέσων προσφυγής στο φυσικό πρόσωπο, και αν πρόκειται για: 1) τον φορέα που έχει συσταθεί από τις ΑΠΔ, 2) πάροχο εναλλακτικής επίλυσης διαφορών εγκατεστημένο στην ΕΕ ή 3) πάροχο εναλλακτικής επίλυσης διαφορών εγκατεστημένο στις ΗΠΑ,
 - το γεγονός ότι υπόκειται στις εξουσίες διεξαγωγής ερευνών και επιβολής του νόμου της FTC, του Υπουργείου Μεταφορών
 - τη δυνατότητα του προσώπου, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να ζητήσει δεσμευτική διαιτητική απόφαση ⁽⁵⁾,
 - την απαίτηση να κοινολογεί πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα ανταποκρινόμενος σε νόμιμα αιτήματα των δημόσιων αρχών, μεταξύ άλλων για την ικανοποίηση απαιτήσεων στο πλαίσιο της εθνικής ασφάλειας ή της επιβολής του νόμου και
 - την ευθύνη του σε περιπτώσεις περαιτέρω διαβίβασης σε τρίτα μέρη.

(5) Βλ., π.χ., τμήμα γ) της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης.

- b. Η κοινοποίηση αυτή πρέπει να παρέχεται σε σαφή και ευνόητη γλώσσα κατά την πρώτη αίτηση παροχής πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα που απευθύνει σε ιδιώτες ο οργανισμός ή το συντομότερο δυνατόν έπειτα από αυτή, αλλά σε κάθε περίπτωση προτού προβεί ο οργανισμός είτε στη χρήση των πληροφοριών αυτών για σκοπό άλλον από εκείνο για τον οποίο συνελέγησαν αρχικά ή για τον οποίο υποβλήθηκαν σε επεξεργασία από τον διαβιβάζοντα οργανισμό, είτε στην κοινολόγηση των πληροφοριών αυτών σε τρίτο μέρος για πρώτη φορά.

2. ΕΠΙΛΟΓΗ

- a. Ένας οργανισμός πρέπει να παρέχει στα φυσικά πρόσωπα τη δυνατότητα να επιλέγουν (δηλαδή να παρέχει δικαίωμα εξαιρέσεως από τα δεδομένα) αν οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν i) θα κοινοποιηθούν σε τρίτο μέρος ή ii) θα χρησιμοποιηθούν για σκοπό ο οποίος είναι ουσιωδώς διαφορετικός από τον/τους σκοπό/-ούς για τον/τους οποίο/-ους συνελέγησαν αρχικά ή εγκρίθηκαν στη συνέχεια από τα εν λόγω πρόσωπα. Πρέπει να παρέχονται στα φυσικά πρόσωπα σαφείς, εμφανείς και άμεσα διαθέσιμοι μηχανισμοί για την άσκηση της επιλογής.
- b. Κατά παρέκκλιση από την προηγούμενη παράγραφο, δεν είναι απαραίτητη η εφαρμογή της αρχής της επιλογής όταν οι πληροφορίες κοινολογούνται σε τρίτο μέρος το οποίο ενεργεί ως αντιπρόσωπος που εκτελεί καθήκοντα εξ ονόματος και κατ' εντολή του οργανισμού. Ωστόσο, ένας οργανισμός συνάπτει σε κάθε περίπτωση σύμβαση με τον αντιπρόσωπο.
- c. Όσον αφορά τις ευαίσθητες πληροφορίες (δηλαδή πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα οι οποίες αναφέρουν λεπτομερώς ασθένειες ή την κατάσταση υγείας, τη φυλετική ή εθνική καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις ή πληροφορίες σχετικά με τη σεξουαλική ζωή του προσώπου) οι οργανισμοί πρέπει να εξασφαλίζουν τη ρητή συγκατάθεση (δηλαδή την οικειοθελή συμμετοχή) από τα πρόσωπα εάν οι εν λόγω πληροφορίες πρόκειται να i) κοινοποιηθούν σε τρίτο μέρος ή ii) να χρησιμοποιηθούν για σκοπό άλλο από αυτόν για τον οποίο συνελέγησαν αρχικά ή τον οποίο ενέκρινε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μεταγενέστερα ασκώντας την επιλογή της οικειοθελούς συμμετοχής. Επιπλέον, ένας οργανισμός θα πρέπει να μεταχειρίζεται ως ευαίσθητη κάθε πληροφορία προσωπικού χαρακτήρα την οποία λαμβάνει από τρίτο μέρος και την οποία το εν λόγω τρίτο μέρος χαρακτηρίζει και μεταχειρίζεται ως ευαίσθητη.

3. ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΓΙΑ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ

- a. Για τη διαβίβαση πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο μέρος το οποίο ενεργεί ως υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων, οι οργανισμοί πρέπει να συμμορφώνονται με τις Αρχές της κοινοποίησης και της επιλογής. Οι οργανισμοί πρέπει επίσης να συνάπτουν σύμβαση με τον τρίτο υπεύθυνο της επεξεργασίας, η οποία να προβλέπει ότι τα εν λόγω δεδομένα μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο για περιορισμένους και συγκεκριμένους σκοπούς σύμφωνα με τη συγκατάθεση που έχει παράσχει το πρόσωπο και ότι ο αποδέκτης θα εξασφαλίσει το ίδιο επίπεδο προστασίας με αυτό που παρέχουν οι Αρχές και θα ειδοποιήσει τον οργανισμό σε περίπτωση που λάβει την απόφαση ότι δεν μπορεί πλέον να ανταποκριθεί σε αυτήν την υποχρέωση. Η σύμβαση προβλέπει ότι σε περίπτωση που ληφθεί τέτοια απόφαση, ο τρίτος υπεύθυνος της επεξεργασίας παύει την επεξεργασία ή λαμβάνει άλλα εύλογα και κατάλληλα διορθωτικά μέτρα.
- b. Για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο μέρος που ενεργεί ως αντιπρόσωπος, οι οργανισμοί πρέπει: i) να διαβιβάζουν τα εν λόγω δεδομένα μόνο για περιορισμένους και συγκεκριμένους σκοπούς· ii) να επιβεβαιώνουν ότι ο αντιπρόσωπος υποχρεούται να παρέχει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας της ιδιωτικής ζωής με αυτό που απαιτείται βάσει των Αρχών· iii) να λαμβάνουν εύλογα και κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζουν ότι ο αντιπρόσωπος επεξεργάζεται αποτελεσματικά τις διαβιβαζόμενες πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο συνεπή προς τις υποχρεώσεις του οργανισμού δυνάμει των Αρχών· iv) να απαιτούν από τον αντιπρόσωπο να ειδοποιεί τον οργανισμό σε περίπτωση που λάβει απόφαση ότι δεν μπορεί πλέον να τηρήσει την υποχρέωσή του για παροχή του ίδιου επιπέδου προστασίας με αυτό που απαιτείται βάσει των Αρχών· v) κατόπιν κοινοποίησης, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης του σημείου iv), να λαμβάνουν εύλογα και κατάλληλα μέτρα για τη διακοπή και την αποκατάσταση μη εγκεκριμένης επεξεργασίας· και vi) να υποβάλλουν στο υπουργείο, κατόπιν αιτήματος, σύνυψη ή αντιπροσωπευτικό αντίγραφο των σχετικών διατάξεων περί προστασίας της ιδιωτικής ζωής που περιλαμβάνονται στη σύμβαση την οποία έχουν συνάψει με τον εν λόγω αντιπρόσωπο.

4. ΑΣΦΑΛΕΙΑ

- a. Οι οργανισμοί που δημιουργούν, διατηρούν, χρησιμοποιούν ή διαδίδουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να λαμβάνουν εύλογα και κατάλληλα μέτρα για την προστασία των πληροφοριών αυτών από τυχόν απώλεια, κατάχρηση και μη εγκεκριμένη πρόσβαση, κοινολόγηση, αλλαγή και καταστροφή, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των κινδύνων της επεξεργασίας και της φύσης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

5. ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

- a. Σύμφωνα με τις Αρχές, οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να περιορίζονται στις πληροφορίες που είναι συναφείς για τους σκοπούς της επεξεργασίας ⁽⁶⁾. Ένας οργανισμός δεν επιτρέπεται να επεξεργάζεται πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο που να αντιβαίνει στους σκοπούς για τους οποίους συνελέγησαν ή για τους οποίους εγκρίθηκαν μεταγενέστερα από το πρόσωπο. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την εξυπηρέτηση των εν λόγω σκοπών, ένας οργανισμός πρέπει να λαμβάνει εύλογα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι αξιόπιστα για τη χρήση για την οποία προορίζονται, ακριβή, πλήρη και ενημερωμένα. Ένας οργανισμός πρέπει να τηρεί τις Αρχές για όσο διάστημα διατηρεί τις εν λόγω πληροφορίες.
- b. Οι πληροφορίες μπορούν να διατηρούνται σε μορφή η οποία καθιστά γνωστή την ταυτότητα του προσώπου ή καθιστά δυνατή την εξακρίβωσή της ⁽⁷⁾ μόνον εφόσον εξυπηρετούν σκοπό επεξεργασίας κατά την έννοια της παραγράφου 5 στοιχείο α). Η υποχρέωση αυτή δεν παρεμποδίζει τους οργανισμούς να επεξεργάζονται πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα για μεγαλύτερες περιόδους, για το χρονικό διάστημα και στον βαθμό που η επεξεργασία εξυπηρετεί ευλόγως τους σκοπούς της αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, της δημοσιογραφίας, της λογοτεχνίας και της τέχνης, της επιστημονικής και ιστορικής έρευνας και της στατιστικής ανάλυσης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η εν λόγω επεξεργασία υπόκειται στις λοιπές Αρχές και διατάξεις του ΠΔΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Οι οργανισμοί θα πρέπει να λαμβάνουν εύλογα και κατάλληλα μέτρα για να συμμορφώνονται με την παρούσα διάταξη.

6. ΠΡΟΣΒΑΣΗ

- a. Τα πρόσωπα πρέπει να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν και τις οποίες κατέχει ένας οργανισμός, και να έχουν τη δυνατότητα να διορθώνουν, να τροποποιούν ή να διαγράφουν τις πληροφορίες αυτές όποτε είναι ανακριβείς ή έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία κατά παράβαση των Αρχών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η επιβάρυνση ή το κόστος που συνεπάγεται η παροχή πρόσβασης θα ήταν δυσανάλογα προς τους κινδύνους για την προστασία της ιδιωτικής ζωής του προσώπου εν προκειμένω ή σε περίπτωση που παραβιάζονται τα δικαιώματα άλλων τρίτων προσώπων.

7. ΠΡΟΣΦΥΓΗ, ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ

- a. Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας της ιδιωτικής ζωής πρέπει να υφίστανται ισχυροί μηχανισμοί που να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις Αρχές, μέσα προσφυγής για τα πρόσωπα που θίγονται από περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις αρχές, καθώς και συνέπειες για τον οργανισμό σε περίπτωση μη τήρησης των Αρχών. Οι μηχανισμοί αυτοί πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:
 - i. άμεσα διαθέσιμους και ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής μέσω των οποίων οι καταγγελίες και οι διαφορές κάθε ιδιώτη διερευνώνται και επιλύονται ταχέως και χωρίς οικονομική επιβάρυνση του ιδιώτη, με αναφορά στις Αρχές, και επιδικάζεται αποζημίωση όπου αυτό προβλέπεται από το εφαρμοστέο δίκαιο ή πρωτοβουλίες του ιδιωτικού τομέα·
 - ii. διαδικασίες παρακολούθησης για την επαλήθευση του αληθούς τόσο των δηλώσεων και των ισχυρισμών των οργανισμών σχετικά με τις πρακτικές τους για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, όσο και της εφαρμογής των πρακτικών αυτών σύμφωνα με τη διατύπωσή τους, ιδίως όσον αφορά περιπτώσεις μη συμμόρφωσης· και
 - iii. υποχρεώσεις επίλυσης των προβλημάτων που απορρέουν από περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις Αρχές από οργανισμούς που ισχυρίζονται ότι τις τηρούν και τις συνέπειες για τους οργανισμούς αυτούς. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αρκετά αυστηρές ώστε να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση των οργανισμών.
- b. Οι οργανισμοί και οι επιλεγμένοι από αυτούς ανεξάρτητοι μηχανισμοί προσφυγής θα ανταποκρίνονται αμελλητί σε ερωτήματα και αιτήματα του Υπουργείου για παροχή πληροφοριών σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Όλοι οι οργανισμοί πρέπει να ανταποκρίνονται ταχύτατα σε καταγγελίες σχετικά με τη συμμόρφωση με τις Αρχές, τις οποίες παραπέμπουν οι αρχές κράτους μέλους της ΕΕ μέσω του υπουργείου. Οι οργανισμοί που έχουν επιλέξει να συνεργάζονται με ΑΠΔ, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών που επεξεργάζονται δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού, πρέπει να απαντούν απευθείας στις ΑΠΔ, για θέματα που αφορούν τη διερεύνηση και την επίλυση καταγγελιών.

⁽⁶⁾ Ανάλογα με τις περιστάσεις, στα παραδείγματα συμβατών σκοπών επεξεργασίας μπορούν να περιλαμβάνονται εκείνοι που εξυπηρετούν εύλογα τις σχέσεις με πελάτες, πτυχές της συμμόρφωσης και νομικές πτυχές, τον έλεγχο, την ασφάλεια και την πρόληψη της απάτης, τη διαφύλαξη ή υπεράσπιση των νόμιμων δικαιωμάτων του οργανισμού ή άλλοι σκοποί που συνάδουν με τις προσδοκίες ενός λογικού ανθρώπου δεδομένου του πλαισίου της συλλογής δεδομένων.

⁽⁷⁾ Στο πλαίσιο αυτό, εάν, δεδομένου του μέσου εξακρίβωσης της ταυτότητας που είναι πιθανό να χρησιμοποιηθεί (λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των δαπανών και του χρόνου που απαιτούνται για την εξακρίβωση της ταυτότητας, καθώς και της διαθέσιμης τεχνολογίας κατά τον χρόνο της επεξεργασίας) και της μορφής στην οποία διατηρούνται τα δεδομένα, η ταυτότητα ενός προσώπου θα μπορούσε εύλογα να εξακριβωθεί από τον οργανισμό, ή από τρίτο μέρος εάν το εν λόγω τρίτο μέρος είχε πρόσβαση στα δεδομένα, τότε θεωρείται ότι η ταυτότητα του προσώπου «μπορεί να εξακριβωθεί».

- c. Οι οργανισμοί υποχρεούνται να υποβάλλουν τις καταγγελίες σε διαδικασία διαιτησίας και να τηρούν τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα I, υπό την προϋπόθεση ότι ένα πρόσωπο έχει ζητήσει την προσφυγή σε δεσμευτική διαιτητική διαδικασία επιδίδοντας κοινοποίηση στον εμπλεκόμενο οργανισμό και ακολουθώντας τις διαδικασίες και με την επιφύλαξη των όρων που προβλέπονται στο παράρτημα I.
- d. Στο πλαίσιο περαιτέρω διαβίβασης, ένας συμμετέχων οργανισμός είναι υπεύθυνος για την επεξεργασία των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα τις οποίες λαμβάνει στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και τις οποίες στη συνέχεια διαβιβάζει σε τρίτο μέρος που ενεργεί ως αντιπρόσωπος εξ ονόματός του. Ο συμμετέχων οργανισμός εξακολουθεί να υπέχει ευθύνη βάσει των Αρχών στην περίπτωση που ο αντιπρόσωπος του επεξεργάζεται τέτοιου είδους πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο που δεν συνάδει με τις Αρχές, εκτός εάν ο οργανισμός αποδείξει ότι δεν είναι υπεύθυνος για το γενεσιουργό γεγονός της ζημίας.
- e. Όταν ένας οργανισμός υπόκειται σε απόφαση που εκδίδεται από δικαστήριο για λόγους μη συμμόρφωσης ή σε εντολή επίσημου φορέα των ΗΠΑ (π.χ. της FTC ή του Υπουργείου Μεταφορών) που περιλαμβάνεται σε κατάλογο ή σε μελλοντικό παράρτημα των Αρχών που εκδίδεται για λόγους μη συμμόρφωσης, ο οργανισμός δημοσιεύει κάθε συναφή με το ΕU ενότητα τυχόν έκθεσης συμμόρφωσης ή αξιολόγησης που έχει υποβληθεί στο δικαστήριο ή σε επίσημο φορέα των ΗΠΑ, στον βαθμό που αυτό συνάδει με τις απαιτήσεις εμπιστευτικότητας. Το υπουργείο έχει δημιουργήσει ένα ειδικό σημείο επαφής με το οποίο μπορούν να επικοινωνούν οι ΑΠΔ για τυχόν προβλήματα συμμόρφωσης των συμμετεχόντων οργανισμών. Η FTC και το Υπουργείο Μεταφορών θα εξετάζουν κατά προτεραιότητα τις υποθέσεις μη συμμόρφωσης με τις Αρχές που παραπέμπονται από το υπουργείο και από τις αρχές κράτους μέλους της ΕΕ, και θα ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις αυτές με τις αρχές του κράτους που παραπέμπει την υπόθεση εγκαίρως, με την επιφύλαξη των περιορισμών εμπιστευτικότητας.

III. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

1. Ευαίσθητα δεδομένα

- a. Δεν απαιτείται από έναν οργανισμό να λάβει ρητή συγκατάθεση (δηλαδή οικειοθελή συμμετοχή) για τα ευαίσθητα δεδομένα, όταν η επεξεργασία:
- είναι προς το ζωτικό συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλου προσώπου·
 - είναι αναγκαία για την τεκμηρίωση νομικών αξιώσεων ή για την υπεράσπιση προσώπων·
 - απαιτείται για την παροχή ιατρικής περίθαλψης ή διάγνωσης·
 - πραγματοποιείται στο πλαίσιο νόμιμων δραστηριοτήτων από ίδρυμα, σωματείο ή οποιονδήποτε άλλο μη κερδοσκοπικό φορέα ο οποίος επιδιώκει πολιτικούς, φιλοσοφικούς, θρησκευτικούς ή συνδικαλιστικούς σκοπούς, υπό τον όρο ότι η επεξεργασία αφορά μόνον τα μέλη του ή πρόσωπα με τα οποία το ίδρυμα, το σωματείο ή ο φορέας διατηρεί, ως εκ του σκοπού του, τακτικές επαφές, και τα δεδομένα κοινολογούνται σε τρίτα μέρη μόνον με τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων·
 - είναι αναγκαία για την εκτέλεση των υποχρεώσεων του οργανισμού στον τομέα του εργατικού δικαίου· ή
 - αφορά δεδομένα τα οποία δημοσιοποιούνται κατά τρόπο προφανή από τα ίδια τα πρόσωπα.

2. Εξαιρέσεις για δημοσιογραφικούς σκοπούς

- a. Δεδομένων των συνταγματικών διασφαλίσεων των ΗΠΑ για την ελευθερία του Τύπου, στις περιπτώσεις όπου τα δικαιώματα της ελευθερίας του Τύπου που κατοχυρώνονται στην Πρώτη Τροπολογία του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής έρχονται σε αντίθεση με την προστασία της ιδιωτικής ζωής, η Πρώτη Τροπολογία πρέπει να διέπει την εξισορρόπηση της προστασίας των εν λόγω συμφερόντων σε σχέση με τις δραστηριότητες προσώπων ή οργανισμών από τις ΗΠΑ.
- b. Οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται για δημοσίευση, μετάδοση ή άλλες μορφές δημοσιοποίησης δημοσιογραφικού υλικού, ανεξαρτήτως του εάν χρησιμοποιούνται ή όχι, καθώς και οι πληροφορίες από προγενέστερα δημοσιευμένο υλικό το οποίο προέρχεται από δημοσιογραφικά αρχεία, δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις των Αρχών.

3. Δευτερεύουσα ευθύνη

- a. Οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου, οι τηλεπικοινωνιακοί φορείς και άλλοι οργανισμοί δεν υπέχουν ευθύνη δυνάμει των Αρχών όταν αναλαμβάνουν απλώς, για λογαριασμό τρίτου οργανισμού, τη διαβίβαση, τη δρομολόγηση, τη μεταγωγή ή την αποθήκευση πληροφοριών σε κρυφή μνήμη. Το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ δεν δημιουργεί δευτερεύουσα ευθύνη. Στον βαθμό που ένας οργανισμός λειτουργεί απλώς ως μέσο για τη διαβίβαση δεδομένων από τρίτα μέρη και δεν καθορίζει τους σκοπούς και τους τρόπους επεξεργασίας αυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δεν θεωρείται ότι υπέχει ευθύνη.

4. Επίδειξη δέουσας επιμέλειας και διενέργεια ελέγχων

- a. Οι δραστηριότητες των ελεγκτών και των τραπεζιτών επενδύσεων ενδέχεται να συνεπάγονται την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα χωρίς τη συγκατάθεση ή εν αγνοία του προσώπου. Αυτό επιτρέπεται βάσει των αρχών της κοινοποίησης, της επιλογής και της πρόσβασης υπό τις προϋποθέσεις που περιγράφονται κατωτέρω.
- b. Οι ανώνυμες και οι κλειστές εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων συμμετεχόντων οργανισμών, υποβάλλονται τακτικά σε ελέγχους. Οι έλεγχοι αυτοί, ιδίως εκείνοι στους οποίους εξετάζονται δυνητικά παραπτώματα, ενδέχεται να διακυβευθούν, σε περίπτωση πρόωρης αποκάλυψής τους. Ομοίως, ένας συμμετέχων οργανισμός που εμπλέκεται σε δυνητική συγχώνευση ή εξαγορά θα πρέπει να διενεργήσει ή να υποβληθεί σε έλεγχο «δέουσας επιμέλειας». Ο έλεγχος αυτός συνεπάγεται συχνά τη συλλογή και την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως πληροφορίες σχετικά με ανώτατα διοικητικά στελέχη και άλλα βασικά μέλη του προσωπικού. Η πρόωρη κοινολόγηση ενδέχεται να παρεμποδίσει τη συναλλαγή ή ακόμη και να έχει ως αποτέλεσμα την παραβίαση των εφαρμοστέων κανόνων για τις εγγυήσεις. Οι τραπεζίτες επενδύσεων και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι που εφαρμόζουν διαδικασίες δέουσας επιμέλειας ή οι ελεγκτές που διενεργούν ελέγχους, μπορούν να επεξεργάζονται πληροφορίες εν αγνοία του προσώπου μόνον κατά το μέτρο και για τη διάρκεια που απαιτούνται για την τήρηση κανονιστικών διατάξεων ή απαιτήσεων δημόσιου συμφέροντος, καθώς και σε άλλες περιπτώσεις στις οποίες ενδέχεται να διγούν τα έννομα συμφέροντα του οργανισμού από την εφαρμογή των εν λόγω Αρχών. Στα εν λόγω έννομα συμφέροντα περιλαμβάνονται η παρακολούθηση της συμμόρφωσης των οργανισμών με τις νομικές υποχρεώσεις και τις νόμιμες λογιστικές δραστηριότητες τους, καθώς και η ανάγκη για τήρηση της εμπιστευτικότητας στο πλαίσιο ενδεχόμενων εξαγορών, συγχωνεύσεων, κοινοπραξιών ή άλλων συναλλαγών παρόμοιας φύσης τις οποίες πραγματοποιούν τραπεζίτες επενδύσεων ή ελεγκτές.

5. Ο ρόλος των αρχών προστασίας των δεδομένων

- a. Οι οργανισμοί θα τηρούν τη δέσμευσή τους για συνεργασία με τις ΑΠΔ όπως περιγράφεται κατωτέρω. Βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, οι οργανισμοί των ΗΠΑ που λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ πρέπει να δεσμευτούν ότι θα εφαρμόζουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις Αρχές. Πιο συγκεκριμένα, όπως ορίζεται στην αρχή της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, οι συμμετέχοντες οργανισμοί πρέπει να παρέχουν: α) i) μέσα προσφυγής για τα πρόσωπα τα οποία αφορούν τα δεδομένα· α) ii) διαδικασίες παρακολούθησης για την επαλήθευση του αληθούς των ισχυρισμών και των δηλώσεων των οργανισμών σχετικά με τις πρακτικές τους για την προστασία της ιδιωτικής ζωής· και α) iii) υποχρεώσεις επίλυσης των προβλημάτων που απορρέουν από περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις Αρχές καθώς και συνέπειες για τους οργανισμούς αυτούς. Ένας οργανισμός συμμορφώνεται με το στοιχείο α) σημείο i) και στοιχείο α) σημείο iii) της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, εάν πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο παρόν όσον αφορά τη συνεργασία με τις ΑΠΔ.
- b. Ένας οργανισμός αναλαμβάνει τη δέσμευση να συνεργάζεται με τις ΑΠΔ δηλώνοντας στο πλαίσιο της αυτοπιστοποίησής του για το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ στο υπουργείο (βλ. τη συμπληρωματική αρχή της αυτοπιστοποίησης) ότι ο οργανισμός:
 - i. επιλέγει να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του στοιχείου α) σημείο i) και του στοιχείου α) σημείο iii) της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, δεσμευόμενος να συνεργάζεται με τις ΑΠΔ·
 - ii. θα συνεργάζεται με τις ΑΠΔ όσον αφορά την εξέταση και την επίλυση των καταγγελιών που υποβάλλονται στο πλαίσιο των Αρχών· και
 - iii. θα συμμορφώνεται προς κάθε συμβουλή των ΑΠΔ όταν οι ΑΠΔ είναι της άποψης ότι ο οργανισμός πρέπει να λάβει συγκεκριμένα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με τις Αρχές, συμπεριλαμβανομένων διορθωτικών ή αντισταθμιστικών μέτρων υπέρ των προσώπων που διγούνται από οποιαδήποτε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις Αρχές και θα υποβάλλει στις ΑΠΔ γραπτή επιβεβαίωση ότι τα μέτρα αυτά έχουν ληφθεί.
- c. Λειτουργία φορέων των ΑΠΔ
 - i. Η συνεργασία των ΑΠΔ θα παρασχεθεί με τη μορφή πληροφοριών και συμβουλών με τον ακόλουθο τρόπο:
 1. Οι συμβουλές των ΑΠΔ θα παρέχονται μέσω ανεπίσημου φορέα των ΑΠΔ που θα συσταθεί σε επίπεδο ΕΕ, ο οποίος, μεταξύ άλλων, θα βοηθήσει στην εξασφάλιση εναρμονισμένης και συνεκτικής προσέγγισης.
 2. Ο εν λόγω φορέας θα παρέχει συμβουλές στους σχετικούς οργανισμούς των ΗΠΑ για μη διευθετηθείσες καταγγελίες ιδιωτών που αφορούν το χειρισμό πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάστηκαν από την ΕΕ με βάση το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Οι συμβουλές αυτές θα έχουν ως σκοπό την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής των Αρχών και θα αφορούν επίσης τα διορθωτικά μέτρα που οι ΑΠΔ θεωρούν κατάλληλα για το/τα ενδιαφερόμενο/-α πρόσωπο/-α.

3. Ο φορέας θα παρέχει τέτοιες συμβουλές έπειτα από σχετική αίτηση των ενδιαφερόμενων οργανισμών και/ή έπειτα από καταγγελίες που θα λαμβάνει απευθείας από ιδιώτες κατά οργανισμών οι οποίοι έχουν δεσμευτεί να συνεργάζονται με τις ΑΠΔ για τους σκοπούς του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, ενώ παράλληλα θα ενθαρρύνει και, εφόσον χρειάζεται, θα συνδράμει τους εν λόγω ιδιώτες σε πρωτοβάθμιο επίπεδο να χρησιμοποιούν τις εσωτερικές ρυθμίσεις χειρισμού καταγγελιών που μπορεί να διαθέτει ο οργανισμός.
 4. Οι συμβουλές θα παρέχονται μόνον εφόσον και οι δύο πλευρές μιας διαφοράς είχαν την ευκαιρία να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και να προσκομίσουν τα αποδεικτικά στοιχεία που επιθυμούν. Ο φορέας των ΑΠΔ θα επιδιώκει να παρέχει συμβουλές στο μικρότερο χρονικό διάστημα που επιτρέπει η απαίτηση για τήρηση ορθής διαδικασίας. Κατά γενικό κανόνα, ο εν λόγω φορέας θα έχει ως στόχο την παροχή συμβουλών εντός 60 ημερών από τη λήψη καταγγελίας ή παραπομπής, ή και νωρίτερα, όταν είναι δυνατόν.
 5. Ο φορέας των ΑΠΔ θα κοινοποιεί τα αποτελέσματα της εξέτασης των καταγγελιών που θα του υποβάλλονται, εφόσον το κρίνει σκόπιμο.
 6. Η παροχή συμβουλών μέσω του εν λόγω φορέα δεν συνεπάγεται τη δημιουργία ευθύνης για τον φορέα ή για τις επιμέρους ΑΠΔ.
- ii. Όπως προαναφέρθηκε, οι οργανισμοί που επιλέγουν αυτήν την εναλλακτική λύση για την επίλυση των διαφορών πρέπει να δεσμευτούν ότι θα συμμορφώνονται με τις συμβουλές των ΑΠΔ. Εάν ένας οργανισμός δεν συμμορφωθεί εντός 25 ημερών από την παροχή της σχετικής συμβουλής και δεν έχει παράσχει ικανοποιητικές εξηγήσεις για την καθυστέρηση, ο εν λόγω φορέας θα γνωστοποιεί την πρόθεσή του να παραπέμψει το ζήτημα είτε στην FTC είτε στο Υπουργείο Μεταφορών είτε σε άλλη ομοσπονδιακή ή πολιτειακή αρχή των ΗΠΑ, η οποία θα διαθέτει νόμιμες αρμοδιότητες να αναλάβει δράση εφαρμογής σε περιπτώσεις απάτης ή υποβολής ψευδούς δήλωσης, ή να συμπεράνει ότι η συμφωνία συνεργασίας έχει παραβιαστεί σοβαρά και, ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί άκυρη. Στην τελευταία περίπτωση, ο φορέας θα ενημερώνει σχετικά το υπουργείο ώστε να τροποποιείται δεόντως ο κατάλογος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων. Οποιαδήποτε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων συνεργασίας με τις ΑΠΔ καθώς και μη συμμόρφωσης με τις Αρχές θα αποτελεί λόγο άσκησης δίωξης ως δόλια πρακτική σύμφωνα με το άρθρο 5 του νόμου για την FTC (15 U.S.C. άρθρο 45), 49 U.S.C. άρθρο 41712, ή άλλη παρόμοια νομοθετική πράξη.
- δ. Οργανισμός ο οποίος επιθυμεί τα οφέλη που λαμβάνει βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ώστε να καλύπτουν δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού που διαβιβάζονται από την ΕΕ στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης πρέπει να δεσμευτεί ότι θα συνεργάζεται με τις ΑΠΔ όσον αφορά τα εν λόγω δεδομένα (βλ. τη συμπληρωματική αρχή για τα δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού).
 - ε. Οι οργανισμοί που θα επιλέξουν αυτήν την εναλλακτική λύση θα είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν ετήσια εισφορά η οποία θα οριστεί για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του φορέα. Ενδέχεται, επιπλέον, να τους ζητηθεί να καλύπτουν τυχόν μεταφραστικές δαπάνες που θα προκύπτουν από την εξέταση, εκ μέρους του φορέα, των παραπομπών ή των καταγγελιών κατά των εν λόγω οργανισμών. Το ποσό της εισφοράς θα καθορίζεται από το υπουργείο αφού ζητηθεί τη γνώμη της Επιτροπής. Η εισπραξη της εισφοράς μπορεί να γίνει από τρίτο μέρος που επιλέγεται από το υπουργείο για να υπηρετήσει ως θεματοφύλακας των κεφαλαίων που εισπράττονται για τον σκοπό αυτόν. Το υπουργείο θα συνεργάζεται στενά με την Επιτροπή και τις ΑΠΔ για τη θέσπιση κατάλληλων διαδικασιών για τη διανομή των κεφαλαίων που εισπράττονται μέσω της εισφοράς, καθώς και για άλλες διαδικαστικές και διοικητικές πτυχές του φορέα των ΑΠΔ. Το υπουργείο και η Επιτροπή μπορεί να συμφωνήσουν να αλλάξουν τη συχνότητα με την οποία εισπράττεται η εισφορά.

6. Αυτοπιστοποίηση

- a. Τα οφέλη του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ εξασφαλίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία το υπουργείο εντάσσει τον οργανισμό στον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων. Το υπουργείο θα καταχωρίζει έναν οργανισμό στον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων μόνο αφού διαπιστώσει την πληρότητα της αρχικής δήλωσης αυτοπιστοποίησης του οργανισμού και θα διαγράψει τον οργανισμό από τον εν λόγω κατάλογο εάν αποχωρήσει οικειοθελώς, δεν προβεί στην ετήσια επαναπιστοποίησή του, ή εάν δεν συμμορφώνεται επανειλημμένα με τις Αρχές (βλ. συμπληρωματική αρχή της επίλυσης διαφορών και της επιβολής του νόμου).
- b. Προκειμένου να προβεί σε αυτοπιστοποίηση αρχικά ή στη συνέχεια να προβεί σε επαναπιστοποίηση για το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, ένας οργανισμός πρέπει σε κάθε περίπτωση να υποβάλει στο υπουργείο, μέσω στελέχους για λογαριασμό του οργανισμού, δήλωση αυτοπιστοποίησης ή επαναπιστοποίησης (κατά περίπτωση) της τήρησης των Αρχών^(*) που περιέχει τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:

(*) Η δήλωση πρέπει να γίνεται μέσω του ιστοτόπου του υπουργείου για το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων από πρόσωπο εντός του οργανισμού, το οποίο έχει εξουσιοδοτηθεί να προβαίνει σε δηλώσεις εκ μέρους του οργανισμού και οποιονδήποτε από τις εμπύπτουσες οντότητες του αναφορικά με την τήρηση των Αρχών.

- i. το όνομα του οργανισμού των ΗΠΑ που προβαίνει σε αυτοπιστοποίηση ή επαναπιστοποίηση, καθώς και το όνομα (τα ονόματα) οποιασδήποτε από τις οντότητες του στις ΗΠΑ ή των θυγατρικών του στις ΗΠΑ οι οποίες επίσης τηρούν τις Αρχές που επιθυμεί να καλύψει ο οργανισμός·
 - ii. περιγραφή των δραστηριοτήτων του οργανισμού, όσον αφορά τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που θα λαμβάνονται από την ΕΕ βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ·
 - iii. περιγραφή της/των σχετικής/-ών πολιτικής/-ών προστασίας δεδομένων του οργανισμού, όσον αφορά τις εν λόγω πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα, η οποία θα αναφέρει:
 1. αν ο οργανισμός διαθέτει δημόσιο ιστότοπο, τη σχετική διαδικτυακή διεύθυνση στην οποία διατίθεται η πολιτική προστασίας δεδομένων ή, εάν ο οργανισμός δεν διαθέτει δημόσιο ιστότοπο, το σημείο στο οποίο το κοινό μπορεί να συμβουλευτεί την πολιτική αυτή· και
 2. την ουσιαστική ημερομηνία εφαρμογής της·
 - iv. γραφείο επαφής εντός του οργανισμού για τον χειρισμό καταγγελιών, αιτημάτων πρόσβασης και κάθε άλλου ζητήματος που προκύπτει στο πλαίσιο των Αρχών ⁽⁹⁾, μεταξύ άλλων:
 1. το/τα όνομα/τα, τον/τους τίτλο/-ους της/των θέσης/-ων εργασίας (κατά περίπτωση), τη/τις διεύθυνση/-εις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τον/τους αριθμό/-ούς τηλεφώνου του/των οικείου/-ων προσώπου/-ων ή του/των οικείου/-ων γραφείου/-ών επικοινωνίας εντός του οργανισμού· και
 2. την οικεία ταχυδρομική διεύθυνση στις ΗΠΑ για τον οργανισμό·
 - v. τον ειδικό επίσημο φορέα στην αρμοδιότητα του οποίου εμπίπτει η εξέταση τυχόν προσφυγών κατά του οργανισμού όσον αφορά πιθανές αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές και παραβιάσεις νόμων ή κανονισμών που αφορούν την προστασία της ιδιωτικής ζωής (και ο οποίος περιλαμβάνεται σε κατάλογο ή σε μελλοντικό παράρτημα των Αρχών)·
 - vi. την ονομασία κάθε προγράμματος προστασίας της ιδιωτικής ζωής στο οποίο συμμετέχει ο οργανισμός·
 - vii. τη μέθοδο επαλήθευσης (δηλαδή, αυτοαξιολόγηση· ή εξωτερικοί έλεγχοι συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένου του τρίτου μέρους που ολοκληρώνει τους εν λόγω ελέγχους) ⁽¹⁰⁾· και
 - viii. τον/τους σχετικό/-ούς ανεξάρτητο/-ους μηχανισμό/-ούς προσφυγής που διατίθεται/-ονται για τη διερεύνηση προσφυγών που σχετίζονται με την παραβίαση των αρχών και δεν έχουν διευθετηθεί ⁽¹¹⁾.
- c. Στην περίπτωση που ο οργανισμός επιθυμεί τα οφέλη τα οποία λαμβάνει βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ να καλύπτουν τις πληροφορίες ανθρώπινου δυναμικού που διαβιβάζονται από την ΕΕ για χρήση στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης, μπορεί να το πράξει εφόσον επίσημος φορέας ο οποίος περιλαμβάνεται σε κατάλογο ή σε μελλοντικό παράρτημα των Αρχών έχει αρμοδιότητα εξέτασης τυχόν προσφυγών κατά του οργανισμού που προκύπτουν από την επεξεργασία πληροφοριών ανθρώπινου δυναμικού. Επιπλέον, ο οργανισμός πρέπει να αναφέρει τα ανωτέρω στην αρχική δήλωση αυτοπιστοποίησης, σε κάθε δήλωση επαναπιστοποίησης, και να δηλώσει ότι αναλαμβάνει τη δέσμευση να συνεργάζεται με την αρχή ή τις αρχές της ΕΕ σύμφωνα με τις συμπληρωματικές αρχές για τα δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού και τον ρόλο των αρχών προστασίας δεδομένων (ανάλογα με την περίπτωση) και ότι θα συμμορφώνεται με τις συμβουλές που θα παρέχουν οι εν λόγω αρχές. Ο οργανισμός πρέπει επίσης να παρέχει στο υπουργείο αντίγραφο της πολιτικής προστασίας δεδομένων του ανθρώπινου δυναμικού του, καθώς και πληροφορίες σχετικά με το σημείο στο οποίο οι θιγόμενοι υπάλληλοι μπορούν να συμβουλευτούν την πολιτική προστασίας δεδομένων.

⁽⁹⁾ Τα κύρια «στοιχεία επικοινωνίας του οργανισμού» ή το «στέλεχος του οργανισμού» δεν μπορούν να προέρχονται εξωτερικά του οργανισμού (π. χ. εξωτερικός νομικός σύμβουλος ή εξωτερικός σύμβουλος επιχειρήσεων).

⁽¹⁰⁾ Βλ. συμπληρωματική αρχή σχετικά με την επαλήθευση.

⁽¹¹⁾ Βλ. συμπληρωματική αρχή σχετικά με την επίλυση διαφορών και την επιβολή του νόμου.

- d. Το υπουργείο θα διατηρεί και θα δημοσιοποιεί τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων των οργανισμών που έχουν υποβάλει ολοκληρωμένες, αρχικές υποβολές αυτοπιστοποίησης και θα επικαιροποιεί τον κατάλογο βάσει των ολοκληρωμένων, ετήσιων δηλώσεων επαναπιστοποίησης, καθώς και των κοινοποιήσεων που λαμβάνει δυνάμει της συμπληρωματικής αρχής για την επίλυση διαφορών και την επιβολή του νόμου. Οι εν λόγω δηλώσεις επαναπιστοποίησης πρέπει να υποβάλλονται τουλάχιστον ετησίως. Διαφορετικά, ο οργανισμός θα διαγράφεται από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων και τα οφέλη του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ δεν θα εξασφαλίζονται πλέον. Όλοι οι οργανισμοί που εντάσσονται στον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων από το υπουργείο πρέπει να έχουν σχετικές πολιτικές προστασίας δεδομένων που συμμορφώνονται με την αρχή της κοινοποίησης και να δηλώνουν στις εν λόγω πολιτικές προστασίας δεδομένων ότι τηρούν τις Αρχές ⁽¹²⁾. Εάν είναι διαθέσιμη στο διαδίκτυο, η πολιτική προστασίας της ιδιωτικής ζωής ενός οργανισμού πρέπει να περιλαμβάνει υπερσύνδεσμο προς τον ιστότοπο του υπουργείου για το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων και υπερσύνδεσμο προς τον ιστότοπο ή το έντυπο υποβολής καταγγελίας του ανεξάρτητου μηχανισμού προσφυγής που διατίθεται δωρεάν για ιδιώτες προκειμένου να διερευνώνται προσφυγές που σχετίζονται με την παραβίαση των Αρχών και δεν έχουν διευθετηθεί.
- e. Οι Αρχές αρχίζουν να εφαρμόζονται μόλις πραγματοποιηθεί η αυτοπιστοποίηση. Συμμετέχοντες οργανισμοί που είχαν στο παρελθόν προβεί σε αυτοπιστοποίηση της συμμόρφωσής τους προς τις Αρχές του πλαισίου της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ θα πρέπει να επικαιροποιήσουν τις πολιτικές προστασίας δεδομένων τους, ώστε να αναφέρονται αντ' αυτού στις «Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων». Οι εν λόγω οργανισμοί οφείλουν να περιλάβουν την εν λόγω μνεία το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος για τις Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων.
- f. Ένας οργανισμός πρέπει να εφαρμόζει τις Αρχές σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει από την ΕΕ βασιζόμενος στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Η δέσμευση προσχώρησης στις Αρχές δεν είναι περιορισμένη χρονικά σε σχέση με τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνονται κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία ο οργανισμός θα απολαμβάνει τα οφέλη του ΠΠΔ· η δέσμευση αυτή συνεπάγεται ότι ο οργανισμός θα συνεχίσει να εφαρμόζει τις Αρχές στα εν λόγω δεδομένα για όσο χρονικό διάστημα τα αποθηκεύει, τα χρησιμοποιεί ή τα κοινολογεί, ακόμη και αν στη συνέχεια αποχωρήσει από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ για οποιαδήποτε αιτία. Οργανισμός ο οποίος επιθυμεί να αποχωρήσει από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ πρέπει να ενημερώνει σχετικά το υπουργείο εκ των προτέρων. Αυτή η κοινοποίηση πρέπει επίσης να αναφέρει τι θα κάνει ο οργανισμός με τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έλαβε από την ΕΕ βασιζόμενος στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ (δηλαδή αν θα διατηρήσει, θα επιστρέψει ή θα διαγράψει τα δεδομένα, και αν θα διατηρήσει τα δεδομένα, τα εγκεκριμένα μέσα με τα οποία θα παρέχει προστασία στα δεδομένα). Οργανισμός ο οποίος αποχωρεί από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ αλλά επιθυμεί να διατηρήσει τέτοιου είδους δεδομένα πρέπει είτε να επιβεβαιώνει στο υπουργείο σε ετήσια βάση τη δέσμευσή του να συνεχίσει να εφαρμόζει τις Αρχές στα δεδομένα είτε να παρέχει «επαρκή» προστασία για τα δεδομένα με άλλον εγκεκριμένο τρόπο (για παράδειγμα, με χρήση σύμβασης που αντικατοπτρίζει πλήρως τις απαιτήσεις των σχετικών πρότυπων συμβατικών ρητρών που εγκρίνονται από την Επιτροπή)⁽¹³⁾. Οργανισμός που αποχωρεί από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ πρέπει να απαλείψει από κάθε συναφή πολιτική περι προστασίας της ιδιωτικής ζωής οποιαδήποτε αναφορά στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ από την οποία μπορεί να υπονοείται ότι ο οργανισμός εξακολουθεί να συμμετέχει ενεργά στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και έχει δικαίωμα να απολαμβάνει τα οφέλη της.

⁽¹²⁾ Ένας οργανισμός που προβαίνει σε αυτοπιστοποίηση για πρώτη φορά δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ στο τελικό κείμενο της πολιτικής προστασίας δεδομένων του μέχρι το υπουργείο να ειδοποιήσει τον οργανισμό ότι δύναται να το πράξει. Ο οργανισμός πρέπει να παράσχει στο υπουργείο ένα σχέδιο πολιτικής προστασίας δεδομένων, το οποίο συνάδει με τις Αρχές, όταν υποβάλλει την αρχική του αυτοπιστοποίηση. Μόλις το υπουργείο διαπιστώσει ότι η αρχική δήλωση αυτοπιστοποίησης του οργανισμού είναι κατά τα λοιπά πλήρης, το υπουργείο θα ενημερώσει τον οργανισμό ότι θα πρέπει να οριστικοποιήσει (π.χ. να δημοσιεύσει, κατά περίπτωση) την πολιτική προστασίας δεδομένων του που συνάδει με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Ο οργανισμός πρέπει να ενημερώσει αμέσως το υπουργείο μόλις οριστικοποιηθεί η σχετική πολιτική προστασίας δεδομένων, οπότε το υπουργείο θα εντάξει τον οργανισμό στον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων.

⁽¹³⁾ Εάν ένας οργανισμός επιλέξει κατά τη στιγμή της αποχώρησής του να διατηρήσει τα προσωπικά δεδομένα που έλαβε βασιζόμενος στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και να επιβεβαιώνει σε ετήσια βάση στο υπουργείο ότι συνεχίζει να εφαρμόζει τις Αρχές στα εν λόγω δεδομένα, ο οργανισμός πρέπει να βεβαιώνει στο υπουργείο μία φορά τον χρόνο μετά την αποχώρησή του (δηλαδή, εκτός εάν και έως ότου ο οργανισμός παράσχει «επαρκή» προστασία για τα εν λόγω δεδομένα με άλλο εγκεκριμένο μέσο, ή επιστρέψει ή διαγράψει όλα τα εν λόγω δεδομένα και ενημερώσει το υπουργείο για την ενέργεια αυτή) τι έχει πράξει με τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τι θα πράξει με οποιοδήποτε από τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που εξακολουθεί να διατηρεί και ποιος θα ενεργεί ως συνεχές σημείο επαφής για θέματα που αφορούν τις Αρχές.

- g. Οργανισμός που πρόκειται να παύσει να υφίσταται ως χωριστή νομική οντότητα λόγω μεταβολής της νομικής προσωπικότητας, ως αποτέλεσμα συγχώνευσης, εξαγοράς, πτώχευσης ή λύσης, πρέπει να ενημερώνει σχετικά το υπουργείο εκ των προτέρων. Η κοινοποίηση θα πρέπει επίσης να αναφέρει αν η οντότητα που προκύπτει από τη μεταβολή της νομικής προσωπικότητας i) συνεχίσει να συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ μέσω υπάρχουσας αυτοπιστοποίησης· ii) θα προβεί σε αυτοπιστοποίηση ως νέος συμμετέχων στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ (π.χ. όταν η νέα οντότητα ή η οντότητα που θα προκύψει από τη μεταβολή δεν διαθέτει ήδη υφιστάμενη αυτοπιστοποίηση μέσω της οποίας θα μπορούσε να συμμετάσχει στο ΠΠΔ)· ή iii) θα εφαρμόσει άλλες διασφαλίσεις, όπως γραπτή συμφωνία με την οποία θα εξασφαλίζεται η συνέχιση της εφαρμογής των Αρχών σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έλαβε ο οργανισμός με βάση το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και η οποία θα διατηρείται. Εάν δεν ισχύει καμία από τις περιπτώσεις i), ii) ή iii), όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν αποκτηθεί με βάση το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ πρέπει να επιστρέφονται ή να διαγράφονται αμέσως.
- h. Όταν ένας οργανισμός αποχωρεί από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ για οποιονδήποτε λόγο, πρέπει να διαγράφει κάθε δήλωση από την οποία μπορεί να υπονοηθεί ότι ο οργανισμός εξακολουθεί να συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ή δικαιούται να απολαμβάνει τα οφέλη του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Πρέπει επίσης να αφαιρεθεί το σήμα πιστοποίησης του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, εφόσον χρησιμοποιείται. Κάθε ψευδής δήλωση προς το ευρύ κοινό όσον αφορά την τήρηση των Αρχών εκ μέρους του οργανισμού μπορεί να συνεπάγεται δίωξη από την FTC, το Υπουργείο Μεταφορών ή άλλον αρμόδιο κυβερνητικό φορέα. Ψευδείς δηλώσεις προς το Υπουργείο μπορεί να συνεπάγονται δίωξη βάσει του νόμου περί υποβολής ψευδούς δήλωσης (False Statements Act) (18 U.S.C. άρθρο 1001).

7. Επαλήθευση

- a. Οι οργανισμοί πρέπει να προβλέπουν διαδικασίες παρακολούθησης για να εξακριβώνεται ότι αληθεύουν οι δηλώσεις και οι ισχυρισμοί τους σχετικά με τις πρακτικές για την προστασία της ιδιωτικής ζωής που ακολουθούν σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και ότι εφαρμόζονται οι εν λόγω πρακτικές σύμφωνα με τη διατύπωσή τους και σύμφωνα με τις Αρχές.
- b. Προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις επαλήθευσης της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, ένας οργανισμός πρέπει να εξακριβώνει το αληθές παρόμοιων δηλώσεων και ισχυρισμών είτε μέσω αυτοαξιολόγησης είτε μέσω εξωτερικών ελέγχων συμμόρφωσης.
- c. Σε περίπτωση κατά την οποία ο οργανισμός έχει επιλέξει αυτοαξιολόγηση, η εν λόγω επαλήθευση πρέπει να αποδεικνύει ότι η πολιτική προστασίας δεδομένων του όσον αφορά τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνονται από την ΕΕ είναι ακριβής, ολοκληρωμένη, άμεσα διαθέσιμη, συμμορφώνεται με τις Αρχές και εφαρμόζεται πλήρως (δηλαδή συμμορφώνεται). Από την επαλήθευση πρέπει επίσης να προκύπτει ότι τα πρόσωπα ενημερώνονται για τις εσωτερικές ρυθμίσεις που αφορούν το χειρισμό των καταγγελιών τους και για τον/τους ανεξάρτητο/-ους μηχανισμό/-ους προσφυγής μέσω του/των οποίου/-ων μπορούν να υποβάλουν καταγγελίες· ότι έχουν θεσπιστεί διαδικασίες τόσο για την κατάρτιση των υπαλλήλων σχετικά με την εφαρμογή της πολιτικής, όσο και για την επιβολή πειθαρχικής ποινής όταν δεν την εφαρμόζουν· και ότι έχουν θεσπιστεί εσωτερικές διαδικασίες για τακτική διενέργεια αντικειμενικών ελέγχων συμμόρφωσης με τα ανωτέρω. Τουλάχιστον μία φορά ετησίως πρέπει να υπογράφεται από ανώτατο στέλεχος του οργανισμού ή από οποιονδήποτε άλλο εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του δήλωση η οποία επαληθεύει ότι έχει ολοκληρωθεί η αυτοαξιολόγηση και θα διατίθεται στα πρόσωπα κατόπιν αιτήματος ή στο πλαίσιο έρευνας ή καταγγελίας για μη συμμόρφωση.
- d. Σε περίπτωση κατά την οποία ο οργανισμός έχει επιλέξει εξωτερικό έλεγχο συμμόρφωσης, η εν λόγω επαλήθευση πρέπει να αποδεικνύει ότι η πολιτική προστασίας δεδομένων του όσον αφορά τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνονται από την ΕΕ είναι ακριβής, ολοκληρωμένη, άμεσα διαθέσιμη, συμμορφώνεται με τις Αρχές και εφαρμόζεται πλήρως (δηλαδή συμμορφώνεται). Πρέπει επίσης να αναφέρει ότι τα πρόσωπα ενημερώνονται για τον/τους μηχανισμό/-ούς μέσω του/των οποίου/-ων μπορούν να υποβάλουν καταγγελίες. Οι μέθοδοι ελέγχου μπορούν να περιλαμβάνουν, χωρίς περιορισμό και ανάλογα με την περίπτωση, ελεγκτικές διαδικασίες, τυχαίες επιθεωρήσεις, χρήση «παγίδων» ή χρήση τεχνολογικών εργαλείων. Τουλάχιστον μία φορά ετησίως έτος πρέπει να υπογράφεται δήλωση ότι ολοκληρώθηκε με επιτυχία εξωτερικός έλεγχος συμμόρφωσης· η δήλωση υπογράφεται είτε από τον ελεγκτή είτε από ανώτατο στέλεχος του οργανισμού ή από άλλον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του και διατίθεται είτε στα πρόσωπα κατόπιν αιτήματος είτε στο πλαίσιο έρευνας ή καταγγελίας για μη συμμόρφωση.
- e. Οι οργανισμοί πρέπει να διατηρούν αρχείο σχετικά με την εφαρμογή των πρακτικών για την προστασία της ιδιωτικής ζωής τις οποίες ακολουθούν βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, το οποίο θα διαθέτουν κατόπιν αιτήματος στο πλαίσιο έρευνας ή καταγγελίας για μη συμμόρφωση προς τον αρμόδιο για τη διερεύνηση των καταγγελιών ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών ή το αρμόδιο για τις αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές όργανο. Οι οργανισμοί πρέπει επίσης να ανταποκρίνονται αμελλητί σε ερωτήματα και άλλα αιτήματα για παροχή πληροφοριών που υποβάλλει το υπουργείο σχετικά με την τήρηση των Αρχών από τον οργανισμό.

8. Πρόσβαση

a. Η αρχή της πρόσβασης στην πράξη

- i. Βάσει των Αρχών, το δικαίωμα πρόσβασης είναι ουσιώδες για την προστασία της ιδιωτικής ζωής. Με βάση το δικαίωμα αυτό, οι ιδιώτες μπορούν να εξακριβώνουν την ακρίβεια των πληροφοριών που τηρούνται και οι οποίες τους αφορούν. Η αρχή της πρόσβασης συνεπάγεται ότι οι ιδιώτες έχουν το δικαίωμα να:
 1. λαμβάνουν από έναν οργανισμό επιβεβαίωση σχετικά με το αν ο οργανισμός επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τους αφορούν ⁽¹⁴⁾.
 2. εξασφαλίζουν την κοινοποίηση των εν λόγω δεδομένων σε αυτούς, ώστε να είναι σε θέση να επαληθεύουν την ορθότητά τους και τη νομιμότητα της επεξεργασίας· και
 3. εξασφαλίζουν τη διόρθωση, την τροποποίηση ή τη διαγραφή των δεδομένων στην περίπτωση που είναι ανακριβή ή έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία κατά παράβαση των Αρχών.
- ii. Οι ιδιώτες δεν χρειάζεται να δικαιολογούν τα αιτήματα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τους αφορούν. Για να ανταποκριθούν σε αιτήματα πρόσβασης των ιδιωτών, οι οργανισμοί θα πρέπει να καθοδηγούνται από το πρόβλημα που οδήγησε στη διατύπωση του αιτήματος εξαρχής. Για παράδειγμα, εάν το αίτημα πρόσβασης είναι ασαφές ή ευρύ, ένας οργανισμός μπορεί να δρομολογήσει διάλογο με τον ιδιώτη ώστε να κατανοήσει καλύτερα τους λόγους για τους οποίους υπέβαλε το αίτημα και να εντοπίσει τις κατάλληλες πληροφορίες. Ο οργανισμός μπορεί να ερευνησει ποιο ή ποια τμήματα του οργανισμού σχετίζονται με το αίτημα του ιδιώτη ή ποια είναι η φύση ή η χρήση των πληροφοριών που αποτελούν αντικείμενο του αιτήματος πρόσβασης.
- iii. Η αρχή της πρόσβασης συνεπάγεται, από την ίδια τη φύση της, ότι οι οργανισμοί θα πρέπει πάντοτε να καταβάλλουν καλότερες προσπάθειες για την παροχή πρόσβασης. Για παράδειγμα, στις περιπτώσεις στις οποίες ορισμένες πληροφορίες πρέπει να προστατευθούν και μπορούν εύκολα να διαχωριστούν από άλλες πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που αποτελούν το αντικείμενο αιτήματος πρόσβασης, ο οργανισμός θα πρέπει να παραλείπει τις προστατευόμενες πληροφορίες και να παρέχει πρόσβαση στις λοιπές πληροφορίες. Εάν ένας οργανισμός ορίσει ότι σε μια συγκεκριμένη περίπτωση δεν πρέπει να χορηγηθεί πρόσβαση, θα πρέπει να εξηγήσει τους λόγους άρνησης στον ιδιώτη που ζήτησε την πρόσβαση και να του παράσχει τα στοιχεία της υπηρεσίας στην οποία μπορεί να απευθυνθεί για περαιτέρω πληροφορίες.

β. Επιβάρυνση ή έξοδα για την παροχή πρόσβασης

- i. Το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να περιοριστεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες τα νόμιμα δικαιώματα άλλων προσώπων πέραν του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα θα παραβιάζονταν ή στην περίπτωση που η επιβάρυνση ή τα έξοδα για την παροχή πρόσβασης θα ήταν δυσανάλογα μεγάλα σε σχέση με τους κινδύνους για την ιδιωτική ζωή του εν λόγω προσώπου στην προκειμένη περίπτωση. Τα έξοδα και η διοικητική επιβάρυνση είναι σημαντικοί παράγοντες και θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, αλλά δεν είναι καθοριστικοί παράγοντες για την απόφαση σχετικά με το αν η παροχή πρόσβασης είναι εύλογη.
- ii. Για παράδειγμα, εάν οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα χρησιμοποιούνται για αποφάσεις που θα επηρεάσουν σημαντικά τον ιδιώτη (π.χ. χορήγηση ή άρνηση χορήγησης σημαντικών οφελών, όπως ασφάλιση, υποθήκη ή θέση εργασίας), τότε, σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις των συμπληρωματικών Αρχών, ο οργανισμός θα πρέπει να κοινολογήσει τις σχετικές πληροφορίες, ακόμη και αν η κοινολόγηση είναι σχετικά δύσκολη ή δαπανηρή. Εάν οι αιτούμενες πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι ευαίσθητες ή δεν χρησιμοποιούνται για αποφάσεις που θα επηρεάσουν σημαντικά τον ιδιώτη αλλά η παροχή τους είναι εύκολη και όχι δαπανηρή, ο οργανισμός θα πρέπει να παρέχει πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες.

γ. Εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες

- i. Οι εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες είναι οι πληροφορίες για τις οποίες ένας οργανισμός έχει λάβει μέτρα ώστε να μην κοινολογηθούν, διότι η κοινολόγησή τους θα βοηθούσε ενδεχομένως έναν ανταγωνιστή στην αγορά. Οι οργανισμοί μπορούν να αρνηθούν ή να περιορίσουν την πρόσβαση στον βαθμό που η χορήγηση πρόσβασης θα αποκάλυπτε δικές τους εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες, όπως στοιχεία εμπορικής προώθησης ή ταξινομήσεις που έχει καταρτίσει ο οργανισμός ή εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες άλλου οργανισμού που υπόκεινται σε συμβατική υποχρέωση εμπιστευτικότητας.

⁽¹⁴⁾ Ο οργανισμός θα πρέπει να ανταποκρίνεται σε αιτήματα που υποβάλλονται από ιδιώτη σχετικά με τους σκοπούς της επεξεργασίας, τις κατηγορίες των σχετικών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών στις οποίες κοινολογούνται τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

- ii. Στις περιπτώσεις στις οποίες οι εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες μπορούν εύκολα να διαχωριστούν από τις λοιπές πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που αποτελούν το αντικείμενο του αιτήματος πρόσβασης, ο οργανισμός πρέπει να παραλείπει τις εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες και να παρέχει πρόσβαση στις μη εμπιστευτικές πληροφορίες.
- δ. Οργάνωση των βάσεων δεδομένων
- i. Ένας οργανισμός μπορεί να χορηγήσει πρόσβαση σε έναν ιδιώτη με τη μορφή κοινολόγησης των σχετικών πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα, χωρίς να πρέπει να παράσχει στον ιδιώτη πρόσβαση στη βάση δεδομένων του οργανισμού.
- ii. Πρόσβαση πρέπει να παρέχεται μόνο στον βαθμό που ο οργανισμός αποθηκεύει τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα. Η αρχή της πρόσβασης αυτή καθαυτή δεν δημιουργεί υποχρέωση δημιουργίας, τήρησης, αναδιοργάνωσης ή αναδιάρθρωσης αρχείων με πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα.
- ε. Περιπτώσεις στις οποίες είναι δυνατός ο περιορισμός της πρόσβασης
- i. Δεδομένου ότι οι οργανισμοί πρέπει πάντα να καταβάλλουν καλόπιστες προσπάθειες ώστε να παρέχουν στους ιδιώτες πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τους αφορούν, οι περιστάσεις υπό τις οποίες οι οργανισμοί μπορούν να περιορίσουν την πρόσβαση είναι περιορισμένες και κάθε λόγος για τον περιορισμό της πρόσβασης αυτής πρέπει να είναι συγκεκριμένος. Όπως προβλέπεται και στον ΓΚΠΔ, ένας οργανισμός μπορεί να περιορίσει την πρόσβαση σε πληροφορίες στον βαθμό που η κοινολόγησή τους είναι πιθανόν να παρεμποδίσει τη διασφάλιση σημαντικών δημόσιων συμφερόντων, όπως είναι η εθνική ασφάλεια· η άμυνα· ή η δημόσια τάξη. Επιπλέον, μπορεί να απορριφθεί το αίτημα πρόσβασης εάν οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία αποκλειστικά για ερευνητικούς ή στατιστικούς σκοπούς. Άλλοι λόγοι απόρριψης του αιτήματος πρόσβασης ή περιορισμού της πρόσβασης είναι οι ακόλουθοι:
1. παρεμπόδιση της εκτέλεσης ή της επιβολής του νόμου ή της άσκησης αγωγών από ιδιώτες, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης, διερεύνησης ή διαλεύκανσης αδικημάτων, καθώς και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη·
 2. περίπτωση στην οποία η κοινολόγηση συνεπάγεται την παραβίαση των νόμιμων δικαιωμάτων ή σημαντικών συμφερόντων τρίτων·
 3. μη τήρηση προνομίου ή υποχρέωσης, είτε εκ του νόμου είτε επαγγελματικού·
 4. διακύβευση ερευνών σχετικών με την ασφάλεια εργαζομένου ή εκδικαζόμενων εργατικών διαφορών ή σε σχέση με τον σχεδιασμό διαδοχής προσωπικού και εταιρική αναδιοργάνωση· ή
 5. διακύβευση της εμπιστευτικότητας που απαιτείται για την παρακολούθηση, τον έλεγχο ή τις ρυθμιστικές λειτουργίες που συνδέονται με τη χρηστή διαχείριση, ή για μελλοντικές ή εν εξελίξει διαπραγματεύσεις στις οποίες συμμετέχει ο οργανισμός.
- ii. Ένας οργανισμός ο οποίος ζητεί εξαίρεση, επωμίζεται το βάρος της απόδειξης της αναγκαιότητάς της, και θα πρέπει να παρέχονται στους ιδιώτες οι λόγοι για τον περιορισμό της πρόσβασης καθώς και ένα σημείο επαφής για περαιτέρω αιτήματα για παροχή πληροφοριών.
- στ. Δικαίωμα λήψης επιβεβαίωσης και επιβολή τέλους για την κάλυψη των δαπανών για την παροχή πρόσβασης
- i. Ένας ιδιώτης έχει το δικαίωμα να λάβει επιβεβαίωση σχετικά με το αν ένας οργανισμός τηρεί δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν. Ένας ιδιώτης έχει επίσης το δικαίωμα να ζητήσει να του γνωστοποιηθούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν. Οι οργανισμοί δύνανται να επιβάλλουν τέλος το οποίο δεν είναι υπερβολικό.
- ii. Η επιβολή τέλους μπορεί να είναι δικαιολογημένη, για παράδειγμα, όταν τα αιτήματα πρόσβασης είναι προδήλως υπερβολικά, ιδίως λόγω του επαναληπτικού τους χαρακτήρα.
- iii. Δεν πρέπει να απορρίπτεται η χορήγηση πρόσβασης για λόγους κόστους, εάν ο ιδιώτης προτίθεται να καταβάλει τις σχετικές δαπάνες.
- ζ. Επαναλαμβανόμενα ή οχληρά αιτήματα πρόσβασης
- i. Ένας οργανισμός μπορεί να θέτει εύλογα όρια ως προς τον αριθμό των αιτημάτων πρόσβασης που υποβάλλονται από έναν συγκεκριμένο ιδιώτη στα οποία θα ανταποκριθεί εντός συγκεκριμένης περιόδου. Κατά τον καθορισμό των ορίων αυτών, ένας οργανισμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη παράγοντες όπως η συχνότητα επικαιροποίησης των πληροφοριών, ο σκοπός για τον οποίο χρησιμοποιούνται τα δεδομένα και η φύση των πληροφοριών.

η. Δόλια αιτήματα πρόσβασης

- i. Ένας οργανισμός δεν υποχρεούται να χορηγήσει πρόσβαση, εάν δεν του παρασχεθούν επαρκείς πληροφορίες που να του επιτρέπουν να επιβεβαιώσει την ταυτότητα του προσώπου που υποβάλλει το αίτημα.

θ. Χρονικό πλαίσιο για την παροχή απαντήσεων

- i. Οι οργανισμοί θα πρέπει να ανταποκρίνονται στα αιτήματα πρόσβασης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, με εύλογο τρόπο, και σε μορφή η οποία είναι ευνόητη για το πρόσωπο. Ένας οργανισμός που παρέχει πληροφορίες σε υποκείμενα των δεδομένων ανά τακτά χρονικά διαστήματα μπορεί να ικανοποιεί μεμονωμένα αιτήματα πρόσβασης στο πλαίσιο της τακτικής του κοινολόγησης εάν αυτό δεν συνεπάγεται υπερβολική καθυστέρηση.

9. **Δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού**

a. Κάλυψη από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ

- i. Στην περίπτωση που ένας οργανισμός στην ΕΕ διαβιβάζει πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα οι οποίες αφορούν (πρώην ή τωρινούς) υπαλλήλους του και οι οποίες συγκεντρώνονται στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης σε μητρική ή θυγατρική εταιρεία, ή σε μη συνδεδεμένο φορέα παροχής υπηρεσιών στις Ηνωμένες Πολιτείες που συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, η διαβίβαση απολαμβάνει τα οφέλη του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Στις περιπτώσεις αυτές, η συλλογή των πληροφοριών και η επεξεργασία τους πριν από τη διαβίβαση διέπεται από τους εθνικούς νόμους του κράτους μέλους της ΕΕ στην οποία συγκεντρώθηκαν οι πληροφορίες και θα πρέπει να τηρούνται τυχόν προϋποθέσεις ή περιορισμοί σχετικά με τη διαβίβασή τους που προβλέπονται στους εν λόγω νόμους.
- ii. Οι Αρχές εφαρμόζονται μόνο σε περίπτωση διαβίβασης ή πρόσβασης που αφορά εξατομικευμένα αρχεία ή αρχεία που μπορούν να εξατομικευθούν. Οι στατιστικές που βασίζονται σε συγκεντρωτικά δεδομένα απασχόλησης και δεν περιλαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή βασίζονται στη χρήση ανωνυμοποιημένων δεδομένων δεν εγείρουν προβλήματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής.

b. Εφαρμογή των αρχών της κοινοποίησης και της επιλογής

- i. Ένας οργανισμός των ΗΠΑ που έχει λάβει πληροφορίες για εργαζομένους από την ΕΕ βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ μπορεί να τις κοινολογήσει σε τρίτα μέρη ή να τις χρησιμοποιήσει για διαφορετικούς σκοπούς μόνο σύμφωνα με τις Αρχές της κοινοποίησης και της επιλογής. Για παράδειγμα, όταν ένας οργανισμός προτίθεται να χρησιμοποιήσει πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συγκεντρωθεί στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης αλλά για σκοπούς που δεν σχετίζονται με την απασχόληση, όπως ανακοινώσεις εμπορικής προώθησης, ο οργανισμός των ΗΠΑ πρέπει να παράσχει στα θιγόμενα πρόσωπα τη δυνατότητα επιλογής πριν από τη χρήση των πληροφοριών αυτών, εκτός εάν τα πρόσωπα αυτά έχουν ήδη εγκρίνει τη χρήση των πληροφοριών για τέτοιους σκοπούς. Η χρήση αυτή δεν πρέπει να αντιβαίνει στους σκοπούς για τους οποίους συνελέγησαν οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα ή για τους οποίους εγκρίθηκαν μεταγενέστερα από το πρόσωπο. Επιπλέον, οι εν λόγω δυνατότητες επιλογής δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό των επαγγελματικών ευκαιριών των εργαζομένων ή για την επιβολή κυρώσεων στους εν λόγω εργαζομένους.
- ii. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ορισμένες προϋποθέσεις που ισχύουν γενικά για τη διαβίβαση από μερικά κράτη μέλη της ΕΕ ενδέχεται να αποκλείουν κάθε άλλη χρήση των εν λόγω πληροφοριών ακόμη και μετά τη διαβίβασή τους εκτός της ΕΕ, και οι προϋποθέσεις αυτές θα πρέπει να τηρούνται.
- iii. Επιπλέον, οι εργοδότες θα πρέπει να καταβάλλουν εύλογες προσπάθειες ώστε να λαμβάνουν υπόψη τις προτιμήσεις των εργαζομένων όσον αφορά την ιδιωτική τους ζωή. Αυτό μπορεί π.χ. να περιλαμβάνει περιορισμό της πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ανωνυμοποίηση ορισμένων δεδομένων ή καταγραφή βάσει κωδικών ή ψευδωνύμων όταν τα πραγματικά ονόματα δεν είναι απαραίτητα για τον εκάστοτε σκοπό διαχείρισης.
- iv. Στον βαθμό που απαιτείται και για την περίοδο που είναι αναγκαία για να μη θιγεί η ικανότητα του οργανισμού να προβαίνει σε προαγωγές, διορισμούς ή να λαμβάνει άλλες παρόμοιες αποφάσεις στον τομέα της απασχόλησης, ο οργανισμός δεν χρειάζεται να προβαίνει σε κοινοποίηση ή να προσφέρει δυνατότητα επιλογής.

c. Εφαρμογή της αρχής της πρόσβασης

- i. Η συμπληρωματική αρχή της πρόσβασης παρέχει κατευθύνσεις σχετικά με τους λόγους που ενδέχεται να δικαιολογούν την απόρριψη αιτήματος πρόσβασης ή τον περιορισμό της πρόσβασης αιτήματος που αφορά δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού. Ασφαλώς, οι εργοδότες στην ΕΕ πρέπει να συμμορφώνονται με τους ισχύοντες κατά τόπους κανονισμούς και να διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι της ΕΕ έχουν πρόσβαση σε τέτοιου είδους πληροφορίες σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, ανεξάρτητα από τον τόπο επεξεργασίας και αποθήκευσης των δεδομένων. Το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ απαιτεί από έναν οργανισμό που επεξεργάζεται τέτοιου είδους δεδομένα στις Ηνωμένες Πολιτείες τη συνεργασία κατά την παροχή πρόσβασης είτε απευθείας είτε μέσω του εργοδότη από την ΕΕ.

d. Επιβολή του νόμου

- i. Εφόσον οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα χρησιμοποιούνται μόνο στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης, η πρωταρχική ευθύνη για τα δεδομένα έναντι του εργαζομένου ανήκει στον οργανισμό που είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ. Είναι αυτονόητο ότι, στην περίπτωση που Ευρωπαίοι εργαζόμενοι υποβάλλουν καταγγελίες για παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους στο θέμα της προστασίας των δεδομένων και δεν είναι ικανοποιημένοι από τα αποτελέσματα του εσωτερικού ελέγχου, της καταγγελίας και των διαδικασιών προσφυγής (ή από οποιαδήποτε από τις ισχύουσες διαδικασίες επίλυσης εργατικών διαφορών βάσει σύμβασης με συνδικάτο), θα πρέπει να απευθυνθούν στο κράτος ή στην εθνική αρχή προστασίας των δεδομένων ή στην αρμόδια για εργασιακά θέματα αρχή του τόπου όπου εργάζονται. Αυτό περιλαμβάνει και τις περιπτώσεις στις οποίες η εικαζόμενη αθέμιτη επεξεργασία των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα αποτελεί ευθύνη του οργανισμού των ΗΠΑ που έχει λάβει τις πληροφορίες από τον εργοδότη και ως εκ τούτου συνεπάγεται εικαζόμενη παραβίαση των Αρχών. Ο τρόπος αυτός θα είναι ο πλέον αποτελεσματικός για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που προκύπτουν από τα συχνά αλληλεπικαλυπτόμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις που προβλέπει το τοπικό εργατικό δίκαιο και οι εργασιακές συμβάσεις καθώς και η νομοθεσία περί προστασίας των δεδομένων.
- ii. Οργανισμός των ΗΠΑ ο οποίος συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και χρησιμοποιεί δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού από την ΕΕ που έχουν διαβιβαστεί από την ΕΕ στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης και ο οποίος επιθυμεί να καλύπτονται οι εν λόγω διαβιβάσεις από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ πρέπει να αναλάβει τη δέσμευση, αφενός, να συνεργάζεται στις έρευνες που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές της ΕΕ σε παρόμοιες περιπτώσεις και, αφετέρου, να συμμορφώνεται με τις συμβουλές των εν λόγω αρχών.

e. Εφαρμογή της αρχής της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση

- i. Για περιστασιακές σχετικές με την απασχόληση λειτουργικές ανάγκες του συμμετέχοντος οργανισμού που συνδέονται με δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία διαβιβάζονται σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, όπως η κράτηση αεροπορικού εισιτηρίου, δωματίου σε ξενοδοχείο ή η ασφαλιστική κάλυψη, οι διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μικρού αριθμού εργαζομένων μπορεί να πραγματοποιείται από τους υπευθύνους επεξεργασίας χωρίς να απαιτείται η εφαρμογή της αρχής της πρόσβασης ή η σύναψη σύμβασης με τον τρίτο υπεύθυνο επεξεργασίας, όπως απαιτείται σε άλλη περίπτωση βάσει της αρχής της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση, υπό τον όρο ότι ο συμμετέχων οργανισμός συμμορφώνεται με τις Αρχές της κοινοποίησης και της επιλογής.

10. Υποχρεωτικές συμβάσεις για περαιτέρω διαβιβάσεις

a. Συμβάσεις για την επεξεργασία δεδομένων

- i. Όταν διαβιβάζονται δεδομένα από την ΕΕ στις ΗΠΑ με αποκλειστικό σκοπό την επεξεργασία, απαιτείται η σύναψη σύμβασης, ανεξάρτητα από τη συμμετοχή του εκτελούντος την επεξεργασία στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.
- ii. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων στην ΕΕ υποχρεούνται πάντα να συνάπτουν σύμβαση όταν πραγματοποιείται διαβίβαση με αποκλειστικό σκοπό την επεξεργασία, ανεξάρτητα από το αν η επεξεργασία διενεργείται εντός ή εκτός της ΕΕ και από το αν ο εκτελών την επεξεργασία συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Σκοπός της σύμβασης είναι να διασφαλίζεται ότι ο εκτελών την επεξεργασία:
1. ενεργεί μόνον κατ' εντολή του υπευθύνου επεξεργασίας·
 2. λαμβάνει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τυχαιά ή παράνομη καταστροφή, τυχαιά απώλεια, μεταβολή, απαγορευμένη κοινολόγηση ή πρόσβαση, και γνωρίζει σε ποιες περιπτώσεις επιτρέπεται η περαιτέρω διαβίβαση· και
 3. λαμβάνει υπόψη τη φύση της επεξεργασίας, συνδράμει τον υπεύθυνο επεξεργασίας στην ανταπόκριση σε αιτήματα ιδιωτών που ασκούν τα δικαιώματά τους βάσει των Αρχών.

- iii. Επειδή οι συμμετέχοντες οργανισμοί παρέχουν επαρκή προστασία, οι συμβάσεις με τους εν λόγω οργανισμούς με αποκλειστικό σκοπό την επεξεργασία δεν υπόκεινται στην υποχρέωση προηγούμενης έγκρισης.

β. Διαβιβάσεις εντός ελεγχόμενου ομίλου επιχειρήσεων ή οντοτήτων

- i. Όταν διαβιβάζονται πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ δύο υπευθύνων επεξεργασίας εντός ενός ελεγχόμενου ομίλου επιχειρήσεων ή οντοτήτων, δεν απαιτείται πάντα η σύναψη σύμβασης βάσει της αρχής της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων εντός ενός ελεγχόμενου ομίλου επιχειρήσεων ή οντοτήτων μπορούν να πραγματοποιούν τις διαβιβάσεις αυτές βασιζόμενοι σε άλλα μέσα, όπως οι δεσμευτικοί εταιρικοί κανόνες της ΕΕ ή άλλα ενδοομιλικά μέσα (π.χ. προγράμματα συμμόρφωσης και ελέγχου), διασφαλίζοντας τη συνέχεια της προστασίας των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα βάσει των Αρχών. Στην περίπτωση τέτοιου είδους διαβιβάσεων, ο συμμετέχων οργανισμός εξακολουθεί να είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση με τις Αρχές.

γ. Διαβιβάσεις μεταξύ υπευθύνων επεξεργασίας

- i. Για διαβιβάσεις μεταξύ υπευθύνων επεξεργασίας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας που λαμβάνει τα δεδομένα δεν είναι απαραίτητο να είναι συμμετέχων οργανισμός ή να διαθέτει ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής. Ο συμμετέχων οργανισμός πρέπει να συνάπτει σύμβαση με τον τρίτο υπεύθυνο επεξεργασίας που λαμβάνει τα δεδομένα, ο οποίος παρέχει το ίδιο επίπεδο προστασίας με αυτό που εξασφαλίζεται με βάση το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, μη συμπεριλαμβανομένης της απαίτησης ο τρίτος υπεύθυνος επεξεργασίας να είναι συμμετέχων οργανισμός ή να διαθέτει ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής, υπό τον όρο ότι καθιστά διαθέσιμο αντίστοιχο μηχανισμό.

11. Επίλυση διαφορών και επιβολή του νόμου

- a. Η αρχή της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης ορίζει τις απαιτήσεις για τις διαδικασίες επιβολής του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Οι τρόποι εκπλήρωσης των απαιτήσεων του στοιχείου α) σημείο ii) της Αρχής προβλέπονται στη συμπληρωματική αρχή για την επαλήθευση. Η εν λόγω συμπληρωματική Αρχή αφορά τα στοιχεία α) σημεία i) και iii), για καθένα από τα οποία απαιτούνται ανεξάρτητοι μηχανισμοί προσφυγής. Οι μηχανισμοί αυτοί μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές αλλά πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης. Οι οργανισμοί ικανοποιούν τις απαιτήσεις που ορίζει η Αρχή αυτή με τους ακόλουθους τρόπους: i) συμμόρφωση με τα προγράμματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής που αναπτύσσει ο ιδιωτικός τομέας και τα οποία ενσωματώνουν τις αρχές στους κανόνες τους και περιλαμβάνουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς επιβολής του είδους που περιγράφεται στην αρχή της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης· ii) συμμόρφωση με τις νομικές ή ρυθμιστικές εποπτικές αρχές, οι οποίες χειρίζονται τις καταγγελίες ιδιωτών και την επίλυση διαφορών· ή iii) ανάληψη της δέσμευσης για συνεργασία με τις ΑΠΔ που είναι εγκατεστημένες στην ΕΕ ή τους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους τους.
- b. Ο κατάλογος αυτός έχει ενδεικτικό και όχι περιοριστικό χαρακτήρα. Ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να προβλέπει πρόσθετους μηχανισμούς για την εξασφάλιση της επιβολής, εφόσον αυτοί πληρούν τις απαιτήσεις της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, καθώς και των συμπληρωματικών Αρχών. Να σημειωθεί ότι οι απαιτήσεις της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης έρχονται να προστεθούν στην απαίτηση σύμφωνα με την οποία οι προσπάθειες αυτορρυθμίσεως πρέπει να συνεπάγονται κυρώσεις δυνάμει του άρθρου 5 του νόμου για την FTC (15 U.S.C. άρθρο 45) που απαγορεύει τις αθέμιτες και δόλιες ενέργειες, του 49 U.S.C. άρθρο 41712 που απαγορεύει στους αερομεταφορείς ή τους τουριστικούς πράκτορες να επιδίδονται σε αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές στις αερομεταφορές ή στην πώληση υπηρεσιών αερομεταφορών ή βάσει άλλων νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που απαγορεύουν τέτοιες ενέργειες.
- c. Προκειμένου να συνδράμουν στη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις δεσμεύσεις τους στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, καθώς και για να συμβάλουν στη διαχείριση του προγράμματος, οι οργανισμοί, όπως και οι ανεξάρτητοι μηχανισμοί προσφυγής τους, πρέπει να παρέχουν πληροφορίες σχετικές με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου. Επιπλέον, οι οργανισμοί πρέπει να ανταποκρίνονται αμέσως στις καταγγελίες οι οποίες αφορούν τη συμμόρφωσή τους με τις Αρχές και οι οποίες παραπέμπονται μέσω του υπουργείου από τις ΑΠΔ. Η απάντηση θα πρέπει να αναφέρει αν η καταγγελία είναι βάσιμη και, εάν ναι, τον τρόπο με τον οποίον ο οργανισμός θα διορθώσει το πρόβλημα. Το υπουργείο θα προστατεύει την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που λαμβάνει σύμφωνα με το δίκαιο των ΗΠΑ.

d. Μηχανισμοί προσφυγής

- i. Οι ιδιώτες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να υποβάλλουν τις ενδεχόμενες καταγγελίες τους στον οικείο οργανισμό πριν καταφύγουν σε ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής. Οι οργανισμοί πρέπει να ανταποκρίνονται σε καταγγελία που λαμβάνουν από ιδιώτη εντός 45 ημερών. Η ανεξαρτησία ενός μηχανισμού προσφυγής είναι πραγματικό ζήτημα και μπορεί να αποδειχθεί κυρίως μέσω της αμεροληψίας, της διαφάνειας όσον αφορά τη σύνθεση και τη χρηματοδότησή του ή με αποδεδειγμένο ιστορικό. Όπως απαιτείται βάσει της αρχής της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης, τα μέσα προσφυγής που διατίθενται στους ιδιώτες πρέπει να μπορούν να είναι άμεσα διαθέσιμα και να παρέχονται δωρεάν. Οι ανεξάρτητοι φορείς επίλυσης διαφορών θα πρέπει να εξετάζουν κάθε καταγγελία που λαμβάνουν από ιδιώτες, εκτός εάν είναι καταφανώς αβάσιμη ή καταχρηστική. Αυτό δεν αποκλείει τη θέσπιση κριτηρίων επιλεξιμότητας από τον ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών που διαθέτει τον μηχανισμό προσφυγής, αλλά τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να είναι διαφανή και δικαιολογημένα (π.χ. να αποκλείουν τις καταγγελίες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προγράμματος ή τελούν υπό εξέταση σε άλλο δικαιοδοτικό όργανο) και δεν θα πρέπει να υponομεύουν την υποχρέωση εξέτασης των βάσιμων καταγγελιών. Επιπλέον, οι μηχανισμοί προσφυγής θα πρέπει να παρέχουν στους ιδιώτες πλήρη και άμεση πληροφόρηση σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας της διαδικασίας επίλυσης διαφορών όταν αυτοί υποβάλλουν καταγγελία. Στις πληροφορίες αυτές θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται ενημέρωση σχετικά με τις πρακτικές τις οποίες εφαρμόζει ο μηχανισμός για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, σύμφωνα με τις Αρχές. Θα πρέπει επίσης να συνεργάζονται για την ανάπτυξη εργαλείων, όπως τυποποιημένα έντυπα καταγγελιών, προκειμένου να διευκολύνουν τη διαδικασία επίλυσης διαφορών.
- ii. Οι ανεξάρτητοι μηχανισμοί προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνουν στους δικτυακούς τόπους τους που είναι ανοικτοί στο κοινό πληροφορίες σχετικά με τις Αρχές και τις υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν: 1) πληροφορίες ή σύνδεσμο σχετικά με τις απαιτήσεις των Αρχών για τους ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής· 2) σύνδεσμο προς τον ιστότοπο του υπουργείου για το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων· 3) επεξήγηση ότι οι οικείες υπηρεσίες επίλυσης διαφορών σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ παρέχονται δωρεάν σε ιδιώτες· 4) περιγραφή του τρόπου υποβολής καταγγελίας σχετικής με τις Αρχές· 5) το χρονικό πλαίσιο εντός του οποίου εξετάζονται οι καταγγελίες που σχετίζονται με τις Αρχές· και 6) περιγραφή των διαφορών δυνητικών διορθωτικών μέτρων.
- iii. Οι ανεξάρτητοι μηχανισμοί προσφυγής πρέπει να δημοσιεύουν ετήσια έκθεση στην οποία παρατίθενται συγκεντρωτικά στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις υπηρεσίες επίλυσης διαφορών τις οποίες προσφέρουν. Η ετήσια έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει: 1) τον συνολικό αριθμό των σχετικών με τις Αρχές καταγγελιών που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς· 2) τα είδη των καταγγελιών που ελήφθησαν· 3) δείκτες μέτρησης ποιότητας της επίλυσης διαφορών, όπως το χρονικό διάστημα που απαιτήθηκε για τη διεκπεραίωση των καταγγελιών· και 4) την έκβαση των καταγγελιών που ελήφθησαν, κυρίως τον αριθμό και τα είδη των διορθωτικών μέτρων ή των κυρώσεων που επιβλήθηκαν.
- iv. Όπως ορίζεται στο παράρτημα I, παρέχεται στους ιδιώτες η δυνατότητα προσφυγής σε διαιτησία για την έκδοση απόφασης, σε εναπομένουσες καταγγελίες, σχετικά με το αν ένας συμμετέχων οργανισμός έχει παραβεί τις υποχρεώσεις του δυνάμει των Αρχών έναντι του εν λόγω ιδιώτη και αν οποιαδήποτε παραβίαση αυτού του είδους εξακολουθεί να μην έχει αποκατασταθεί ή έχει αποκατασταθεί μόνον εν μέρει. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται μόνο για τους σκοπούς αυτούς. Δεν παρέχεται, για παράδειγμα, στην περίπτωση εξαιρέσεων από τις Αρχές ⁽¹⁵⁾ ή για ισχυρισμό που αφορά την επάρκεια του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Στο πλαίσιο της εν λόγω δυνατότητας διαιτησίας, η «επιτροπή του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων» (που αποτελείται από έναν ή τρεις διαιτητές, βάσει συμφωνίας των μερών) έχει την εξουσία να επιβάλλει ειδικό ανά ιδιώτη, μη χρηματικό εύλογο μέτρο (όπως πρόσβαση, διόρθωση, διαγραφή ή επιστροφή των δεδομένων του εν λόγω ιδιώτη) που απαιτείται για την αποκατάσταση της παραβίασης των Αρχών μόνο σε σχέση με τον ιδιώτη. Οι ιδιώτες και οι συμμετέχοντες οργανισμοί έχουν τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήρια για τον δικαστικό έλεγχο και την εκτέλεση των διαιτητικών αποφάσεων δυνάμει του δικαίου των ΗΠΑ, όπως προβλέπεται στον ομοσπονδιακό νόμο για τη διαιτησία.

e. Διορθωτικά μέτρα και κυρώσεις

- i. Οποιοδήποτε διορθωτικό μέτρο προβλέπεται από τον ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών θα πρέπει να αποσκοπεί στην αποκατάσταση ή τη διόρθωση των επιπτώσεων της μη συμμόρφωσης από τον οργανισμό, στο μέτρο του δυνατού, και στο να διασφαλιστεί ότι η μελλοντική επεξεργασία από τον οργανισμό θα διενεργείται σύμφωνα με τις Αρχές και, κατά περίπτωση, ότι θα παύσει η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του ιδιώτη ο οποίος υπέβαλε την καταγγελία. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αρκετά αυστηρές ώστε να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση του οργανισμού προς τις Αρχές. Μια δέσμη κυρώσεων διαφόρων βαθμών αυστηρότητας θα παράσχει στους φορείς επίλυσης διαφορών τη δυνατότητα να ανταποκρίνονται καταλλήλως στους διάφορους βαθμούς μη συμμόρφωσης. Οι κυρώσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν τόσο τη δημοσίευση των

⁽¹⁵⁾ Οι Αρχές, Επισκόπηση, παράγραφος 5.

περιπτώσεων διαπίστωσης μη συμμόρφωσης όσο και την απαίτηση διαγραφής των δεδομένων υπό ορισμένες συνθήκες ⁽¹⁶⁾. Άλλες κυρώσεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν την αναστολή και ανάκληση διοικητικής άδειας, την αποζημίωση των θιγομένων για τις ζημιές που υπέστησαν λόγω της μη συμμόρφωσης, καθώς και την επιδίκαση ασφαλιστικών μέτρων. Οι ανεξάρτητοι φορείς επίλυσης διαφορών του ιδιωτικού τομέα και οι αυτορρυθμιζόμενοι φορείς πρέπει να κοινοποιούν τις περιπτώσεις στις οποίες οι συμμετέχοντες οργανισμοί δεν συμμορφώθηκαν με τις αποφάσεις τους στον αρμόδιο διοικητικό φορέα ή τα δικαστήρια, κατά περίπτωση, καθώς και στο υπουργείο.

στ. Δράση της FTC

i. Η FTC έχει αναλάβει τη δέσμευση να εξετάζει κατά προτεραιότητα παραπομπές υποθέσεων που αφορούν ισχυρισμούς για μη συμμόρφωση με τις Αρχές, που λαμβάνει από: i) αυτορρυθμιζόμενους οργανισμούς όσον αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και άλλους ανεξάρτητους φορείς επίλυσης διαφορών· ii) κράτη μέλη της ΕΕ· και iii) το υπουργείο, προκειμένου να καθοριστεί αν έχει παραβιαστεί το άρθρο 5 του νόμου για την FTC, το οποίο απαγορεύει τις αθέμιτες ή δόλιες ενέργειες ή πρακτικές στο εμπόριο. Εάν η FTC συμπεράνει ότι έχει λόγο να πιστεύει ότι έχει σημειωθεί παράβαση του άρθρου 5, μπορεί να επιλύσει το ζήτημα ζητώντας την έκδοση διοικητικής πράξης για παύση και παράλειψη η οποία να απαγορεύει τις επίμαχες πρακτικές, ή υποβάλλοντας καταγγελία σε ομοσπονδιακό πρωτοδικείο (federal district court) η οποία, εάν ευδοκιμήσει, μπορεί να καταλήξει στην έκδοση απόφασης από ομοσπονδιακό δικαστήριο με το ίδιο αποτέλεσμα. Στους λόγους αυτούς περιλαμβάνονται ψευδείς ισχυρισμοί για τήρηση των Αρχών ή συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ από οργανισμούς οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται πλέον στον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων ή δεν έχουν προβεί ποτέ σε αυτοπιστοποίηση στο υπουργείο. Η FTC μπορεί να επιτύχει την επιβολή αστικών κυρώσεων για παραβιάσεις διοικητικής πράξης παύσης και παράλειψης και δύναται να ασκήσει αγωγή για παρακοή διατάγματος ομοσπονδιακού δικαστηρίου σε αστική ή ποινική υπόθεση. Η FTC θα κοινοποιεί στο υπουργείο κάθε τέτοια ενέργεια στην οποία προβαίνει. Το υπουργείο ενθαρρύνει άλλους διοικητικούς φορείς να του γνωστοποιούν την τελική έκβαση τέτοιων προσφυγών ή άλλες αποφάσεις που αφορούν την τήρηση των Αρχών.

ζ. Επανελημμένη μη συμμόρφωση

- i. Εάν ένας οργανισμός δεν συμμορφώνεται επανειλημμένα με τις Αρχές, δεν δικαιούται πλέον να επωφελείται από το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Οι οργανισμοί για τους οποίους διαπιστώνεται επανειλημμένη μη συμμόρφωση με τις Αρχές θα διαγράφονται από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων από το υπουργείο και θα υποχρεούνται να επιστρέφουν ή να διαγράφουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που ελαβαν βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.
- ii. Επανελημμένη μη συμμόρφωση στοιχειοθετείται όταν ένας οργανισμός που έχει προβεί σε αυτοπιστοποίηση στο υπουργείο αρνείται να συμμορφωθεί με την τελική απόφαση οποιουδήποτε αυτορρυθμιζόμενου φορέα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, ανεξάρτητου φορέα επίλυσης διαφορών ή κυβερνητικού φορέα, ή όταν ένας τέτοιος φορέας, συμπεριλαμβανομένου του υπουργείου, κρίνει ότι ένας οργανισμός αρνείται συχνά να συμμορφωθεί με τις Αρχές σε βαθμό που να μην θεωρείται πλέον αξιόπιστος όσον αφορά την πρόθεσή του να συμμορφωθεί. Σε περιπτώσεις που ληφθεί τέτοια απόφαση από φορέα διαφορετικό από το υπουργείο, ο οργανισμός πρέπει αμέσως να κοινοποιήσει στο υπουργείο τα γεγονότα αυτά. Εάν δεν το πράξει, μπορεί να διωχθεί βάσει του νόμου περί υποβολής ψευδούς δήλωσης (False Statements Act) (18 U.S.C. άρθρο 1001). Η αποχώρηση ενός οργανισμού από αυτορρυθμιζόμενο πρόγραμμα του ιδιωτικού τομέα για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ή από ανεξάρτητο μηχανισμό επίλυσης διαφορών δεν απαλλάσσει τον οργανισμό αυτόν από την υποχρέωσή του να συμμορφώνεται με τις Αρχές και η μη συμμόρφωσή του συνιστά επανειλημμένη παραβίαση των Αρχών.
- iii. Το υπουργείο θα διαγράφει έναν οργανισμό από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων ανταποκρινόμενο σε κάθε κοινοποίηση που λαμβάνει σχετικά με επανειλημμένη περίπτωση μη συμμόρφωσης, είτε λαμβάνεται από τον ίδιο τον οργανισμό, είτε από αυτορρυθμιζόμενο φορέα όσον αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής ή από άλλον ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών, ή από κυβερνητικό φορέα, αλλά μόνον αφού παράσχει στον μη συμμορφούμενο οργανισμό προθεσμία 30 ημερών και τη δυνατότητα να απαντήσει ⁽¹⁷⁾. Αντίστοιχα, από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων που τηρείται από το υπουργείο θα προκύπτει σαφώς για ποιους οργανισμούς ισχύουν και για ποιους δεν ισχύουν πλέον τα οφέλη του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.
- iv. Οργανισμός που υποβάλλει αίτηση συμμετοχής σε αυτορρυθμιζόμενο φορέα προκειμένου να πληροί εκ νέου τις προϋποθέσεις για συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ πρέπει να προσκομίζει στον εν λόγω φορέα πλήρεις πληροφορίες σχετικά με την προηγούμενη συμμετοχή του στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.

⁽¹⁶⁾ Οι ανεξάρτητοι φορείς επίλυσης διαφορών έχουν διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες εφαρμόζουν τις κυρώσεις αυτές. Η ευαισθησία των σχετικών δεδομένων είναι ένας παράγοντας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με το αν θα πρέπει να απαιτηθεί διαγραφή των δεδομένων, όπως και το αν ένας οργανισμός συνέλεξε, χρησιμοποίησε και κοινολόγησε πληροφορίες παραβιάζοντας καταφανώς τις Αρχές.

⁽¹⁷⁾ Το υπουργείο θα προσδιορίζει εντός της ειδοποίησης το χρονικό διάστημα, το οποίο αναγκαστικά θα είναι λιγότερο από 30 ημέρες, στο οποίο ο οργανισμός πρέπει να απαντήσει στην ειδοποίηση.

12. Επιλογή — Χρονική στιγμή της εξαίρεσης από τα δεδομένα (Opt out)

- a. Εν γένει, ο σκοπός της αρχής της επιλογής είναι να διασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα χρησιμοποιούνται και κοινολογούνται με τρόπους που συνάδουν με τις προσδοκίες και τις επιλογές του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα. Κατά συνέπεια, το πρόσωπο αυτό θα πρέπει να δύναται να ασκήσει το δικαίωμα «εξαίρεσης» όσον αφορά τη χρήση πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα για άμεση εμπορική προώθηση ανά πάσα στιγμή εντός εύλογων χρονικών ορίων που θέτει ο οργανισμός, όπως για παράδειγμα χρονικό διάστημα που επιτρέπει στον οργανισμό να υλοποιήσει την εξαίρεση από τα δεδομένα. Ένας οργανισμός μπορεί επίσης να ζητεί επαρκείς πληροφορίες για την εξακρίβωση της ταυτότητας του προσώπου που ζητεί την «εξαίρεση». Στις Ηνωμένες Πολιτείες, τα πρόσωπα δύναται να ασκούν αυτό το δικαίωμα μέσω κεντρικού προγράμματος «εξαίρεσης από τα δεδομένα». Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να παρέχεται στα πρόσωπα άμεσα διαθέσιμος και οικονομικά προσιτός μηχανισμός που θα τους επιτρέπει να ασκούν το δικαίωμα αυτό.
- b. Ομοίως, ένας οργανισμός μπορεί να χρησιμοποιεί πληροφορίες για ορισμένους σκοπούς άμεσης εμπορικής προώθησης όταν είναι πρακτικώς αδύνατο να δοθεί στο πρόσωπο η δυνατότητα εξαίρεσης πριν από τη χρήση της πληροφορίας, υπό την προϋπόθεση ότι ο οργανισμός, αφενός, θα παρέχει ταυτόχρονα στο πρόσωπο τη δυνατότητα (και ανά πάσα στιγμή, κατόπιν σχετικού αιτήματος) να αρνηθεί (χωρίς κόστος για το πρόσωπο) να του διαβιβάζονται περαιτέρω ειδοποιήσεις άμεσης εμπορικής προώθησης και, αφετέρου, θα συμμορφώνεται με τις επιθυμίες του προσώπου.

13. Ταξιδιωτικές πληροφορίες

- a. Είναι δυνατή η διαβίβαση σε οργανισμούς εγκατεστημένους εκτός ΕΕ πληροφοριών σχετικά με κρατήσεις αεροπορικών εισιτηρίων και άλλες ταξιδιωτικές πληροφορίες, όπως εκείνες που αφορούν τακτικούς επιβάτες ή κρατήσεις ξενοδοχείων και ανάγκες ειδικής μεταχείρισης (π.χ. σε θέματα φαγητού για θρησκευτικούς λόγους ή παροχής βοήθειας). Βάσει του ΓΚΠΔ, τα προσωπικά δεδομένα μπορεί, ελλείψει απόφασης επάρκειας, να διαβιβαστούν σε τρίτη χώρα, εάν παρέχονται κατάλληλες εγγυήσεις για την προστασία δεδομένων δυνάμει του άρθρου 46 ΓΚΠΔ ή, σε ειδικές καταστάσεις, εάν πληρούνται μία από τις προϋποθέσεις του άρθρου 49 ΓΚΠΔ (π.χ. όταν το υποκείμενο των δεδομένων συγκατατέθηκε ρητώς στην διαβίβαση). Οργανισμοί των ΗΠΑ οι οποίοι συμμετέχουν στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ παρέχουν επαρκές επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, μπορούν να λαμβάνουν ροές δεδομένων από την ΕΕ βάσει του άρθρου 45 του ΓΚΠΔ, χωρίς να χρειάζεται να θέσουν σε εφαρμογή ένα μέσο μεταφοράς σύμφωνα με το άρθρο 46 του ΓΚΠΔ ή να πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 49 του ΓΚΠΔ. Εφόσον το ΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ περιλαμβάνει ειδικούς κανόνες για τις ευαίσθητες πληροφορίες, οι πληροφορίες αυτές (η συλλογή των οποίων ενδέχεται να απαιτηθεί, για παράδειγμα, σε σχέση με τις ανάγκες των πελατών για παροχή φυσικής βοήθειας) είναι δυνατόν να διαβιβαστούν σε συμμετέχοντες οργανισμούς. Σε κάθε περίπτωση, ωστόσο, ο οργανισμός που διαβιβάζει τις πληροφορίες πρέπει να τηρεί το δικαίωμα του κράτους μέλους της ΕΕ στο οποίο δραστηριοποιείται, γεγονός που ενδέχεται, μεταξύ άλλων, να επιβάλλει ειδικούς όρους για το χειρισμό ευαίσθητων δεδομένων.

14. Φαρμακευτικά και ιατρικά προϊόντα

- a. Εφαρμογή της νομοθεσίας των κρατών μελών ή της ΕΕ ή των Αρχών
 - i. Το δικαίωμα των κρατών μελών ή της ΕΕ εφαρμόζεται κατά τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και κατά την τυχόν επεξεργασία που πραγματοποιείται πριν από τη διαβίβαση στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι Αρχές εφαρμόζονται για τα δεδομένα αφού διαβιβαστούν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για φαρμακευτική έρευνα και για άλλους σκοπούς θα πρέπει, κατά περίπτωση, να είναι ανώνυμα.
- b. Μελλοντική επιστημονική έρευνα
 - i. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που προκύπτουν από ειδικές ιατρικές ή φαρμακευτικές ερευνητικές μελέτες συχνά διαδραματίζουν πολύτιμο ρόλο στη μελλοντική επιστημονική έρευνα. Σε περίπτωση διαβίβασης σε οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ στις ΗΠΑ δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεγεί στο πλαίσιο μίας ερευνητικής μελέτης, ο οργανισμός δύναται να χρησιμοποιήσει τα δεδομένα για νέες επιστημονικές ερευνητικές δραστηριότητες εάν είχε παρασχεθεί εξαρχής η δέουσα κοινοποίηση και επιλογή. Η κοινοποίηση αυτή θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τυχόν μελλοντικές ειδικές χρήσεις των δεδομένων, όπως τακτική παρακολούθηση, σχετικές μελέτες ή εμπορική προώθηση.

- ii. Είναι αυτονόητο ότι δεν είναι δυνατόν να συμπεριληφθούν όλες οι μελλοντικές χρήσεις των δεδομένων, δεδομένου ότι θα μπορούσε να προκύψει νέα έρευνα από νέες πληροφορίες σχετικά με τα αρχικά δεδομένα, νέες ιατρικές ανακαλύψεις και εξελίξεις, καθώς και εξελίξεις σχετικά με τη δημόσια υγεία και το κανονιστικό πλαίσιο. Ως εκ τούτου, όπου κρίνεται σκόπιμο, στην κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνεται επεξήγηση ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να χρησιμοποιηθούν σε μελλοντικές ιατρικές και φαρμακευτικές ερευνητικές δραστηριότητες οι οποίες δεν προβλέπονται. Εάν η χρήση δεν είναι συνεπής με τον/τους γενικό/-ούς σκοπό/-ούς της έρευνας για την οποία συνελήχθησαν αρχικά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και στην οποία συγκατατέθηκε ο ιδιώτης να συμμετάσχει στη συνέχεια, πρέπει να δώσει εκ νέου τη συγκατάθεσή του.
- c. Αποχώρηση από κλινική δοκιμή
- i. Οι συμμετέχοντες ενδέχεται να αποφασίσουν ή να τους ζητηθεί να αποσυρθούν από μια κλινική δοκιμή ανά πάσα στιγμή. Ωστόσο, οποιαδήποτε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεγεί πριν από την αποχώρηση, μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μαζί με τα υπόλοιπα δεδομένα που συλλέγονται στο πλαίσιο της κλινικής δοκιμής, εάν αυτό αναφερόταν σαφώς στην κοινοποίηση κατά τον χρόνο που το σχετικό πρόσωπο συμφώνησε να συμμετάσχει.
- d. Διαβιβάσεις για ρυθμιστικούς και εποπτικούς σκοπούς
- i. Οι φαρμακευτικές εταιρείες και οι εταιρείες ιατρικών συσκευών και οργάνων επιτρέπεται να παρέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνουν στο πλαίσιο κλινικών δοκιμών που πραγματοποιούνται στην ΕΕ σε ρυθμιστικούς φορείς των Ηνωμένων Πολιτειών για ρυθμιστικούς και εποπτικούς σκοπούς. Αντίστοιχες διαβιβάσεις επιτρέπονται σε μέρη πέραν των ρυθμιστικών φορέων, όπως σε εγκαταστάσεις της εταιρείας και άλλους ερευνητές, σε συμμόρφωση με τις Αρχές της κοινοποίησης και της επιλογής.
- e. «Τυφλές» μελέτες
- i. Για τη διασφάλιση της αντικειμενικότητας, σε πολλές κλινικές δοκιμές οι συμμετέχοντες και συχνά και οι ερευνητές δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με το ποια θεραπευτική αγωγή χορηγείται στον κάθε συμμετέχοντα. Κάτι τέτοιο υφίσταται σε κίνδυνο την εγκυρότητα της ερευνητικής μελέτης και των αποτελεσμάτων. Δεν απαιτείται η παροχή πρόσβασης στους συμμετέχοντες σε τέτοιου είδους κλινικές δοκιμές (γνωστές ως «τυφλές» μελέτες) στα δεδομένα σχετικά με τη θεραπευτική αγωγή τους κατά τη διάρκεια της δοκιμής, εάν ο συμμετέχων ενημερώθηκε για τον περιορισμό αυτόν όταν συμφώνησε να συμμετάσχει στη δοκιμή, και εάν η κοινολόγηση των πληροφοριών αυτών θα έθετε σε κίνδυνο την ακεραιότητα της ερευνητικής προσπάθειας.
- ii. Η συμφωνία συμμετοχής στη δοκιμή υπό αυτούς τους όρους αποτελεί εύλογη παραίτηση από το δικαίωμα πρόσβασης. Μετά την ολοκλήρωση της δοκιμής και την ανάλυση των αποτελεσμάτων, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα τους εφόσον το ζητήσουν. Θα πρέπει δε να το ζητήσουν αυτό κυρίως από τον ιατρό ή από άλλον πάροχο υγειονομικής περίθαλψης ο οποίος τους χορήγησε τη θεραπευτική αγωγή στο πλαίσιο της κλινικής δοκιμής ή, δευτερευόντως, από τον οργανισμό που χρηματοδότησε την κλινική δοκιμή.
- f. Παρακολούθηση της ασφάλειας και της αποτελεσματικότητας του προϊόντος
- i. Φαρμακευτική εταιρεία ή εταιρεία ιατρικών συσκευών και οργάνων δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τις Αρχές που αφορούν την κοινοποίηση, την επιλογή, τη λογοδοσία για περαιτέρω διαβίβαση και την πρόσβαση κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων της που αφορούν την παρακολούθηση της ασφάλειας και της αποτελεσματικότητας του προϊόντος, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης εκθέσεων για ανεπιθύμητες ενέργειες και του εντοπισμού ασθενών/υποκειμένων που χρησιμοποιούν ορισμένα φάρμακα ή ιατρικές συσκευές, στον βαθμό που η τήρηση των Αρχών αντικείται στη συμμόρφωση με τις κανονιστικές απαιτήσεις. Αυτό ισχύει τόσο για τις εκδόσεις, π.χ. από παρόχους υγειονομικής περίθαλψης προς φαρμακευτικές εταιρείες και εταιρείες ιατρικών συσκευών και οργάνων, όσο και για τις εκδόσεις από φαρμακευτικές εταιρείες και εταιρείες ιατρικών συσκευών και οργάνων προς κυβερνητικές υπηρεσίες όπως η υπηρεσία τροφίμων και φαρμάκων (Food and Drug Administration).
- g. Κωδικοποιημένα δεδομένα
- i. Σε κάθε περίπτωση, τα ερευνητικά δεδομένα λαμβάνουν μονοσήμαντους κωδικούς στην πηγή τους από τον κύριο ερευνητή έτσι ώστε να μην αποκαλύπτεται η ταυτότητα μεμονωμένων υποκειμένων των δεδομένων. Ο τρόπος αποκωδικοποίησης των δεδομένων δεν γνωστοποιείται στις φαρμακευτικές εταιρείες που χρηματοδοτούν την έρευνα. Μόνον ο ερευνητής έχει τη δυνατότητα αποκωδικοποίησης ώστε να είναι σε θέση να αναγνωρίσει το υποκείμενο που συμμετέχει στην έρευνα υπό ειδικές συνθήκες (π.χ. εάν απαιτείται περαιτέρω ιατρική παρακολούθηση). Η διαβίβαση δεδομένων που έχουν κωδικοποιηθεί με τον τρόπο αυτόν από την ΕΕ προς τις Ηνωμένες Πολιτείες, τα οποία αντιστοιχούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα της ΕΕ βάσει του δικαίου της ΕΕ καλύπτεται από τις Αρχές.

15. Πληροφορίες δημόσιων αρχείων και δημοσιοποιημένες πληροφορίες

- a. Ένας οργανισμός πρέπει να εφαρμόζει τις Αρχές που αφορούν την ασφάλεια, την ακεραιότητα των δεδομένων και τον περιορισμό του σκοπού, καθώς και την προσφυγή, την επιβολή του νόμου και την ευθύνη στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από δημοσίως διαθέσιμες πηγές. Οι Αρχές αυτές εφαρμόζονται επίσης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται από δημόσια αρχεία (δηλαδή από τα αρχεία που τηρούνται από κυβερνητικές υπηρεσίες ή φορείς κάθε επιπέδου και στα οποία το κοινό εν γένει έχει ελεύθερη πρόσβαση).
- b. Δεν είναι απαραίτητη η εφαρμογή των Αρχών της κοινοποίησης, της επιλογής ή της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση στις πληροφορίες δημόσιων αρχείων, εφόσον δεν συνδυάζονται με πληροφορίες από μη δημόσια αρχεία και πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που ορίζονται από την αρμόδια δικαστική αρχή. Γενικώς, δεν είναι επίσης απαραίτητη η εφαρμογή των αρχών της κοινοποίησης, της επιλογής ή της λογοδοσίας για περαιτέρω διαβίβαση στις δημοσιοποιημένες πληροφορίες, εκτός εάν ο ευρωπαϊκός φορέας διαβίβασης επισημαίνει ότι οι συγκεκριμένες πληροφορίες υπόκεινται σε περιορισμούς που απαιτούν την εφαρμογή των εν λόγω Αρχών κατά την προοριζόμενη χρήση τους από τον οργανισμό. Οι οργανισμοί δεν φέρουν καμία ευθύνη για τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούνται οι εν λόγω πληροφορίες από εκείνους που τις αποκτούν μέσω δημοσιευμένου υλικού.
- c. Στις περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται ότι ένας οργανισμός κατέστησε εκ προθέσεως δημόσια μια πληροφορία προσωπικού χαρακτήρα, κατά παράβαση των Αρχών, προκειμένου ο ίδιος ή άλλοι φορείς να επωφεληθούν από τις εν λόγω εξαιρέσεις, δεν θα θεωρείται πλέον κατάλληλος να απολαύει των οφελών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.
- d. Δεν είναι απαραίτητη η εφαρμογή της αρχής της πρόσβασης στις πληροφορίες δημόσιου αρχείου στον βαθμό που δεν συνδυάζονται με άλλες πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα (εκτός από περιορισμένο αριθμό πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την ευρετηρίαση ή την οργάνωση πληροφοριών δημόσιων αρχείων): ωστόσο, πρέπει να τηρούνται όλες οι προϋποθέσεις οι οποίες αφορούν τη διαβούλευση και οι οποίες θεσπίζονται από τη σχετική αρμόδια αρχή. Αντιθέτως, όταν οι πληροφορίες από δημόσια αρχεία συνδυάζονται με άλλες πληροφορίες από μη δημόσια αρχεία (πλην αυτών που αναφέρονται συγκεκριμένα ανωτέρω), ο οργανισμός πρέπει να παρέχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες αυτές, εφόσον δεν αποτελούν αντικείμενο άλλων επιτρεπόμενων εξαιρέσεων.
- e. Όπως και με τις πληροφορίες που προέρχονται από δημόσια αρχεία, δεν είναι απαραίτητη η παροχή πρόσβασης σε πληροφορίες που έχουν ήδη καταστεί διαθέσιμες στο ευρύ κοινό, εφόσον αυτές δεν έχουν συνδυαστεί με μη δημοσιοποιημένες πληροφορίες. Οι οργανισμοί που δραστηριοποιούνται στην πώληση δημοσιοποιημένων πληροφοριών μπορούν συνεπώς να χρεώσουν το αντίτιμο που συνήθως χρεώνουν όταν ανταποκρίνονται σε αιτήματα πρόσβασης. Εναλλακτικά, οι ιδιώτες μπορούν να ζητήσουν πρόσβαση στις πληροφορίες που τους αφορούν από τον οργανισμό που συνέλεξε αρχικά τα δεδομένα.

16. Αιτήματα πρόσβασης από δημόσιες αρχές

- a. Για τον σκοπό της εξασφάλισης της διαφάνειας όσον αφορά τα νόμιμα αιτήματα που υποβάλλουν δημόσιες αρχές για την πρόσβαση σε πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα, οι συμμετέχοντες οργανισμοί μπορούν να εκδίδουν εθελοντικά περιοδικές εκθέσεις διαφάνειας σχετικά με τον αριθμό των αιτημάτων για πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνουν από δημόσιες αρχές για λόγους εθνικής ασφάλειας ή επιβολής του νόμου, στον βαθμό που οι κοινολογήσεις αυτές επιτρέπονται δυνάμει του εφαρμοστέου δικαίου.
- b. Οι πληροφορίες που παρέχονται από τους συμμετέχοντες οργανισμούς στο πλαίσιο των εκθέσεων αυτών από κοινού με τις πληροφορίες που έχουν δημοσιευθεί από την κοινότητα των υπηρεσιών πληροφοριών, καθώς και με άλλες πληροφορίες, μπορούν να χρησιμοποιούνται για την ενημέρωση της περιοδικής κοινής επανεξέτασης της λειτουργίας του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ σύμφωνα με τις Αρχές.
- c. Η απουσία κοινοποίησης σύμφωνα με το στοιχείο α) σημείο xii) της αρχής της κοινοποίησης δεν παρεμποδίζει ούτε αφαιρεί από έναν οργανισμό τη δυνατότητα να ανταποκρίνεται σε κάθε νόμιμο αίτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: ΠΡΟΤΥΠΟ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Στο παράρτημα Ι προβλέπονται οι όροι βάσει των οποίων οι οργανισμοί που συμμετέχουν στο ΠΔΔ ΕΕ–ΗΠΑ υποχρεούνται να αποδέχονται τη διαδικασία διαιτησίας για καταγγελίες, σύμφωνα με την αρχή της προσφυγής, της επιβολής του νόμου και της ευθύνης. Η δυνατότητα προσφυγής σε δεσμευτική διαιτησία που περιγράφεται κατωτέρω εφαρμόζεται σε ορισμένες «εναπομένουσες» καταγγελίες που αφορούν δεδομένα που καλύπτονται από το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Ο σκοπός της δυνατότητας αυτής είναι η παροχή ενός άμεσου, ανεξάρτητου και δικαίου μηχανισμού, κατ' επιλογή των ιδιωτών, για τη διευθέτηση κάθε καταγγελίας για παραβίαση των Αρχών οι οποίες δεν διευθετήθηκαν στο πλαίσιο οποιουδήποτε άλλου μηχανισμού του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.

A. Πεδίο εφαρμογής

Η εν λόγω δυνατότητα προσφυγής σε διαιτησία παρέχεται στους ιδιώτες για την έκδοση απόφασης, σε εναπομένουσες καταγγελίες, σχετικά με το αν ένας συμμετέχων οργανισμός έχει παραβεί τις υποχρεώσεις του δυνάμει των Αρχών έναντι του εν λόγω ιδιώτη και αν οποιαδήποτε παραβίαση αυτού του είδους εξακολουθεί να μην έχει αποκατασταθεί ή έχει αποκατασταθεί μόνον εν μέρει. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται μόνο για τους σκοπούς αυτούς. Δεν παρέχεται, για παράδειγμα, στην περίπτωση εξαίρέσεων από τις Αρχές⁽¹⁾ ή για ισχυρισμό που αφορά την επάρκεια του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.

B. Διαθέσιμα διορθωτικά μέτρα

Στο πλαίσιο της εν λόγω δυνατότητας διαιτησίας, η «επιτροπή του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων» (η επιτροπή διαιτησίας που αποτελείται από έναν ή τρεις διαιτητές, βάσει συμφωνίας των μερών) έχει την εξουσία να επιβάλλει ειδικό ανά ιδιώτη, μη χρηματικό εύλογο μέτρο (όπως πρόσβαση, διόρθωση, διαγραφή ή επιστροφή των δεδομένων του εν λόγω ιδιώτη) που απαιτείται για την αποκατάσταση της παραβίασης των Αρχών μόνο σε σχέση με τον ιδιώτη. Αυτές είναι οι μοναδικές αρμοδιότητες της επιτροπής του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων όσον αφορά τα διορθωτικά μέτρα. Κατά την εξέταση των διορθωτικών μέτρων, η επιτροπή του πλαισίου ΕΕ–ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων πρέπει να λαμβάνει υπόψη άλλα διορθωτικά μέτρα που έχουν ήδη επιβληθεί από άλλους μηχανισμούς σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Δεν διατίθενται αποζημιώσεις, δαπάνες, τέλη ή άλλου είδους διορθωτικά μέτρα. Κάθε μέρος καταβάλλει την αμοιβή του δικηγόρου του.

Γ. Απαιτήσεις προ της διαιτησίας

Ιδιώτης ο οποίος αποφασίζει να χρησιμοποιήσει την εν λόγω δυνατότητα προσφυγής σε διαιτησία πρέπει να προβεί στις ακόλουθες ενέργειες πριν προσφύγει στη διαδικασία διαιτησίας: 1) να αναφέρει την εικαζόμενη παραβίαση απευθείας στον οργανισμό και να παράσχει στον οργανισμό την ευκαιρία να επιλύσει το ζήτημα εντός του χρονικού ορίου που ορίζεται στο στοιχείο δ) σημείο i) της συμπληρωματικής αρχής για την επίλυση διαφορών και της επιβολής του νόμου· 2) να κάνει χρήση του ανεξάρτητου μηχανισμού προσφυγής που προβλέπεται από τις Αρχές, ο οποίος παρέχεται δωρεάν στον ιδιώτη· και 3) να παραπέμψει το ζήτημα, μέσω της ΑΠΔ στην οποία υπάγεται, στο υπουργείο και να παράσχει στο υπουργείο την ευκαιρία να κάνει τις βέλτιστες δυνατές προσπάθειες για να επιλύσει το ζήτημα εντός των χρονικών ορίων που ορίζονται στην επιστολή της Διοίκησης Διεθνούς Εμπορίου του υπουργείου, χωρίς οικονομική επιβάρυνση του ιδιώτη.

Η εν λόγω δυνατότητα προσφυγής σε διαιτησία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί εάν ο ισχυρισμός του ιδιώτη για παραβίαση των Αρχών 1) έχει ήδη αποτελέσει στο παρελθόν αντικείμενο δεσμευτικής διαιτησίας· 2) έχει αποτελέσει αντικείμενο τελικής απόφασης που εκδόθηκε σε δικαστική διαδικασία στην οποία ο ιδιώτης ήταν ένας εκ των διαδίκων· ή 3) έχει αποτελέσει προηγουμένως αντικείμενο διακανονισμού μεταξύ των μερών. Επιπλέον, η δυνατότητα αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί εάν η ΑΠΔ 1) διαθέτει αρμοδιότητα βάσει της συμπληρωματικής αρχής για τον ρόλο των αρχών προστασίας των δεδομένων ή της συμπληρωματικής αρχής για τα δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού· ή 2) διαθέτει αρμοδιότητα όσον αφορά την επίλυση της εικαζόμενης παραβίασης απευθείας όσον αφορά τον οργανισμό. Η αρμοδιότητα της ΑΠΔ για επίλυση της ίδιας καταγγελίας κατά υπευθύνου επεξεργασίας δεδομένων της ΕΕ δεν αποκλείει από μόνη της τη χρήση της εν λόγω δυνατότητας προσφυγής σε διαιτησία εναντίον διαφορετικής νομικής οντότητας που δεν δεσμεύεται από την αρμοδιότητα της ΑΠΔ.

Δ. Δεσμευτικός χαρακτήρας των αποφάσεων

Η απόφαση ιδιώτη να χρησιμοποιήσει την εν λόγω δυνατότητα προσφυγής σε δεσμευτική διαιτησία είναι αμιγώς εθελοντική. Οι διαιτητικές αποφάσεις είναι δεσμευτικές για όλα τα μέρη που εμπλέκονται στη διαδικασία διαιτησίας. Εφόσον προσφύγει στη διαδικασία διαιτησίας, ο ιδιώτης παραιτείται της επιλογής του να επιδιώξει αποκατάσταση για την ίδια εικαζόμενη παραβίαση σε άλλο δικαιοδοτικό όργανο, εκτός από την περίπτωση στην οποία, εάν το μη χρηματικό εύλογο μέτρο δεν αποκαθιστά πλήρως την εικαζόμενη παραβίαση, η προσφυγή του ιδιώτη στη διαδικασία διαιτησίας δεν θα αποκλείει τη δυνατότητα αξίωσης αποζημίωσης η οποία διατίθεται μέσω της δικαστικής οδού.

(¹) Οι Αρχές, Επισκόπηση, παράγραφος 5.

Ε. Έλεγχος και επιβολή του νόμου

Οι ιδιώτες και οι συμμετέχοντες οργανισμοί έχουν τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήρια για τον δικαστικό έλεγχο και την εκτέλεση των διαιτητικών αποφάσεων δυνάμει του δικαίου των ΗΠΑ, όπως προβλέπεται στον ομοσπονδιακό νόμο για τη διαιτησία⁽⁷⁾. Κάθε τέτοια υπόθεση πρέπει να παραπέμπεται στο ομοσπονδιακό πρωτοδικείο στην κατά τόπον αρμοδιότητα του οποίου εμπίπτει ο κύριος τόπος δραστηριότητας του συμμετέχοντος οργανισμού.

Σκοπός της εν λόγω δυνατότητας προσφυγής σε διαιτησία είναι η επίλυση ατομικών διαφορών, και οι διαιτητικές αποφάσεις δεν αποσκοπούν στο να αποτελέσουν πειστικό ή δεσμευτικό προηγούμενο σε ζητήματα που αφορούν άλλα μέρη, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο μελλοντικών διαδικασιών διαιτησίας ή σε δικαστήρια της ΕΕ ή των ΗΠΑ ή σε διαδικασίες της FTC.

ΣΤ. Η επιτροπή διαιτησίας

Τα μέρη επιλέγουν τους διαιτητές για την επιτροπή του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων από τον κατάλογο διαιτητών που αναφέρεται στη συνέχεια.

Σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, το υπουργείο και η Επιτροπή θα καταρτίσουν κατάλογο 10 τουλάχιστον διαιτητών, οι οποίοι θα επιλεγούν με γνώμονα την ανεξαρτησία, την ακεραιότητα και την εμπειρογνώσια τους. Στη διαδικασία αυτή εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

Οι διαιτητές:

- 1) παραμένουν στον κατάλογο για περίοδο 3 ετών, απουσία εξαιρετικών περιστάσεων ή εύλογης αιτίας, η οποία παραμονή μπορεί να ανανεωθεί από το υπουργείο, με προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή, για μία επιπλέον τριετή περίοδο·
- 2) δεν λαμβάνουν οδηγίες ούτε συνδέονται με οποιοδήποτε από τα μέρη ή με οποιονδήποτε συμμετέχοντα οργανισμό ή με τις ΗΠΑ, την ΕΕ ή οποιοδήποτε κράτος μέλος της ΕΕ ή με οποιαδήποτε άλλη κυβερνητική αρχή, δημόσια αρχή ή αρχή επιβολής του νόμου· και
- 3) πρέπει να διαθέτουν άδεια άσκησης του νομικού επαγγέλματος στις Ηνωμένες Πολιτείες και να είναι ειδικοί στο δίκαιο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής των ΗΠΑ, με εμπειρογνώσια στον τομέα του δικαίου για την προστασία δεδομένων της ΕΕ.

(7) Στο κεφάλαιο 2 του ομοσπονδιακού νόμου για τη διαιτησία (Federal Arbitration Act, στο εξής: FAA) ορίζεται ότι «συμφωνία στο πλαίσιο διαιτησίας ή διαιτητική απόφαση που προκύπτει από νομική σχέση, συμβατική ή όχι, η οποία θεωρείται εμπορική, συμπεριλαμβανομένης συναλλαγής, σύμβασης ή συμφωνίας που περιγράφεται στο [άρθρο 2 του FAA], εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης [για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων αλλοδαπού διαιτητικού οργάνου της 10ης Ιουνίου 1958, 21 U.S.T. 2519, T.I.A.S. αριθ. 6997 ("σύμβαση της Νέας Υόρκης")]. Τίτλος 9 U.S.C. άρθρο 202· Στον FAA ορίζεται περαιτέρω ότι «συμφωνία ή απόφαση που προκύπτει από τέτοιου είδους σχέση η οποία υφίσταται εξ ολοκλήρου μεταξύ πολιτών των ΗΠΑ θεωρείται ότι δεν εμπίπτει στη σύμβαση [της Νέας Υόρκης] εκτός εάν η σχέση συνδέεται με ιδιοκτησία που βρίσκεται στο εξωτερικό, αφορά εκτέλεση ή επιβολή του νόμου στο εξωτερικό, ή έχει κάποια άλλη εύλογη σχέση με ένα ή περισσότερα ξένα κράτη». Ό.π., βάσει του κεφαλαίου 2, «κάθε μέρος που συμμετέχει στη διαδικασία διαιτησίας δύναται να προσφύγει σε οποιοδήποτε δικαστήριο έχει δικαιοδοσία βάσει του παρόντος κεφαλαίου για την έκδοση απόφασης που επιβεβαιώνει τη διαιτητική απόφαση που έχει εκδοθεί εις βάρος οποιουδήποτε άλλου μέρους της διαδικασίας διαιτησίας. Το δικαστήριο επιβεβαιώνει τη διαιτητική απόφαση εκτός εάν διαπιστώσει ότι συντρέχει ένας από τους λόγους για άρνηση ή αναβολή της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης όπως αναφέρεται στην προαναφερόμενη σύμβαση [της Νέας Υόρκης]». Ό.π. άρθρο 207. Στο κεφάλαιο 2 προβλέπεται περαιτέρω ότι «τα ομοσπονδιακά πρωτοδικεία των ΗΠΑ ... έχουν δικαιοδοσία σε πρώτο βαθμό σε ... αγωγές ή διαδικασίες [βάσει της σύμβασης της Νέας Υόρκης], ανεξάρτητα από το επίμαχο ποσό». Ό.π. άρθρο 203.

Στο κεφάλαιο 2 προβλέπεται επίσης ότι το «κεφάλαιο 1 εφαρμόζεται σε αγωγές και διαδικασίες που ασκούνται βάσει του παρόντος κεφαλαίου στον βαθμό που το εν λόγω κεφάλαιο δεν αντιβαίνει στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ή της σύμβασης [της Νέας Υόρκης] όπως έχει κυρωθεί από τις ΗΠΑ». Ό.π. άρθρο 208. Στο κεφάλαιο 1, αντιστοίχως, ορίζεται ότι «γραπτή διάταξη ... σύμβασης που αποδεικνύει εμπορική συναλλαγή για τη διευθέτηση, μέσω διαιτησίας, μιας διαφοράς που προκύπτει από τέτοιου είδους σύμβαση ή συναλλαγή ή την άρνηση εκτέλεσης του συνόλου ή οποιουδήποτε μέρους αυτής, ή έγγραφη αποδοχή της υποβολής σε διαιτησία υφιστάμενης διαφοράς που προκύπτει από τέτοιου είδους σύμβαση, συναλλαγή ή άρνηση, είναι έγκυρη, αμετάκλητη και εκτελεστή, εκτός εάν συντρέχουν λόγοι που ισχύουν βάσει του δικαίου για την ανάκληση οποιασδήποτε σύμβασης». Ό.π. άρθρο 2. Στο κεφάλαιο 1 ορίζεται επίσης ότι «κάθε μέρος που συμμετέχει στη διαδικασία διαιτησίας δύναται να προσφύγει στο οριζόμενο δικαστήριο για την έκδοση απόφασης που θα επιβεβαιώνει τη διαιτητική απόφαση, και το δικαστήριο οφείλει να εκδώσει την εν λόγω εντολή εκτός εάν η διαιτητική απόφαση ακυρωθεί, τροποποιηθεί ή διορθωθεί όπως προβλέπεται στα άρθρα 10 και 11 του [FAA]». Ό.π. άρθρο 9.

Z. Διαδικασίες διαιτησίας

Το Υπουργείο και η Επιτροπή συμφώνησαν, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, στη θέσπιση κανόνων διαιτησίας που διέπουν τις διαδικασίες ενώπιον της επιτροπής του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων ⁽³⁾. Σε περίπτωση που οι κανόνες που διέπουν τη διαδικασία πρέπει να αλλάξουν, το Υπουργείο και η Επιτροπή θα συμφωνήσουν να τροποποιήσουν αυτούς τους κανόνες ή να εγκρίνουν ένα διαφορετικό σύνολο υφιστάμενων και καθιερωμένων διαδικασιών διαιτησίας των ΗΠΑ, κατά περίπτωση, με την επιφύλαξη εκάστης εκ των ακόλουθων περιπτώσεων:

1. Κάθε ιδιώτης δύναται να κινηθεί διαδικασία δεσμευτικής διαιτησίας, με την επιφύλαξη της ανωτέρω διάταξης περί απαιτήσεων προ της διαιτησίας, επιδίδοντας «κοινοποίηση» στον οργανισμό. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται βάσει της παραγράφου Γ για την εξεύρεση λύσης στην καταγγελία, περιγραφή της εικαζόμενης παραβίασης και, κατ' επιλογή του ιδιώτη, τυχόν δικαιολογητικά έγγραφα και σχετικό υλικό και/ή νομική μελέτη σχετική με την καταγγελία.
2. Θα αναπτυχθούν διαδικασίες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι για την ίδια παραβίαση την οποία καταγγέλλει ένας ιδιώτης δεν επιβάλλονται δύο φορές διορθωτικά μέτρα και δεν διεξάγονται διπλές διαδικασίες.
3. Η δράση της FTC μπορεί να πραγματοποιείται παράλληλα με τη διαιτησία.
4. Κανένας εκπρόσωπος των ΗΠΑ, της ΕΕ ή οποιουδήποτε κράτους μέλους της ΕΕ ή άλλης κυβερνητικής αρχής, δημόσιας αρχής, ή αρχής επιβολής του νόμου δεν δύναται να συμμετέχει στις εν λόγω διαδικασίες διαιτησίας, υπό τον όρο ότι, κατόπιν αιτήματος ιδιώτη από την ΕΕ, οι ΑΠΔ δύνανται να παρέχουν συνδρομή μόνο για την κατάρτιση της κοινοποίησης χωρίς ωστόσο να τους παρέχεται πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία προ της διαδικασίας ή σε άλλο τυχόν υλικό που συνδέεται με τις εν λόγω διαδικασίες διαιτησίας.
5. Η διαιτητική διαδικασία λαμβάνει χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες και ο ιδιώτης μπορεί να επιλέξει να συμμετάσχει μέσω βίντεο ή τηλεφώνου, δυνατότητα η οποία παρέχεται δωρεάν. Δεν απαιτείται η διά ζώσης συμμετοχή.
6. Η γλώσσα της διαιτησίας θα είναι η αγγλική, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των μερών. Κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, και λαμβάνοντας υπόψη αν ο ιδιώτης εκπροσωπείται από δικηγόρο, θα παρέχονται στον ιδιώτη δωρεάν υπηρεσίες διερμηνείας κατά τη διαδικασία διαιτησίας, καθώς και υπηρεσίες μετάφρασης του σχετικού υλικού, εκτός εάν η επιτροπή του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων κρίνει ότι, υπό τις συνθήκες της συγκεκριμένης διαδικασίας διαιτησίας, κάτι τέτοιο συνεπάγεται αδικαιολόγητο ή δυσανάλογο κόστος.
7. Το υλικό που υποβάλλεται στους διαιτητές είναι εμπιστευτικό και χρησιμοποιείται μόνο σε σχέση με τη διαδικασία διαιτησίας.
8. Η πρόσβαση σε στοιχεία που αφορούν ειδικά τον ιδιώτη προ της διαδικασίας επιτρέπεται εάν είναι απαραίτητη, και τα εν λόγω στοιχεία θα τηρούνται εμπιστευτικά από όλα τα μέρη και θα χρησιμοποιούνται μόνο σε σχέση με τη διαιτησία.
9. Οι διαδικασίες διαιτησίας θα πρέπει να ολοκληρώνονται εντός 90 ημερών από την επίδοση της κοινοποίησης στον σχετικό οργανισμό, εκτός εάν συμφωνηθεί άλλως από τα μέρη.

⁽³⁾ Το Διεθνές Κέντρο Επίλυσης Διαφορών (International Centre for Dispute Resolution, στο εξής: ICDR), το διεθνές τμήμα της Αμερικανικής Ένωσης Διαιτησίας (American Arbitration Association, στο εξής: AAA) (από κοινού στο εξής: ICDR-AAA), επιλέχθηκε από το υπουργείο για την έκδοση διαιτητικών αποφάσεων δυνάμει του παραρτήματος Ι των Αρχών και τη διαχείριση του διαιτητικού ταμείου που προσδιορίζεται στο ίδιο παράρτημα. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2017, το Υπουργείο και η Επιτροπή συμφώνησαν να θεσπίσουν ένα σύνολο κανόνων διαιτησίας που θα διέπουν τις δεσμευτικές διαδικασίες διαιτησίας που περιγράφονται στο παράρτημα Ι των Αρχών, καθώς και έναν κώδικα δεοντολογίας για τους διαιτητές που συνάδει με τη γενικώς αποδεκτή δεοντολογία για τους εμπορικούς διαιτητές και με το παράρτημα Ι των Αρχών. Το Υπουργείο και η Επιτροπή συμφώνησαν να προσαρμόσουν τους κανόνες διαιτησίας και τον κώδικα δεοντολογίας ώστε να αντικατοπτρίζουν τις επικαιροποιήσεις βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, και το Υπουργείο θα συνεργαστεί με το ICDR-AAA για να προβεί στις εν λόγω επικαιροποιήσεις.

Η. Δαπάνες

Οι διαιτητές θα πρέπει να λαμβάνουν εύλογα μέτρα για την ελαχιστοποίηση των δαπανών ή των αμοιβών στις διαδικασίες διαιτησίας.

Το υπουργείο, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, θα διευκολύνει τη διατήρηση ενός ταμείου, στο οποίο οι συμμετέχοντες οργανισμοί θα υποχρεούνται να συνεισφέρουν, βάσει εν μέρει του μεγέθους του οργανισμού, το οποίο θα καλύπτει τις δαπάνες διαιτησίας, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής των διαιτητών, έως ένα μέγιστο ποσό («ανώτατο όριο»). Τη διαχείριση του ταμείου θα αναλάβει τρίτο μέρος, το οποίο θα υποβάλλει τακτικά εκθέσεις στο υπουργείο σχετικά με τις δραστηριότητες του ταμείου. Το Υπουργείο θα συνεργάζεται με τρίτο μέρος για την περιοδική επανεξέταση της λειτουργίας του ταμείου, συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης προσαρμογής του ποσού της εισφοράς ή των ανώτατων ορίων στη δαπάνη διαιτησίας, και θα λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των διαδικασιών διαιτησίας, καθώς και τις δαπάνες και τον χρόνο των διαδικασιών, με τη συμφωνία ότι δεν θα είναι υπερβολική η οικονομική επιβάρυνση για τους συμμετέχοντες οργανισμούς. Το Υπουργείο θα κοινοποιεί στην Επιτροπή το αποτέλεσμα των εν λόγω επανεξετάσεων με το τρίτο μέρος και θα κοινοποιεί προηγουμένως στην Επιτροπή τυχόν προσαρμογές του ποσού των συνεισφορών. Η αμοιβή των δικηγόρων δεν καλύπτεται από την παρούσα διάταξη ούτε από οποιοδήποτε ταμείο που προβλέπεται βάσει της παρούσας διάταξης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΩΝ ΗΠΑ
Υπουργός Εμπορίου
Washington, D.C. 20230

6 Ιουλίου 2023

Αξιότιμος κος Didier Reynders
Επίτροπο Δικαιοσύνης
Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Rue de la Loi/ Weststraat 200
1049 Βρυξέλλες
Βέλγιο

Αξιότιμε επίτροπε Reynders,

Εξ ονόματος των Ηνωμένων Πολιτειών, είμαι στην ευχάριστη θέση να διαβιβάσω με το παρόν μια δέσμη εγγράφων σχετικά με το πλαίσιο ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων που, σε συνδυασμό με το εκτελεστικό διάταγμα 14086 «Ενίσχυση των εγγυήσεων για τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ» και τον τίτλο 28 CFR μέρος 201 που τροποποιεί τους κανονισμούς του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη σύσταση του «Δικαστηρίου Ελέγχου της Προστασίας Δεδομένων», αντανακλά σημαντικές και λεπτομερείς διαπραγματεύσεις για την ενίσχυση της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών. Οι εν λόγω διαπραγματεύσεις έχουν οδηγήσει σε νέες εγγυήσεις για να διασφαλιστεί ότι οι δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ είναι απαραίτητες και αναλογικές για την επίτευξη καθορισμένων στόχων εθνικής ασφάλειας και ενός νέου μηχανισμού για τα φυσικά πρόσωπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΕΕ») προκειμένου να αξιωνουν αποκατάσταση εάν πιστεύουν ότι έχουν στοχοποιηθεί παράνομα από δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων, που από κοινού θα διασφαλίσουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα της ΕΕ. Το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων θα στηρίξει μια συμπεριληπτική και ανταγωνιστική ψηφιακή οικονομία. Θα πρέπει να είμαστε αμφότεροι υπερήφανοι για τις βελτιώσεις που αντικατοπτρίζονται σε αυτό το πλαίσιο, οι οποίες θα ενισχύσουν την προστασία της ιδιωτικής ζωής παγκοσμίως. Η δέσμη αυτή, μαζί με το εκτελεστικό διάταγμα, τους κανονισμούς και πρόσθετο υλικό το οποίο διατίθεται μέσω δημόσιων πηγών, παρέχει μια πολύ ισχυρή βάση ώστε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί σε νέα διαπίστωση περί επάρκειας της προστασίας ⁽¹⁾.

Επισυνάπτονται τα εξής έγγραφα:

- οι αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των συμπληρωματικών Αρχών (από κοινού στο εξής: Αρχές) και του παραρτήματος I των Αρχών (δηλαδή, ένα παράρτημα που ορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι οργανισμοί του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων υποχρεούνται να επιλύουν με διαιτησία ορισμένες εναπομένουσες καταγγελίες όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που καλύπτονται από τις Αρχές)·
- επιστολή της Διοίκησης Διεθνούς Εμπορίου (International Trade Administration, στο εξής: ΙΤΑ) του υπουργείου, η οποία διαχειρίζεται το πρόγραμμα του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων, που περιγράφει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει το υπουργείο μας για να διασφαλίσει ότι το πλαίσιο ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων λειτουργεί αποτελεσματικά·
- επιστολή της Ομοσπονδιακής Επιτροπής Εμπορίου (Federal Trade Commission, στο εξής: FTC) στην οποία περιγράφεται ο έλεγχος της εφαρμογής των Αρχών·
- επιστολή του Υπουργείου Μεταφορών στην οποία περιγράφεται ο έλεγχος της εφαρμογής των Αρχών·
- επιστολή του Γραφείου του Διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Office of the Director of National Intelligence) σχετικά με τις εγγυήσεις και τους περιορισμούς που ισχύουν για τις εθνικές αρχές ασφαλείας των ΗΠΑ· και
- επιστολή του Υπουργείου Δικαιοσύνης σχετικά με τις διασφαλίσεις και τους περιορισμούς όσον αφορά την πρόσβαση της κυβέρνησης των ΗΠΑ για σκοπούς επιβολής του νόμου και προάσπισης του δημόσιου συμφέροντος.

⁽¹⁾ Εφόσον η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από την ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ εφαρμόζεται στην Ισλανδία, στο Λιχτενστάιν και στη Νορβηγία, η δέσμη της ασπίδας προστασίας θα καλύπτει τόσο την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και τις εν λόγω τρεις χώρες.

Η πλήρης δέσμη του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων θα δημοσιευθεί στον ιστότοπο του Υπουργείου για το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων και οι Αρχές, καθώς και το παράρτημα Ι των Αρχών, θα τεθούν σε ισχύ την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης επάρκειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Σας διαβεβαιώνω ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεσμεύονται απόλυτα για την υλοποίηση των ανωτέρω. Προσβλέπουμε στη μεταξύ μας συνεργασία για την εφαρμογή του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων και για την από κοινού δρομολόγηση του επόμενου σταδίου της διαδικασίας αυτής.

Με τιμή,

Gina M. RAIMONDO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

UNITED STATES DEPARTMENT OF COMMERCE
International Trade Administration
Washington, D C 20230

12 Δεκεμβρίου 2022

Αξιότιμος κος Didier Reynders
Επίτροπο Δικαιοσύνης
Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Rue de la Loi/Westraat 200
1049 Βρυξέλλες
Βέλγιο

Αξιότιμε επίτροπε Reynders,

Εξ ονόματος της Διεθνούς Διοίκησης Εμπορίου (στο εξής: ΓΠΑ), με χαρά παραθέτω τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει το Υπουργείο Εμπορίου (στο εξής: Υπουργείο) για τη διασφάλιση της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω της διαχείρισης και εποπτείας του προγράμματος πλαισίου για την προστασία των δεδομένων. Η οριστικοποίηση του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων (στο εξής: ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ) αποτελεί μείζον επίτευγμα τόσο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής όσο και για τις επιχειρήσεις και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού, καθώς θα παρέχει τη βεβαιότητα στα φυσικά πρόσωπα από την ΕΕ ότι τα δεδομένα τους θα προστατεύονται και ότι θα έχουν στη διάθεσή τους μέσα έννομης προστασίας για την αντιμετώπιση προβλημάτων που σχετίζονται με τα δεδομένα τους, και θα δώσει τη δυνατότητα σε χιλιάδες επιχειρήσεις να συνεχίσουν να πραγματοποιούν επενδύσεις και να συμμετέχουν άλλως σε συναλλαγές και στο εμπόριο διατλαντικά προς όφελος των αντίστοιχων οικονομιών και των πολιτών μας. Το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ είναι συνέπεια επίπονης εργασίας και συνεργασίας με εσάς και τους συναδέλφους σας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή). Προσβλέπουμε στη συνέχιση της συνεργασίας μας με την Επιτροπή προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία της εν λόγω συνεργατικής προσπάθειας.

Το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ θα αποφέρει σημαντικά οφέλη τόσο στους ιδιώτες όσο και στις επιχειρήσεις. Πρώτον, παρέχει ένα σημαντικό σύνολο μέσων προστασίας της ιδιωτικής ζωής για τα δεδομένα των ιδιωτών από την ΕΕ που διαβιβάζονται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Απαιτεί από τους συμμετέχοντες οργανισμούς των ΗΠΑ να αναπτύξουν μια συμμορφούμενη πολιτική προστασίας δεδομένων· να δεσμευτούν δημοσίως για τη συμμόρφωσή τους με τις «Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων», συμπεριλαμβανομένων των συμπληρωματικών Αρχών (από κοινού στο εξής: Αρχές) και του παραρτήματος Ι των Αρχών (δηλαδή, ένα παράρτημα που παρέχει τους όρους υπό τους οποίους οι οργανισμοί του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ υποχρεούνται να αποδέχονται τη διαδικασία διαιτησίας για ορισμένες εναπομένουσες καταγγελίες ως προς τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που καλύπτονται από τις Αρχές), ώστε η δέσμευση να παράγει αποτελέσματα βάσει του δικαίου των ΗΠΑ⁽¹⁾· να προβαίνουν σε ετήσια βάση σε επαναπιστοποίηση της συμμόρφωσής τους στο Υπουργείο· να παρέχουν δωρεάν και ανεξάρτητο μηχανισμό επίλυσης διαφορών στους ιδιώτες από την ΕΕ· και να υπάγονται στις εξουσίες διεξαγωγής ερευνών και επιβολής του νόμου επίσημου φορέα των ΗΠΑ που περιλαμβάνεται στις Αρχές [π.χ. της Ομοσπονδιακής Επιτροπής Εμπορίου (στο εξής: FTC) και του Υπουργείου Μεταφορών (DOT)] ή επίσημου φορέα των ΗΠΑ που περιλαμβάνεται σε μελλοντικό παράρτημα των Αρχών. Παρότι η απόφαση ενός οργανισμού να προβεί σε αυτοπιστοποίηση είναι εθελοντική, από τη στιγμή που ένας οργανισμός δεσμευτεί δημοσίως όσον αφορά το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, η δέσμευσή του παράγει αποτελέσματα βάσει του δικαίου των ΗΠΑ εκτελεστά είτε από την FTC είτε από το Υπουργείο Μεταφορών είτε από άλλον επίσημο φορέα των ΗΠΑ, ανάλογα με το ποια αρχή έχει είναι αρμόδια

(1) Οργανισμοί που προβαίνουν σε αυτοπιστοποίηση της δέσμευσής τους να συμμορφώνονται με τις Αρχές του πλαισίου της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ και επιθυμούν να επωφεληθούν από τη συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ πρέπει να δεσμευτούν για τη συμμόρφωσή τους με τις «Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων». Η εν λόγω δέσμευση δημοσίως για τη συμμόρφωσή τους με τις «Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων» αντανακλάται στις πολιτικές προστασίας δεδομένων των εν λόγω συμμετεχόντων οργανισμών το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος για τις «Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων». (Βλ. στοιχείο ε) της συμπληρωματικής αρχής για την αυτοπιστοποίηση).

για τον συμμετέχοντα οργανισμό. Κατά δεύτερον, το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ θα παράσχει τη δυνατότητα σε επιχειρήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών, συμπεριλαμβανομένων των θυγατρικών ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στις ΗΠΑ, να λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να διευκολύνονται οι ροές δεδομένων που υποστηρίζουν το διατλαντικό εμπόριο. Οι ροές δεδομένων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι μεγαλύτερες στον κόσμο και υποστηλώνουν την οικονομική σχέση ΗΠΑ–ΕΕ ύψους 7,1 τρισ. USD, η οποία στηρίζει εκατομμύρια θέσεις εργασίας και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού. Οι επιχειρήσεις που βασίζονται στις διατλαντικές ροές δεδομένων προέρχονται από όλους τους κλάδους της βιομηχανίας και σε αυτές συγκαταλέγονται και μεγάλες επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των 500 εταιριών του περιοδικού Fortune αλλά και πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι διατλαντικές ροές δεδομένων παρέχουν τη δυνατότητα στους οργανισμούς των ΗΠΑ να επεξεργάζονται τα δεδομένα που απαιτούνται για την προσφορά αγαθών, υπηρεσιών και ευκαιριών απασχόλησης στους Ευρωπαίους πολίτες.

Το Υπουργείο δεσμεύεται να συνεργάζεται στενά και παραγωγικά με τους ομολόγους μας της ΕΕ για την αποτελεσματική διαχείριση και εποπτεία του προγράμματος πλαισίου για την προστασία των δεδομένων. Η εν λόγω δέσμευση αντικατοπτρίζεται στην ανάπτυξη και τη συνεχή βελτίωση ποικίλων πόρων του Υπουργείου για να βοηθήσει τους οργανισμούς με τη διαδικασία αυτοπιστοποίησης, τη δημιουργία ιστοσελίδας για την παροχή στοχευμένων πληροφοριών στα ενδιαφερόμενα μέρη, τη συνεργασία με την Επιτροπή και τις ευρωπαϊκές αρχές προστασίας δεδομένων (στο εξής: ΑΠΔ) για την ανάπτυξη οδηγιών που αποσαφηνίζουν σημαντικά στοιχεία του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, τις δραστηριότητες για τη διευκόλυνση της αυξημένης κατανόησης των υποχρεώσεων προστασίας δεδομένων των οργανισμών, καθώς και την εποπτεία και παρακολούθηση της συμμόρφωσης των οργανισμών με τις απαιτήσεις του προγράμματος.

Η συνεχιζόμενη συνεργασία μας με αξιόλογους ομολόγους της ΕΕ θα επιτρέψει στο Υπουργείο να διασφαλίσει ότι το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ λειτουργεί αποτελεσματικά. Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών έχει μακρά ιστορία συνεργασίας με την Επιτροπή για την προώθηση κοινών αρχών προστασίας δεδομένων, γεφυρώνοντας τις διαφορές στις αντίστοιχες νομικές προσεγγίσεις μας, προωθώντας παράλληλα το εμπόριο και την οικονομική ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Πιστεύουμε ότι το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, το οποίο αποτελεί παράδειγμα αυτής της συνεργασίας, θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εκδώσει μια νέα απόφαση επάρκειας που θα επιτρέπει στους οργανισμούς να χρησιμοποιούν το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση στις Ηνωμένες Πολιτείες σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ.

Διαχείριση και εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων από το Υπουργείο Εμπορίου

Το Υπουργείο είναι σταθερά προσηλωμένο στην αποτελεσματική διαχείριση και εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων και θα κάνει τις κατάλληλες προσπάθειες και θα αφιερώσει τους κατάλληλους πόρους για να εξασφαλίσει το εν λόγω αποτέλεσμα. Το Υπουργείο θα τηρεί και θα θέτει στη διάθεση του κοινού επίσημο κατάλογο των οργανισμών των ΗΠΑ που έχουν προβεί σε αυτοπιστοποίηση στο Υπουργείο και έχουν δηλώσει τη δέσμευσή τους να τηρούν τις Αρχές (στο εξής: κατάλογος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων), τον οποίο θα επικαιροποιεί με βάση τις ετήσιες δηλώσεις επαναπιστοποίησης που υποβάλλονται από τους συμμετέχοντες οργανισμούς και με την διαγραφή των οργανισμών σε περίπτωση εθελοντικής αποχώρησής τους, μη πραγματοποίησης της ετήσιας επαναπιστοποίησής τους σύμφωνα με τις διαδικασίες του Υπουργείου ή διαπίστωσης επανειλημμένης μη συμμόρφωσης. Το Υπουργείο θα τηρεί επίσης και θα θέτει στη διάθεση του κοινού επίσημο αρχείο των οργανισμών των ΗΠΑ που έχουν διαγραφεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων και θα προσδιορίζει την αιτία της διαγραφής κάθε οργανισμού. Ο επίσημος κατάλογος και το επίσημο αρχείο που αναφέρονται ανωτέρω θα παραμείνουν στη διάθεση του κοινού στον ιστότοπο του Υπουργείου για το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων. Ο ιστότοπος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων θα περιλαμβάνει σε περίοπτη θέση επεξήγηση που θα αναφέρει ότι όλοι οι οργανισμοί που έχουν διαγραφεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων πρέπει να πάψουν να ισχυρίζονται ότι συμμετέχουν ή συμμορφώνονται με το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ και ότι μπορούν να λαμβάνουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Οι εν λόγω οργανισμοί πρέπει, εντούτοις, να συνεχίζουν να εφαρμόζουν τις Αρχές στις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που έλαβαν ενόσω συμμετείχαν στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ για όσο χρονικό διάστημα διατηρούν τις πληροφορίες αυτές. Το Υπουργείο, στο πλαίσιο της πρωταρχικής, συνεχούς δέσμευσής του για την αποτελεσματική διαχείριση και εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων, αναλαμβάνει συγκεκριμένα να προβεί στις εξής ενέργειες:

Επαλήθευση των απαιτήσεων αυτοπιστοποίησης

— Το Υπουργείο, πριν από την οριστικοποίηση της αρχικής αυτοπιστοποίησης ενός οργανισμού ή της ετήσιας επαναπιστοποίησης (από κοινού στο εξής: αυτοπιστοποίηση) και την ένταξη ή διατήρηση ενός οργανισμού στον κατάλογο πλαισίου προστασίας προσωπικών δεδομένων, θα επαληθεύει ότι ο οργανισμός, τουλάχιστον, πληροί τις σχετικές απαιτήσεις που ορίζονται στη συμπληρωματική αρχή της αυτοπιστοποίησης σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παράσχει ένας οργανισμός στη δήλωση αυτοπιστοποίησης στο Υπουργείο και έχει παράσχει, την κατάλληλη χρονική στιγμή, σχετική πολιτική προστασίας δεδομένων που ενιμερώνει τα φυσικά πρόσωπα για καθένα από τα 13 απαριθμούμενα στοιχεία που ορίζονται στην αρχή της κοινοποίησης. Το Υπουργείο θα επαληθεύσει ότι ο οργανισμός:

- έχει προσδιορίσει τον οργανισμό που υποβάλλει την αυτοπιστοποίησή του, καθώς και τυχόν οντότητες των ΗΠΑ ή θυγατρικές των ΗΠΑ του αυτοπιστοποιούμενου οργανισμού που τηρούν επίσης τις Αρχές στις οποίες επιθυμεί να υπαχθεί ο οργανισμός με την αυτοπιστοποίησή του·
- έχει παράσχει τα απαιτούμενα στοιχεία επικοινωνίας του οργανισμού (π.χ. στοιχεία επικοινωνίας για συγκεκριμένο/-α πρόσωπο/-α και/ή γραφείο/-α εντός του αυτοπιστοποιούμενου οργανισμού που είναι υπεύθυνο/-α για τον χειρισμό καταγγελιών, αιτημάτων πρόσβασης και άλλων ζητημάτων που προκύπτουν από το ΠΠΔ
- έχει περιγράψει τον/τους σκοπό/-ούς για τους οποίους ο οργανισμός θα συλλέγει και θα χρησιμοποιεί πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει από την Ευρωπαϊκή Ένωση·
- έχει αναφέρει ποιες πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα θα λαμβάνει από την Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και, ως εκ τούτου, θα καλύπτονται από την αυτοπιστοποίησή του·
- εάν ο οργανισμός διαθέτει δημόσιο ιστότοπο, έχει παράσχει την εν λόγω διαδικτυακή διεύθυνση στην οποία είναι άμεσα διαθέσιμη η πολιτική προστασίας δεδομένων ή, εάν ο οργανισμός δεν διαθέτει δημόσιο ιστότοπο, έχει παράσχει στο Υπουργείο αντίγραφο της πολιτικής προστασίας δεδομένων και πληροφορίες σχετικά με το σημείο στο οποίο τα θιγόμενα φυσικά πρόσωπα θα μπορούσαν να συμβουλευτούν την πολιτική (δηλαδή οι θιγόμενοι υπάλληλοι, εάν η σχετική πολιτική προστασίας δεδομένων είναι πολιτική προστασίας δεδομένων του ανθρώπινου δυναμικού, ή το κοινό, εάν η σχετική πολιτική προστασίας δεδομένων δεν είναι πολιτική προστασίας δεδομένων του ανθρώπινου δυναμικού)·
- έχει συμπεριλάβει στη σχετική πολιτική προστασίας δεδομένων του την κατάλληλη χρονική στιγμή (δηλαδή, αρχικά μόνο σε σχέδιο πολιτικής προστασίας δεδομένων που παρέχεται μαζί με τη δήλωση, εάν η εν λόγω δήλωση συνιστά αρχική αυτοπιστοποίηση· άλλως, σε τελική και κατά περίπτωση δημοσιευμένη πολιτική προστασίας δεδομένων) δήλωση ότι τηρεί τις Αρχές και υπερσύνδεσμο προς ή τη διαδικτυακή διεύθυνση για τον ιστότοπο του Υπουργείου για το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων (π.χ. την αρχική σελίδα ή την ιστοσελίδα του καταλόγου του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων)·
- έχει συμπεριλάβει στη σχετική πολιτική προστασίας δεδομένων του, την κατάλληλη χρονική στιγμή, καθένα από τα 12 άλλα απαριθμούμενα στοιχεία που ορίζονται στην αρχή της κοινοποίησης (π.χ. τη δυνατότητα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, για το θιγόμενο φυσικό πρόσωπο της ΕΕ να επικαλεσθεί δεσμευτική διαίτησιν· την απαίτηση να κοινολογεί πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα ανταποκρινόμενος σε νόμιμα αιτήματα των δημόσιων αρχών, μεταξύ άλλων για την ικανοποίηση απαιτήσεων στο πλαίσιο της εθνικής ασφάλειας ή της επιβολής του νόμου· και την ευθύνη του σε περιπτώσεις περαιτέρω διαβίβασης σε τρίτα μέρη)·
- έχει προσδιορίσει τον ειδικό επίσημο φορέα στην αρμοδιότητα του οποίου εμπίπτει η εξέταση τυχόν προσφυγών κατά του οργανισμού όσον αφορά πιθανές αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές και παραβιάσεις νόμων ή κανονισμών που διέπουν την προστασία της ιδιωτικής ζωής (και ο οποίος περιλαμβάνεται σε κατάλογο ή σε μελλοντικό παράρτημα των Αρχών)·
- έχει προσδιορίσει κάθε πρόγραμμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής στο οποίο συμμετέχει ο οργανισμός·
- έχει προσδιορίσει αν η σχετική μέθοδος (δηλαδή διαδικασίες παρακολούθησης που πρέπει να προβλέπει) για την επαλήθευση της συμμόρφωσής του με τις Αρχές είναι «αυτοαξιολόγηση» (δηλαδή εσωτερική επαλήθευση) ή «εξωτερικός έλεγχος συμμόρφωσης» (δηλαδή επαλήθευση από τρίτα μέρη) και, εάν έχει προσδιορίσει τη σχετική μέθοδο ως εξωτερικό έλεγχο συμμόρφωσης, έχει προσδιορίσει επίσης το τρίτο μέρος που ολοκλήρωσε τον εν λόγω έλεγχο·
- έχει προσδιορίσει τον κατάλληλο ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής που είναι διαθέσιμος για την αντιμετώπιση καταγγελιών που υποβάλλονται βάσει των Αρχών και παρέχει την κατάλληλη δωρεάν προσφυγή στο θιγόμενο φυσικό πρόσωπο.
 - Εάν ο οργανισμός επιλέξει ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής που παρέχεται από φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών του ιδιωτικού τομέα, συμπεριέλαβε στη σχετική πολιτική προστασίας προσωπικών δεδομένων έναν υπερσύνδεσμο ή τη διαδικτυακή διεύθυνση για τον σχετικό ιστότοπο ή το έντυπο υποβολής καταγγελιών του μηχανισμού που είναι διαθέσιμος για τη διερεύνηση ανεπίλυτων καταγγελιών που υποβάλλονται με βάση τις Αρχές.
 - Εάν ο οργανισμός είτε υποχρεούται (δηλαδή όσον αφορά τα δεδομένα ανθρώπινου δυναμικού που διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της σχέσης εργασίας) είτε έχει επιλέξει να συνεργαστεί με τις αρμόδιες ΑΠΔ κατά τη διερεύνηση και την επίλυση των καταγγελιών που υποβάλλονται βάσει των Αρχών, δήλωσε τη δεσμευσή του για την εν λόγω συνεργασία με τις ΑΠΔ και τη συμμόρφωση με τις σχετικές συμβουλές τους για τη λήψη ειδικών μέτρων για τη συμμόρφωση με τις Αρχές.

- Το Υπουργείο θα επαληθεύει επίσης ότι η δήλωση αυτοπιστοποίησης του οργανισμού είναι σύμφωνη με τη/τις σχετική/-ές πολιτική/-ές προστασίας δεδομένων του. Όταν ένας οργανισμός αυτοπιστοποίησης επιθυμεί να καλύψει οποιαδήποτε από τις οντότητές του στις ΗΠΑ ή τις θυγατρικές τους στις ΗΠΑ που έχουν χωριστές, σχετικές πολιτικές προστασίας δεδομένων, το Υπουργείο θα επανεξετάσει επίσης τις σχετικές πολιτικές προστασίας δεδομένων των εν λόγω καλυπτόμενων οντοτήτων ή θυγατρικών για να διασφαλίσει ότι περιλαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία που ορίζονται στην αρχή της κοινοποίησης.
- Το Υπουργείο θα συνεργάζεται με τους επίσημους φορείς (π.χ. την FTC και το Υπουργείο Μεταφορών) για να επαληθεύει ότι οι οργανισμοί υπόκεινται στην αρμοδιότητα του οικείου επίσημου φορέα που προσδιορίζεται στις δηλώσεις αυτοπιστοποίησης, όταν το Υπουργείο έχει λόγους να αμφιβάλλει ότι υπόκεινται στην εν λόγω αρμοδιότητα.
- Το Υπουργείο θα συνεργάζεται με φορείς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών του ιδιωτικού τομέα για να επαληθεύσει ότι οι οργανισμοί είναι ενεργά εγγεγραμμένοι στον ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής που προσδιορίζεται στις δηλώσεις αυτοπιστοποίησης και θα συνεργάζεται με τους εν λόγω φορείς για να επαληθεύσει ότι οι οργανισμοί είναι ενεργά εγγεγραμμένοι για τον εξωτερικό έλεγχο συμμόρφωσης που προσδιορίζεται στις δηλώσεις αυτοπιστοποίησης, όταν οι εν λόγω φορείς μπορούν να προσφέρουν και τα δύο είδη υπηρεσιών.
- Το Υπουργείο θα συνεργάζεται με το τρίτο μέρος που έχει επιλεγεί από το Υπουργείο για να χρησιμεύσει ως θεματοφύλακας των κεφαλαίων που εισπράττονται μέσω του τέλους του φορέα των ΑΠΔ (δηλαδή το ετήσιο τέλος που έχει σχεδιαστεί για να καλύψει τα λειτουργικά έξοδα του φορέα των ΑΠΔ) προκειμένου να επαληθεύσει ότι οι οργανισμοί έχουν καταβάλει το εν λόγω τέλος για το σχετικό έτος, όταν οι οργανισμοί έχουν προσδιορίσει τις ΑΠΔ ως τον σχετικό ανεξάρτητο μηχανισμό προσφυγής.
- Το Υπουργείο θα συνεργάζεται με το τρίτο μέρος που επιλέγεται από το Υπουργείο για την έκδοση διαιτητικών αποφάσεων δυνάμει του παραρτήματος I των Αρχών και τη διαχείριση του διαιτητικού ταμείου που προσδιορίζεται στο ίδιο παράρτημα για να επαληθεύει ότι οι οργανισμοί έχουν συνεισφέρει στο εν λόγω διαιτητικό ταμείο.
- Σε περίπτωση που το Υπουργείο εντοπίσει τυχόν ζητήματα κατά την επανεξέταση των δηλώσεων αυτοπιστοποίησης των οργανισμών, θα τους ενημερώνει ότι πρέπει να αντιμετωπίσουν όλα τα εν λόγω ζητήματα εντός του κατάλληλου χρονικού πλαισίου που έχει ορίσει το Υπουργείο (*). Το Υπουργείο θα τους ενημερώνει επίσης ότι η μη ανταπόκριση εντός χρονικών πλαισίων που ορίζει το Υπουργείο ή άλλη μη ολοκλήρωση της αυτοπιστοποίησής τους σύμφωνα με τις διαδικασίες του Υπουργείου θα θεωρηθεί παραίτηση από τις δηλώσεις αυτοπιστοποίησης, και ότι οποιαδήποτε ψευδής δήλωση σχετικά με τη συμμετοχή ενός οργανισμού ή τη συμμόρφωση με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ μπορεί να υπόκειται σε μέτρα επιβολής του νόμου από την FTC, το Υπουργείο Μεταφορών ή άλλο οικείο κρατικό φορέα. Το Υπουργείο θα ενημερώνει τους οργανισμούς μέσω του τρόπου επικοινωνίας που οι εν λόγω οργανισμοί παρείχαν στο Υπουργείο.

Διευκόλυνση της συνεργασίας με φορείς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών που παρέχουν υπηρεσίες οι οποίες σχετίζονται με τις Αρχές

- Το Υπουργείο θα συνεργάζεται με φορείς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών του ιδιωτικού τομέα που παρέχουν ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής, οι οποίοι είναι διαθέσιμοι για τη διερεύνηση ανεπίλυτων καταγγελιών που υποβάλλονται σύμφωνα με τις Αρχές, προκειμένου να επαληθεύσει ότι πληρούν, τουλάχιστον, τις απαιτήσεις που ορίζονται στη συμπληρωματική αρχή για την επίλυση διαφορών και την επιβολή του νόμου. Το Υπουργείο θα επαληθεύει ότι:
 - περιλαμβάνουν στους ιστότοπούς τους που είναι ανοικτοί στο κοινό πληροφορίες σχετικά με τις Αρχές και τις υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνουν: 1) πληροφορίες σχετικά με τις απαιτήσεις των αρχών για ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής ή υπερενδεδεσμο προς αυτές· 2) υπερενδεδεσμο προς τον ιστότοπο του Υπουργείου για το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων· 3) επεξήγηση ότι οι οικείες υπηρεσίες επίλυσης διαφορών σύμφωνα με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ παρέχονται δωρεάν σε ιδιώτες· 4) περιγραφή του τρόπου υποβολής καταγγελίας σχετικής με τις Αρχές· 5) το χρονικό πλαίσιο εντός του οποίου εξετάζονται οι καταγγελίες που σχετίζονται με τις Αρχές· και 6) περιγραφή των διαφόρων δυναμικών διορθωτικών μέτρων. Το Υπουργείο θα ενημερώνει εγκαίρως τους φορείς για ουσιαστικές αλλαγές στην εποπτεία και τη διαχείριση του Υπουργείου σε σχέση με το πρόγραμμα του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων, όταν οι εν λόγω αλλαγές είναι επικείμενες ή έχουν ήδη συντελεστεί και αφορούν τον ρόλο που διαδραματίζουν οι φορείς στο πλαίσιο του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ·

(*) Π.χ. όσον αφορά την επαναπιστοποίηση, αναμένεται ότι οι οργανισμοί θα αντιμετωπίσουν όλα αυτά τα ζητήματα εντός 45 ημερών· με την επιφύλαξη του ορισμού από το Υπουργείο ενός διαφορετικού, κατάλληλου χρονοδιαγράμματος.

- δημοσιεύουν ετήσια έκθεση στην οποία θα παρατίθενται συγκεντρωτικά στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις υπηρεσίες επίλυσης διαφορών τους, τα οποία πρέπει να περιλαμβάνουν: 1) τον συνολικό αριθμό των σχετικών με τις Αρχές καταγγελιών που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς· 2) τα είδη των καταγγελιών που ελήφθησαν· 3) δείκτες μέτρησης ποιότητας της επίλυσης διαφορών, όπως το χρονικό διάστημα που απαιτήθηκε για τη διεκπεραίωση των καταγγελιών· και 4) την έκβαση των καταγγελιών που ελήφθησαν, κυρίως τον αριθμό και τα είδη των διορθωτικών μέτρων ή των κυρώσεων που επιβλήθηκαν. Το Υπουργείο θα παρέχει στους φορείς συγκεκριμένες, συμπληρωματικές οδηγίες σχετικά με τις πληροφορίες που θα πρέπει να παρέχουν στις εν λόγω ετήσιες εκθέσεις αναλύοντας τις εν λόγω απαιτήσεις (π.χ. αναφέροντας τα ειδικά κριτήρια που πρέπει να πληροί μια καταγγελία για να θεωρηθεί ως καταγγελία που σχετίζεται με τις Αρχές για τους σκοπούς της ετήσιας έκθεσης), καθώς και προσδιορίζοντας άλλα είδη πληροφοριών που πρέπει να παρέχουν (π.χ. εάν ο οργανισμός παρέχει επίσης υπηρεσία επαλήθευσης που σχετίζεται με τις Αρχές, περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ο οργανισμός αποφεύγει τυχόν πραγματικές ή πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων όταν παρέχει σε έναν οργανισμό τόσο υπηρεσίες επαλήθευσης όσο και υπηρεσίες επίλυσης διαφορών). Οι πρόσθετες οδηγίες που παρέχονται από το Υπουργείο θα προσδιορίζουν επίσης την ημερομηνία έως την οποία οι ετήσιες εκθέσεις των οργανισμών θα πρέπει να δημοσιεύονται για τη σχετική περίοδο αναφοράς.

Παρακολούθηση οργανισμών που επιθυμούν να διαγραφούν ή έχουν διαγραφεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων

- Εάν ένας οργανισμός επιθυμεί να αποχωρήσει από το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, το Υπουργείο θα αξιώσει από τον οργανισμό να απαλείψει από κάθε συναφή πολιτική προστασίας δεδομένων οποιαδήποτε αναφορά στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ από την οποία μπορεί να υπονοείται ότι εξακολουθεί να συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ και ότι μπορεί να λαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ (βλ. περιγραφή της δέσμευσης του Υπουργείου σχετικά με την αναζήτηση ψευδών ισχυρισμών για συμμετοχή). Το Υπουργείο θα απαιτήσει επίσης από τον οργανισμό να συμπληρώσει και να υποβάλει στο Υπουργείο ένα κατάλληλο ερωτηματολόγιο για να επαληθεύσει:
 - την επιθυμία του να αποσυρθεί·
 - σε ποιες από τις παρακάτω ενέργειες θα προβεί ο οργανισμός όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έλαβε από την ΕΕ βασιζόμενος στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ ενώ συμμετείχε στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ: α) διατήρηση των εν λόγω δεδομένων, συνέχιση εφαρμογής των Αρχών στα εν λόγω δεδομένα και επιβεβαίωση στο Υπουργείο σε ετήσια βάση της δέσμευσής του να εφαρμόζει τις αρχές στα εν λόγω δεδομένα· β) διατήρηση των εν λόγω δεδομένων και παροχή «επαρκούς» προστασίας για τα εν λόγω δεδομένα με άλλα εγκεκριμένα μέσα· ή γ) επιστροφή ή διαγραφή όλων αυτών των δεδομένων έως συγκεκριμένη ημερομηνία· και
 - υπόδειξη του προσώπου εντός του οργανισμού το οποίο θα ενεργεί ως συνεχές σημείο επαφής για θέματα που αφορούν τις Αρχές.
- Εάν ένας οργανισμός το επιλέξει α) όπως περιγράφεται ακριβώς ανωτέρω, το Υπουργείο θα απαιτήσει επίσης να συμπληρώνει και να υποβάλει στο Υπουργείο κάθε έτος μετά την αποχώρησή του (δηλαδή έως την πρώτη επέτειο της αποχώρησής του, καθώς και έως κάθε επόμενη επέτειο, εκτός εάν και έως ότου ο οργανισμός παράσχει «επαρκή» προστασία για τα εν λόγω δεδομένα με άλλο εγκεκριμένο μέσο, ή επιστρέψει ή διαγράψει όλα τα εν λόγω δεδομένα και ενημερώσει το Υπουργείο για την ενέργεια αυτή) κατάλληλο ερωτηματολόγιο για να επαληθεύσει τι έχει πράξει με τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τι θα πράξει με οποιοδήποτε από τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που εξακολουθεί να διατηρεί, και ποιος εντός του οργανισμού θα ενεργεί ως συνεχές σημείο επαφής για θέματα που αφορούν τις Αρχές.
- Εάν ένας οργανισμός έχει επιτρέψει να λήξει η αυτοπιστοποίησή του (δηλαδή δεν έχει ολοκληρώσει την ετήσια επαναπιστοποίηση της τήρησης των Αρχών ούτε έχει διαγραφεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων για κάποιο άλλο λόγο, όπως η αποχώρηση), το Υπουργείο θα τον κατευθύνει ώστε να συμπληρώσει και να υποβάλει στο Υπουργείο κατάλληλο ερωτηματολόγιο για να εξακριβώσει αν επιθυμεί να αποχωρήσει ή να προβεί σε επαναπιστοποίηση:
 - και, εάν προτίθεται να αποχωρήσει, να επαληθεύσει περαιτέρω σε ποιες από τις παρακάτω ενέργειες θα προβεί ο οργανισμός όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έλαβε βασιζόμενος στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ ενώ συμμετείχε στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ (βλ. προηγούμενη περιγραφή του τι πρέπει να επαληθεύσει ένας οργανισμός αν επιθυμεί να αποχωρήσει)·
 - και, εάν προτίθεται να προβεί σε επαναπιστοποίηση, να επαληθεύσει περαιτέρω ότι κατά τη λήξη του καθεστώτος πιστοποίησής του εφάρμοσε τις Αρχές στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έλαβε βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ και να διευκρινίσει ποια μέτρα θα λάβει για την αντιμετώπιση των εκκρεμών ζητημάτων που έχουν καθυστερήσει την επαναπιστοποίησή του.

- Εάν ένας οργανισμός διαγραφεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων για οποιονδήποτε από τους εξής λόγους: α) αποχώρηση από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, β) μη ολοκλήρωση της ετήσιας επαναπιστοποίησης της τήρησης από μέρους του των Αρχών (δηλαδή, είτε κίνησε αλλά δεν ολοκλήρωσε εγκαίρως την ετήσια διαδικασία επαναπιστοποίησης είτε δεν κίνησε ποτέ την ετήσια διαδικασία επαναπιστοποίησης), ή γ) «επανελημμένη μη συμμόρφωση», το Υπουργείο θα αποστέλλει ειδοποίηση στην/στις επαφή/-ές που προσδιορίζονται στην υποβολή αυτοπιστοποίησης του οργανισμού, διευκρινίζοντας τον λόγο για τη διαγραφή και εξηγώντας ότι πρέπει να παύσει να προβαίνει σε οποιουδήποτε ρητούς ή σιωπηρούς ισχυρισμούς ότι συμμετέχει ή συμμορφώνεται με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και ότι μπορεί να λαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Η κοινοποίηση, η οποία μπορεί επίσης να περιλαμβάνει άλλο περιεχόμενο προσαρμοσμένο για τον λόγο της διαγραφής, θα αναφέρει ότι οι οργανισμοί που δηλώνουν ψευδώς τη συμμετοχή τους ή τη συμμόρφωσή τους με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες δηλώνουν τη συμμετοχή τους στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ αφού έχουν διαγραφεί από τον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων, μπορεί να υπόκεινται σε μέτρα επιβολής του νόμου που λαμβάνονται από την FTC, το Υπουργείο Μεταφορών ή άλλο οικείο κρατικό φορέα.

Αναζήτηση και αντιμετώπιση ψευδών ισχυρισμών για συμμετοχή

- σε συνεχή βάση, όταν ένας οργανισμός: α) αποχωρεί από το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, β) δεν ολοκληρώνει την ετήσια επαναπιστοποίηση της τήρησης από μέρους του των Αρχών (δηλαδή είτε κίνησε αλλά δεν ολοκλήρωσε εγκαίρως την ετήσια διαδικασία επαναπιστοποίησης είτε δεν κίνησε ποτέ την ετήσια διαδικασία επαναπιστοποίησης), γ) διαγραφεί από τον κατάλογο των συμμετεχόντων στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, κυρίως λόγω «επανελημμένης μη συμμόρφωσης», ή δ) δεν ολοκληρώσει αρχική αυτοπιστοποίηση της συμμόρφωσής του προς τις Αρχές (δηλαδή κίνησε, αλλά δεν ολοκλήρωσε εγκαίρως την ετήσια διαδικασία επαναπιστοποίησης), το Υπουργείο θα αναλαμβάνει, αυτεπαγγέλτως, δράση για να επαληθεύσει ότι καμία συναφή δημοσιευμένη πολιτική προστασίας δεδομένων του οργανισμού δεν περιέχει αναφορές στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και ότι μπορεί να λαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Όταν το Υπουργείο διαπιστώνει τέτοιου είδους αναφορές, θα ενημερώνει τον οργανισμό ότι πρόκειται να παραπέμψει, κατά περίπτωση, το ζήτημα στη σχετική υπηρεσία για την πιθανή λήψη μέτρων επιβολής του νόμου, εάν ο οργανισμός συνεχίσει να δηλώνει ψευδώς ότι συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Το Υπουργείο θα ενημερώνει τον οργανισμό μέσω του τρόπου επικοινωνίας που παρείχε ο οργανισμός στο Υπουργείο ή, εν ανάγκη, με άλλα κατάλληλα μέσα. Εάν ο οργανισμός δεν απαλείφει τις αναφορές και δεν προβαίνει σε αυτοπιστοποίηση της συμμόρφωσής του προς το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ σύμφωνα με τις διαδικασίες του Υπουργείου, το Υπουργείο θα παραπέμψει, αυτεπαγγέλτως, το ζήτημα στην FTC, στο Υπουργείο Μεταφορών ή σε άλλη αρμόδια υπηρεσία επιβολής του νόμου, ή θα λαμβάνει άλλα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει την ορθή χρήση του σήματος πιστοποίησης του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.
- Το Υπουργείο θα κάνει άλλες προσπάθειες για τον εντοπισμό ψευδών ισχυρισμών σχετικά με τη συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και αθέμιτη χρήση του σήματος πιστοποίησης του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, μεταξύ άλλων από οργανισμούς που σε αντίθεση με τους οργανισμούς που περιγράφονται αμέσως ανωτέρω, δεν κίνησαν ποτέ τη διαδικασία αυτοπιστοποίησης (π.χ. μέσω κατάλληλης αναζήτησης στο διαδίκτυο για τον εντοπισμό αναφορών στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ στις πολιτικές προστασίας δεδομένων των οργανισμών). Όταν το Υπουργείο μέσω αυτών των προσπαθειών διαπιστώνει τέτοιου είδους ψευδείς ισχυρισμούς σχετικά με τη συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και αθέμιτη χρήση του σήματος πιστοποίησης του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, θα ενημερώνει τον οργανισμό ότι πρόκειται να παραπέμψει, κατά περίπτωση, το ζήτημα στη σχετική υπηρεσία για την πιθανή λήψη μέτρων επιβολής του νόμου εφόσον ο οργανισμός συνεχίσει να δηλώνει ψευδώς ότι συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Το Υπουργείο θα ενημερώνει τον οργανισμό μέσω του τρόπου επικοινωνίας, εφόσον υπάρχει, τον οποίο παρείχε ο οργανισμός στο Υπουργείο ή, εν ανάγκη, με άλλα κατάλληλα μέσα. Εάν ο οργανισμός δεν απαλείφει τις αναφορές και δεν προβαίνει σε αυτοπιστοποίηση της συμμόρφωσής του προς το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ σύμφωνα με τις διαδικασίες του Υπουργείου, το Υπουργείο θα παραπέμψει, αυτεπαγγέλτως, το ζήτημα στην FTC, στο Υπουργείο Μεταφορών ή σε άλλη αρμόδια υπηρεσία επιβολής του νόμου, ή θα λαμβάνει άλλα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει την ορθή χρήση του σήματος πιστοποίησης του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.
- το Υπουργείο θα προβαίνει αμέσως στην εξέταση και διεκπεραίωση συγκεκριμένων και βάσιμων καταγγελιών σχετικά με ψευδείς ισχυρισμούς για συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ που λαμβάνει (π.χ. καταγγελίες που λαμβάνει από τις ΑΠΔ, ανεξάρτητους μηχανισμούς προσφυγής που παρέχονται από φορείς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών του ιδιωτικού τομέα, υποκείμενα των δεδομένων, επιχειρήσεις της ΕΕ και των ΗΠΑ και άλλες κατηγορίες τρίτων μερών) και
- το Υπουργείο μπορεί να λαμβάνει άλλα δέοντα διορθωτικά μέτρα. Ψευδείς δηλώσεις προς το Υπουργείο μπορεί να συνεπάγονται δίωξη βάσει του νόμου περί υποβολής ψευδούς δήλωσης (False Statements Act) (18 U.S.C. άρθρο 1001).

Διενέργεια περιοδικών αυτεπάγγελτων ελέγχων συμμόρφωσης και αξιολογήσεων του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων

- Σε συνεχή βάση, το Υπουργείο θα κάνει προσπάθειες για την παρακολούθηση της αποτελεσματικής συμμόρφωσης των οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ για τον εντοπισμό ζητημάτων για τα οποία ενδέχεται να απαιτείται η λήψη μέτρων παρακολούθησης. Ειδικότερα, το Υπουργείο θα διενεργεί, αυτεπαγγέλτως, βασικούς τακτικούς επιτόπιους ελέγχους τυχαία επιλεγμένων οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, καθώς και ad hoc επιτόπιους ελέγχους συγκεκριμένων οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ όταν εντοπίζονται πιθανές ελλείψεις συμμόρφωσης (π.χ. πιθανές ελλείψεις συμμόρφωσης που έχουν επισημανθεί από τρίτα μέρη στο Υπουργείο) για να επαληθευθεί: α) ότι το/τα σημείο/-α επαφής που είναι υπεύθυνο/-α για τον χειρισμό καταγγελιών, αιτημάτων πρόσβασης και άλλων ζητημάτων που προκύπτουν από το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ είναι διαθέσιμο/-α· β) κατά περίπτωση, ότι η δημοσιευμένη πολιτική προστασίας δεδομένων του οργανισμού είναι άμεσα διαθέσιμη στο κοινό για να τη συμβουλευτεί τόσο στον δημόσιο ιστότοπο του οργανισμού όσο και μέσω υπερσυνδέσμου στον κατάλογο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων· γ) ότι η πολιτική προστασίας δεδομένων του οργανισμού εξακολουθεί να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις αυτοπιστοποίησης που περιγράφονται στις Αρχές· και δ) ότι ο ανεξάρτητος μηχανισμός προσφυγής που προσδιορίζεται από τον οργανισμό είναι διαθέσιμος για την αντιμετώπιση καταγγελιών που υποβάλλονται βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Το Υπουργείο θα παρακολουθεί επίσης ενεργά την επικαιρότητα για ειδήσεις που παρέχουν αξιόπιστα στοιχεία μη συμμόρφωσης εκ μέρους των οργανισμών ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.
- Στο πλαίσιο του ελέγχου της συμμόρφωσης, το Υπουργείο θα απαιτεί από οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ να συμπληρώνει και να υποβάλει στο Υπουργείο αναλυτικό ερωτηματολόγιο όταν: α) το Υπουργείο έχει λάβει συγκεκριμένες και βάσιμες καταγγελίες σχετικά με τη συμμόρφωση ενός οργανισμού με τις Αρχές, β) ένας οργανισμός δεν ανταποκρίνεται ικανοποιητικά σε αιτήματα του Υπουργείου για παροχή πληροφοριών σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, ή γ) υπάρχουν αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία της μη συμμόρφωσης ενός οργανισμού με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Σε περίπτωση που το Υπουργείο έχει αποστείλει ένα τέτοιου είδους αναλυτικό ερωτηματολόγιο σε οργανισμό και ο οργανισμός δεν απαντάει ικανοποιητικά στο ερωτηματολόγιο, το Υπουργείο θα ενημερώνει τον οργανισμό ότι το Υπουργείο, κατά περίπτωση, θα παραπέμψει το ζήτημα στον αρμόδιο φορέα για ενδεχόμενη λήψη μέτρων επιβολής του νόμου, εάν το Υπουργείο δεν λάβει έγκαιρη και ικανοποιητική απάντηση από τον οργανισμό. Το Υπουργείο θα ενημερώνει τον οργανισμό μέσω του τρόπου επικοινωνίας που παρείχε ο οργανισμός στο Υπουργείο ή, εν ανάγκη, με άλλα κατάλληλα μέσα. Εάν ο οργανισμός δεν ανταποκρίνεται έγκαιρα και ικανοποιητικά, το Υπουργείο θα παραπέμψει αυτεπαγγέλτως το θέμα στην FTC, στο Υπουργείο Μεταφορών ή σε άλλον αρμόδιο φορέα επιβολής του νόμου, ή θα λαμβάνει άλλα κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης. Το Υπουργείο, κατά περίπτωση, διαβουλεύεται με τις αρμόδιες αρχές προστασίας των δεδομένων σχετικά με τους εν λόγω ελέγχους συμμόρφωσης· και
- το Υπουργείο θα αξιολογεί περιοδικά τη διαχείριση και την εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζει ότι οι προσπάθειες του παρακολούθησης, μεταξύ άλλων οι προσπάθειες που γίνονται μέσω της χρήσης εργαλείων αναζήτησης (π.χ. έλεγχος για μη λειτουργικούς συνδέσμους προς τις πολιτικές προστασίας δεδομένων των οργανισμών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ), είναι κατάλληλες για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων ζητημάτων και τυχόν νέων ζητημάτων καθώς αυτά προκύπτουν.

Προσαρμογή του ιστότοπου του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων στο κοινό-στόχο

Το Υπουργείο θα προσαρμόσει τον ιστότοπο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων ώστε να επικεντρώνεται στις εξής κατηγορίες κοινού-στόχου: φυσικά πρόσωπα της ΕΕ, επιχειρήσεις της ΕΕ, επιχειρήσεις των ΗΠΑ και ΑΠΔ. Η προσθήκη υλικού που απευθύνεται ειδικά σε φυσικά πρόσωπα και επιχειρήσεις της ΕΕ θα ενισχύσει τη διαφάνεια με πολλούς τρόπους. Όσον αφορά τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ, ο ιστότοπος θα αναλύει με σαφήνεια: 1) τα δικαιώματα που παρέχει το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ σε φυσικά πρόσωπα της ΕΕ· 2) τους μηχανισμούς προσφυγής που είναι στη διάθεση των φυσικών προσώπων της ΕΕ όταν πιστεύουν ότι ένας οργανισμός έχει παραβεί τη δέσμευσή του να συμμορφώνεται με τις Αρχές· και 3) τους τρόπους εξεύρεσης πληροφοριών σχετικά με την αυτοπιστοποίηση ενός οργανισμού του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Όσον αφορά τις επιχειρήσεις της ΕΕ, θα διευκολύνει την επαλήθευση: 1) του αν ένας οργανισμός συμμετέχει στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ· 2) του είδους των πληροφοριών που καλύπτονται από την αυτοπιστοποίηση ενός οργανισμού του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ· 3) της πολιτικής προστασίας δεδομένων που εφαρμόζεται στις καλυπτόμενες πληροφορίες· και 4) της μεθόδου που χρησιμοποιεί ο οργανισμός για να ελέγξει τη συμμόρφωσή του με τις Αρχές. Όσον αφορά τις επιχειρήσεις των ΗΠΑ, θα αναλύει με σαφήνεια: 1) τα οφέλη από τη συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ· 2) τον τρόπο ένταξης στο ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, καθώς και τον τρόπο επαναπιστοποίησης και αποχώρησης από το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ· και 3) τον τρόπο με τον οποίο οι Ηνωμένες Πολιτείες διαχειρίζονται και επιβάλλουν το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Η προσθήκη υλικού που απευθύνεται ειδικά στις ΑΠΔ (π.χ. πληροφορίες σχετικά με το ειδικό σημείο επαφής του Υπουργείου για τις ΑΠΔ και υπερσυνδέσμος προς το περιεχόμενο που σχετίζεται με τις Αρχές στον ιστότοπο της FTC) θα διευκολύνει τόσο τη συνεργασία όσο και τη διαφάνεια. Το Υπουργείο θα συνεργαστεί επίσης σε ad hoc βάση με την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (στο εξής: ΕΣΠΔ) για την ανάπτυξη πρόσθετου, θεματικού υλικού (π.χ. απαντήσεις σε συχνές ερωτήσεις) για χρήση στον ιστότοπο του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων, σε περίπτωση που οι πληροφορίες αυτές θα διευκόλυναν την αποτελεσματική διαχείριση και εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων.

Διευκόλυνση της συνεργασίας με τις ΑΠΔ

Προκειμένου να αυξηθούν οι δυνατότητες συνεργασίας με τις ΑΠΔ, το Υπουργείο θα τηρεί ειδικό σημείο επαφής εντός του Υπουργείου το οποίο θα λειτουργεί ως σύνδεσμος με τις ΑΠΔ. Σε περιπτώσεις που μια ΑΠΔ φρονεί ότι ένας οργανισμός του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ δεν συμμορφώνεται με τις Αρχές, μεταξύ άλλων έπειτα από καταγγελία ιδιώτη από την ΕΕ, η ΑΠΔ θα μπορεί να επικοινωνήσει με το ειδικό σημείο επαφής στο Υπουργείο και να παραπέμψει εκεί τον οργανισμό για περαιτέρω έλεγχο. Το Υπουργείο θα κάνει κάθε δυνατή προσπάθεια για να διευκολύνει την επίλυση της καταγγελίας με τον οργανισμό του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Εντός 90 ημερών από την παραλαβή της καταγγελίας, το Υπουργείο θα ενημερώνει σχετικά την ΑΠΔ. Το ειδικό σημείο επαφής θα λαμβάνει επίσης παραπομπές σχετικά με οργανισμούς που ισχυρίζονται ψευδώς ότι συμμετέχουν στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Το ειδικό σημείο επαφής θα παρακολουθεί όλες τις παραπομπές από τις ΑΠΔ που λαμβάνει το Υπουργείο, και το Υπουργείο θα παρέχει στον κοινό έλεγχο που περιγράφεται κατωτέρω έκδοση στην οποία θα παρατίθεται το σύνολο των καταγγελιών που λαμβάνει σε ετήσια βάση. Το σημείο επαφής θα παρέχει βοήθεια στις ΑΠΔ που ζητούν πληροφορίες σχετικά με την αυτοπιστοποίηση συγκεκριμένου οργανισμού ή την προηγούμενη συμμετοχή του στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, και το σημείο επαφής θα παρέχει απαντήσεις σε ερωτήματα των ΑΠΔ σχετικά με την εφαρμογή των ειδικών απαιτήσεων του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Το Υπουργείο θα συνεργάζεται επίσης με την Επιτροπή και το ΕΣΠΑ για τις διαδικαστικές και διοικητικές πτυχές του φορέα των ΑΠΔ, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης κατάλληλων διαδικασιών για τη διανομή των κεφαλαίων που συλλέγονται μέσω του τέλους του φορέα των ΑΠΔ. Κατανοούμε ότι η Επιτροπή θα συνεργαστεί με το Υπουργείο για να διευκολύνει την επίλυση τυχόν ζητημάτων που μπορεί να προκύψουν σχετικά με αυτές τις διαδικασίες. Επιπλέον, το Υπουργείο θα παρέχει στις ΑΠΔ υλικό σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ για προσθήκη στους δικούς τους ιστοτόπους για να μεγιστοποιηθεί η διαφάνεια για τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ και τις επιχειρήσεις της ΕΕ. Η αύξηση της ενημέρωσης σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και σχετικά με τα δικαιώματα και τις ευθύνες που δημιουργεί αναμένεται να διευκολύνουν τον εντοπισμό ζητημάτων όπως προκύπτουν, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζονται δρόμους.

Εκ πλήρωσης των δεσμεύσεων του σύμφωνα με το παράρτημα Ι των Αρχών

Το Υπουργείο θα εκπληρώσει τις δεσμεύσεις του βάσει του παραρτήματος Ι των Αρχών, συμπεριλαμβανομένης της τήρησης καταλόγου διαιτητών που επιλέγονται με την Επιτροπή βάσει της ανεξαρτησίας, της ακεραιότητας και της εμπειρογνώσιας και της στήριξης, κατά περίπτωση, του τρίτου μέρους που επιλέγεται από το Υπουργείο για την έκδοση διαιτητικών αποφάσεων σύμφωνα με το παράρτημα Ι των Αρχών και τη διαχείριση του διαιτητικού ταμείου που προσδιορίζεται στο ίδιο παράρτημα (*). Το Υπουργείο θα συνεργαστεί με το τρίτο μέρος για να επαληθεύσει, μεταξύ άλλων, ότι το τρίτο μέρος διατηρεί ιστότοπο με οδηγίες σχετικά με τη διαδικασία διαιτησίας, συμπεριλαμβανομένων: 1) του τρόπου έναρξης της διαδικασίας και υποβολής εγγράφων· 2) του καταλόγου των διαιτητών που τηρεί το Υπουργείο και του τρόπου επιλογής διαιτητών από τον εν λόγω κατάλογο· 3) των ισχυόντων διαιτητικών διαδικασιών και του κώδικα δεοντολογίας των διαιτητών που εγκρίθηκε από το Υπουργείο και την Επιτροπή (**) και 4) της είσπραξης και πληρωμής των αμοιβών των διαιτητών. Επιπλέον, το Υπουργείο θα συνεργάζεται με τρίτο για την περιοδική επανεξέταση της λειτουργίας του διαιτητικού ταμείου, συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης προσαρμογής του ποσού της εισφοράς ή των ανώτατων ορίων (δηλαδή των μέγιστων ποσών) στη δαπάνη διαιτησίας, και θα λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των διαδικασιών διαιτησίας, καθώς και τις δαπάνες και τον χρόνο των διαδικασιών, με τη συμφωνία ότι δεν θα είναι υπερβολική η οικονομική επιβάρυνση για τους οργανισμούς του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Το Υπουργείο θα κοινοποιεί στην Επιτροπή το αποτέλεσμα των εν λόγω επανεξετάσεων με τον τρίτο και θα κοινοποιεί προηγούμενως στην Επιτροπή τυχόν προσαρμογές του ποσού των συνεισφορών.

Το Υπουργείο και άλλοι φορείς, κατά περίπτωση, θα πραγματοποιούν συνεδριάσεις σε περιοδική βάση με την Επιτροπή, τις ενδιαφερόμενες ΑΠΔ, και τους αρμόδιους εκπροσώπους του ΕΣΠΑ, στις οποίες το Υπουργείο θα παρέχει ενημέρωση σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

Το Υπουργείο και άλλοι φορείς, κατά περίπτωση, θα πραγματοποιούν συνεδριάσεις σε περιοδική βάση με την Επιτροπή, τις ενδιαφερόμενες ΑΠΔ, και τους αρμόδιους εκπροσώπους του ΕΣΠΑ, στις οποίες το Υπουργείο θα παρέχει ενημέρωση σχετικά με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Οι συνεδριάσεις θα περιλαμβάνουν συζήτηση των τρεχόντων ζητημάτων που αφορούν τη λειτουργία, την εφαρμογή, την εποπτεία και την επιβολή του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων. Οι συνεδριάσεις μπορεί, κατά περίπτωση, να περιλαμβάνουν συζήτηση σχετικών θεμάτων, όπως άλλοι μηχανισμοί μεταφοράς δεδομένων που επωφελούνται από τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

(*) Το Διεθνές Κέντρο Επίλυσης Διαφορών (International Centre for Dispute Resolution, στο εξής: ICDR), το διεθνές τμήμα της Αμερικανικής Ένωσης Διαιτησίας (American Arbitration Association, στο εξής: AAA) (από κοινού στο εξής: ICDR-AAA), επιλέχθηκε από το Υπουργείο για την έκδοση διαιτητικών αποφάσεων δυνάμει του παραρτήματος Ι των Αρχών και τη διαχείριση του διαιτητικού ταμείου που προσδιορίζεται στο ίδιο παράρτημα.

(**) Στις 15 Σεπτεμβρίου 2017, το Υπουργείο και η Επιτροπή συμφώνησαν να θεσπίσουν ένα σύνολο κανόνων διαιτησίας που θα διέπουν τις δεσμευτικές διαδικασίες διαιτησίας που περιγράφονται στο παράρτημα Ι των Αρχών, καθώς και έναν κώδικα δεοντολογίας για τους διαιτητές που συνάδει με τη γενικώς αποδεκτή δεοντολογία για τους εμπορικούς διαιτητές και με το παράρτημα Ι των Αρχών. Το Υπουργείο και η Επιτροπή συμφώνησαν να προσαρμόσουν τους κανόνες διαιτησίας και τον κώδικα δεοντολογίας ώστε να αντικατοπτρίζουν τις επικαιροποιήσεις βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, και το Υπουργείο θα συνεργαστεί με το ICDR-AAA για να προβεί στις εν λόγω επικαιροποιήσεις.

Επικαιροποίηση νομοθεσιών

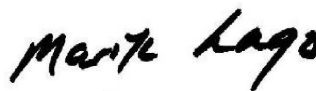
Το Υπουργείο θα καταβάλλει εύλογες προσπάθειες να ενημερώνει την Επιτροπή για τυχόν ουσιώδεις εξελίξεις στη νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών, στον βαθμό που είναι συναφείς με το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ στον τομέα της προστασίας των δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής και με τους περιορισμούς και τις διασφαλίσεις που εφαρμόζονται σε ό,τι αφορά την πρόσβαση των αρχών των ΗΠΑ σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τη μετέπειτα χρήση των δεδομένων αυτών.

Πρόσβαση της κυβέρνησης των ΗΠΑ σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα

Οι Ηνωμένες Πολιτείες εξέδωσαν το εκτελεστικό διάταγμα 14086 «Ενίσχυση των εγγυήσεων για τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ» και τον τίτλο 28 CFR μέρος 201 που τροποποιεί τους κανονισμούς του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη σύσταση του δικαστηρίου επανεξέτασης της προστασίας δεδομένων (στο εξής: DPRC), τα οποία παρέχουν ισχυρή προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά την πρόσβαση της κυβέρνησης σε δεδομένα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας. Η παρεχόμενη προστασία περιλαμβάνει: ενίσχυση των εγγυήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών ώστε να διασφαλιστεί ότι οι δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ είναι αναγκαίες και αναλογικές για την επίτευξη καθορισμένων στόχων εθνικής ασφάλειας· θέσπιση νέου μηχανισμού αποκατάστασης με ανεξαρτησία και δεσμευτικότητα· και ενίσχυση της υπάρχουσας αυστηρής και πολυεπίπεδης εποπτείας των δραστηριοτήτων συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ. Μέσω αυτών των προστατευτικών μέτρων, τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ μπορούν να επιδιώξουν αποκατάσταση από έναν νέο πολυεπίπεδο μηχανισμό αποκατάστασης που περιλαμβάνει ένα ανεξάρτητο DPRC που θα αποτελείται από πρόσωπα που επιλέγονται εκτός της κυβέρνησης των ΗΠΑ τα οποία θα έχουν πλήρη εξουσία να επιδικάζουν τις απαιτήσεις και τα άμεσα διορθωτικά μέτρα, ανάλογα με τις ανάγκες. Το Υπουργείο θα διατηρεί αρχείο προσώπων από την ΕΕ που υποβάλλουν έγκυρη καταγγελία σύμφωνα με το εκτελεστικό διάταγμα 14086 και τον τίτλο 28 CFR μέρος 201. Πέντε έτη μετά την ημερομηνία της παρούσας επιστολής, και στη συνέχεια σε πενταετή βάση, το Υπουργείο θα επικοινωνεί με τους αρμόδιους οργανισμούς σχετικά με το αν έχουν αποχαρακτηριστεί πληροφορίες σχετικά με την επανεξέταση των έγκυρων καταγγελιών ή την επανεξέταση τυχόν αιτήσεων επανεξέτασης που έχουν υποβληθεί στο DPRC. Εάν αυτές οι πληροφορίες έχουν αποχαρακτηριστεί, το Υπουργείο θα συνεργάζεται με τη σχετική ΑΠΔ για να ενημερώσει το φυσικό πρόσωπο της ΕΕ. Οι εν λόγω βελτιώσεις επιβεβαιώνουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα της ΕΕ που διαβιβάζονται στις Ηνωμένες Πολιτείες θα αντιμετωπίζονται κατά τρόπο σύμφωνο με τις νομικές απαιτήσεις της ΕΕ όσον αφορά την πρόσβαση της κυβέρνησης σε δεδομένα.

Με βάση τις Αρχές, το εκτελεστικό διάταγμα 14086, τον τίτλο 28 CFR μέρος 201 και τις συνοδευτικές επιστολές και υλικό, συμπεριλαμβανομένων των δεσμεύσεων του Υπουργείου σχετικά με τη διαχείριση και την εποπτεία του προγράμματος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων, αναμένουμε ότι η Επιτροπή θα αποφασίσει ότι το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ παρέχει επαρκή προστασία για τους σκοπούς του ενωσιακού δικαίου και ότι οι διαβιβάσεις δεδομένων από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσουν να πραγματοποιούνται σε οργανισμούς που συμμετέχουν στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Αναμένουμε επίσης ότι οι διαβιβάσεις σε οργανισμούς των ΗΠΑ βασιζόμενες σε τυποποιημένες συμβατικές ρήτρες της ΕΕ ή δεσμευτικούς εταιρικούς κανόνες της ΕΕ θα διευκολυνθούν περαιτέρω με τους όρους των παρουσών ρυθμίσεων.

Με τιμή,

Marisa LAGO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου
WASHINGTON, D.C. 20580

Γρ. Προέδρου

9 Ιουνίου 2023

Didier Reynders
Επίτροπο Δικαιοσύνης
Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Rue de la Loi / Wetstraat 200
1049 Βρυξέλλες
Βέλγιο

Αξιότιμε επίτροπε Reynders,

Η Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου των Ηνωμένων Πολιτειών (στο εξής: FTC) εκτιμά την ευκαιρία να εξετάσει τον ρόλο της στην επιβολή του νόμου σε σχέση με τις Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων (στο εξής: ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ). Η FTC έχει δεσμευτεί εδώ και καιρό να προστατεύει τους καταναλωτές και την ιδιωτική ζωή πέραν των συνόρων και δεσμευόμαστε για την επιβολή των πτυχών του εμπορικού τομέα του εν λόγω πλαισίου. Η FTC έχει διαδραματίσει έναν τέτοιο ρόλο από το 2000, σε σχέση με το πλαίσιο ασφαλούς λιμένα ΗΠΑ-ΕΕ, και πιο πρόσφατα από το 2016, σε σχέση με το πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ⁽¹⁾. Στις 16 Ιουλίου 2020, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ) ακύρωσε την απόφαση επάρκειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην οποία βασιζόταν το πλαίσιο της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ, λόγω θεμάτων διαφορετικών από τις εμπορικές αρχές που επέβαλε η FTC. Οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουν από τότε διαπραγματευτεί το πλαίσιο ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων για να ανταποκριθούν στην εν λόγω απόφαση του ΔΕΕ.

Γράφω για να επιβεβαιώσω τη δέσμευση της FTC για αυστηρή επιβολή των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Ειδικότερα, επιβεβαιώνουμε τη δέσμευσή μας σε τρεις βασικούς τομείς: 1) παραπομπές και έρευνες κατά προτεραιότητα· 2) αναζήτηση και παρακολούθηση αποφάσεων· και 3) συνεργασία επιβολής με τις αρχές προστασίας δεδομένων της ΕΕ (στο εξής: ΑΠΔ).

I. Εισαγωγή

a. Επιβολή των κανόνων προστασίας της ιδιωτικής ζωής και έργο της FTC όσον αφορά τις πολιτικές

Η FTC διαθέτει ευρείες εξουσίες επιβολής του νόμου προκειμένου να προωθήσει την προστασία των καταναλωτών και τον ανταγωνισμό στον εμπορικό κλάδο. Στο πλαίσιο της εντολής της στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, η FTC επιβάλλει ευρύ φάσμα νομοθετικών διατάξεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ασφάλειας των καταναλωτών και των δεδομένων

⁽¹⁾ Επιστολή της προέδρου Edith Ramirez προς την Véra Jourová, επίτροπο Δικαιοσύνης, Καταναλωτών και Ισότητας των Φύλων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που περιγράφει την επιβολή του πλαισίου της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ (29 Φεβρουαρίου 2016), διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.ftc.gov/legal-library/browse/cases-proceedings/public-statements/letter-chairwoman-edith-ramirez-vera-jourová-commissioner-justice-consumers-gender-equality-european>. Επίσης, η FTC δεσμεύτηκε προηγουμένως να εφαρμόσει το πρόγραμμα ασφαλούς λιμένα ΗΠΑ-ΕΕ. Επιστολή του Robert Pitofsky, προέδρου της FTC, προς τον John Mogg, διευθυντή της ΓΔ Εσωτερικής Αγοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (14 Ιουλίου 2000), διαθέσιμη στη διεύθυνση <https://www.federalregister.gov/documents/2000/07/24/00-18489/issuance-of-safe-harbor-principles-and-transmission-to-european-commission>. Η επιστολή αυτή αντικαθιστά τις εν λόγω προηγούμενες δεσμεύσεις.

τους. Ο βασικός νόμος που εφαρμόζεται από την FTC, ο νόμος για την FTC (FTC Act), απαγορεύει τις «αθέμιτες» ή «δόλιες» πράξεις ή πρακτικές που ασκούνται στον τομέα του εμπορίου ή τον επηρεάζουν αρνητικά^(?). Η FTC επιβάλλει επίσης την εφαρμογή στοχευμένων νόμων για την προστασία των πληροφοριών που συνδέονται με την υγεία, την πιστοληπτική ικανότητα και άλλα χρηματοπιστωτικής φύσεως ζητήματα, καθώς και των πληροφοριών σχετικά με τα παιδιά που παρέχονται μέσω του διαδικτύου, και έχει εκδώσει κανονισμούς για την εφαρμογή αυτών των νόμων^(?).

Η FTC έχει επίσης πρόσφατα επιδώξει πολυάριθμες πρωτοβουλίες για την ενίσχυση του έργου μας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής. Τον Αύγουστο του 2022 η FTC ανακοίνωσε ότι εξετάζει κανόνες για την πάταξη της επίζημιας εμπορικής επιτήρησης και των χαλαρών μέτρων ασφαλείας των δεδομένων^(*). Ο στόχος του έργου είναι να δημιουργήσει ένα ισχυρό δημόσιο αρχείο για να ενημερώνει αν η FTC θα πρέπει να εκδώσει κανόνες για την αντιμετώπιση πρακτικών εμπορικής επιτήρησης και ασφαλείας δεδομένων και για το πώς θα πρέπει ενδεχομένως να μοιάζουν οι εν λόγω κανόνες. Χαιρετίσαμε τα σχόλια των ενδιαφερόμενων μερών της ΕΕ σχετικά με αυτήν και άλλες πρωτοβουλίες.

Τα συνέδρια μας «PrivacyCon» συνεχίζουν να συγκεντρώνουν κορυφαίους ερευνητές για να συζητήσουν τις τελευταίες έρευνες και τάσεις που σχετίζονται με την προστασία της ιδιωτικής ζωής των καταναλωτών και την ασφάλεια των δεδομένων. Έχουμε επίσης αυξήσει την ικανότητα του οργανισμού μας να συμβαδίζει με τις τεχνολογικές εξελίξεις που βρίσκονται στο επίκεντρο μεγάλου μέρους της εργασίας μας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, δημιουργώντας μια αυξανόμενη ομάδα τεχνολόγων και διεπιστημονικών ερευνητών. Ανακοινώσαμε επίσης, όπως γνωρίζετε, την έναρξη κοινού διαλόγου με εσάς και τους συναδέλφους σας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο οποίος περιλαμβάνει την αντιμετώπιση τέτοιου είδους θεμάτων που σχετίζονται με την προστασία της ιδιωτικής ζωής, όπως τα «σκοτεινά μοτίβα» και τα επιχειρηματικά μοντέλα που χαρακτηρίζονται από εκτεταμένη συλλογή δεδομένων^(?). Πρόσφατα, επίσης, εκδώσαμε μια έκθεση στο Κογκρέσο που προειδοποιούσε για βλάβες που σχετίζονται με τη χρήση τεχνητής νοημοσύνης (στο εξής: TN) προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι επιζήμιοι παράγοντες που εντοπίστηκαν από το Κογκρέσο. Η εν λόγω έκθεση προκάλεσε ανησυχίες σχετικά με την ανακρίβεια, την προκατάληψη, τις διακρίσεις και την παρεισφηκτική εμπορική παρακολούθηση^(*).

b. Μέσα νομικής προστασίας των ΗΠΑ προς όφελος των καταναλωτών της ΕΕ

Το ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ λειτουργεί εντός του ευρύτερου τοπίου της προστασίας της ιδιωτικής ζωής στις ΗΠΑ προστατεύοντας επίσης τους καταναλωτές της ΕΕ με διάφορους τρόπους. Η απαγόρευση των αθέμιτων ή δόλιων πράξεων ή πρακτικών βάσει του νόμου για την FTC δεν περιορίζεται στην προστασία των καταναλωτών των ΗΠΑ από αμερικανικές εταιρείες, καθώς περιλαμβάνει πρακτικές που 1) προκαλούν ή ενδέχεται να προκαλέσουν εύλογα προβλέψιμες βλάβες στις Ηνωμένες Πολιτείες, ή 2) αφορούν πραγματική συμπεριφορά στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ακόμη, η FTC μπορεί να χρησιμοποιήσει όλα τα διορθωτικά μέτρα που είναι διαθέσιμα για την προστασία των εγχώριων καταναλωτών και για την προστασία των αλλοδαπών καταναλωτών^(?).

Η FTC επιβάλλει επίσης άλλους ειδικούς νόμους, τα μέσα προστασίας των οποίων καλύπτουν και καταναλωτές εκτός των ΗΠΑ, όπως ο νόμος για την προστασία της ιδιωτικής ζωής των παιδιών (Children's Online Privacy Protection Act, στο εξής: COPPA). Μεταξύ άλλων, βάσει του COPPA οι φορείς εκμετάλλευσης δικτυακών τόπων και διαδικτυακών υπηρεσιών που απευθύνονται σε παιδιά ή δικτυακών τόπων που απευθύνονται στο ευρύ κοινό και εν γνώσει τους συγκεντρώνουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα από παιδιά ηλικίας κάτω των 13 ετών υποχρεούνται να ενημερώνουν τους γονείς και να λαμβάνουν επαληθεύσιμη

(?) Τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 45 στοιχείο α). Δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της FTC η επιβολή του ποινικού δικαίου ή τα ζητήματα που άπτονται της εθνικής ασφαλείας. Επίσης, η FTC δεν έχει πρόσβαση στις περισσότερες άλλες δράσεις της κυβέρνησης. Επιπλέον, εξαιρούνται από την αρμοδιότητα της FTC ορισμένες εμπορικές δραστηριότητες, μεταξύ άλλων σχετικά με τράπεζες, αεροπορικές εταιρείες, τον κλάδο ασφάλισης και τις δραστηριότητες κοινού μεταφοράς των παρόχων υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών. Ακόμη, δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της FTC οι περισσότερες μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, μολονότι εμπίπτουν οι ενώσεις ψευδώς κοινωφελούς σκοπού ή άλλες μη κερδοσκοπικές οργανώσεις που στην πραγματικότητα έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Η FTC είναι επίσης αρμόδια για μη κερδοσκοπικές οργανώσεις που λειτουργούν με σκοπό το κέρδος για τα μέλη τους που αποσκοπούν στην αποκόμιση κέρδους, μεταξύ άλλων παρέχοντας σημαντικά οικονομικά οφέλη στα εν λόγω μέλη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η αρμοδιότητα της FTC συμπίπτει με αυτή άλλων φορέων επιβολής του νόμου. Έχουμε αναπτύξει ισχυρές σχέσεις συνεργασίας με τις ομοσπονδιακές και τις πολιτειακές αρχές και συνεργαζόμαστε στενά μαζί τους για τον συντονισμό των ερευνών ή την πραγματοποίηση παραπομπών, κατά περίπτωση.

(*) Βλ. Προστασία της ιδιωτικής ζωής και ασφάλεια, <https://www.ftc.gov/business-guidance/privacy-security>.

(*) Βλ. Δελτίο Τύπου της FTC, FTC Explores Rules Cracking Down on Commercial Surveillance and Lax Data Security Practices (Η FTC διερευνά τους κανόνες για την καταπολέμηση της εμπορικής επιτήρησης και των πρακτικών για τα χαλαρά μέτρα ασφαλείας των δεδομένων) (11 Αυγούστου 2022), <https://www.ftc.gov/news-events/news/press-releases/2022/08/ftc-explores-rules-cracking-down-commercial-surveillance-lax-data-security-practices>.

(*) Βλ. κοινή δήλωση Τύπου του Didier Reynders, επιτρόπου Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και της Lina Khan, προέδρου της Ομοσπονδιακής Επιτροπής Εμπορίου των Ηνωμένων Πολιτειών (30 Μαρτίου 2022), https://www.ftc.gov/system/files/ftc_gov/pdf/joint%20FTC-EC%20Statement%20informal%20dialogue%20consumer%20protection%20issues.pdf.

(*) Βλ. Δελτίο Τύπου, Fed. Trade Comm'n, FTC Report Warns About Using Artificial Intelligence to Combat Online Problems (16 Ιουνίου 2022), <https://www.ftc.gov/news-events/news/press-releases/2022/06/ftc-report-warns-about-using-artificial-intelligence-combat-online-problems>.

(?) Τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 45 στοιχείο ι) σημείο 4) στοιχείο Β). Επιπλέον, «αθέμιτες ή παραπλανητικές πράξεις ή πρακτικές» περιλαμβάνουν πράξεις ή πρακτικές που αφορούν το εξωτερικό εμπόριο και οι οποίες ι) προκαλούν ή ενδέχεται να προκαλέσουν εύλογα προβλέψιμη βλάβη εντός των Ηνωμένων Πολιτειών· ή ii) αφορούν πραγματική συμπεριφορά που λαμβάνει χώρα εντός των Ηνωμένων Πολιτειών. Τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 45(a)(4)(A).

γονική συναίνεση. Οι δικτυακοί τόποι και οι υπηρεσίες με έδρα στις ΗΠΑ που υπάγονται στον COPPA και συγκεντρώνουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα από παιδιά στο εξωτερικό υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τον COPPA. Ιστότοποι και διαδικτυακές υπηρεσίες με έδρα στο εξωτερικό πρέπει επίσης να συμμορφώνονται με τον COPPA εφόσον απευθύνονται σε παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες ή εάν εν γνώσει τους συγκεντρώνουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα από παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες. Επιπλέον, πέραν των ομοσπονδιακών νόμων των ΗΠΑ, η εφαρμογή των οποίων επιβάλλεται από την FTC, υπάρχουν άλλοι ομοσπονδιακοί και πολιτειακοί νόμοι για την προστασία των καταναλωτών, την παραβίαση δεδομένων και την ιδιωτική ζωή οι οποίοι ενδέχεται να παρέχουν πρόσθετα οφέλη στους καταναλωτές της ΕΕ.

c. Δραστηριότητα της FTC για την επιβολή του νόμου

Η FTC παρέπεμψε υποθέσεις στο πλαίσιο τόσο του ασφαλούς λιμένα ΗΠΑ-ΕΕ όσο και της ασπίδας προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ και συνέχισε να επιβάλλει την ασπίδα προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ ακόμη και μετά την ακύρωση της απόφασης επάρκειας στην οποία στηριζόταν το πλαίσιο της ασπίδας προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ⁽⁸⁾. Αρκετές από τις πρόσφατες καταγγελίες της FTC περιλαμβάνουν κατηγορίες με τον ισχυρισμό ότι εταιρείες παραβίασαν τις διατάξεις της ασπίδας προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ, μεταξύ άλλων σε διαδικασίες κατά των Twitter⁽⁹⁾, CafePress⁽¹⁰⁾ και Flo⁽¹¹⁾. Στα μέτρα επιβολής του νόμου κατά του Twitter, η FTC εξασφάλισε 150 εκατ. USD από το Twitter για παραβίαση προηγούμενης εντολής της FTC με πρακτικές που επηρεάζουν περισσότερους από 140 εκατομμύρια πελάτες, συμπεριλαμβανομένης της παραβίασης της αρχής 5 της ασπίδας προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ (ακεραιότητα των δεδομένων και περιορισμός του σκοπού). Επιπλέον, η εντολή του φορέα απαιτεί από το Twitter να επιτρέπει στους χρήστες να χρησιμοποιούν ασφαλείς μεθόδους ελέγχου ταυτότητας πολλαπλών παραγόντων που δεν απαιτούν από τους χρήστες να παρέχουν τον αριθμό τηλεφώνου τους.

Στην CafePress, η FTC ισχυρίστηκε ότι η εταιρεία δεν διασφάλισε τις ευαίσθητες πληροφορίες των καταναλωτών, κάλυψε μια σοβαρή παραβίαση δεδομένων και παραβίασε τις Αρχές 2 (επιλογή), 4 (ασφάλεια) και 6 (πρόσβαση) της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ. Η εντολή της FTC απαιτεί από την εταιρεία να αντικαταστήσει τα ανεπαρκή μέτρα επαλήθευσης ταυτότητας με επαλήθευση ταυτότητας πολλαπλών παραγόντων, να περιορίσει ουσιαστικά τον όγκο των δεδομένων που συλλέγει και διατηρεί, να κρυπτογραφήσει τους αριθμούς κοινωνικής ασφάλισης και να αναθέσει σε τρίτο την αξιολόγηση των προγραμμάτων ασφαλείας πληροφοριών και να παράσχει στην FTC αντίγραφο που μπορεί να δημοσιοποιηθεί.

Στην Flo, η FTC ισχυρίστηκε ότι η εφαρμογή ανίχνευσης γονιμότητας αποκάλυψε πληροφορίες για την υγεία των χρηστών σε τρίτους παρόχους ανάλυσης δεδομένων μετά από δεσμεύσεις για διατήρηση της ιδιωτικότητας των εν λόγω πληροφοριών. Η καταγγελία της FTC επισημαίνει συγκεκριμένα τις αλληλεπιδράσεις της εταιρείας με τους καταναλωτές της ΕΕ και ότι η Flo παραβίασε τις αρχές της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ 1 (ανακίνηση), 2 (επιλογή), 3 (Λογοδοσία για περαιτέρω διαβίβαση) και 5 (Ακεραιότητα και περιορισμός του σκοπού των δεδομένων). Μεταξύ άλλων, η εντολή του φορέα απαιτεί από τη Flo να ενημερώνει τους χρήστες που επηρεάζονται σχετικά με την κοινολόγηση των πληροφοριών τους προσωπικού χαρακτήρα και να δίνει εντολή σε οποιοδήποτε τρίτο μέρος που έλαβε πληροφορίες για την υγεία των χρηστών να καταστρέψει τα εν λόγω δεδομένα. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι οι εντολές της FTC παρέχουν προστασία σε όλους τους καταναλωτές σε παγκόσμιο επίπεδο οι οποίοι αλληλεπιδρούν με μια επιχείρηση των ΗΠΑ, όχι μόνο σε εκείνους που έχουν υποβάλει καταγγελίες.

Πολλές παλαιότερες υποθέσεις επιβολής του προγράμματος ασφαλούς λιμένα ΗΠΑ-ΕΕ και της ασπίδας προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ αφορούσαν οργανισμούς που είχαν ολοκληρώσει μια αρχική αυτοπιστοποίηση μέσω του Υπουργείου Εμπορίου, αλλά δεν διατήρησαν την ετήσια αυτοπιστοποίησή τους, ενώ συνέχισαν να δηλώνουν ότι εξακολουθούν να συμμετέχουν. Άλλες υποθέσεις αφορούσαν ψευδείς ισχυρισμούς συμμετοχής από οργανισμούς που δεν ολοκλήρωσαν ποτέ μια αρχική αυτοπιστοποίηση μέσω του Υπουργείου Εμπορίου. Στο μέλλον αναμένουμε να εστιάσουμε τις προδραστικές προσπάθειές μας για την επιβολή του νόμου στα είδη των ουσιαστικών παραβιάσεων των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ που φέρονται να συντελούνται σε περιπτώσεις όπως των Twitter, CafePress και Flo. Εν τω μεταξύ, το Υπουργείο Εμπορίου θα διαχειρίζεται και θα εποπτεύει τη διαδικασία αυτοπιστοποίησης, θα διατηρεί τον επίσημο κατάλογο με τους συμμετέχοντες στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και θα αντιμετωπίζει άλλα ζητήματα σχετικά με ισχυρισμούς συμμετοχής στο πρόγραμμα⁽¹²⁾. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι οι οργανισμοί που ισχυρίζονται ότι συμμετέχουν στο ΠΠΔ ΗΠΑ-ΕΕ μπορεί να υπόκεινται σε ουσιαστική επιβολή των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, ακόμη και αν δεν καταφέρουν να κάνουν ή να διατηρήσουν την αυτοπιστοποίησή τους μέσω του Υπουργείου Εμπορίου.

⁽⁸⁾ Βλ. προσάρτημα Α για κατάλογο της FTC με θέματα του ασφαλούς λιμένα και της ασπίδας προστασίας.

⁽⁹⁾ Βλ. FTC Charges Twitter with Deceptively Using Account Security Data to Sell Targeted Ads (Η FTC κατηγορεί το Twitter για παράτυπη χρήση δεδομένων ασφαλείας λογαριασμού με σκοπό την πώληση στοχευμένων διαφημίσεων) (25 Μαΐου 2022), <https://www.ftc.gov/news-events/news/press-releases/2022/05/ftc-charges-twitter-deceptively-using-account-security-data-sell-targeted-ads>.

⁽¹⁰⁾ Βλ. Δελτίο τύπου, Fed. Trade Comm'n, FTC Takes Action Against CafePress for Data Breach Cover Up (15 Μαρτίου 2022), <https://www.ftc.gov/news-events/news/press-releases/2022/03/ftc-takes-action-against-cafepress-data-breach-cover>.

⁽¹¹⁾ Βλ. Δελτίο τύπου, FTC Finalizes Order with Flo Health, a Fertility-Tracking App that Shared Sensitive Health Data with Facebook, Google, and Others (22 Ιουνίου 2021), <https://www.ftc.gov/news-events/news/press-releases/2021/06/ftc-finalizes-order-flo-health-fertility-tracking-app-shared-sensitive-health-data-facebook-google>.

⁽¹²⁾ Επιστολή της Marisa Lago, υφυπουργού Εμπορίου για θέματα Διεθνούς Εμπορίου, προς τον αξιότιμο κ. Didier Reynders, επίτροπο Δικαιοσύνης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (12 Δεκεμβρίου 2022).

II. Παραπομπές και έρευνες κατά προτεραιότητα

Όπως κάναμε στο πλαίσιο του ασφαλούς λιμένα ΗΠΑ–ΕΕ και στο πλαίσιο της ασπίδας προστασίας ΗΠΑ–ΕΕ, η FTC δεσμεύεται να εξετάζει κατά προτεραιότητα τις παραπομπές των Αρχών του ΠΠΔ ΗΠΑ–ΕΕ από το Υπουργείο Εμπορίου και τα κράτη μέλη. Επίσης, θα εξετάζουμε κατά προτεραιότητα τις παραπομπές για μη συμμόρφωση με τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ από αυτορρυθμιζόμενους οργανισμούς και άλλους ανεξάρτητους φορείς επίλυσης διαφορών.

Για τη διευκόλυνση των παραπομπών βάσει του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ από τα κράτη μέλη της ΕΕ, η FTC έχει δημιουργήσει μια τυποποιημένη διαδικασία παραπομπής και έχει παράσχει καθοδήγηση στα κράτη μέλη της ΕΕ σχετικά με το είδος των πληροφοριών που θα συνδέραμαν με τον βέλτιστο τρόπο την FTC κατά την έρευνά της αναφορικά με μια παραπομπή. Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας αυτής, η FTC έχει ορίσει μια υπηρεσία ως σημείο επαφής για τις παραπομπές κρατών μελών της ΕΕ. Η υπηρεσία αυτή θα αποβεί χρήσιμη κυρίως όταν η παραπέμπουσα αρχή διενεργεί προκαταρκτική έρευνα σχετικά με την εικαζόμενη παράβαση και συνεργάζεται με την FTC στο πλαίσιο έρευνας.

Με την παραλαβή μιας παραπομπής αυτού του είδους από το Υπουργείο Εμπορίου, ένα κράτος μέλος της ΕΕ, ή έναν αυτορρυθμιζόμενο οργανισμό ή άλλον ανεξάρτητο φορέα επίλυσης διαφορών, η FTC μπορεί να προβαίνει σε διάφορες δράσεις για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που προκύπτουν. Για παράδειγμα, η FTC ενδέχεται να εξετάζει τις πολιτικές του οργανισμού σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής, να λαμβάνει περισσότερες πληροφορίες απευθείας από τον οργανισμό ή από τρίτους, να επικοινωνεί εκ νέου με τον φορέα που προβαίνει στην παραπομπή, να αξιολογεί αν πρόκειται για επαναλαμβανόμενη παραβίαση ή αν από την παραβίαση επηρεάζεται σημαντικός αριθμός καταναλωτών, να καθορίζει αν η παραπομπή περιλαμβάνει ζητήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εμπορίου, να κρίνει αν θα ήταν χρήσιμες επιπλέον προσπάθειες για προειδοποίηση των συμμετεχόντων στην αγορά και, κατά περίπτωση, να κινεί διαδικασία επιβολής.

Εκτός από την προτεραιότητα που δίδεται σε παραπομπές βάσει των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ από το Υπουργείο Εμπορίου, τα κράτη μέλη της ΕΕ και αυτορρυθμιζόμενους οργανισμούς της ιδιωτικής ζωής ή άλλους ανεξάρτητους φορείς επίλυσης διαφορών⁽¹³⁾, η FTC θα συνεχίσει να ερευνά με δική της πρωτοβουλία σημαντικές παραβιάσεις των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, όπου απαιτείται, και με χρήση ευρέος φάσματος εργαλείων. Στο πλαίσιο του προγράμματος της FTC για τη διερεύνηση ζητημάτων που άπτονται της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ασφάλειας και αφορούν εμπορικούς οργανισμούς, ο οργανισμός εξετάζει τακτικά αν η εκάστοτε οντότητα προέβαινε σε δηλώσεις για συμμετοχή στην ασπίδα προστασίας ΕΕ–ΗΠΑ. Εάν η οντότητα προέβη σε τέτοιου είδους δηλώσεις και από την έρευνα προέκυψαν εμφανείς παραβιάσεις των αρχών της ασπίδας προστασίας ΕΕ–ΗΠΑ, η FTC περιλάμβανε ισχυρισμούς για παραβιάσεις των διατάξεων της ασπίδας προστασίας ΕΕ–ΗΠΑ στα μέτρα επιβολής του νόμου. Θα συνεχίσουμε αυτήν την προορατική προσέγγιση, πλέον σε σχέση με τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ.

III. Αναζήτηση και παρακολούθηση εντολών

Η FTC επιβεβαιώνει επίσης τη δέσμευσή της για αναζήτηση και παρακολούθηση των εκτελεστών τίτλων προκειμένου να διασφαλισθεί η συμμόρφωση με τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Θα απαιτήσουμε τη συμμόρφωση με τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ μέσω της εισαγωγής διαφόρων κατάλληλων απαγορευτικών διατάξεων στις μελλοντικές εντολές της FTC βάσει των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ. Τυχόν παραβάσεις των διοικητικών πράξεων της FTC μπορεί να οδηγήσουν σε πρόστιμα ύψους έως 50.120 USD ανά παράβαση, ή 50.120 USD ημερησίως για συνεχιζόμενη παράβαση⁽¹⁴⁾, τα οποία, σε περίπτωση πρακτικών που επηρεάζουν μεγάλο αριθμό καταναλωτών, μπορεί να ανέρχονται σε εκατ. USD. Κάθε δικαστικός συμβιβασμός περιλαμβάνει επίσης διατάξεις όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων και τη συμμόρφωση. Οι οντότητες που υπόκεινται στον δικαστικό συμβιβασμό πρέπει να τηρούν έγγραφα που να καταδεικνύουν τη συμμόρφωσή τους για συγκεκριμένο αριθμό ετών. Οι σχετικές αποφάσεις πρέπει επίσης να διαβιβάζονται σε υπαλλήλους αρμόδιους για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με αυτές.

Η FTC παρακολουθεί συστηματικά τη συμμόρφωση με τις υφιστάμενες εντολές βάσει των Αρχών της ασπίδας προστασίας ΕΕ–ΗΠΑ, όπως κάνει με όλες τις εντολές της, και κινεί διαδικασίες για την επιβολή τους, όπου απαιτείται⁽¹⁵⁾. Εκείνο που έχει σημασία, είναι ότι οι εντολές της FTC θα συνεχίσουν να παρέχουν προστασία σε όλους τους καταναλωτές σε παγκόσμιο επίπεδο οι οποίοι αλληλεπιδρούν με μια επιχείρηση, όχι μόνο σε εκείνους που έχουν υποβάλει καταγγελίες. Τέλος, η FTC θα διατηρεί ηλεκτρονικό κατάλογο των οργανισμών για τους οποίους έχουν εκδοθεί εντολές σε σχέση με την επιβολή των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ⁽¹⁶⁾.

⁽¹³⁾ Παρότι η FTC δεν επιλύει ούτε μεσολαβεί για την επίλυση μεμονωμένων καταγγελιών από καταναλωτές, η FTC επιβεβαιώνει ότι θα δίδει προτεραιότητα σε παραπομπές βάσει των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ που πραγματοποιούνται από ΑΠΔ της ΕΕ. Επιπλέον, η FTC χρησιμοποιεί καταγγελίες στη βάση δεδομένων της που φέρει την επωνυμία «Consumer Sentinel», στην οποία έχουν πρόσβαση πολλοί άλλοι φορείς επιβολής του νόμου, για τον εντοπισμό τάσεων, τον καθορισμό των προτεραιοτήτων όσον αφορά την επιβολή και τον εντοπισμό πιθανών ερευνητικών στόχων. Τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ μπορούν να χρησιμοποιούν το ίδιο σύστημα υποβολής καταγγελιών που είναι διαθέσιμο και στους πολίτες των ΗΠΑ για την υποβολή καταγγελίας στην FTC στη διεύθυνση <https://reportfraud.ftc.gov/> Για επιμέρους καταγγελίες βάσει των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ–ΗΠΑ, ενδέχεται να είναι πολύ πιο χρήσιμο τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ να υποβάλουν τις καταγγελίες τους στις ΑΠΔ των κρατών μελών τους ή σε φορέα εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών.

⁽¹⁴⁾ Τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 45(m)· Τίτλος 16 U.S.C. άρθρο 1.98. Το ποσό αυτό αναπροσαρμόζεται περιοδικά για τον πληθωρισμό.

⁽¹⁵⁾ Πέρσι η FTC ψήφισε τον εξορθολογισμό της διαδικασίας για τη διερεύνηση των κατ' εξακολούθηση παραβατών. Βλ. Δελτίο τύπου, Fed. Trade Comm'n, FTC Authorizes Investigations into Key Enforcement Priorities (1η Ιουλίου 2021), <https://www.ftc.gov/news-events/news/press-releases/2021/07/ftc-authorizes-investigations-key-enforcement-priorities>.

⁽¹⁶⁾ Πβλ. FTC, Privacy Shield, <https://www.ftc.gov/business-guidance/privacy-security/privacy-shield>.

IV. Συνεργασία σε θέματα επιβολής του νόμου με τις ΑΠΔ της ΕΕ

Η FTC αναγνωρίζει τον σημαντικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι ΑΠΔ της ΕΕ όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και ενθαρρύνει την ενίσχυση των διαβουλεύσεων και της συνεργασίας στον τομέα της επιβολής του νόμου. Πράγματι, η συντονισμένη προσέγγιση των προκλήσεων που θέτουν οι τρέχουσες εξελίξεις στην ψηφιακή αγορά και τα επιχειρηματικά μοντέλα διαχείρισης μεγάλης ποσότητας δεδομένων είναι ολοένα και πιο κρίσιμη. Η FTC θα ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικά με παραπομπές με τις παραπέμπουσες αρχές επιβολής, μεταξύ άλλων όσον αφορά την κατάσταση των παραπομπών, με την επιφύλαξη των νόμων και των περιορισμών για την εμπιστευτικότητα. Στον βαθμό που είναι εφικτό, με δεδομένο τον αριθμό και το είδος των παραπομπών που λαμβάνονται, οι παρεχόμενες πληροφορίες θα περιλαμβάνουν αξιολόγηση των υποθέσεων που παραπέμπονται, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των σημαντικών ζητημάτων που εγείρονται και κάθε δράσης που αναλαμβάνεται για την αντιμετώπιση παραβάσεων του νόμου στο πλαίσιο της αρμοδιότητας της FTC. Η FTC θα αποστέλλει επίσης παρατηρήσεις στην παραπέμπουσα αρχή σχετικά με τα είδη των παραπομπών που έχουν ληφθεί με σκοπό να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των προσπάθειών αντιμετώπισης των παράνομων συμπεριφορών. Εάν η παραπέμπουσα αρχή επιβολής του νόμου ζητήσει πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση μιας συγκεκριμένης παραπομπής για τους σκοπούς δικής της υπόθεσης επιβολής, η FTC θα ανταποκριθεί, λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των υπό εξέταση παραπομπών και με την επιφύλαξη των κανόνων για την εμπιστευτικότητα και άλλων νομικών απαιτήσεων.

Η FTC θα συνεργάζεται επίσης στενά με τις ΑΠΔ της ΕΕ με σκοπό την παροχή βοήθειας σε περιπτώσεις επιβολής του νόμου. Σε κατάλληλες περιπτώσεις, αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει ανταλλαγή πληροφοριών και παροχή βοήθειας κατά την έρευνα σύμφωνα με τον νόμο για την ασφάλεια του διαδικτύου (U.S. SAFE WEB Act), βάσει του οποίου επιτρέπεται η παροχή βοήθειας από την FTC σε αλλοδαπές υπηρεσίες επιβολής του νόμου όταν οι τελευταίες προβαίνουν στην επιβολή νόμων για την απαγόρευση πρακτικών που είναι σε μεγάλο βαθμό παρόμοιες με εκείνες που απαγορεύονται από τους νόμους που επιβάλλει η FTC ⁽¹⁷⁾. Στο πλαίσιο αυτής της παροχής βοήθειας, η FTC μπορεί να προβεί σε ανταλλαγή πληροφοριών που ελήφθησαν στο πλαίσιο έρευνάς της, να εκδώσει εντολή υποχρεωτικής παρουσίας στο δικαστήριο εξ ονόματος μιας ΑΠΔ της ΕΕ που διενεργεί δική της έρευνα και να ζητήσει προφορική κατάθεση από τους μάρτυρες ή τους εναγόμενους σε σχέση με τη διαδικασία επιβολής της ΑΠΔ, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του U.S. SAFE WEB Act. Η FTC κάνει συχνά χρήση αυτής της εξουσίας για να παράσχει βοήθεια σε άλλες αρχές ανά τον κόσμο σε υποθέσεις που άπτονται της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των καταναλωτών.

Παράλληλα με τη διενέργεια διαβουλεύσεων με τις ΑΠΔ της ΕΕ που προβαίνουν σε παραπομπές σχετικά με ειδικά ανά υπόθεση ζητήματα, η FTC θα συμμετέχει σε περιοδικές συνεδριάσεις με διορισμένους εκπροσώπους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων (στο εξής: ΕΣΠΔ) στις οποίες θα συζητούνται σε γενικούς όρους τρόποι βελτίωσης της συνεργασίας στον τομέα της επιβολής. Η FTC θα συμμετέχει επίσης, παράλληλα με το Υπουργείο Εμπορίου, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τους εκπροσώπους του ΕΣΠΔ, στην περιοδική επανεξέταση του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ κατά την οποία θα συζητείται η εφαρμογή του. Η FTC ενθαρρύνει επίσης την ανάπτυξη εργαλείων που θα ενισχύσουν τη συνεργασία σε θέματα επιβολής του νόμου με τις ΑΠΔ της ΕΕ, καθώς και άλλες αρχές επιβολής των κανόνων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ανά τον κόσμο. Η FTC με χαρά επιβεβαιώνει τη δέσμευσή της για την επιβολή των πτυχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Βλέπουμε τη συνεργασία μας με τους συναδέλφους μας στην ΕΕ ως ουσιαστικό μέρος της παροχής προστασίας της ιδιωτικής ζωής τόσο για τους δικούς μας πολίτες όσο και για τους δικούς σας.

Με τιμή,

Lina M. KHAN

Προεδρία, Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου

⁽¹⁷⁾ Κατά τον καθορισμό του αν πρέπει να ασκήσει την εξουσία που της παρέχεται μέσω του U.S. SAFE WEB Act, η FTC εξετάζει, μεταξύ άλλων: «(Α) αν η αιτούσα αρχή έχει συμφωνήσει να παράσχει ή θα παράσχει αμοιβαία βοήθεια στην Επιτροπή· (Β) αν η συμμόρφωση με το αίτημα θίγει το δημόσιο συμφέρον των Ηνωμένων Πολιτειών· και (Γ) αν η έρευνα ή η διαδικασία επιβολής της αιτούσας αρχής αφορά πράξεις ή πρακτικές που προκαλούν ή ενδέχεται να προκαλέσουν βλάβη σε σημαντικό πρόσωπον». Τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 46 παράγραφος 3). Η εξουσία αυτή δεν ασκείται κατά την επιβολή των νόμων για τον ανταγωνισμό.

Προσάρτημα Α

Επιβολή της ασπίδας προστασίας της ιδιωτικής ζωής και του προγράμματος ασφαλούς λιμένα

	Αριθ. φακέλου/φακέλου FTC	Υπόθεση	Σύνδεσμος
1	Αριθ. φακέλου FTC 2023062 Αριθ. υπόθεσης 3:22-cv-03070 (N. D. Cal.)	ΗΠΑ κατά Twitter, Inc.	Twitter
2	Αριθ. φακέλου FTC 192 3209	Στην υπόθεση Residual Pumpkin Entity, LLC, πρώην d/b/a CafePress , και PlanetArt, LLC, d/b/a CafePress	CafePress
3	Αριθ. φακέλου FTC 192 3133 Αριθ. πινακίου C-4747	Στην υπόθεση Flo Health, Inc.	Flo Health
4	Αριθ. φακέλου FTC 192 3050 Αριθ. πινακίου C-4723	Στην υπόθεση Ortho-Clinical Diagnostics, Inc.	Ortho-Clinical
5	Αριθ. φακέλου FTC 192 3092 Αριθ. πινακίου C-4709	Στην υπόθεση T/M Protection, LLC	T&M Protection
6	Αριθ. φακέλου FTC 192 3084 Αριθ. πινακίου C-4704	Στην υπόθεση TDARX, Inc.	TDARX
7	Αριθ. φακέλου FTC 192 3093 Αριθ. πινακίου C-4706	Στην υπόθεση Global Data Vault, LLC	Global Data
8	Αριθ. φακέλου FTC 192 3078 Αριθ. πινακίου C-4703	Στην υπόθεση Incentive Services, Inc.	Incentive Services
9	Αριθ. φακέλου FTC 192 3090 Αριθ. πινακίου C-4705	Στην υπόθεση Click Labs, Inc.	Click Labs
10	Αριθ. φακέλου FTC 182 3192 Αριθ. πινακίου C-4697	Στην υπόθεση Medable, Inc.	Medable
11	Αριθ. φακέλου FTC 182 3189 Αριθ. πινακίου 9386	Στην υπόθεση Global Data Centers Americas, Inc., ως διάδοχος της RagingWire Data Centers, Inc.	RagingWire
12	Αριθ. φακέλου FTC 182 3196 Αριθ. πινακίου C-4702	Στην υπόθεση Thru, Inc.	Thru
13	Αριθ. φακέλου FTC 182 3188 Αριθ. πινακίου C-4698	Στην υπόθεση DCR Workforce, Inc.	DCR Workforce
14	Αριθ. φακέλου FTC 182 3194 Αριθ. πινακίου C-4700	Στην υπόθεση LotaData, Inc.	LotaData
15	Αριθ. φακέλου FTC 182 3195 Αριθ. πινακίου C-4701	Στην υπόθεση EmpiriStat, Inc.	EmpiriStat

16	Αριθ. φακέλου FTC 182 3193 Αριθ. πινακίου C-4699	Στην υπόθεση 214 Technologies, Inc., επίσης d/b/a Trueface.ai	Trueface.ai
17	Αριθ. φακέλου FTC 182 3107 Αριθ. πινακίου 9383	Στην υπόθεση Cambridge Analytica, LLC	Cambridge Analytica
18	Αριθ. φακέλου FTC 182 3152 Αριθ. πινακίου C-4685	Στην υπόθεση SecureTest, Inc.	SecurTest
19	Αριθ. φακέλου FTC 182 3144 Αριθ. πινακίου C-4664	Στην υπόθεση VenPath, Inc.	VenPath
20	Αριθ. φακέλου FTC 182 3154 Αριθ. πινακίου C-4666	Στην υπόθεση SmartStart Employment Screening, Inc.	SmartStart
21	Αριθ. φακέλου FTC 182 3143 Αριθ. πινακίου C-4663	Στην υπόθεση mResourceLLC , d/b/a Loop Works LLC	mResource
22	Αριθ. φακέλου FTC 182 3150 Αριθ. πινακίου C-4665	Στην υπόθεση IDmission LLC	IDmission
23	Αριθ. φακέλου FTC 182 3100 Αριθ. πινακίου C-4659	Στην υπόθεση ReadyTech Corporation	ReadyTech
24	Αριθ. φακέλου FTC 172 3173 Αριθ. πινακίου C-4630	Στην υπόθεση Decusoft, LLC	Decusoft
25	Αριθ. φακέλου FTC 172 3171 Αριθ. πινακίου C-4628	Στην υπόθεση Tru Communication, Inc.	Tru
26	Αριθ. φακέλου FTC 172 3172 Αριθ. πινακίου C-4629	Στην υπόθεση Md7, LLC	Md7
30	Αριθ. φακέλου FTC 152 3198 Αριθ. πινακίου C-4543	Στην υπόθεση Jhayrmaine Daniels (d/b/a California Skate-Line)	Jhayrmaine Daniels
31	Αριθ. φακέλου FTC 152 3190 Αριθ. πινακίου C-4545	Στην υπόθεση Dale Jarrett Racing Adventure, Inc.	Dale Jarrett
32	Αριθ. φακέλου FTC 152 3141 Αριθ. πινακίου C-4540	Στην υπόθεση Golf Connect, LLC	Golf Connect
33	Αριθ. φακέλου FTC 152 3202 Αριθ. πινακίου C-4546	Στην υπόθεση Inbox Group, LLC	Inbox Group
34	Αριθ. φακέλου 152 3187 Αριθ. πινακίου C-4542	Στην υπόθεση IOActive, Inc.	IOActive
35	Αριθ. φακέλου FTC 152 3140 Αριθ. πινακίου C-4549	Στην υπόθεση Jubilant Clinsys, Inc.	Jubilant
36	Αριθ. φακέλου FTC 152 3199 Αριθ. πινακίου C-4547	Στην υπόθεση Just Bagels Manufacturing, Inc.	Just Bagels

37	Αριθ. φακέλου FTC 152 3138 Αριθ. πινακίου C-4548	Στην υπόθεση NAICS Association, LLC	NAICS
38	Αριθ. φακέλου FTC 152 3201 Αριθ. πινακίου C-4544	Στην υπόθεση One Industries Corp.	One Industries
39	Αριθ. φακέλου FTC 152 3137 Αριθ. πινακίου C-4550	Στην υπόθεση Pinger, Inc.	Pinger
40	Αριθ. φακέλου FTC 152 3193 Αριθ. πινακίου C-4552	Στην υπόθεση SteriMed Medical Waste Solutions	SteriMed
41	Αριθ. φακέλου FTC 152 3184 Αριθ. πινακίου C-4541	Στην υπόθεση Contract Logix, LLC	Contract Logix
42	Αριθ. φακέλου FTC 152 3185 Αριθ. πινακίου C-4551	Στην υπόθεση Forensics Consulting Solutions, LLC	Forensics Consulting
43	Αριθ. φακέλου FTC 152 3051 Αριθ. πινακίου C-4526	Στην υπόθεση American Int'l Mailing, Inc.	AIM
44	Αριθ. φακέλου FTC 152 3015 Αριθ. πινακίου C-4525	Στην υπόθεση TES Franchising, LLC	TES
45	Αριθ. φακέλου FTC 142 3036 Αριθ. πινακίου C-4459	Στην υπόθεση American Apparel, Inc.	American Apparel
46	Αριθ. φακέλου FTC 142 3026 Αριθ. πινακίου C-4469	Στην υπόθεση Fantage.com, Inc.	Fantage
47	Αριθ. φακέλου FTC 142 3017 Αριθ. πινακίου C-4461	Στην υπόθεση Apperian, Inc.	Apperian
48	Αριθ. φακέλου FTC 142 3018 Αριθ. πινακίου C-4462	Στην υπόθεση Atlanta Falcons Football Club, LLC	Atlanta Falcons
49	Αριθ. φακέλου FTC 142 3019 Αριθ. πινακίου C-4463	Στην υπόθεση Baker Tilly Virchow Krause, LLP	Baker Tilly
50	Αριθ. φακέλου FTC 142 3020 Αριθ. πινακίου C-4464	Στην υπόθεση BitTorrent, Inc.	BitTorrent
51	Αριθ. φακέλου FTC 142 3022 Αριθ. πινακίου C-4465	Στην υπόθεση Charles River Laboratories, Int'l	Charles River
52	Αριθ. φακέλου FTC 142 3023 Αριθ. πινακίου C-4466	Στην υπόθεση DataMotion, Inc.	DataMotion
53	Αριθ. φακέλου FTC 142 3024 Αριθ. πινακίου C-4467	Στην υπόθεση DDC Laboratories, Inc., d/b/a DNA Diagnostics Center	DDC
54	Αριθ. φακέλου FTC 142 3028 Αριθ. πινακίου C-4470	Στην υπόθεση Level 3 Communications, LLC	Level 3

55	Αριθ. φακέλου FTC 142 3025 Αριθ. πινακίου C-4468	Στην υπόθεση PDB Sports, Ltd. , d/b/a, Denver Broncos Football Club, LLP	Broncos
56	Αριθ. φακέλου FTC 142 3030 Αριθ. πινακίου C-4471	Στην υπόθεση Reynolds Consumer Products, Inc.	Reynolds
57	Αριθ. φακέλου FTC 142 3031 Αριθ. πινακίου C-4472	Στην υπόθεση Receivable Management Services Corporation	Receivable Mgmt
58	Αριθ. φακέλου FTC 142 3032 Αριθ. πινακίου C-4473	Στην υπόθεση Tennessee Football, Inc.	Tennessee Football
59	Αριθ. φακέλου FTC 102 3058 Αριθ. πινακίου C-4369	Στην υπόθεση Myspace LLC	Myspace
60	Αριθ. φακέλου FTC 092 3184 Αριθ. πινακίου C-4365	Στην υπόθεση Facebook, Inc.	Facebook
61	Αριθ. φακέλου FTC 092 3081 Πολιτική αγωγή αριθ. 09-CV-5276 (C.D. Cal.)	FTC κατά Javian Karnani, και Balls of Kryptonite, LLC , d/b/a Bite Size Deals, LLC, και Best Priced Brands, LLC	Balls of Kryptonite
62	Αριθ. φακέλου FTC 102 3136 Αριθ. πινακίου C-4336	Στην υπόθεση Google, Inc.	Google
63	Αριθ. φακέλου FTC 092 3137 Αριθ. πινακίου C-4282	Στην υπόθεση World Innovators, Inc.	World Innovators
64	Αριθ. φακέλου FTC 092 3141 Αριθ. πινακίου C-4271	Στην υπόθεση Progressive Gaitways LLC	Progressive Gaitways
65	Αριθ. φακέλου FTC 092 3139 Αριθ. πινακίου C-4270	Στην υπόθεση Onyx Graphics, Inc.	Onyx Graphics
66	Αριθ. φακέλου FTC 092 3138 Αριθ. πινακίου C-4269	Στην υπόθεση ExpatEdge Partners, LLC	ExpatEdge
67	Αριθ. φακέλου FTC 092 3140 Αριθ. πινακίου C-4281	Στην υπόθεση Directors Desk LLC	Directors Desk
68	Αριθ. φακέλου FTC 092 3142 Αριθ. πινακίου C-4272	Στην υπόθεση Collectify LLC	Collectify

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

THE SECRETARY OF TRANSPORTATION
WASHINGTON, DC 20590

6 Ιουλίου 2023

Επίτροπος κ. Didier Reynders
Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Rue de la Loi / Wetstraat 200
1049 Βρυξέλλες
Βέλγιο

Αξιότιμε επίτροπε Reynders,

Το Υπουργείο Μεταφορών των Ηνωμένων Πολιτειών (στο εξής: «Υπουργείο» ή «Υπουργείο Μεταφορών») δράττεται της ευκαιρίας να περιγράψει τον ρόλο του στην επιβολή του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων (στο εξής: ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ). Το ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ διαδραματίζει καίριο ρόλο για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχονται στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών σε έναν ολοένα πιο διασυνδεδεμένο κόσμο. Θα επιτρέψει στις επιχειρήσεις να εκτελούν σημαντικές πράξεις στο πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομίας, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι οι καταναλωτές της ΕΕ εξακολουθούν να κατέχουν σημαντικά μέσα προστασίας της ιδιωτικής ζωής.

Το Υπουργείο Μεταφορών εξέφρασε πρώτο δημοσίως τη δέσμευσή του για την επιβολή του πλαισίου ασφαλούς λιμένα ΗΠΑ-ΕΕ σε επιστολή που είχε αποστείλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή πριν από περισσότερα από 22 χρόνια, δεσμεύσεις που επαναλήφθηκαν και επεκτάθηκαν σε επιστολή του 2016 σχετικά με το πλαίσιο της ασπίδας προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ. Το Υπουργείο Μεταφορών δεσμεύτηκε με την εν λόγω επιστολή να επιβάλει με αυστηρότητα τις αρχές βάσει του ασφαλούς λιμένα ΗΠΑ-ΕΕ, και έπειτα της ασπίδας προστασίας ΕΕ-ΗΠΑ, στις εν λόγω επιστολές. Το Υπουργείο Μεταφορών επεκτείνει την εν λόγω δέσμευση στις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και με την παρούσα επιστολή επιβεβαιώνεται η εν λόγω δέσμευση

Ειδικότερα, το Υπουργείο Μεταφορών επιβεβαιώνει τη δέσμευσή του στους ακόλουθους βασικούς τομείς: 1) προτεραιότητα στις έρευνες για εικαζόμενες παραβάσεις των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ· 2) κατάλληλες δράσεις επιβολής εναντίον φορέων που υποβάλλουν ψευδείς ή παραπλανητικούς ισχυρισμούς ότι συμμετέχουν στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ· και 3) παρακολούθηση και δημοσιοποίηση εκτελεστών τίτλων σχετικά με παραβάσεις των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Παρέχουμε πληροφορίες σχετικά με καθεμία από αυτές τις δεσμεύσεις και, για λόγους ενημέρωσης, σχετικές πληροφορίες υποβάθρου αναφορικά με τον ρόλο του Υπουργείου Μεταφορών στην προστασία της ιδιωτικής ζωής των καταναλωτών και την επιβολή των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

1. Ιστορικό

A. Αρμόδια αρχή του Υπουργείου Μεταφορών για την προστασία της ιδιωτικής ζωής

Το Υπουργείο δεσμεύεται να διασφαλίσει την προστασία των πληροφοριών που παρέχονται από τους καταναλωτές προς αεροπορικές εταιρείες και τουριστικούς πράκτορες.

Η εξουσία του Υπουργείου Μεταφορών για την ανάληψη δράσης για επιβολή του νόμου στον τομέα αυτόν πηγάζει από τον τίτλο 49 U.S.C. άρθρο 41712 που απαγορεύει στους αερομεταφορείς ή στους τουριστικούς πράκτορες να επιδίδονται σε «αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές» στις αερομεταφορές ή στην πώληση υπηρεσιών αερομεταφορών. Το τμήμα 41712 είναι διαρθρωμένο σύμφωνα με το τμήμα 5 του νόμου για την Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου (FTC) (15 U.S.C. 45).

Πρόσφατα, το Υπουργείο Μεταφορών εξέδωσε κανονισμούς για τον ορισμό των αθέμιτων και δόλιων πρακτικών, οι οποίοι συνάδουν με το προηγούμενο τόσο του Υπουργείου Μεταφορών όσο και της FTC (14 CFR § 399.79). Ειδικότερα, μια πρακτική είναι «αθέμιτη» εάν προκαλεί ή είναι πιθανό να προκαλέσει σημαντική βλάβη που δεν θα μπορούσε ευλόγως να αποφευχθεί και η βλάβη δεν αντισταθμίζεται από οφέλη για τους καταναλωτές ή τον ανταγωνισμό.

Μια πρακτική είναι «δόλια» για τους καταναλωτές εάν είναι πιθανό να παραπλανήσει τον καταναλωτή, ο οποίος ενεργεί εύλογα υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, όσον αφορά ένα ουσιαστικό ζήτημα. Ένα ζήτημα είναι ουσιαστικό εάν είναι πιθανό να επηρεάσει τη συμπεριφορά ή την απόφαση του καταναλωτή όσον αφορά ένα προϊόν ή μια υπηρεσία. Εκτός από αυτές τις γενικές αρχές, το Υπουργείο Μεταφορών θεωρεί συγκεκριμένα ότι το άρθρο 41712 απαγορεύει στους μεταφορείς και στους τουριστικούς πράκτορες τα ακόλουθα: 1) να παραβιάζουν τους όρους της πολιτικής προστασίας δεδομένων τους· 2) να παραβιάζουν τυχόν κανόνες που έχουν εκδοθεί από το Υπουργείο και χαρακτηρίζουν συγκεκριμένες πρακτικές για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ως αθέμιτες ή δόλιες· ή 3) να παραβιάζουν τον νόμο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής των παιδιών (Children's Online Privacy Protection Act, στο εξής: COPPA) ή τους κανόνες της FTC για την εφαρμογή του COPPA· ή 4) να μη συμμορφώνονται, στο πλαίσιο της συμμετοχής τους στο ΠΠΔ, με τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ⁽¹⁾.

Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, βάσει της ομοσπονδιακής νομοθεσίας, το Υπουργείο Μεταφορών διαθέτει αποκλειστική αρμοδιότητα να ρυθμίζει τις πρακτικές προστασίας της ιδιωτικής ζωής που ασκούν οι αεροπορικές εταιρείες και έχει από κοινού αρμοδιότητα με την με την FTC όσον αφορά τις πρακτικές προστασίας της ιδιωτικής ζωής που εφαρμόζουν οι τουριστικοί πράκτορες κατά την πώληση υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών.

Στο πλαίσιο αυτό, εφόσον ένας αερομεταφορέας ή φορέας πώλησης αεροπορικών μεταφορών δεσμευτεί έναντι των αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, το Υπουργείο είναι σε θέση να χρησιμοποιεί τις προβλεπόμενες εκ του νόμου εξουσίες του τμήματος 41712 για να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση με τις εν λόγω αρχές. Επομένως, όταν ένας επιβάτης παρέχει πληροφορίες σε έναν αερομεταφορέα ή έναν τουριστικό πράκτορα που έχει δεσμευτεί να τηρεί τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, η μη τήρηση των αρχών από τον αερομεταφορέα ή τον τουριστικό πράκτορα αποτελεί παράβαση του τμήματος 41712.

B. Πρακτικές επιβολής του νόμου

Το Γραφείο του Υπουργείου για την προστασία των καταναλωτών στον τομέα των αερομεταφορών (Office of Aviation Consumer Protection, στο εξής: OACP) ⁽²⁾ διερευνά και ασκεί διώξεις σε υποθέσεις δυνάμει του τίτλου 49 U.S.C. άρθρο 41712. Επιβάλλει την προβλεπόμενη εκ του νόμου απαγόρευση του άρθρου 41712 των αθέμιτων και δόλιων πρακτικών κυρίως μέσω διαπραγμάτευσης, κατάρτισης διοικητικών πράξεων για παύση και παράλειψη καθώς και εντολών για την εκτίμηση αστικών κυρώσεων. Το γραφείο πληροφορείται σχετικά με πιθανές παραβάσεις κατά κύριο λόγο μέσω καταγγελιών που λαμβάνει από ιδιώτες, ταξιδιωτικούς πράκτορες, αεροπορικές εταιρείες και υπηρεσίες της κυβέρνησης των ΗΠΑ αλλά και κυβερνήσεων του εξωτερικού. Οι καταναλωτές μπορούν να χρησιμοποιούν τον δικτυακό τόπο του Υπουργείου Μεταφορών για να υποβάλλουν καταγγελίες για παραβίαση των κανόνων προστασίας της ιδιωτικής ζωής σε βάρος αεροπορικών εταιρειών και ταξιδιωτικών πρακτόρων ⁽³⁾.

Εάν δεν επιτευχθεί εύλογος και κατάλληλος συμβιβασμός σε μια υπόθεση, το OACP διαθέτει την εξουσία να δρομολογήσει διαδικασία επιβολής του νόμου που θα περιλαμβάνει κατάθεση ενώπιον διοικητικού δικαστή του Υπουργείου Μεταφορών. Ο διοικητικός δικαστής διαθέτει την εξουσία να εκδίδει διοικητικές πράξεις παύσης και παράλειψης και να επιβάλλει αστικές κυρώσεις. Οι παραβάσεις του άρθρου 41712 μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση διοικητικών πράξεων παύσης και παράλειψης και την επιβολή αστικών κυρώσεων σε ποσό ύψους έως 37 377 USD για κάθε παράβαση του άρθρου 41712.

Το Υπουργείο δεν διαθέτει την εξουσία να επιδικάσει αποζημίωση ή να παράσχει χρηματική αποζημίωση σε ιδιώτες που υποβάλλουν καταγγελία. Ωστόσο, το Υπουργείο διαθέτει την εξουσία να εγκρίνει συμβιβασμούς που απορρέουν από έρευνες που διεξάγει το OACP και ενέχουν απευθείας όφελος για τους καταναλωτές (π.χ. μετρητά, κουπόνια, κ.ά.) ως αντιστάθμιση για χρηματικά πρόστιμα που διαφορετικά καταβάλλονται στην κυβέρνηση των ΗΠΑ. Αυτό έχει συμβεί στο παρελθόν και ενδέχεται να συμβεί και βάσει των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, εφόσον δικαιολογείται από τις περιστάσεις. Επίσης, οι επανειλημμένες παραβάσεις του άρθρου 41712 από κάποια αεροπορική εταιρεία θα δημιουργούσαν επίσης ερωτηματικά όσον αφορά τη διάθεση της αεροπορικής εταιρείας για συμμόρφωση, στοιχείο που θα μπορούσε, σε ακραίες περιπτώσεις, να έχει ως αποτέλεσμα τη διαπίστωση ακαταλληλότητας της εταιρείας για λειτουργία και, επομένως, την εκ μέρους της απώλεια της ικανότητας οικονομικών πράξεων.

Μέχρι στιγμής, το Υπουργείο Μεταφορών έχει δεχτεί λίγες σχετικά καταγγελίες σχετικά με εικαζόμενες παραβάσεις της ιδιωτικής ζωής από ταξιδιωτικούς πράκτορες ή αεροπορικές εταιρείες. Όταν υποβάλλονται, διερευνώνται σύμφωνα με τις αρχές που περιγράφηκαν ανωτέρω.

C. Μέσα έννομης προστασίας του Υπουργείου Μεταφορών προς όφελος των καταναλωτών της ΕΕ

Σύμφωνα με το άρθρο 41712, η απαγόρευση των αθέμιτων ή δόλιων πρακτικών στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών ή της πώλησης αεροπορικών μεταφορών ισχύει για τους αμερικανικούς και τους αλλοδαπούς αερομεταφορείς και ταξιδιωτικούς πράκτορες. Το Υπουργείο Μεταφορών προσφεύγει συχνά κατά αεροπορικών εταιρειών από τις ΗΠΑ και το εξωτερικό για πρακτικές που επηρεάζουν αρνητικά τόσο αλλοδαπούς όσο και Αμερικανούς καταναλωτές βασιζόμενο στο ότι οι πρακτικές της αεροπορικής εταιρείας εφαρμόστηκαν κατά την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς από ή προς τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το Υπουργείο Μεταφορών χρησιμοποιεί και θα συνεχίσει να χρησιμοποιεί όλα τα μέσα έννομης προστασίας για την προστασία των καταναλωτών των ΗΠΑ και του εξωτερικού από αθέμιτες ή δόλιες πρακτικές στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών από ρυθμιζόμενους φορείς.

⁽¹⁾ <https://www.transportation.gov/individuals/aviation-consumer-protection/privacy>.

⁽²⁾ Παλαιότερα γνωστό ως Γραφείο Επιβολής και Διαδικασιών στον Τομέα των Αερομεταφορών (Office of Aviation Enforcement and Proceedings).

⁽³⁾ <http://www.transportation.gov/airconsumer/privacy-complaints>.

Το Υπουργείο Μεταφορών επιβάλλει επίσης, όσον αφορά τις αεροπορικές εταιρείες, άλλους ειδικούς νόμους, τα μέσα προστασίας των οποίων καλύπτουν και καταναλωτές εκτός των ΗΠΑ, όπως ο νόμος για την προστασία της ιδιωτικής ζωής των παιδιών (Children's Online Privacy Protection Act, στο εξής: COPPA). Μεταξύ άλλων, ο COPPA απαιτεί από τους φορείς εκμετάλλευσης ιστοτόπων και διαδικτυακών υπηρεσιών που απευθύνονται σε παιδιά ή γενικού χαρακτήρα ιστοτόπων που εν γνώσει τους συγκεντρώνουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα από παιδιά ηλικίας κάτω των 13 ετών να ενημερώνουν τους γονείς και να λαμβάνουν γονική συναίνεση. Οι δικτυακοί τόποι και οι υπηρεσίες με έδρα στις ΗΠΑ που υπάγονται στον COPPA και συγκεντρώνουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα από παιδιά στο εξωτερικό υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τον COPPA. Ιστότοποι και διαδικτυακές υπηρεσίες με έδρα στο εξωτερικό πρέπει επίσης να συμμορφώνονται με τον COPPA εφόσον απευθύνονται σε παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες ή εάν εν γνώσει τους συγκεντρώνουν πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα από παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στον βαθμό που αεροπορικές εταιρείες από τις ΗΠΑ ή το εξωτερικό που δραστηριοποιούνται επαγγελματικά στις Ηνωμένες Πολιτείες παραβιάζουν τον COPPA, η ανάληψη δράσης για την επιβολή του νόμου εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Μεταφορών.

II. Επιβολή των αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ

Εάν μια αεροπορική εταιρεία ή ένας τουριστικός πράκτορας επιλέξει να συμμετάσχει στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και το Υπουργείο δεχτεί καταγγελία βάσει της οποίας η εν λόγω αεροπορική εταιρεία ή ο εν λόγω ταξιδιωτικός πράκτορας φέρεται να έχει παραβιάσει τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, το Υπουργείο θα προβεί στα ακόλουθα βήματα για την αυστηρή επιβολή των αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

A. Προτεραιότητα σε έρευνες για εικαζόμενες παραβάσεις

Το OACP του Υπουργείου θα διερευνά κάθε καταγγελία για εικαζόμενες παραβάσεις των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων καταγγελιών που λαμβάνονται από τις αρχές προστασίας δεδομένων της ΕΕ (στο εξής: ΑΠΔ) και θα λαμβάνει μέτρα επιβολής σε περίπτωση που υπάρχουν στοιχεία παράβασης.

Επιπλέον, το OACP θα συνεργάζεται με την FTC και το Υπουργείο Εμπορίου και θα θέτει σε προτεραιότητα ισχυρισμούς για μη συμμόρφωση των ρυθμιζόμενων φορέων με τις δεσμεύσεις για προστασία της ιδιωτικής ζωής που έχουν αναλάβει βάσει του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

Αφού λάβει καταγγελία για παραβίαση των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, το OACP μπορεί να προβεί σε σειρά ενεργειών στο πλαίσιο των ερευνών του. Για παράδειγμα, μπορεί να εξετάσει τις πολιτικές προστασίας δεδομένων του ταξιδιωτικού πράκτορα ή της αεροπορικής εταιρείας, να λάβει περισσότερες πληροφορίες από τον ταξιδιωτικό πράκτορα ή την αεροπορική εταιρεία ή από τρίτους, να επικοινωνήσει εκ νέου με τον παραπέμποντα φορέα και να αξιολογήσει αν πρόκειται για επαναλαμβανόμενη παραβίαση ή αν από την παραβίαση επηρεάζεται σημαντικός αριθμός καταναλωτών. Επιπλέον, καθορίζει αν το ζήτημα αφορά καταστάσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εμπορίου ή της FTC, αξιολογεί αν η εκπαίδευση καταναλωτών και επιχειρήσεων θα ήταν βοηθητική και, κατά περίπτωση, κινεί διαδικασία επιβολής της νομοθεσίας.

Στις περιπτώσεις που το Υπουργείο θα πληροφορείται παραβάσεις των Αρχών της ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ από ταξιδιωτικούς πράκτορες, θα συνεργάζεται με την FTC εν προκειμένω. Επίσης, θα ενημερώνουμε την FTC και το Υπουργείο Εμπορίου σχετικά με το αποτέλεσμα οποιασδήποτε δράσης επιβολής των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

B. Αντιμετώπιση ψευδών ή δόλιων ισχυρισμών για συμμετοχή

Το Υπουργείο εξακολουθεί να δεσμεύεται για τη διερεύνηση παραβιάσεων των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων ψευδών ή δόλιων ισχυρισμών για συμμετοχή στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Θα εξετάζουμε κατά προτεραιότητα παραπομπές από το Υπουργείο Εμπορίου σχετικά με οργανισμούς που αυτό θεωρεί ότι παρουσιάζονται παράτυπα ως συμμετέχοντες στο ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ ή χρησιμοποιούν σήμα πιστοποίησης του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ χωρίς άδεια.

Επιπλέον, επισημαίνεται ότι εάν ένας οργανισμός έχει δεσμευτεί ότι οι πολιτικές του σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής συμμορφώνονται με τις αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ, η αδυναμία του να εγγραφεί ή να διατηρήσει την αυτοπιστοποίηση μέσω του Υπουργείου Εμπορίου δεν θα συνεπάγεται, κατά πάσα πιθανότητα, απαλλαγή του οργανισμού από τις ενέργειες στις οποίες προβαίνει το Υπουργείο Εμπορίου για την επιβολή των εν λόγω δεσμεύσεων βάσει του πλαισίου.

C. Παρακολούθηση και δημοσιοποίηση εκτελεστών τίτλων σχετικά με παραβάσεις του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ

Το OACP του Υπουργείου εξακολουθεί επίσης να δεσμεύεται για την παρακολούθηση των εκτελεστών τίτλων όπου απαιτείται για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ. Ειδικότερα, εάν το γραφείο εκδώσει απόφαση που υποχρεώνει μια αεροπορική εταιρεία ή έναν ταξιδιωτικό πράκτορα να παύσει την πράξη που συνιστά παράβαση και να απέχει από μελλοντικές παραβάσεις των Αρχών του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ και του άρθρου 41712, θα παρακολουθεί τη συμμόρφωση του φορέα με τη διάταξη παύσης και παράλειψης που περιλαμβάνεται στην απόφαση. Επιπλέον, το γραφείο θα διασφαλίζει ότι οι συγκεκριμένες αποφάσεις που προκύπτουν από υποθέσεις που αφορούν τις Αρχές του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ είναι διαθέσιμες στον δικτυακό του τόπο.

Προσβλέπουμε στη συνέχιση της συνεργασίας μας με τους ομοσπονδιακούς εταίρους μας και τα ενδιαφερόμενα μέρη στην ΕΕ σχετικά με ζητήματα που άπτονται του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ.

Ελπίζω ότι οι πληροφορίες αυτές θα αποδειχτούν χρήσιμες. Εάν έχετε ερωτήσεις ή χρειάζεστε περισσότερες πληροφορίες, παρακαλώ να επικοινωνήσετε μαζί μου.

Με τιμή,

Pete BUTTIGIEG

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

U.S. Department of Justice (Υπουργείο Δικαιοσύνης ΗΠΑ)

Criminal Division (Διεύθυνση Ποινικών Υποθέσεων)

Office of Assistant Attorney General (Γραφείο
του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα)

Washington, D.C. 20530

23 Ιουνίου 2023

Κα Ana Gallego Torres
Γενική διευθύντρια Δικαιοσύνης και Καταναλωτών
Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Rue Montoyer/Montoyerstraat 59
1049 Βρυξέλλες
Βέλγιο

Αγαπητή κ. γενική διευθύντρια Gallego Torres:

Με την παρούσα επιστολή παρέχεται σύντομη επισκόπηση των βασικών ερευνητικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται για τη λήψη εμπορικών δεδομένων και άλλων πληροφοριών αρχείου από εταιρείες στις Ηνωμένες Πολιτείες για την επιβολή του ποινικού δικαίου ή για σκοπούς προάσπισης του δημόσιου συμφέροντος (ατομικού και κανονιστικού), συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών της πρόσβασης που τίθενται για τις εν λόγω εξουσίες⁽¹⁾. Όλες οι νομικές διαδικασίες που περιγράφονται στην επιστολή δεν εισάγουν διακρίσεις διότι χρησιμοποιούνται για τη λήψη πληροφοριών από εταιρείες στις Ηνωμένες Πολιτείες, μεταξύ άλλων από εταιρείες που θα προβούν σε αυτοπιστοποίηση βάσει του πλαισίου ΗΠΑ–ΕΕ για την προστασία των δεδομένων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ιθαγένεια ή ο τόπος διαμονής του υποκειμένου των δεδομένων. Επιπλέον, επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο νομικών διαδικασιών στις Ηνωμένες Πολιτείες μπορεί να προσφύγουν εναντίων αυτών σε δικαστήριο όπως αναλύεται κατωτέρω⁽²⁾.

Ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά την απόκτηση δεδομένων από τις δημόσιες αρχές είναι η Τέταρτη Τροπολογία του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών στην οποία προβλέπεται ότι «το δικαίωμα των προσώπων να είναι ασφαλή στην προσωπική τους ζωή, στην κατοικία τους, όσον αφορά τα έγγραφα και τα περιουσιακά τους στοιχεία από αδικαιολόγητες έρευνες και συλλήψεις/κατασχέσεις δεν παραβιάζεται και δεν εκδίδονται εντάλματα παρά μόνον εάν υπάρχει πιθανή αιτία, υποστηριζόμενη από ένορκη κατάθεση ή διαβεβαίωση, με ειδική αναφορά του τόπου που θα ερευνηθεί και των προσώπων ή των αντικειμένων που θα συλληφθούν/κατασχεθούν». Βλέπε Συντάγμα των ΗΠΑ, Τέταρτη Τροπολογία. Όπως δήλωσε το Ανώτατο Δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών στην υπόθεση Berger κατά Πολιτείας της Νέας Υόρκης, «ο βασικός σκοπός της εν λόγω Τροπολογίας, όπως έχει αναγνωρισθεί σε αμέτρητες αποφάσεις του παρόντος Δικαστηρίου, είναι η προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ασφάλειας των προσώπων έναντι αυθαίρετων παρεμβάσεων από κυβερνητικούς υπαλλήλους». 388 U.S. 41, 53 (1967) [με παραπομπή στην υπόθεση Camara κατά Mun. Court of San Francisco, 387 U.S. 523, 528 (1967)]. Σε εγχώριες ποινικές έρευνες, η Τέταρτη Τροπολογία απαιτεί εν γένει από τους υπαλλήλους των φορέων επιβολής του νόμου να έχουν λάβει ένταλμα εκδοθέν από δικαστήριο πριν από τη διεξαγωγή της έρευνας. Βλ. Katz κατά Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, 389 U.S. 347, 357 (1967). Τα πρότυπα για την έκδοση εντάλματος,

⁽¹⁾ Στην παρούσα επισκόπηση δεν περιγράφονται τα ερευνητικά εργαλεία εθνικής ασφάλειας που χρησιμοποιούνται από τις αρχές επιβολής του νόμου σε έρευνες σχετικά με την τρομοκρατία και άλλα ζητήματα εθνικής ασφάλειας, μεταξύ άλλων οι Επιστολές Εθνικής Ασφάλειας, για ορισμένες πληροφορίες αρχείου σε εκδόσεις πιστοληπτικής ικανότητας, χρηματοπιστωτικά αρχεία και ηλεκτρονικά αρχεία συνδρομητών και συναλλαγών, τίτλος 12 U.S.C. Άρθρο 3414· τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 1681u· τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 1681v· 18 U.S.C. άρθρο 2709, 50 U.S.C. άρθρο 3162, και για την ηλεκτρονική παρακολούθηση, τα εντάλματα έρευνας, τα επιχειρηματικά αρχεία και άλλη συλλογή πληροφοριών σύμφωνα με τον νόμο για την παρακολούθηση επικοινωνιών αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών, 50 U.S.C. άρθρο 1801 κ.εξ.

⁽²⁾ Στην παρούσα επιστολή αναλύονται η επιβολή της ομοσπονδιακής νομοθεσίας και οι κανονιστικές αρχές. Οι παραβάσεις της πολιτειακής νομοθεσίας ερευνώνται από τις αρχές επιβολής της πολιτειακής νομοθεσίας και δικάζονται σε πολιτειακά δικαστήρια. Οι πολιτειακές αρχές επιβολής του νόμου χρησιμοποιούν εντάλματα και κλητεύσεις που εκδίδονται βάσει της πολιτειακής νομοθεσίας με τον ίδιο ουσιαστικό τρόπο με αυτόν που περιγράφεται εδώ, αλλά με την πιθανότητα να υπόκεινται οι νομικές διαδικασίες της πολιτείας σε πρόσθετα μέσα προστασίας που προβλέπονται από τα Συντάγματα των πολιτειών ή από νόμους που υπερβαίνουν τις διατάξεις του Συντάγματος των ΗΠΑ. Τα μέσα προστασίας που προβλέπει η πολιτειακή νομοθεσία πρέπει να είναι ισοτίμα με εκείνα του Συντάγματος των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της Τέταρτης Τροπολογίας.

όπως οι απαιτήσεις για την πιθανή αιτία και την ιδιαιτερότητα, ισχύουν για τα εντάλματα σωματικών ελέγχων και κατασχέσεων, καθώς και για τα εντάλματα για το αποθηκευμένο περιεχόμενο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που εκδίδονται βάσει του νόμου για τις αποθηκευμένες επικοινωνίες (Stored Communications Act), όπως αναλύεται κατωτέρω. Σε περίπτωση που δεν ισχύει η απαίτηση εντάλματος, οι κυβερνητικές δραστηριότητες υπόκεινται ακόμη σε δοκιμή του «εύλογου χαρακτήρα», σύμφωνα με την Τέταρτη Τροπολογία. Ως εκ τούτου, το Σύνταγμα διασφαλίζει ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν διαθέτει απεριόριστη ή αυθαίρετη εξουσία απόκτησης πληροφοριών ιδιωτικού χαρακτήρα ⁽³⁾.

Αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας:

Οι ομοσπονδιακοί εισαγγελείς, οι οποίοι είναι υπάλληλοι του Υπουργείου Δικαιοσύνης (DOJ), και οι ομοσπονδιακοί ερευνητικοί υπάλληλοι, όπως είναι οι πράκτορες του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ερευνών (στο εξής: FBI), μιας υπηρεσίας επιβολής του νόμου που υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, είναι σε θέση να επιβάλλουν την προσκόμιση εγγράφων και άλλων πληροφοριών αρχείου από επιχειρήσεις στις ΗΠΑ για σκοπούς ποινικών ερευνών μέσω διαφόρων ειδών υποχρεωτικών νομικών διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων κλητεύσεων σε παραπεμπτικό συμβούλιο ενόρκων (grand jury), διοικητικών κλητεύσεων και ενταλμάτων έρευνας και μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση και σε άλλες επικοινωνίες δύναμι άλλων ομοσπονδιακών εξουσιών παρακολούθησης τηλεφωνικών συνομιλιών.

Κλητεύσεις δικαστικού συμβουλίου ή κλητεύσεις σε δίκη: οι κλητεύσεις σε ποινικές δίκες χρησιμοποιούνται για την υποστήριξη στοχευμένων ερευνών των αρχών επιβολής του νόμου. Μια κλήτευση παραπεμπτικού συμβουλίου ενόρκων συνιστά επίσημο αίτημα που εκδίδεται από δικαστικό συμβούλιο (συνήθως κατόπιν αιτήματος ομοσπονδιακού εισαγγελέα) προς υποστήριξη έρευνας του παραπεμπτικού συμβουλίου ενόρκων για συγκεκριμένες υπόνοιες παράβασης του ποινικού δικαίου. Τα παραπεμπτικά συμβούλια ενόρκων (grand juries) αποτελούν το ερευνητικό σκέλος του δικαστηρίου και συγκροτούνται από τους δικαστές. Μια κλήτευση μπορεί να απαιτήσει από ένα πρόσωπο να καταθέσει ως μάρτυρας στο πλαίσιο διαδικασίας ή να προσκομίσει ή να παράσχει πρόσβαση σε εταιρικά αρχεία, ηλεκτρονικά αποθηκευμένες πληροφορίες ή άλλα υλικά στοιχεία. Οι πληροφορίες πρέπει να είναι σχετικές με την έρευνα και η κλήτευση δεν μπορεί να μην έχει εύλογο χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι είναι υπερβολικά γενική ή αδικαιολόγητα αυστηρή ή επαχθής. Ο αποδέκτης μιας κλήτευσης μπορεί να προσφύγει κατά αυτής βάσει των ανωτέρω λόγων. Βλέπε Fed. R. Crim. P. κανόνας 17. Σε περιορισμένες περιπτώσεις, είναι δυνατή η χρήση κλήτευσης για προσκόμιση εγγράφων που θα χρησιμοποιηθούν σε δίκη μετά την παραπομπή της υπόθεσης από το παραπεμπτικό συμβούλιο ενόρκων.

Εξουσία έκδοσης διοικητικών κλητεύσεων: Οι εξουσίες έκδοσης διοικητικών κλητεύσεων μπορούν να ασκούνται στο πλαίσιο ερευνών σε ποινικές ή αστικές υποθέσεις. Στο πλαίσιο της επιβολής του ποινικού δικαίου, αρκετοί ομοσπονδιακοί νόμοι επιτρέπουν τη χρήση διοικητικών κλητεύσεων για την προσκόμιση ή την παροχή πρόσβασης σε εταιρικά αρχεία, ηλεκτρονικά αποθηκευμένες πληροφορίες ή άλλα υλικά στοιχεία σχετικά με τις έρευνες που αφορούν απάτη στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, παιδική κακοποίηση, προστασία των μυστικών υπηρεσιών, υποθέσεις ελεγχόμενων ουσιών και έρευνες των γενικών επιθεωρητών στις οποίες εμπλέκονται κυβερνητικές υπηρεσίες. Εάν η κυβέρνηση επιδιώκει την εκτέλεση διοικητικής κλήτευσης σε δικαστήριο, ο αποδέκτης της διοικητικής κλήτευσης, όπως και ο αποδέκτης της κλήτευσης από παραπεμπτικό συμβούλιο ενόρκων, μπορεί να ισχυριστεί ότι η κλήτευση δεν έχει εύλογο χαρακτήρα διότι είναι υπερβολικά γενική ή αδικαιολόγητα αυστηρή ή επαχθής.

Δικαστικές αποφάσεις για παρακολούθηση τηλεφωνικών κλήσεων και εντοπισμό θέσης: Βάσει των διατάξεων για την παρακολούθηση των κλήσεων και τον εντοπισμό θέσης, οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να επιτύχουν δικαστική απόφαση για την απόκτηση πληροφοριών σχετικά με έναν τηλεφωνικό αριθμό ή μια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σε πραγματικό χρόνο, όσον αφορά τις κλήσεις πλην του περιεχομένου, τη δρομολόγηση, τον προορισμό και τη σηματοδότηση, εφόσον πιστοποιηθεί ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες είναι συναφείς με εν εξελίξει ποινική έρευνα. Βλέπε 18 U.S.C. άρθρα 3121-3127. Η παράνομη χρήση ή εγκατάσταση μιας τέτοιας συσκευής αποτελεί ομοσπονδιακό έγκλημα.

Νόμος περί προστασίας της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (ECPA): Πρόσθετοι κανόνες διέπουν την πρόσβαση της κυβέρνησης σε πληροφορίες σχετικά με τους συνδρομητές, δεδομένα σχετικά με την κυκλοφορία και το αποθηκευμένο περιεχόμενο των επικοινωνιών που κατέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου, εταιρείες τηλεφωνίας και άλλοι πάροχοι υπηρεσιών, σύμφωνα με τον τίτλο II του ECPA, που καλείται επίσης νόμος για τις αποθηκευμένες επικοινωνίες [Stored Communications Act (SCA)], τίτλος 18 U.S.C. άρθρα 2701-2712. Με τον SCA δημιουργείται ένα σύστημα νομικά καθορισμένων δικαιωμάτων προστασίας της ιδιωτικής ζωής που περιορίζουν την πρόσβαση των αρχών επιβολής του νόμου σε δεδομένα πέραν των απαιτούμενων βάσει της συνταγματικής νομοθεσίας για τους πελάτες και τους συνδρομητές των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Ο SCA προβλέπει αυξημένα επίπεδα μέσων προστασίας της ιδιωτικής ζωής ανάλογα με τον βαθμό παρεμβατικότητας της συλλογής. Για

⁽³⁾ Όσον αφορά τις αρχές της Τέταρτης Τροπολογίας για τη διασφάλιση των συμφερόντων της ιδιωτικής ζωής και της ασφάλειας που εξετάζονται ανωτέρω, τα δικαστήρια των ΗΠΑ εφαρμόζουν τακτικά τις εν λόγω αρχές σε νέους τύπους ερευνητικών εργασιών επιβολής του νόμου που καθίστανται εφικτά από τις τεχνολογικές εξελίξεις. Για παράδειγμα, το 2018 το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η απόκτηση από την κυβέρνηση, στο πλαίσιο έρευνας των αρχών επιβολής του νόμου, ιστορικών πληροφοριών σχετικά με τον τόπο εγκατάστασης κυμαλών από εταιρεία κινητής τηλεφωνίας για παρατεταμένο χρονικό διάστημα αποτελεί «αναζήτηση» που υπόκειται στην απαίτηση εντάλματος της Τέταρτης Τροπολογίας. Carpenter κατά Ηνωμένων Πολιτειών, 138 S. Ct. 2206 (2018).

πληροφορίες που αφορούν τα στοιχεία εγγραφής των συνδρομητών, τις διευθύνσεις πρωτοκόλλου διαδικτύου (IP) και τις αντίστοιχες χρονοσφραγίδες, καθώς και τις πληροφορίες χρέωσης, οι αρχές επιβολής του νόμου στο πλαίσιο του ποινικού δικαίου πρέπει να λαμβάνουν κλήτευση. Για τις περισσότερες άλλες αποθηκευμένες πληροφορίες πλην περιεχομένου, όπως οι επικεφαλίδες των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου χωρίς το θέμα, οι αρχές επιβολής του νόμου πρέπει να παρουσιάζουν συγκεκριμένα στοιχεία σε δικαστή με τα οποία θα καταδεικνύεται ότι οι αιτούμενες πληροφορίες είναι σχετικές και ουσιώδεις για εν εξελίξει ποινική έρευνα. Προκειμένου να ληφθεί αποθηκευμένο περιεχόμενο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εν γένει, οι αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου πρέπει να λαμβάνουν ένταλμα από δικαστή βάσει της πιθανής αιτίας που τις ωθεί να θεωρούν ότι ο συγκεκριμένος λογαριασμός περιέχει αποδεικτικά στοιχεία εγκλήματος. Ο SCA περιλαμβάνει επίσης διατάξεις περί αστικής ευθύνης και ποινικών κυρώσεων ⁽⁴⁾.

Δικαστικές εντολές παρακολούθησης σύμφωνα με τον ομοσπονδιακό νόμο περί παρακολούθησης των κλήσεων (Federal Wiretap Law): Επιπλέον, οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να υποκλέπτουν σε πραγματικό χρόνο τηλεφωνικές, προφορικές ή ηλεκτρονικές επικοινωνίες για σκοπούς ποινικών ερευνών σύμφωνα με τον ομοσπονδιακό νόμο για τις επισυνδέσεις. Βλέπε 18 U.S.C. άρθρα 2510-2523. Η εξουσία αυτή είναι διαθέσιμη μόνο βάσει δικαστικής απόφασης, στο πλαίσιο της οποίας ένας δικαστής διαπιστώνει, μεταξύ άλλων, ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρηθεί ότι η επισύνδεση ή η καταγραφή ηλεκτρονικών επικοινωνιών θα παράσχει στοιχεία που αποδεικνύουν ομοσπονδιακό έγκλημα ή στοιχεία σχετικά με τον τόπο στον οποίο βρίσκεται ένας φυγάς. Ο νόμος περιέχει διατάξεις που αφορούν αστική ευθύνη και ποινικές κυρώσεις για παραβάσεις των διατάξεων σχετικά με τις επισυνδέσεις.

Ένταλμα έρευνας — Ομοσπονδιακοί κανόνες ποινικής δικονομίας (Federal Rules of Criminal Procedure, στο εξής: Fed. R. Crim. P. κανόνας 41): Οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να προβούν σε επιτόπια έρευνα εγκαταστάσεων στις ΗΠΑ, εφόσον λάβουν σχετική άδεια από δικαστή. Οι αρχές επιβολής του νόμου πρέπει να αποδεικνύουν στον δικαστή παρουσιάζοντάς του βάσιμους λόγους ότι διαπράχθηκε ή πρόκειται να διαπραχθεί έγκλημα και ότι στοιχεία που συνδέονται με το έγκλημα ενδέχεται να βρεθούν στον τόπο που ορίζεται στο ένταλμα. Η εν λόγω εξουσία χρησιμοποιείται συχνά όταν απαιτείται φυσική έρευνα από την αστυνομία μιας εγκατάστασης λόγω κινδύνου καταστροφής αποδεικτικών στοιχείων σε περίπτωση που επιδοθεί στην επιχείρηση κλήτευση ή άλλη εντολή προσκόμισης εγγράφων. Ένα πρόσωπο που αποτελεί αντικείμενο έρευνας ή του οποίου τα περιουσιακά στοιχεία υπόκεινται σε έρευνα μπορεί να κινηθεί για την απόσυρση αποδεικτικών στοιχείων που αποκτήθηκαν από παράνομη έρευνα, εάν τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία προσάγονται κατά του εν λόγω προσώπου κατά τη διάρκεια ποινικής δίκης. Βλέπε *Mapp κατά Ohio*, 367 U.S. 643 (1961). Όταν ο κάτοχος δεδομένων υποχρεούται να κοινολογήσει δεδομένα δυνάμει εντάλματος, ο εξαναγκασμένος διάδικος μπορεί να αμφισβητήσει την απαίτηση γνωστοποίησης ως αδικαιολόγητα επαχθή. Βλ. *In re Application of United States*, 610 F.2d 1148, 1157 (3d Cir. 1979) (σύμφωνα με την οποία «για την τήρηση της ορθής διαδικασίας απαιτείται ακρόαση σχετικά με το ζήτημα του διοικητικού φόρτου προτού υποχρεωθεί μια τηλεφωνική εταιρεία να παράσχει» συνδρομή όσον αφορά ένταλμα έρευνας) και *In re Application of United States*, 616 F.2d 1122 (9th Cir. 1980) (καταλήγει στο ίδιο συμπέρασμα βάσει της εποπτικής αρχής του δικαστηρίου).

Κατευθυντήριες γραμμές και πολιτικές του Υπουργείου Δικαιοσύνης: Πέραν των περιορισμών αυτών που προβλέπονται από το Σύνταγμα, από νόμους και κανόνες που διέπουν την πρόσβαση της κυβέρνησης σε δεδομένα, ο γενικός εισαγγελέας εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές που επιβάλλουν περαιτέρω όρια στην πρόσβαση των αρχών επιβολής του νόμου σε δεδομένα και οι οποίες περιέχουν επίσης μέσα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών. Για παράδειγμα, με τις κατευθυντήριες γραμμές του γενικού εισαγγελέα για εγχώριες επιχειρήσεις του FBI (Σεπτέμβριος 2008) (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές AG FBI), διαθέσιμες στη διεύθυνση <http://www.justice.gov/archive/opa/docs/guidelines.pdf>, τίθενται όρια όσον αφορά τη χρήση ερευνητικών μέσων για την αναζήτηση πληροφοριών σχετικών με έρευνες που αφορούν ομοσπονδιακά εγκλήματα. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές ορίζουν ότι το FBI θα χρησιμοποιεί τις λιγότερο παρεμβατικές ερευνητικές μεθόδους, λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών καθώς και την ενδεχόμενη βλάβη στη φήμη. Ακόμη, σε αυτές επισημαίνεται ότι «αποτελεί αξίωμα ότι το FBI οφείλει να διενεργεί τις έρευνές του και άλλες δραστηριότητες με νόμιμο και εύλογο τρόπο που σέβεται την ελευθερία και την ιδιωτική ζωή και αποτρέπει τις άσκοπες παρεμβάσεις στις ζωές των νομοταγών πολιτών». Κατευθυντήριες γραμμές AG FBI, σημείο 5. Το FBI έχει εφαρμόσει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές μέσω του οδηγού του FBI για τις εγχώριες έρευνες και επιχειρήσεις (DIOG), διαθέσιμου στη διεύθυνση <https://vault.fbi.gov/FBI%20Domestic%20Investigations%20and%20Operations%20Guide%20%28DIOG%29>. Πρόκειται για ένα ολοκληρωμένο εγχειρίδιο που περιλαμβάνει αναλυτικά όρια όσον αφορά τη χρήση ερευνητικών εργαλείων και καθοδήγησης προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των ατομικών ελευθεριών και της ιδιωτικής ζωής σε κάθε έρευνα. Πρόσθετοι κανόνες και πολιτικές που προβλέπουν περιορισμούς στις ερευνητικές δραστηριότητες των ομοσπονδιακών εισαγγελέων ορίζονται στο εγχειρίδιο σχετικά με τη δικαιοσύνη (Justice Manual), διαθέσιμο επίσης στο διαδίκτυο στη διεύθυνση <https://www.justice.gov/jm/justice-manual>.

Αστικές και κανονιστικές εξουσίες (δημόσιο συμφέρον):

⁽⁴⁾ Επιπλέον, το άρθρο 2705(b) του SCA εξουσιοδοτεί την κυβέρνηση να επιτύχει δικαστική απόφαση, με βάση αποδεδειγμένη ανάγκη προστασίας από την αποκάλυψη, απαγορεύοντας σε έναν πάροχο υπηρεσιών επικοινωνίας να ενημερώσει οικειοθελώς τους χρήστες του για την παραλαβή της νομικής διαδικασίας του SCA. Τον Οκτώβριο του 2017, ο αναπληρωτής γενικός εισαγγελέας Rod Rosenstein εξέδωσε υπόμνημα προς τους δικηγόρους και τους εκπροσώπους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, στο οποίο παρέχονται οδηγίες ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αιτήσεις για τέτοιου είδους αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων είναι προσαρμοσμένες στα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και τους προβληματισμούς μιας έρευνας και καθορίζεται ένα γενικό ανώτατο όριο ενός έτους για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο μια αίτηση μπορεί να ζητήσει καθυστέρηση. Τον Μάιο του 2022, η αναπληρώτρια γενική εισαγγελέας Lisa Monaco εξέδωσε συμπληρωματικές οδηγίες σχετικά με το θέμα αυτό οι οποίες, μεταξύ άλλων, καθόρισαν απαιτήσεις έγκρισης εντός του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τις αιτήσεις παράτασης της διάταξης ασφαλιστικών μέτρων πέραν της αρχικής περιόδου ενός έτους και απαιτούσαν την παύση των αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων κατά το πέραν της έρευνας.

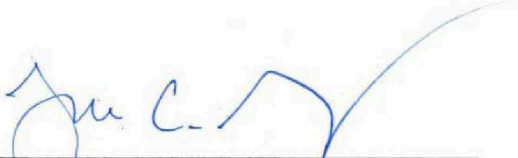
Υπάρχουν επίσης σημαντικά όρια στην αστική ή κανονιστική (στον τομέα δηλαδή του δημόσιου συμφέροντος) πρόσβαση σε δεδομένα που τηρούνται από επιχειρήσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες. Υπηρεσίες με αστικές και κανονιστικές εξουσίες μπορούν να εκδίδουν κλητεύσεις προς επιχειρήσεις με τις οποίες θα ζητούνται εταιρικά αρχεία, ηλεκτρονικά αποθηκευμένες πληροφορίες ή άλλα υλικά στοιχεία. Οι υπηρεσίες αυτές περιορίζονται κατά την άσκηση των εξουσιών τους για έκδοση διοικητικών ή αστικών κλητεύσεων όχι μόνο από τους νόμους για την ίδρυσή τους αλλά και μέσω ανεξάρτητου δικαστικού ελέγχου των κλητεύσεων πριν από την πιθανή δικαστική εκτέλεσή τους. Βλ., π.χ., ομοσπονδιακούς κανόνες πολιτικής δικονομίας (Federal Rules of Civil Procedure, στο εξής: Fed. R. Civ. P. κανόνας 45. Οι υπηρεσίες μπορούν να ζητούν πρόσβαση μόνο για στοιχεία που είναι συναφή με θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο των εξουσιών τους. Ακόμα, ο αποδέκτης μιας διοικητικής κλήτευσης μπορεί να προσφύγει κατά της εκτέλεσης της εν λόγω κλήτευσης στο δικαστήριο προσκομίζοντας στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η υπηρεσία δεν ενήργησε σύμφωνα με τα βασικά πρότυπα του εύλογου χαρακτήρα, όπως αναλύθηκε νωρίτερα.

Υπάρχουν και άλλες νομικές βάσεις σύμφωνα με τις οποίες οι εταιρείες μπορούν να προσφύγουν κατά αιτήσεων παροχής δεδομένων από διοικητικές αρχές με βάση τον κλάδο στον οποίο δραστηριοποιούνται και τα είδη των δεδομένων που κατέχουν. Για παράδειγμα, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα μπορούν να προσφύγουν κατά διοικητικών κλητεύσεων μέσω των οποίων ζητούνται συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως παραβάσεις του νόμου για το τραπεζικό απόρρητο και των εκτελεστικών του κανονισμών. Τίτλος 31 U.S.C. άρθρο 5318· τίτλος 31 C.F.R. κεφάλαιο X. Άλλες επιχειρήσεις μπορούν να βασίζονται στον νόμο για την υποβολή εκθέσεων πιστοληπτικής ικανότητας (Fair Credit Reporting Act), τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 1681b, ή σε διάφορους άλλους ειδικούς ανά κλάδο νόμους. Η κατάχρηση της εξουσίας έκδοσης κλητεύσεων μιας υπηρεσίας μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα αστική ευθύνη της υπηρεσίας ή ατομική ευθύνη των υπαλλήλων της. Βλ., π.χ., νόμο για το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων οικονομικού χαρακτήρα (Right to Financial Privacy Act), τίτλος 12 U.S.C. άρθρα 3401–3423. Επομένως, τα δικαστήρια στις Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν θεματοφύλακες έναντι των παράτυπων κανονιστικών αιτημάτων και παρέχουν ανεξάρτητη εποπτεία των ενεργειών των ομοσπονδιακών υπηρεσιών.

Τέλος, κάθε προβλεπόμενη από νόμο εξουσία που διαθέτουν οι διοικητικές αρχές για κατάσχεση αρχείων από μια εταιρεία στις ΗΠΑ σε συνέχεια διοικητικής έρευνας πρέπει να πληροί απαιτήσεις βάσει της Τέταρτης Τροπολογίας. Βλέπε See κατά Δήμου του Seattle, 387 U.S. 541 (1967).

Συμπέρασμα:

Όλες οι δραστηριότητες επιβολής του νόμου και κανονιστικής ρύθμισης στις ΗΠΑ πρέπει να συμμορφώνονται με το εφαρμοστέο δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων του Συντάγματος, των νόμων, των κανόνων και των κανονισμών των ΗΠΑ. Αυτού του είδους οι δραστηριότητες πρέπει επίσης να συμμορφώνονται με τις εφαρμοστέες πολιτικές, συμπεριλαμβανομένων τυχόν κατευθυντήριων γραμμών για τους γενικούς εισαγγελείς που διέπουν τις δραστηριότητες των ομοσπονδιακών υπηρεσιών επιβολής του νόμου. Το νομικό πλαίσιο που περιγράφηκε ανωτέρω περιορίζει την ικανότητα των υπηρεσιών επιβολής του νόμου και των κανονιστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ να αποκτούν πληροφορίες από επιχειρήσεις στις ΗΠΑ —είτε οι πληροφορίες αφορούν πολίτες ΗΠΑ είτε πολίτες τρίτων χωρών— και επιπλέον επιτρέπει τον δικαστικό έλεγχο τυχόν αιτημάτων της διοίκησης για παροχή δεδομένων σύμφωνα με τις εν λόγω εξουσίες.

Bruce C. Swartz
Deputy Assistant Attorney General and
Counselor for International Affairs

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

WASHINGTON, DC 20511

9 Δεκεμβρίου 2022

Leslie B. Kiernan
Σύμβουλος στη Νομική Υπηρεσία
του Υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ
1401 Constitution
Ave., NW Washington, DC 20230

Αγαπητή κ. Kiernan,

Στις 7 Οκτωβρίου 2022, ο πρόεδρος Biden υπέγραψε το εκτελεστικό διάταγμα 14086, *Ενίσχυση των εγγυήσεων για τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ*, το οποίο ενισχύει την αυστηρή συγκέντρωση εγγυήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των ατομικών ελευθεριών που ισχύουν για τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ. Οι διασφαλίσεις αυτές περιλαμβάνουν: απαίτηση από τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων να ανταποκρίνονται σε απεριθωμένους νόμιμους στόχους· ρητή απαγόρευση των δραστηριοτήτων αυτών για τους σκοπούς ειδικών απαγορευμένων στόχων· εφαρμογή νέων διαδικασιών για να διασφαλιστεί ότι οι δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων θα προωθήσουν αυτούς τους νόμιμους στόχους και όχι απαγορευμένους στόχους· απαίτηση να διεξάγονται δραστηριότητες συλλογής σημάτων μόνο μετά από προσδιορισμό, με βάση εύλογη εκτίμηση όλων των σχετικών παραγόντων, ότι οι δραστηριότητες είναι αναγκαίες για την προώθηση μιας επικυρωμένης προτεραιότητας πληροφοριών και μόνο στον βαθμό και κατά τρόπο ανάλογο προς την επικυρωμένη προτεραιότητα πληροφοριών για την οποία έχουν λάβει άδεια· και καθοδήγηση των στοιχείων της Κοινότητας Πληροφοριών (στο εξής: IC) για την επικαιροποίηση των πολιτικών και των διαδικασιών τους ώστε να αντικατοπτρίζουν τις απαιτούμενες εγγυήσεις για τη συλλογή πληροφοριών σημάτων του εκτελεστικού διατάγματος. Το πιο σημαντικό είναι ότι το εκτελεστικό διάταγμα θεσπίζει επίσης έναν ανεξάρτητο και δεσμευτικό μηχανισμό που επιτρέπει σε πρόσωπα από «επιλέξιμες χώρες», όπως ορίζονται σύμφωνα με το εκτελεστικό διάταγμα, να ζητούν επανόρθωση εάν πιστεύουν ότι έχουν υποβληθεί σε παράνομες δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων που παραβιάζουν την προστασία που προβλέπεται στο εκτελεστικό διάταγμα.

Η έκδοση του εκτελεστικού διατάγματος 14086 από τον πρόεδρο Biden σηματοδότησε την κορύφωση των διεξοδικών διαπραγματεύσεων μεταξύ εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες διήρκεσαν πάνω από ένα έτος, και κατευθύνει τα μέτρα που θα λάβουν οι Ηνωμένες Πολιτείες για την εφαρμογή των δεσμεύσεων τους βάσει του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων. Σύμφωνα με το πνεύμα συνεργασίας που δημιούργησε το πλαίσιο, αντιλαμβάνομαι ότι έχετε λάβει δύο σειρές ερωτήσεων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η IC θα εφαρμόσει το εκτελεστικό διάταγμα. Είμαι στην ευχάριστη θέση να απαντήσω στις ερωτήσεις αυτές με την παρούσα επιστολή.

Άρθρο 702 του νόμου για την επιτήρηση ξένων πληροφοριών του 1978 (Foreign Intelligence Surveillance Act, FISA άρθρο 702)

Η πρώτη δέσμη ερωτημάτων αφορά το άρθρο 702 του FISA, το οποίο επιτρέπει τη συλλογή πληροφοριών από την αλλοδαπή μέσω της στόχευσης μη Αμερικανών που ευλόγως εικάζεται ότι βρίσκονται εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών με την αναγκαστική συνδρομή παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Συγκεκριμένα, τα ερωτήματα αφορούν την αλληλεπίδραση μεταξύ της εν λόγω διάταξης και του εκτελεστικού διατάγματος 14086, καθώς και τις άλλες διασφαλίσεις που ισχύουν για δραστηριότητες που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA.

Καταρχάς, μπορούμε να επιβεβαιώσουμε ότι η IC θα εφαρμόσει τις εγγυήσεις που ορίζονται στο εκτελεστικό διάταγμα 14086 σε δραστηριότητες που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA.

Επιπλέον, πολλές άλλες εγγυήσεις ισχύουν για τη χρήση από την κυβέρνηση του άρθρου 702 του FISA. Για παράδειγμα, όλες οι πιστοποιήσεις του άρθρου 702 του FISA πρέπει να υπογραφούν τόσο από τον γενικό εισαγγελέα όσο και από τον διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (στο εξής: DNI) και η κυβέρνηση πρέπει να υποβάλει όλες αυτές τις πιστοποιήσεις για έγκριση από το Δικαστήριο Επιτήρησης Αλλοδαπών Πληροφοριών (στο εξής: FISC), το οποίο αποτελείται από ανεξάρτητους, ισόβιους δικαστές που υπηρετούν για μη ανανεώσιμες επταετείς θητείες. Οι πιστοποιήσεις προσδιορίζουν κατηγορίες πληροφοριών από την αλλοδαπή που πρέπει να συλλέγονται, οι οποίες πρέπει να πληρούν τον νόμιμο ορισμό των πληροφοριών από την αλλοδαπή, μέσω της στόχευσης μη Αμερικανών που εικάζεται ευλόγως ότι βρίσκονται εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι πιστοποιήσεις περιλάμβαναν πληροφορίες σχετικά με τη διεθνή τρομοκρατία και άλλα θέματα, όπως η απόκτηση πληροφοριών σχετικά με όπλα μαζικής καταστροφής. Κάθε ετήσια πιστοποίηση πρέπει να υποβάλλεται στο FISC προς έγκριση, σε πακέτο αίτησης πιστοποίησης που περιλαμβάνει τις πιστοποιήσεις του γενικού εισαγγελέα και του DNI, τις ένορκες βεβαιώσεις ορισμένων προϊσταμένων υπηρεσιών πληροφοριών, καθώς και τις διαδικασίες στόχευσης, τις διαδικασίες ελαχιστοποίησης και τις διαδικασίες αναζήτησης που είναι δεσμευτικές για την κυβέρνηση. Οι διαδικασίες στόχευσης απαιτούν, μεταξύ άλλων, από την IC να αξιολογεί εύλογα, με βάση το σύνολο των περιστάσεων, ότι η στόχευση θα οδηγήσει πιθανώς στη συλλογή πληροφοριών από την αλλοδαπή που προσδιορίζονται σε πιστοποίηση του άρθρου 702 του FISA.

Επιπλέον, κατά τη συλλογή πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 702 του FISA, η IC πρέπει να παρέχει γραπτή επεξήγηση της βάσης για την αξιολόγησή τους, κατά τη στιγμή της στόχευσης, ότι ο στόχος αναμένεται να έχει, αναμένεται να λάβει ή είναι πιθανό να κοινοποιήσει ξένες πληροφορίες από την αλλοδαπή που προσδιορίζονται σε πιστοποίηση του άρθρου 702 του FISA· να επιβεβαιώνει ότι εξακολουθεί να ικανοποιείται το πρότυπο στόχευσης που ορίζεται στο άρθρο 702 του FISA· και να διακόπτει τη συλλογή εάν το πρότυπο πλέον δεν ικανοποιείται. Βλ. υπόμνημα της κυβέρνησης των ΗΠΑ στο Δικαστήριο Επιτήρησης Αλλοδαπών Πληροφοριών, 2015 Summary of Notable Section 702 Requirements, 2-3 (15 Ιουλίου 2015).

Η απαίτηση από την IC να καταγράφει γραπτώς και να επιβεβαιώνει τακτικά την εγκυρότητα της αξιολόγησής της ότι οι στόχοι του άρθρου 702 του FISA πληρούν τα ισχύοντα πρότυπα στόχευσης διευκολύνει την εποπτεία των δραστηριοτήτων στόχευσης της IC από τον FISC. Κάθε καταγεγραμμένη αξιολόγηση και σκεπτικό της στόχευσης επανεξετάζεται σε διμηνιαία βάση από νομικούς συμβούλους εποπτείας των υπηρεσιών πληροφοριών στο Υπουργείο Δικαιοσύνης (DOJ), οι οποίοι ασκούν την εν λόγω εποπτική λειτουργία ανεξάρτητα από τις επιχειρήσεις συλλογής πληροφοριών από την αλλοδαπή. Το τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης που εκτελεί αυτήν τη λειτουργία είναι τότε υπεύθυνο, σύμφωνα με έναν πάγιο κανόνα του FISC, να αναφέρει στο FISC τυχόν παραβιάσεις των εφαρμοστέων διαδικασιών. Η εν λόγω υποβολή εκθέσεων, σε συνδυασμό με τις τακτικές συναντήσεις μεταξύ του FISC και του εν λόγω τμήματος του Υπουργείου Δικαιοσύνης σχετικά με την εποπτεία της στόχευσης του άρθρου 702 του FISA, επιτρέπει στο FISC να επιβάλλει τη συμμόρφωση με τη στόχευση του άρθρου 702 του FISA και άλλες διαδικασίες και άλλως να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες της κυβέρνησης είναι νόμιμες. Ειδικότερα, το FISC μπορεί να ενεργήσει σχετικά με διάφορους τρόπους, μεταξύ άλλων με την έκδοση δεσμευτικών διορθωτικών αποφάσεων για τον τερματισμό της κυβερνητικής εξουσίας συλλογής έναντι συγκεκριμένου στόχου ή για την τροποποίηση ή καθυστέρηση της συλλογής δεδομένων του άρθρου 702 του FISA. Το FISC μπορεί επίσης να ζητήσει από την κυβέρνηση να υποβάλει περαιτέρω εκθέσεις ή πληροφορίες σχετικά με τη συμμόρφωσή της με τις διαδικασίες στόχευσης και άλλες διαδικασίες ή να απαιτήσει αλλαγές στις εν λόγω διαδικασίες.

Η «μαζική» συλλογή πληροφοριών σημάτων

Η δεύτερη δέσμη ερωτημάτων αφορά τη «μαζική» συλλογή πληροφοριών σημάτων, η οποία ορίζεται στο εκτελεστικό διάταγμα 14086 ως «η εγκεκριμένη συλλογή μεγάλων ποσοτήτων δεδομένων πληροφοριών σημάτων που, για τεχνικούς ή επιχειρησιακούς λόγους, αποκτώνται χωρίς τη χρήση κριτηρίων διάκρισης (για παράδειγμα, χωρίς τη χρήση ειδικών αναγνωριστικών ή όρων επιλογής)».

Όσον αφορά τα ερωτήματα αυτά, σημειώνουμε καταρχάς ότι ούτε ο FISA ούτε οι εθνικές επιστολές ασφαλείας επιτρέπουν τη μαζική συλλογή. Αναφορικά με τον FISA:

- Με τους τίτλους I και III του FISA, με τους οποίους εξουσιοδοτούνται αντίστοιχα η ηλεκτρονική παρακολούθηση και οι σωματικοί έλεγχοι, απαιτείται δικαστική απόφαση (με λίγες εξαιρέσεις, σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης) και απαιτείται πάντα να υπάρχει βάσιμος λόγος ώστε να θεωρηθεί ότι ο στόχος είναι ξένη δύναμη ή πράκτορας ξένης δύναμης. Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρα 1805, 1824.
- Με τον USA FREEDOM Act του 2015 τροποποιήθηκε ο τίτλος IV του FISA, με τον οποίο επιτρέπεται η χρήση συσκευών καταγραφής κλήσεων και συσκευών εντοπισμού θέσης, δυνάμει δικαστικής απόφασης (εκτός από επειγούσες περιπτώσεις), ώστε να απαιτείται από την κυβέρνηση να βασιζέται τα αιτήματα σε «ειδικό όρο επιλογής». Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1842(c)(3).

- Ο τίτλος V του FISA, ο οποίος επιτρέπει στο Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών (FBI) να λαμβάνει ορισμένα είδη επιχειρηματικών αρχείων, απαιτεί την έκδοση δικαστικής απόφασης βάσει αίτησης που ορίζει ότι «υπάρχουν συγκεκριμένα και σαφή πραγματικά περιστατικά που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα αρχεία πρόκειται για ξένη δύναμη ή πράκτορα ξένης δύναμης». Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1862(b)(2)(B) ⁽¹⁾.
- Τέλος, το άρθρο 702 του νόμου FISA εξουσιοδοτεί τη «στόχευση προσώπων για τα οποία εύλογα θεωρείται ότι βρίσκονται εκτός των ΗΠΑ με σκοπό τη συγκέντρωση πληροφοριών από την αλλοδαπή». Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρο 1881a στοιχείο α). Έτσι, όπως σημείωσε η Επιτροπή Εποπτείας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών, η συλλογή δεδομένων της κυβέρνησης βάσει του άρθρου 702 του FISA «συνίσταται εξ ολοκλήρου στη στόχευση μεμονωμένων προσώπων και στην απόκτηση επικοινωνιών που συνδέονται με αυτά τα πρόσωπα, από τα οποία η κυβέρνηση έχει λόγο να αναμένει ότι θα αποκτήσει ορισμένα είδη πληροφοριών από την αλλοδαπή», έτσι ώστε το «πρόγραμμα να μη λειτουργεί με μαζική συλλογή επικοινωνιών». Επιτροπή Εποπτείας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών, Report on the Surveillance Program Operated Pursuant to Section 702 of the Foreign Intelligence Surveillance Act (Έκθεση σχετικά με το πρόγραμμα επιτήρησης που εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 702 του νόμου για την παρακολούθηση επικοινωνιών αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών), 103 (2 Ιουλίου 2014) ⁽²⁾.

Όσον αφορά τις επιστολές εθνικής ασφάλειας, ο USA FREEDOM Act του 2015 επιβάλλει απαίτηση «ειδικού όρου επιλογής» για τη χρήση των εν λόγω επιστολών. Βλ. τίτλο 12 U.S.C. άρθρο 3414 στοιχείο α) σημείο 2). τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 1681u· τίτλος 15 U.S.C. άρθρο 1681v στοιχείο α)· Τίτλος 18 U.S.C. άρθρο 2709 στοιχείο b).

Επιπλέον, το εκτελεστικό διάταγμα 14086 προβλέπει ότι «[η] αυτοματοποιημένη συλλογή πρέπει να τίθεται σε προτεραιότητα» και ότι, όταν η IC πραγματοποιεί μαζική συλλογή, «η μαζική συλλογή πληροφοριών σημάτων επιτρέπεται μόνο με βάση τη διαπίστωση ... ότι η πληροφορία που είναι αναγκαία για την προώθηση επικυρωμένης προτεραιότητας στον τομέα των πληροφοριών δεν μπορεί εύλογως να επιτευχθεί με στοχευμένη συλλογή». Βλ. εκτελεστικό διάταγμα 14086, άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο ii) στοιχείο A).

Επιπλέον, όταν η IC κρίνει ότι η μαζική συλλογή πληροί τα εν λόγω πρότυπα, το εκτελεστικό διάταγμα 14086 παρέχει πρόσθετες εγγυήσεις. Συγκεκριμένα, το εκτελεστικό διάταγμα απαιτεί από την IC, όταν διενεργεί μαζική συλλογή, να «εφαρμόζει εύλογες μεθόδους και τεχνικά μέτρα προκειμένου να περιορίσει τα συλλεγόμενα δεδομένα μόνο σε ό,τι είναι αναγκαίο για την προώθηση μιας επικυρωμένης προτεραιότητας συλλογής πληροφοριών, ελαχιστοποιώντας παράλληλα τη συλλογή άσχετων πληροφοριών». Βλ. *ό.π.* Το διάταγμα αναφέρει επίσης ότι «δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων», οι οποίες περιλαμβάνουν την αναζήτηση πληροφοριών σημάτων που λαμβάνονται με μαζική συλλογή, «διεξάγονται μόνο αφού διαπιστωθεί, βάσει εύλογης αξιολόγησης όλων των σχετικών παραγόντων, ότι οι δραστηριότητες είναι αναγκαίες για την προώθηση μιας επικυρωμένης προτεραιότητας στον τομέα των πληροφοριών». Βλ. *ό.π.* άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο ii) στοιχείο A). Το διάταγμα εφαρμόζει περαιτέρω την αρχή αυτή ορίζοντας ότι η IC μπορεί να αναζητεί μόνο μη ελαχιστοποιημένες πληροφορίες σημάτων που λαμβάνονται μαζικά για την επίδιωξη έξι επιτρεπόμενων στόχων, και ότι οι εν λόγω αναζητήσεις πρέπει να πραγματοποιούνται σύμφωνα με πολιτικές και διαδικασίες που «λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον αντίκτυπο [των ερωτημάτων] στην ιδιωτική ζωή και τις ατομικές ελευθερίες όλων των προσώπων, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά ή τον τόπο διαμονής τους». Βλ. *ό.π.* άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο D). Τέλος, το διάταγμα προβλέπει ελέγχους χειρισμού, ασφάλειας και πρόσβασης για τα συλλεγόμενα δεδομένα. Βλ. *ό.π.* άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο A) και άρθρο 2 στοιχείο c) σημείο iii) στοιχείο B).

* * * * *

Ελπίζουμε ότι οι παρούσες διευκρινίσεις να είναι χρήσιμες. Μη διστάσετε να επικοινωνήσετε μαζί μας εάν έχετε περαιτέρω ερωτήσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η IC των ΗΠΑ σχεδιάζει να εφαρμόσει το εκτελεστικό διάταγμα 14086.

⁽¹⁾ Από το 2001 έως το 2020, ο τίτλος V του FISA επέτρεψε στο FBI να ζητήσει άδεια από το FISC για την απόκτηση «απών στοιχείων» που σχετίζονται με ορισμένες εξουσιοδοτημένες έρευνες. Βλ. νόμο USA PATRIOT Act, Pub. L. No. 107-56, 115 Stat. 272, άρθρο 215 (2001). Η διατύπωση αυτή, η οποία έχει εκλείψει και, ως εκ τούτου, δεν αποτελεί πλέον νόμο, παρείχε εξουσία δυνάμει της οποίας η κυβέρνηση συνέλεγε κάθε φορά μαζικά μεταδεδωμένα τηλεφωνίας. Ωστόσο, ακόμη και πριν από τη λήξη ισχύος της διάταξης, ο USA FREEDOM Act την είχε τροποποιήσει για να απαιτήσει από την κυβέρνηση να βασίζει τις αιτήσεις προς το FISC σε «ειδικό όρο επιλογής». Βλ. νόμο USA FREEDOM Act, Pub. L. No. 114-23, 129 Stat. 268, άρθρο 103 (2015).

⁽²⁾ Τα άρθρα 703 και 704, τα οποία επιτρέπουν στην IC να στοχεύει Αμερικανούς που βρίσκονται στο εξωτερικό, απαιτούν δικαστική απόφαση (εκτός από έκτακτες περιστάσεις) και απαιτούν πάντα πιθανή αιτία να πιστεύουν ότι ο στόχος είναι μια ξένη δύναμη, ένας πράκτορας ξένης δύναμης, ή ένας αξιωματούχος ή υπάλληλος ξένης δύναμης. Βλ. τίτλο 50 U.S.C. άρθρα 1881b, 1881c.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'C. FONZONE', followed by a vertical line on the right side.

Christopher C. FONZONE
Γενικός νομικός σύμβουλος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Κατάλογος συντομογραφιών

Στην παρούσα απόφαση χρησιμοποιούνται οι ακόλουθες συντομογραφίες:

AAA	American Arbitration Association (Αμερικανική Ένωση Διαιτησίας)
AGG-DOM	Attorney General Guidelines for Domestic FBI Operations (Κατευθυντήριες γραμμές του γενικού εισαγγελέα για τις εγχώριες επιχειρήσεις του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ερευνών)
APA	Administrative Procedure Act (Νόμος για τις διοικητικές διαδικασίες)
CIA	Central Intelligence Agency (Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών)
CNSS	Committee on National Security Systems (Επιτροπή Συστημάτων Εθνικής Ασφάλειας)
DHS	Department of Homeland Security (Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας)
DNI	Director of National Intelligence (Προϊστάμενος των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών)
DoC	U.S. Department of Commerce (Υπουργείο Εμπορίου ΗΠΑ)
DoJ	U.S. Department of Justice (Υπουργείο Δικαιοσύνης ΗΠΑ)
DoT	U.S. Department of Transportation (Υπουργείο Μεταφορών ΗΠΑ)
DPRC	Data Protection Review Court (Δικαστήριο Ελέγχου της Προστασίας Δεδομένων)
ECOA	Equal Credit Opportunity Act (Νόμος για τις ίσες ευκαιρίες στη λήψη πίστωσης)
ECPA	Electronic Communications Privacy Act (Νόμος για την προστασία των δεδομένων στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες)
EO 12333	Executive Order 12333 'United States Intelligence Activities' (Εκτελεστικό διάταγμα 12333 «Δραστηριότητες υπηρεσιών πληροφοριών των Ηνωμένων Πολιτειών»)
FBI	Federal Bureau of Investigation (Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών)
FCRA	Fair Credit Reporting Act (Νόμος για την αναφορά της πιστοληπτικής ικανότητας)
FISA	Foreign Intelligence Surveillance Act (Νόμος για την παρακολούθηση των επικοινωνιών αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών)
FISC	Foreign Intelligence Surveillance Court (Δικαστήριο δυνάμει του νόμου για την παρακολούθηση των επικοινωνιών αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών)
FISCR	Foreign Intelligence Surveillance Court of Review (Δευτεροβάθμιο δικαστήριο δυνάμει του νόμου για την παρακολούθηση των επικοινωνιών αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών)
FOIA	Freedom of Information Act (Νόμος για την ελευθερία της πληροφόρησης)
FRA	Federal Records Act (Νόμος για τα ομοσπονδιακά αρχεία)
FTC	U.S. Federal Trade Commission (Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου των ΗΠΑ)
HIPAA	Health Insurance Portability and Accountability Act (Νόμος για τη δυνατότητα μεταφοράς της ασφάλισης υγείας και για τη λογοδοσία)
ICDR	International Centre for Dispute Resolution (Διεθνές Κέντρο Επίλυσης Διαφορών)
IOB	Intelligence Oversight Board (Επιτροπή Εποπτείας Υπηρεσιών Πληροφοριών)
NIST	National Institute of Standards and Technology (Εθνικό Ινστιτούτο Προτύπων και Τεχνολογίας)
NSA	National Security Agency (Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας)
NSL	National Security Letter(s) (Επιστολή ή επιστολές εθνικής ασφάλειας)
ODNI	Office of the Director of National Intelligence (Γραφείο Διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών)
ODNI CLPO, CLPO	Civil Liberties Protection Officer of the Director of National Intelligence (Υπεύθυνος προστασίας ατομικών ελευθεριών του γραφείου του διευθυντή των εθνικών υπηρεσιών πληροφοριών)

OMB	Office of Management and Budget (Γραφείο Διαχείρισης και Προϋπολογισμού)
OPCL	Office of Privacy and Civil Liberties of the Department of Justice (Γραφείο Προστασίας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών του Υπουργείου Δικαιοσύνης)
PCLOB	Privacy and Civil Liberties Oversight Board (Επιτροπή Εποπτείας της Ιδιωτικής Ζωής και των Ατομικών Ελευθεριών)
PIAB	President's Intelligence Advisory Board (Συμβουλευτική επιτροπή του προέδρου για τις υπηρεσίες πληροφοριών)
PPD 28	Presidential Policy Directive 28 (Προεδρική οδηγία πολιτικής 28)
SAOP	Senior Agency Official for Privacy (Ανώτερος υπάλληλος της υπηρεσίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής)
ΑΠΑ	Αρχή Προστασίας Δεδομένων
Απόφαση	Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την επάρκεια του επιπέδου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων
Αρχές	Αρχές του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων
ΔΕΕ	Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
Ένωση	Ευρωπαϊκή Ένωση
ΕΟ 14086, το ΕΟ	Executive Order 14086 'Enhancing Safeguards for US Signals Intelligence Activities' (Εκτελεστικό διάταγμα 14086 «Ενίσχυση των εγγυήσεων για τις δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών σημάτων των ΗΠΑ»)
ΕΟΧ	Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος
Επιτροπή του ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ	Επιτροπή του πλαισίου ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων
ΗΠΑ	Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής
Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679	Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ
Κανονισμός του γενικού εισαγγελέα	Attorney General Regulation on the Data Protection Review Court (Κανονισμός του γενικού εισαγγελέα για το Δικαστήριο Ελέγχου της Προστασίας Δεδομένων)
Κατάλογος του ΠΠΔ	Κατάλογος του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων
ΠΠΔ ή ΠΠΔ ΕΕ-ΗΠΑ	Πλαίσιο ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων